

ალდგომა და... ინაუგურაციები

საქართველოს კონსტიტუციის თანახმად, არჩეული პრეზიდენტი არჩევნების შემდგომ მესამე კვირის დღეს ფიცს ერისა და ქვეყნის წინაშე.

ჯერ იყო, 2000 წლის საპრეზიდენტო არჩევნები, ქართველი ერისთვის ტრაგიკულ დღეს, 9 აპრილს დაემთხვა; ხოლო თავად პრეზიდენტის ინაუგურაციის დღე კი ალდგომის ბრწყინვალე დღესასწაულს, რამაც გარკვეული მითქმა-მოთქმა გამოიწვია საზოგადოებაში, მაგრამ ასეა თუ ისე, 30 აპრილს, ალდგომის დღეს, საგულდაგულოდ გადაკვიტილ რუსთაველის გამზირზე, პარლამენტის შენობის წინ, პრეზიდენტის ინაუგურაციის ცერემონიალი მაინც ჩატარდა.

ცერემონიალს ესწრებოდნენ საქართველოს ხელისუფლებისა და უცხოური დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლები, მასმედია და ინტელიგენცია.

საკონსტიტუციო სასამართლოს თავმჯდომარემ, ბატონმა ავთანდილ დემეტრაშვილმა, რომელმაც მოკლედ მიმოიხილა მნიშვნელოვანი მომენტებით დატვირთული XX საუკუნის ბოლო ათწლეული, ღვთისა და ერის წინაშე ფიცის დასადებად ტრიბუნასთან, რომელზეც ბიბლია იდო, მიიწვია საქართველოს პრეზიდენტი.

ფიცის დადების შემდეგ მისმა უწმიდესობამ, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა ილია -მ მიულოცა პრეზიდენტს და ქვეყნის სიბრძნით მართვა უსურვა.

შემდეგ სიტყვით კვლავ პრეზიდენტი წარდგა, რომელმაც განვლილი პერიოდის ანგარიში ჩააბარა საქართველოს მოსახლეობას. სამომავლო პრობლემებზე საუბრისას კი ხაზგასმით აღნიშნა ხელფასებისა და პენსიების გაუცემლობის პრობლემა და აქვე ბრძანა, — „გაძლევთ პრეზიდენტის სიტყვას, რომ ეს მდგომარეობა ყველაზე ოპტიმალურ, პრაქტიკულად შესაძლებელ ვადებში გამოისწორდება“ (აქ რატომღაც ხველება აუტყდა და ყელის ჩასანმენდად წყლის მოსმა დასჭირდა). პრეზიდენტმა იმის პირობაც მოგვცა, რომ მნიშვნელოვნად შეამცირებს ზღვარს მდიდრებსა და ღარიბებს შორის.

„ჩვენ არა ძველი, არამედ ახალი შევარდნაძე, ახალი პრეზიდენტი გვჭირდება, უფრო მტკიცე, უფრო მკაცრი, უფრო სამართლიანი, რომელიც ჩაუყრის საფუძველს ჩვენი ქვეყნის გამთლიანებას, გაძლიერებას, სახალხო კეთილდღეობას. აი, ამ ტიპის ახალ პრეზიდენტობას გპირდებით“, — განაცხადა ბოლოს ფიცდადებულმა პრეზიდენტმა. ამის შემდეგ, საქართველოს შეიარაღებული ძალების აღსანიშნავი გაიმართლა და ინაუგურაციის ოფიციალური ნაწილიც დასრულდა (ისე, ამ ენისმოსატებს „ინაუგურაციას“ იქვე, ხალხში, სახელდახელოდ ვიღაცამ „ინაგურაცია“ შეარქვა).

ცერემონიალის შემდეგ პრეზიდენტი და მისი უწმიდესობა სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ილია მცხეთას გაემგზავრნენ, სადაც სვეტიცხოვლის ტაძარში ინაუგურაციისადმი მიძღვნილი საზეიმო პარაკლისი გაიმართა.

ღვთის რწმენითა და აველოუქაველით...

„მე ვილოცებ შენი მკვლელის სულისთვის, რომ შენ საზრუნავი არ გეონდეს, შვილო!“ — შეიღმოკლული დედის ამ სულისშემძვრელმა ნათქვამმა მძიმედ გადაუარა საპატრიარქოში შეკრებილთ. ავერ უკვე 10 წელია, რაც ალდგომის წინა დღეს, შვილმკვდარი დედები იკრიბებიან საპატრიარქოში და პატრიარქს ბრწყინვალე ალდგომის დღესასწაულს ულოცავენ. ღვთის რწმენითა და უმოვართავის ქველმოქმედებით ზრუნავენ დედები თავიანთი შვილების სულზე. დინება უბედურებამ აზიარა ისინი ეკლესიას და სიკვდილ-სიცოცხლის ჭეშმარიტი არსის გაგებაში დაუხმარა.

მათ დიდი მადლობა გადაუხადეს სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს თანადგომისთვის და აღნიშნეს, ჩვენმა ერთობამ ბევრი გამწარებელი დედა გადაარჩინა თვითიკვლეობასო.

ალდგომის ბრწყინვალე დღესასწაულზე, სიონის საკათედრო ტაძარში სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი შვილმკვდარ დედათა მიერ მირთმეული შესამოსლით წარდგა — „ეს იყოს თქვენი შვილების სულების მოსახსენებლად“, — განუცხადა პატრიარქმა დედებს.

პრეზიდენტი საკადრო „რაიონების“ არ მოახერხა?

პრეზიდენტს დანაქადები საკადრო „რეკოლეცია“ არ განუხორციელებია და მისი თქმით, არც აპირებს ამის გაკეთებას. იგი უფრო სტრუქტურულ რეორგანიზაციაზე ფიქრობს! ანუ მოსალოდნელია, რომ შევარდნაძე განაგრძობს უკვე აშკარად კომპრომიტირებული და კორუფციული ჩაძირული მინისტრის „გაშვებით“ შემოიფარგლება.

საბაჟო სამსახურის გამოთავისუფლებულ ადგილებზე კი პრეზიდენტმა ეროვნული უშიშროების საბჭოს თანამშრომელი, იურისტი კობა ნარჩქიშვილი დანიშნა. სხვათა შორის, ეს ის ნარჩქიშვილია, რომელსაც მოარული ხმებით, პრეზიდენტი ყბადაღებული და დღემდე ცაში გამოკიდებული ანტიკორუფციული კომისიის ხელმძღვანელად უპირებდა გამწესებას! საგულისხმოა, რომ ე.წ. ანტიკორუფციული სამსახურის შექმნაზე საუბარი ბოლო დროს მინელდა და ბოლოს სრულიად შეწყდა კიდევ! საინტერესოა — რატომ?!

საპალატი ფონდი გვსაყვარაობს

ყაზახეთში გამართული მსოფლიო ეკონომიკური ფორუმის დღეებში პრეზიდენტმა შევარდნაძემ ინტენსიური მოლაპარაკებები გაბართა მსოფლიო ბანკისა და საერთაშორისო სავალუტო ფონდის წარმომადგენლებთან და მათგან არცთუ სასიამოვნო შენიშვნების მოსმენა მოუხდა საქართველოში მდინარეზე საბიუჯეტო კრიზისის გამო. შევარდნაძეს არაორაზროვნად მიანიშნეს, რომ მსოფლიო ბანკისა და საერთაშორისო სავალუტო ფონდის პროგრამები საქართველოში მხოლოდ იმ შემთხვევაში გაგრძელდება, თუ საქართველოს მთავრობა მოქმედების ეფექტურ გეგმას შეიმუშავებს და გამოასწორებს საბიუჯეტო სფეროში არსებულ დარღვევებს... შევარდნაძეს შეპირდნენ, მორიგი მსოფლიო ეკონომიკური ფორუმი საქართველოში ჩატარდება!

რუსებს 25 წლით სკამი საპარტიოლონი დარჩენა

რევზ ადამიას განცხადებით, მოსკოვში რუსულ მხარესთან გამართული მოლაპარაკებისას, რუსებმა ოფიციალურად აღიარეს და დაადასტურეს შესაბამისი ოქმი, რომ საქართველოს ტერიტორიაზე უცხო ქვეყნის სამხედრო ბაზები არ უნდა არსებობდეს! მაგრამ მიუხედავად სტამბოლის სამიტის გადაწყვეტილებისა, ახლო მომავალში რუსეთი არ აპირებს საქართველოდან ყველა ბაზის გატანას, მაშინ, როცა გუდაუთისა და ვაზიანის ბაზების გაყვანაზე პრინციპული გადაწყვეტილება მიღებულია, მოსკოვი კატეგორიულად მოითხოვს ქართული მხარისაგან, რომ ბათუმისა და ახალქალაქის ბაზები საქართველოში დარჩნენ კიდევ... 25 წლით!

ქართულმა მხარემ ამ მოთხოვნაზე რუსებს ცივი უარი სტკიცა!

საქართველო ყველგან — „საპარტიოლოს გარდა“

ვაზიანის რკინიგზის სადგურში პიროლიზებული მასალით სავსე ცისტერნების შემადგენლობის შემოვლამ დიდი აურზაური გამოიწვია ბენზინის ბიზნესის ბოსებში. საქმე ის არის, რომ პიროლიზებული ნედლეული საქართველოში დიდი ხანია ფაქსიფიციტრებულ ბენზინს ამზადებენ, რომლის წვის შედეგად გამოყოფილი აირი სპობს და ანადგურებს ადამიანის ორგანიზმს, გარემოს და ეს მაშინ, როცა საერთაშორისო კონვენციით მსგავსი ბენზინის წარმოება აკრძალულია ყველგან, რა თქმა უნდა, „საქართველოს გარდა“, მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენი ქვეყნის კანონმდებლობაც ითვალისწინებს მსგავს აკრძალვებს! ბენზინის პატიოსანმა იმპორტიორებმა საპროტესტო განცხადება გააკეთეს აღნიშნულთან დაკავშირებით, მაგრამ არავინ იცის, შედეგად რა მოჰყვება ამ განცხადებას, რადგან გაირკვა, რომ პიროლიზებული ნედლეული საქართველოში გამუდმებით შემოიქვთ, დამკითხავი კი არავინა!

პოლიტიკა თუ ფსიქოლოგია ზნაოლა?!

„იტერას“ მიერ საქართველოსთვის გაზის შეწყვეტამ მორიგი საგაზო ციებ-ცხელება გამოიწვია თბილისსა და რუსთავში. მოსკოვს დაუყოვნებლივ მიაშურეს ვანო ჩხარტიშვილმა და დავით მირცხულაძემ, რათა ერთხელ და „სამუდამოდ“ გაარკვიონ „იტერასადმი“ საქართველოს 70 მილიონი დოლარის დავალიანების საქმე. არადა, „უცნაური“ ის არის, რომ ვაჟა ლორთქიფანიძესა და სხვა ხელისუფალთ არაერთხელ საჯაროდ განუცხადებიათ, რომ „იტერასთან“ ყველაფერი გარკვეული და მოგვარებულიაო! თუ ეს ასეა, მაშინ აშკარაა, რომ რუსები გაზის განუწყვეტელი შეწყვეტამონდებით ფსიქოლოგიურ და იქნებ პოლიტიკურ ზეწოლასაც ახდენენ ქართულ მხარეზე, რა თქმა უნდა, გარკვეული მიზნების მისაღწევად... მიზანი უმბოლო დრომდე ერთი ჰქონდათ — თბილგაზის ხელში ჩაგდება!

გაზის შეწყვეტამ უმძიმეს მდგომარეობაში ჩააგდო რუსთავის ცენტრის ქარხანაც, რომელმაც შეწყვიტა ფუნქციონირება, 750-მდე თანამშრომელი კი უხელფასო შევებულებაში გასვლის საშუალება პერსპექტივის წინაშე აღმოჩნდა.

„დაბოლოს, მოსკოვში მიღწეული შეთანხმების საფუძველზე, საქართველო თუ უახლოეს დღეებში გადაიხდის 10 მილიონ დოლარს, „იტერა“ განაახლებს გაზის მონოდებას!

(ზღვე სი პრესი) საქართველოს სამთავრობო დელეგაციის წევრებმა აღიარეს, რომ ქართულმა მხარემ არ შეასრულა ვალდებულებები მიმდინარე მოწოდებების ანაზღაურებაზე და გასული წლების დავალიანების დაფარვაზე. ქართულმა მხარემ იკისრა ვალდებულება 2000 წლის 5 მაისამდე ნაწილობრივ დაფაროს თავისი დავალიანება და დარჩენილი დავალიანების დაფარვის გრაფიკი წარმოადგინოს.

გაგარანბორს პიტიკა დაეპილოვა აქვს

27 აპრილს, ღამით, თერჯოლისთან, იმერეთის გუბერნატორი თემურ შამიაშვილი ავტოკატასტროფაში მოჰყვა. მისი სამსახურის ავტომანქანა გაზ-31 ბეტონის ბოძს შეასკდა. მძღოლმა თავის ქალის დაზიანება მიიღო, შამიაშვილმა კი მცირე დაჟვეილობა. გუბერნატორის თქმით, „იგი ღმერთმა გადაარჩინა და მომავალშიც ღმერთის იმედი აქვს...“ მძღოლის მდგომარეობა დამაკმაყოფილებელია.

იელოველია გვსაყვარაობს ინაუგურაციის ინაუგურატივით

იელოველი ქართველი გოგონას ლია ჯანქანიძის მიერ ამას წინათ ჩადენილი მსხვერპლშენიერის „ესტაფეტა“ აიტაცა მისმა გორელმა თანამოქალაქე 21 წლის ბიჭმა, რომელიც ავტოკატასტროფის შემდეგ საჭიროებს სისხლის გადასხმას, პაციენტი კი ყოყმანობს... მას თავს დასტრიალებენ და „უვიდან“ იელოველები, რომლებსაც 21 წლის მამუკა სულიერ და-ძმებს უწოდებს. დამავებულს მძიმე მოტყუილობა აქვს და საჭიროებს ოპერაციას, სისხლის გადასხმანზე გადაწყვეტილების მიღებას კი იგი, ჯერჯერობით, „ასაიდუმლოებს“, თუმცა აშკარაა, რომ ლია ჯანქანიძის სიკვდილმა მასზე ერთგვარი გავლენა იქონია და ექიმები არ გამოიცილებენ, რომ პაციენტი შეიძლება დაითანხმონ სისხლის გადასხმას... ამასობაში კი იელოველებმა თბილისში ჩამოიყვანეს საკუთარი „ექსპერტები“, რომლებმაც აქედ დაადანაშაულეს ქართველი ექიმები ჯანქანიძის სიკვდილში, რომლებმაც თურმე შეგნებულად არ გადაუსეს სისხლის ალტერნატიული საშუალებები იელოვას მოწმეს. მეტიც, ჯანქანიძის დედა უკვე... კომპენსაციასაც ითხოვს.

დასწივალნი ჯარისკაცების სიბოხლე საფრთხეა

ორი წლის წინ ლილოს სამხედრო ბაზაზე დასხივებულ ქართველ ჯარისკაცთა სიცოცხლე ბუნებზე ჰკიდა! ჯარისკაცებს, რომელთა არსებობა ბოლო დრომდე აღარავის ახსოვდა, დარღვეული აქვთ გენეტიკური კოდი, რაც უნაყოფობას იწვევს! მაგრამ ამას ვინღა ჩივის, როცა უკვე მათი სიცოცხლე კითხვის ნიშნის ქვეშ! ამ ჯარისკაცთა უმრავლესობა ლეიკემითა დაავადებული, ხელისუფლება კი მათ... 45 ლარ პენსიაზე ამყოფებს. საფრანგეთსა და გერმანიაში მკურნალობისას ჯარისკაცებს მხოლოდ დიაგნოზი დაუსვეს და სხივური დამწვრობის პირველადი დაზიარების კურსი ჩაუტარეს. ერთ-ერთი ჯარისკაცი, გოდერძი ჩახუნაშვილი დღემდე საფრანგეთშია უშიშმეს მდგომარეობაში და არც ერთი იქაური კლინიკა აღარ იღებს მისი მკურნალობისათვის აუცილებელ ხარჯებს საკუთარ თავზე... არადა, მოსკოვის ბიოფიზიკის ინსტიტუტის სპეციალისტების დასკვნით, ლილოს სასწავლო ცენტრის ყოფილ ჯარისკაცებს მკურნალობა მრავალი წლის მანძილზე ესაჭიროებათ. მიკროქირურგიული ჩარევების გარდა, წელნიანდში ორჯერ აუცილებელია სპეციალური სამკურნალო კურსის ჩატარებაც, რაც ათეულათასობით დოლარს მოითხოვს, მისი გადაამდელი კი საქართველოს ხელისუფლებაში, რა თქმა უნდა, არავინაა...

იელ დღეი — ყველა თვალსაზრისით!

გენერალურმა პროკურატურამ სისხლის სამართლის საქმე აღძრა ფირმა „ყაზბეგი-კასტელი“ 1996-1999 წლებში უკანონოდ გავრცელებული საბაჟო შეღავათების ფაქტზე! პროკურატურის განცხადებით, „ყაზბეგი-კასტელი“ მთელი სამი წლის მანძილზე უკანონოდ სარგებლობდა შეღავათებით პარლამენტის მიერ მიღებული კანონით „უცხოური ინვესტიციების შესახებ“, რომლის მიხედვითაც იმპორტზე გადასახადს არ იხდიდა. გასულ წელს კი თოფაძე ორ სასამართლო პროცესზე დამარცხდა და ბიუჯეტის სასარგებლოდ 3 მილიონ 600 ათას ლარამდე თანხის გადახდა დაეკისრა! თოფაძე ამ თანხის გადახდას არ აპირებს და იმველიებს იმავე კანონის მე-11 მუხლს, სადაც წერია, რომ გადასახადისაგან უკანონოდ გათავისუფლების შემთხვევაში პასუხი უნდა აგოს ჩინოვნიკმა და არა მენარმემ! თოფაძე ამტკიცებს, რომ ამ შეღავათებით სარგებლობის უფლება სახელმწიფო უწყებებმა, ეკონომიკისა და საგარეო ვაჭრობის სამინისტროებმა მისცეს და, შესაბამისად, ზარალი მათვე უნდა აანაზღაურონ. ამასთან, თოფაძის მტკიცებითვე, სასამართლო დასკვნაში წერია, რომ აღნიშნულ დარღვევაში დამნაშავეა საბაჟო, მაგრამ მაინც „ყაზბეგი-კასტელის“ აჯარიმება... თოფაძის ამ არგუმენტებს არავითარი შთაბეჭდილება არ მოუხდენია გენპროკურატურაზე, რომლის განცხადებითაც, „ყაზბეგის“ შეფმა სახელმწიფოს უნდა გადაუხადოს გადასახადები, თუმცა სისხლის სამართლის პასუხისგებაში მხოლოდ ის თანამდებობის პირები მიეცემიან, რომლებმაც ამ შეღავათებით სარგებლობის უფლება მისცეს თოფაძეს! პროკურატურამ უკვე დაპიკნა ეკონომიკისა და საგარეო ვაჭრობის სამინისტროების მაღალი თანამდებობის პირები, საბაჟო დეპარტამენტის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე ჯგერენია და ის ნოტარიუსი, რომელმაც „ყაზბეგი-კასტელის“ დოკუმენტაცია გააფორმა. სულ ექვმიტანელია 20-მდე თანამდებობის პირი და ჩინოვნიკი და კულუარებში საცხებით ლოგიკურად სვამენ შეკითხვას: არ იცოდა თოფაძემ, რაზე მიდიოდა, როცა შეღავათებს უკანონებდნენ? ამასთან, ისიც ფაქტია, რომ ექვმიტანელი ჩინოვნიკებიც ლუდი „ყაზბეგის“ სიყარულის გამო არ მისცემდნენ საგადასახადო შეღავათს მსხვილ გადაამდელ თოფაძეს!

კანონისაგან სხელიდაა დარჩენილი

სანამ პრეზიდენტი ყაზახეთში მართავდა შეხვედრებს, პარლამენტში ერთმანეთს შეაკედნენ უმრავლესობისა და ხელისუფლების წარმომადგენლები. უმრავლესობის სდომიანზე რეზო შევიშვილმა კონსტროლის პალატის მიერ მოპოვებული საბიუჯეტო დარღვევების დოკუმენტები წარმოადგინა და თან რჩევა მისცა უმრავლესობას, რომ უნდობლობა გამოუცხადოს ხელისუფლებას(!). ამის შემდეგ დაიწყო „ომი“ რეფორმატორებსა და მთავრობის წევრებს შორის და მართალია პარლამენტარმა „მოქალაქეებმა“ ბევრი იყვირეს და იხმაურეს ხელისუფლების დანაშაულებრივი ქმედებების გამო, ისიც თქვეს, რომ ქვეყანას მთავრობა არა ჰყავსო, მაგრამ საბოლოოდ მისთვის „უნდობლობის“ გამოცხადებისაგან თავი შეიკავებს(!)... არადა, თუ შევიშვილის განცხადებას დავეყრდნობით, რომლის თანახმაა 1999 წლის ბიუჯეტის კანონის 22 მუხლიდან 16 არის შესრულებული, ანუ კანონისაგან მხოლოდ სახელია დარჩენილი, აშკარა შეიქნება, რომ საქართველოს მთავრობის ადგილი არის არა სახელმწიფო კანცელარიაში, არამედ „სხვაგან“... მით უმეტეს, რომ იგივე კონსტროლის პალატა ბიუჯეტში არსებულ 300 მილიონიანი გარღვევის მიზეზად ასახელებს სწორედ ხელისუფლების კორუპირებულობას...

ქართული პიუნესიების ეპოლეოვა

მოსკოვში საკუთარ სახლთან ერთი გასროლით მოკლეს 50 წლის ცნობილი ქართველი ბიზნესმენი, ბერეზოვსკის პარტიზორი და პუტინის საარჩევნო შტაბის დევი — დავით დავალი მოსკოვის მილიციის ვერსიით, ქილონი დგალის ნაცნობი იყო, რადგან დავალმა ის სალაპარაკოდ ახლოს მიუშვა. დავით დავალი დახურული სააქციო საზოგადოება „მემ ტრანსსერვისის“ დამფუძნებელი გახლდათ. იგი ოთხი სხვადასხვა მანქანით სარგებლობდა და მაქსიმალურად იცავდა უსაფრთხოებას, თუმცა პირადი მცველი არასოდეს ჰყოლია. „ფორდით“ და „კოლგით“ გადაადგილების შემდეგ, იგი ავტოფარეხიდან თავის სადარბაზომდე „ნივით“ მიდიოდა, რომელსაც ეზოშივე ტოვებდა. დაღუპვის დღესაც ანალოგიური მარშრუტით მივიდა შინ, სადაც სადარბაზოში უკვე ელოდებოდა დაქირავებული მკვლელი! „საქმის გაკეთების“ შემდეგ ქილერი ველოსიპედით გაეცალა იქაურობას...

კანონის ეპოლეოვის პოლიტიკა დინოფორმაცია

რუსეთის მასმედიაში მორიგი პატივი მიართვა საზოგადოებას რუსეთ-საქართველოს საინფორმაციო ომის „ფრონტიდან“, კერძოდ, სიამაყით აუწყეს, რომ რუსეთის შეიარაღებულმა ძალებმა ჩამოაგდეს ვერტმფრენი, რომლითაც საქართველოში ჩეჩენი ბოევიკები გადაჰყავდათო, „დამამტკიცებელი დოკუმენტებიც“ წარმოადგინეს — შატილში ნამსხვრევებად ქცეული ვერტმფრენის ნაშთები... სინამდვილეში კი გაირკვა, რომ ეს ვერტმფრენი ჯერ კიდევ 1993 წელს ჩამოვარდნილა შატილის მიდამოებში. მგზავრები ჩეჩენები ყოფილან, ვერტმფრენიც მათი ყოფილა და შატილში ყველის ბიზნესის საქმეზე მიემურებოდნენ, მაგრამ ვინრო ხეობაში ვერტმფრენის ფრთა მთას გამოსვლიდა და დამსხვრეულა. კატასტროფის შედეგად არავინ დაღუპულა და შატილში ექიმებს ნაკერებდადებული დაშავებული ჩეჩენები მშვიდობიანად გაუსტუმრებიათ — ყველის საქმეზე! შატილში კი რუსეთის ავიაცია კვლავაც არღვევს და არღვევს ჩვენი საჰაეროს სივრცის საზღვრებს...

პაკიონა გახაკაპალიონა და გელიხ სეყდაა

(გა) აფხაზეთის „პრეზიდენტმა“ ვლადისლავ არძინბამ აფხაზეთის ტელევიზიით გამოსვლისას განაცხადა, რომ რუსეთის ჯარების გაყვანა გუდაუთის ბაზიდან შესანიშნავი საწყურარი იქნება აფხაზეთის არმიისათვის, რომელიც ამ ბაზას დიკავებს. არძინბამ მზადყოფნა გამოთქვა, გააფორმოს რუსეთთან ხელშეკრულება „აფხაზეთში რუსეთის ბაზების მუდმივი დისლოცირების“ თაობაზე და გულისტკივილით აღნიშნა, რომ „აფხაზეთიდან რუსეთის ჯარების გაყვანა კავკასიიდან რუსეთის გაქცევას“ ემსგავსება.

სიბერეს დაუპატიმრებელი!

ამერიკელმა მეცნიერებმა ადამიანის ორგანიზმის ზოგიერთ უჯრედში დაბერების პროცესების შეჩერების შესაძლებლობას მიაკვლიეს. აღმოჩენა შემთხვევით გაკეთდა კლონირების ახალი მეთოდის შემუშავებისას. კლონირება ძროხებზე გაკეთდა და მეცნიერებმა აღმოაჩინეს, რომ კლონირებულ ცხოველებს სრულიად ახალგაზრდა ქსოვილები განუვითარდა. შედეგად, ერთი საცდელი ძროხა იცოცხლებს... 200 წელიწადს! იგივე ცდა მალე ადამიანზე ჩატარდება და მოელოა, რომ შედეგიც ანალოგიური იქნება. ადამიანის სიცოცხლის საშუალო ხანგრძლივობა 150 წელს მიაღწევს. მეცნიერები იმასაც გვირდებიან, რომ 150 წლის ადამიანს იმუნური სისტემა ისეთივე ექნება, როგორც 16-17 წლის ახალგაზრდებს! შეიძლება ვიფიქროთ, რომ მეცნიერებამ უკვე დაამარცხა სიბერე?! ღმერთმა ქნას.

ქარა კილე გვიქვს დრო!

კალიფორნიის უნივერსიტეტში მეცნიერებმა კომპიუტერის საშუალებით გამოთვალეს... დედამინის აღსასრულის დრო. ამ განაგარიშებით, ჩვენი პლანეტა ცივ და უსიცოცხლო სხეულად უსუსტად 3 მილიარდი წლის შემდეგ იქცევა! ეს ასტრონომიული რიცხვი კომპიუტერმა ოთხი მილიარდი ვარსკვლავის მოძრაობის შედეგად გამოთვალა. ასე რომ, კარგა ხანს შეგვიძლია მშვიდად ვიყოთ...

საადრეგო ეპისტოლე უწმიდესისა და უნეტარესის, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ილია II-ისა

მოელი სამყარო თავგანსა სცემს ღვთის დიდებასა და მოწვევას, რამეთუ დაისხნა ბუნენი ვოლონტისანი, დათრგუნა სიკვდილი და ჩვენც წმიდა პავლე მოციქულთან ერთად ვხმობთ: „სადა არს, სიკვდილი, საწერტელი შენი? სადა არს, ვოლონტეო, ძველი შენი“ (1 კორ. 15,55).

არ უნდა დაგვიწყნდეს, რომ ეს დაუტყვევებელი გრძობა ვახაროთ დედას უფლისას და ანგელოზის მსგავსად, რომელმაც პირველმა მულოცა მას მაცხოვრის ადვომატ, ჩვენც ვუვალდებით: „განათლი, განათლი, ახალი იერუსალიმ, დღეს დიდება უფლისა შენ ზედა გამობრწყინდა, განსცხვებოდე და ისარებდე სიონ და აჲ შენცა იმუგბდე, ღვთისმშობლო, ადვომატისა მისა შენისასა“. ამ დღეს მისი გასწერება განსაკუთრებულად გვმართებს, რადგან წილხვედრნი ვართ ყოვალაწმიდა მარიამისა და მისი მყოხებით გავხდით ღირსნი ქრისტეს ნათლისა.

მაგრამ მოდით გავისხენით ის დრო, როდესაც ეს დიდი სასწაული მოხდა. დიდი პარასკევი: უფლის ვნების დღე; ავაზათა გვერდით ვეკარზე გავრული აღესრულა მაცხოვარი; უნუგემოდ შთიწილი, სასოება მისდელი, დამცირებული მოციქულნი და ანგელოზნი უფლისა დაბნეულობის მოეცა. მათი მგეომარება მართლაც ამის საფუძველს იძლეოდა, რადგან დაკარგეს არა მარტო მოძღვარი, არამედ მათ თვალწინ ექამა ღმერთი. ამასთან იესო ქრისტე გასცა თორმეტ უახლოეს მოწაფეთაგან ერთ-ერთი.

არას მქონეთ, უბრთ და გამოუცდელი რისი იმედი უნდა ჰქონოდათ? თუნდ ექვდავით, ვინ რას დაუეკრებდა?

მამ, როგორ მოხდა რომ ამ უბრალო მთევხეებამ სძლიეს მოელ წარმართულ სამყაროს, დამარცხეს მუგებნი და მათი ვარების, დაიპყრეს მსოფლიო?

- ამამა ღვთის განგებულების დიდი სადგომოება, ამამა ძალა და ძლიერება სულიწმიდისა, უბოღურთა მკურნალისა და ნაკლულენათა აღმაცხელებისა. ეს ძალა ვეკარცოდან ორმოცდამათე დღეს მთენიპათ მოციქულებს და უფლის მადლით მათ მართლაც რომ განაცვიფრეს გარშემოცოფინცი და მსოფლიოს მრავალი ქვეყანა.

რატომ გამოირჩა ისინი უფალმა; რით დაიმსხურეს მათ ღვთის ასეთი წყალობა?

უბრველეს ყოვლისა, გულის განსაკუთრებული სიწმინდითა და სულის სიწრველით, თავმდაბლობითა და შრომისმოყვარეობით. ამბობდაც იქნენ ისინი სასურველ ჭურჭელად უფლისა და დაიტყეს მათზე უხვად გარდამომავალი მადლი სულისა წმიდისა.

დღეს ჩვენს ქვეყანაში მიმდინარე პროცესებს რომ ვუყურებთ, ჩანს, რომ ხალხის ნაწილი დაბნეულია და გულგატეხილობა დაუფლებიათ. გადაუჭრელი საკითხები მართლაც ბევრია: კორუფცია, დაუსაქმებელი მოსახლეობა, ნარკომანია, ქურდობა, სოციალურად დაუცველი ფენის გამრავლება და სხვა.

ზოგიერთნი აქედან გამოსვალს მხოლოდ უცხოურ დახმარებასა და კრედიტებში ხელაწი, რაც არასწორია, რადგან უშრომელად მღებული თანხა ბარაქს ვერ გამოიღებს. დახმარება, ინფსტიციები, კრედიტები საჭიროა, მაგრამ მოყვარი არ არის. მოყვარია ჩვენ თვითონ დავიწყით შრომა და ვიზრუნით იმაზე, რათა ღირსნი გავხდეთ უფლის წყალობისა, რომ იესო ქრისტეს იმედმხილდ, დაუტყვევებელი მოწაფეთა მსგავსად ადევავდინოს, განგავცხოველოს და განგებრწყნდეს უფლის მადლამ და ძალამ.

ყველამ ვითოს, რომ ჩვენმა ქვეყანამ დემოკრატიის გზით განვითარების პრინციპი აირჩია და ამ მიმართულებით სერიოზული ნაბიჯებიც გადადგამა. მაგრამ, სამწუხაროდ, ყველას არა აქვს გაცნობიერებული, რომ ცხოვრების ეს წესი უცხო ქვეყნების ყოფის ბრმა მამაბეს არ ნიშნავს, რომ სინამდვილეში ყველა ქვეყანას საკუთარი დემოკრატიული წყობა უნდა ჰქონდეს დაუფრებელი უცხოურ ტრადიციებზე, კულტურაზე, აზროვნებაზე. ბუნება თვითონ იძლევა მავალით მრავალფეროვნებას. არ არსებობს ერთნაირი ფიზიკური კი, რომ არავერი ვიკეთა ადამანზე და მის ფსიქიკაზე; ხოლო სახელმწიფოში, სადაც მექნიკურად იმეორებენ სხვათა ნაზრებს, სხვათა ფორმულებს, ვიღებთ უსულო, დამბამბულ, სიცოცხლის უნარდაკარგულ საზოგადოებას, რომელიც აუცილებლად განვითარების დერგადაკიული გზისთვისა განწირულია. ეს აქისიობა.

დღეს საქართველოში აქცენტები ე. წ. „კანონის უზენაესობაზე“ კეთდება, ამბობდაც როგორ კანონებსაც მიიღებს სახელმწიფო, ეს განაპირობებს ქვეყანაში მიმდინარე არა მარტო ეკონომიკურ და სოციალურ პროცესებს, არამედ ხალხის სულიერ მგეომარებისაც.

დემოკრატიული წყობის ერთ-ერთი მოყვარი დადებითი მხარე სწორედ ისაა, რომ ასეთ ქვეყნებში განსაკუთრებულად უფროსიძლებიან სხვის ღირსებას, თავისთავადობას, და ქმნიან პირობებს ადვოკობრივი მოსახლეობის შესაძლებლობის სრული გამოვლენისათვის. ჩვენთან კი ზოგიერთნი სწორედ დემოკრატიის სახელით უბრისპირდებიან იმას, რაც განაპირობებს ერის ინდივიდუალობასა და თვითმყოფადობას, უბრისპირდებიან ჩვენს ტრადიციებსა და კულტურას და გაცნობიერებულად თუ გაუცნობიერებულად ცდილობენ ქვეყანას გადაეჭრან ის მაციცხლებელი ფესვები, რომელიც ასაზრდოვებს ჩვენს ერს და განაპირობებს მის წინსვლას.

რატომ ხდება ასე?

ხელისუფალთა სიბრძნე უბრველესს ყოვლისა იმამა, რომ შეძლონ შენარჩუნონ საზოგადოების სივანსადაც, რაც ღირებულებების სწორად შეფასებას, სწორ აზროვნებას და სახელმწიფოს განვითარების სწორ ორიენტაციას გულისხმობს.

ერთადერთი ძალა, რომელმაც კაცობრიობას განვითარებას სწორი გეზი შეიძლება მისცეს, არის ღვთის ადარება, როგორც სამყაროს შემოქმედისა და ყოველივეს განმსაზღვრელისა. დღეს ამის აუცილებლობას ადრე ღმერთისადმი მტკრებით განწყობილი მეცნიერებიც კი აღარ უარყოფენ.

აი, რას წერს ამერიკელი ცნობილი ფსიქოლოგი უილიამ ჯექსონი: „თანდათან ურწმუნო ადამანად ვიქცე და აღარ მივმართავდი უფალს ბავშვობაში თანწავლი ვეღრები; თუმცა დღე დღე დადრეკილი ჩემს წარსულს, აღმოვაჩინე, რომეც მასთან სხმრად მქონდა ლოცვის მსგავსი ურთიერთობა. იგი იყო ჩემთან, თუ მე ვიყავი მასთან, არ ვიცე, მაგრამ ჩემი ცხოვრების კრიტიკულ მომენტებში მისი მამხრეველი და სიცოცხლის ძალით მავსებდა, რომ ცვლავ მეუგრძლი მისი იდუმალი მყოფობა. მე მას ადვილად, როგორც დაუმრე შენე წყაროს სიცოცხლისა, სამართიანობისა, ძლიერებისა, ინსტიტუტურად მივმართავდი ძალების დამრეტისას და იგი მუდამ მეგლინებოდა მსხრნლად. ახლა კი ნათლად შევიგრძენი და მივხვდი, რომ უფლისკენ მიმავალი ბილიკის დაკარგვას არავერი სიკეთე არ მოუტანდა ჩემთვის“.

ეს სიტყვები შეიძლება მოელი ეპოქის აღსარებად ადვიქეთ. მეცნიერებაც და რელიგიაც ორი საშუალებაა ობიექტური რეალობის შესაცნობად და ისინი ხელს უნდა უწყობდნენ ჭეშმარიტების გზით კაცობრიობის განვითარებას.

ამ აზრს უმეტესი დროიდან ავითარებდა ქრისტეს ეკლესია, მაგრამ აქ მნიშვნელოვანი ის არის, რომ იფიქრეს იმეორებს თანამედროვე მეცნიერებაც, რომელიც გარკვეული წლების მანძილზე თითქოს დაუპირისპირდა რელიგიას. თუმცა ეს იყო დროებითი მოვლენა და ამ ეტაპამ, მადლობა ღმერთს, უკვე განვლია.

ეროვნისაგან ძალიან ბევრი რამ უნდა ვისწავლით, მაგრამ ვიმეორებ, არ უნდა დაკარგოთ ის ჩვენი ტრადიციული, რადგან უკვე ათეულობით შემოხვევა იმისა, რომ სისხლის გადასხმაზე უარის თქმის გამო ამ სექტის მიმდევარნი გარდაიცვალნენ.

რა თქმა უნდა, ეს მეტად სამწუხარო ფაქტია და არც შეიძლება, რომ იგი საზოგადოებრივ მსგავსობის საგანი არ გახდეს, მაგრამ იფიქრე იფიქრე იფიქრე, რომ აყალიბებს ქვეყნის და სახელმწიფოს ინტერესების მოწინააღმდეგეთა მიერ არმას, ეს საგანგაშო არ არის? რომ ათასობით ადამანი ფაქტურად სულიერად მკვდარია, როგორც საქართველოს სახელმწიფოს ინტერესების დამცველი (აღარაფერს ვამბობთ ქრისტიანებისადმი მათ დამოკიდებულებაზე) და მათი რიცხვი ხვალ უფრო მეტი იქნება, ეს არ არის სამშობრება ჩვენი პატარა სამშობლოსათვის, რომელსაც გარშემო ამდენი ქვეყანა ესაზღვრება?

სამწუხაროა, რომ ასეთ უარყოფით ძალას ჩვენს საზოგადოებაში ქომაგები გამოუჩნდა, რომელნიც ვითომც დემოკრატიისა და თავისუფლების სახელით

მევიდრთა საქართველოსათა და სამშობლოს სახლგრებს გართ მეოფთა პეთა და ასულთა დვითნათა - ეოველთა დვითეკრთხუელთა ივერთა:

„იიყვენ თქუენს თანადი, წვალობა და მშვიდობა ღმრთისს მიერ მამისა და უფლისა მიერ იესო ქრისტესა მისა მამისა ჭეშმარიტებით და სიყვარულით“ (2 იოანე 1,3).

ქრისტესმიერ სიყვარულნი მმანო და დანო,

ქრისტე აღსდგა!

აღდგა ერთობა ღმერთთან, და გაიხსნა კარი მარადიული სისარულისა.

ქრისტე აღსდგა!

იხარებს და იმეებს და და დედამიწა, ანგელოზთა დასი და კაცთა ნათესავი, სამეარო სიღული და უხილავი.

ქრისტე აღსდგა!

სიცოცხლე მეფობს, რამეთუ უჭკნობ ნეტარებას მივემთხვიენით.

მოვედით და შევსვით წყარო უსწრელებისა, ვიხმით ზური სახეშურო, ტრანაჲსი - სამეუფო.

იგი ეკონომიკურად, აუცილებლად დიდი სულიერი პრობლემების წინაშე აღდგება, რადგან ცხოვრების ასეთი წესი ნაყოფა თავის თავის აბსოლუტისადაც მიმართულია, ყველაფრის ლეგიტიმისაციის მოსურნე ვინებისა, რომლისთვისაც აღარაფერია წმიდა და რომელიც თავის თავს გაუცნობიერებლად, ძირფესვანათ თვითონვე სპობს. თუ გადარჩება ვინა, მიწერი პრობლემების მოგარების სურვილის გარდა, უნდა ვიზრუნოთ იმაზეც, რომ მოსახლეობას არ დაეკარგვინოთ სასუფეველისაგან მიმავალი გზა და სხვათა შეცდომები აღარ ვაგვიმეოროთ.

ახლა ჩვენს ქვეყანაში ღმერთის არსებობაზე და რელიგიის აუცილებლობაზე ყველა ლაპარაკობს, მაგრამ, სამწუხაროდ, ასევე ბევრს ლაპარაკობენ აღმსარებლობის თავისუფლებაზე, რა თქმა უნდა, ყველას აქვს უფლება სწამდეს ის, რაც მას ჭეშმარიტებად მიაჩნია. რელიგიის თავისუფლების შესხლდვა არასწორია, მაგრამ ყოვალაფაუტებარია ზოგიერთი ადვოკატის ადვოკატი იმისა, რომ ნებისმიერი რელიგია, სექტა თუ სხვა და სხვა მიმდინარეობანი ერთ სიბრტყეზე დაყენონ და ხალხს მათი თავისუფალი არჩევის შესაძლებლობა შესთავაზონ.

რა გამოდის, რომ თურმე არსებობს 10-100-1000 ჭეშმარიტება? არადა საშუალოზე დაბალი განვითარების ადამანაც კი იცის, რომ ჭეშმარიტება ერთია.

მაინც რის საფუძველზე ქვადებენ დღეს ზოგიერთნი რელიგიურ პლურალიზმს?

როგორც ჩანს, ისინი იმეცნიერ სიცოცხლეზე არც ფიქრობენ და არც სწამთ იგი, თორემ ასე როგორ გაიმეტებდნენ თავის თავსაც და ხალხსაც მწამამის ნაირფიქრებს არჩვენისთვის? ეს ხომ მარადიული სიკვდილისათვის მათი განწირვას ნიშნავს?! ხოლო თუ არ სჯერათ სულის უცვლადება, რელიგიაზე რატომღა ლაპარაკობენ? ნუთუ იმბტომ, რომ რწმენა საზოგადოების მართვის ერთ-ერთ საშუალებად წარმოუდგენიათ, თვითონ კი სულთათვისტები არიან და ხალხს განზრახ ანევენ?

ჩვენ არავითხვლ ადვანინმავს სექტების დამოუკველი მოქმედების შესახებ და იმის თაობაზეც, რომ თუ სახელმწიფომ დროულად არ მიიღო გადაწყვეტილი ზომები, ხვალ უკვე ძალიან გვიან იქნება. შედეგი კი ვერ არ სჩანს.

დღეს, მაგალითად, ე. წ. იფიქრელებზე ტელევიზიაც და პრესაც ალაპარაკდა და შემოვიტყობს გამოთქმენ, რადგან უკვე ათეულობით შემოხვევა იმისა, რომ სისხლის გადასხმაზე უარის თქმის გამო ამ სექტის მიმდევარნი გარდაიცვალნენ.

რა თქმა უნდა, ეს მეტად სამწუხარო ფაქტია და არც შეიძლება, რომ იგი საზოგადოებრივ მსგავსობის საგანი არ გახდეს, მაგრამ იფიქრე იფიქრე იფიქრე, რომ აყალიბებს ქვეყნის და სახელმწიფოს ინტერესების მოწინააღმდეგეთა მიერ არმას, ეს საგანგაშო არ არის? რომ ათასობით ადამანი ფაქტურად სულიერად მკვდარია, როგორც საქართველოს სახელმწიფოს ინტერესების დამცველი (აღარაფერს ვამბობთ ქრისტიანებისადმი მათ დამოკიდებულებაზე) და მათი რიცხვი ხვალ უფრო მეტი იქნება, ეს არ არის სამშობრება ჩვენი პატარა სამშობლოსათვის, რომელსაც გარშემო ამდენი ქვეყანა ესაზღვრება?

სამწუხაროა, რომ ასეთ უარყოფით ძალას ჩვენს საზოგადოებაში ქომაგები გამოუჩნდა, რომელნიც ვითომც დემოკრატიისა და თავისუფლების სახელით

მოქმედებენ. საინტერესოა, თვითონ რა აღმსარებლობისა არიან ისინი?

რეალურიმეწმარებლობის გამოვლენა მორწმუნე ადამანისაგან კარგია, როდესაც იგი რწმენის სისავსიდან და უმაღლესი ზნობრივი ძალის გაცნობიერებდან მომდინარეობს, ხოლო რეალურიმეწმარებლობა მწმამის არმქონე ადამანისა კიდევ ერთი დასტურია მისი უღმრთობისა.

თუ ჩემთვის სულიერთა ქრისტიანობა, თუღიზმი, წარმართობა, ესა თუ ის სექტა, მამნი, როგორ არ ვიქნები შემწმარებელი ამ თუ იმ რწმენის მიმართ, მაგრამ რამე იქნება ღირსება ჩემი მეწმარებლობისა?!

„რელიგიური ინდიფერენტისმი“, - წერს ვლადიმერ სოლოვიევი - სრული უგულველოყოფა გულის სიბოხის და სულიერობისა. ეს არის ზნობრივი ვაჭივის წერტილი, სიცივე სულიერი სიკვდილისა. ხოლო თუ უმაღლესი იდეალისადმი საზოგადოების გულგრდობისათვის თავს იჩენს მათი მკვეთრი ლტოლვა მდამალი ინტერესებისა და მატერიალური კეთილდღეობისადმი, ნათლია, რომ ჩვენს წინაშეა სოციალური გასწრწის პროცესი (სოლოვიევი ტ. IV, გვ. 138). საგალლობა, რომ საქართველოს მოსახლეობა ასეთი სამშობრების ზღვარზე დგას.

უფალმა ჩვენმა იესო ქრისტემ გამოვიცხნა მარადიული სიკვდილის წვედილისაგან. გამოვიცხნა, განვამართლა, და შევეკრიფა ვოლოთის სამსხერპლოზე, მაგრამ როგორც გამოსყვდა, ისე განმართლდაც და შერიგებაც ჩვენს მონაპოვრად უნდა იქცეს. ეს კი მხოლოდ ჭეშმარიტი რწმენით არის შესაძლებელი. რწმენით, რომელიც ფაქტურად როგორც საწუქარი ისე მივიღეთ უფლისაგან; ეფესელთა მიმართ ეპისტოლეში ვკითხულობთ: „მადლით ხართ გადარჩენილები რწმენის მეშვეობით, და ეს თქვენგან კი არ არის, არამედ ღვთის ნიჭია“ (2,8).

ზოგიერთს იქნებ ჰქონია, რომ მოციქულთა და წმიდა მამათა მიერ დადგენილი ქრისტიანული ღირებულებანი დროის შესაბამისად უნდა იცვლებოდეს. ასეთი ადამანები სულიერობაში საერთოდ ვერ ერკვევიან და სარწმუნოებას მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის მსგავსად განიხილავენ. მათ არ ესმით, რომ მართლმადიდებლობა ეს არის ქრისტეს ეკლესია დედამიწაზე. ქრისტეს ეკლესია კი არის სულიწმიდის მადლით განსაზღვრული სიცოცხლე ქრისტესთან და ქრისტეში.

ქრისტიანობაში სწორედ სათავეები უნდა ეტეოს ჭეშმარიტების პოვნის მსურველმა, იმ წყაროს უნდა მავნოს, რომელიც პირველქმნილი მადლით ავსებს მის მიძღებთ და შეუფერხლად იცავს მაცხოვრის სწავლებას.

მადლობა ღმერთს, ჩვენი ქვეყანა უკვე 2000 წელია ამ წყაროსა დაწაფებული და უხვად საზრდობს მისი მაციცხლებელი ძალით. საქართველოს ეკლესია იცავდა და იცავს უხველესი, მოციქულთაგან ბოძებული, ერთიანი, გასუფრული ქრისტეს ეკლესიის ტრადიციას.

განა ეს არ უნდა გვიხაროდეს და გვეამყებოდეს. განა შეიძლება ღვთისაგან ბოძებული ამ წყალობის ვერ დანახვა ან უგულველოყოფა?

დაის, ჭეშმარიტება ერთია და მას ვერ უმეტოქვებს სხვა ნახვერადჭეშმარიტებანი. ეს არ არის ამპარტუნება და სხვათა ზემოდან ყურება, რადგან ჭეშმარიტება დამასხურებისამებრ არ მოიპოვება, არამედ იგი ერს ღვთისაგან ეძლევა.

ქრისტიანობა ჯვრისმტვირთველობაა - ამასთან ვერტიკალური ხაზი მაინიმუმს ჩვენს მსახურებას და ერთგულებას უფლისადმი, ხოლო ჰორიზონტალური - მოყვანისადმი.

თუ ქრისტიანის ცხოვრება ვეკარს არ ქმნის, იგი არ ცხოვრობს სწორად. ადამანმა მადლობით უნდა მიიღოს ის ტვირთი, რისი ტარებაც ამქვეყნად უწევს. სანაცვლოდ კი ღმრთს გახდება მარადიული ნეტარებისა. გასხვადეთ, უფალი იმაზე დიდ ვეკარს არ მოგვცის, რისი აწვევაც თქვენ არ ძალგობთ, ოღონდ რე მეტელობით მხოლოდ საკუთარ თავს, არამედ უფლის სასიობა არ დაკარგოთ ყველაზე მძიმე წუთებშიც და მამნაც, როცა სისარულით იქნებით სასე.

მე მინდა ერთი მაგალითი მოვიყვანო ჩვენი დღევანდელი ცხოვრებიდან. თქვენ იცით, ბოლო დროს ასალგაზრდების სიკვდილიანობა განხმრდა; დასვლობით 10-12 წლის წინ კი ეს დიდი იმეათობა იყო; და, აი, მამნი, ერთ მეტად საინო, სიყვარულით სავეს ოჯახში უღიდეხი უბედურება დატრიალდა: ღამით, როდესაც მშობლები სასვლში არ იყვნენ მათი შვილები - 14 წლის ვაჟი და 8 წლის გოგონა დაძინებულები გახით მოწამლნენ და აღესრულნენ.

უნამარო მწუხარებით ელოდნენ დედ-მამა დაკრძალვის დღეს. თურმე ცოლ-ქმარს ერთმანეთთან მოელაპარაკებინათ, შეიღებს რომ დასაფლავებდნენ თვითონაც თავი უნდა მოეკლათ.

დაკრძალვამდე ორი დღით ადრე საპატრიარქოში მოვიდა მათი ახლობელი რამდენიმე ადამანი და მიხივის, დამელოცა გარდაცვლილი ბავშვები და მათი სასოწარკვეთილი მშობლები.

ჩვენ, მართლაც, მივედით ამ ოჯახში, რომელსაც საერთოდ არ ვიცნობდით და ძალიანერ ჩვენისა ნუგემი ვეცით. მოხდა სასწაული, თითქოს მამნი სულიწმიდის მადლით ადვისო ორივე და მათი გული რწმენამ გაათბო.

ღმერთმა არ დაკარგა მათი სიკეთე, მათი სიყვარული, ერთგულება და, აი, ასეთი ვეკარი მისცა: უმძიმესი ტრავმებით მიყვანა ისინი დიდ რწმენამდე, რომელმაც სრულიად გარდაქმნა მათი აზროვნება.

ცოლ-ქმარში ისე განმტკიცდა რწმენა, რომ ცხოვრების მიხნად მხოლოდ ღვთის დიდება და მოყვანის მსახურება აირჩიეს. მათ თავის გარშემო გაავითარეს შელგარდაცვლილი სხვა ოჯახები და მათი ტყვიებისა და მწუხარების ნუგემად იქცნენ. დღეს ასეთ ოჯახთა რიცხვი 400-მდეა, ისინი ყოველ შაბათ-კვირას დადიან ტაძარში, სოციალურ წირვებს აყენებენ გარდაცვლილი შვილებისათვის, ხმირად ეხიარებიან, ეხმარებიან ვაჭირვეულ ხალხს, ხელმოკლე მონასტრებს, ცდილობენ ქრისტიანულად იცხოვრონ და უფლის რწმენა განამტკიცონ სხვა ადამანებშიც.

ჭეშმარიტად დიდ არს უფალი და საკვირველ არიან საქმენი მისნი. მაგრამ აუცილებელი არ არის მანც და მანც დიდი მწუხარება შეხვედეს ადამანს, რომ დაფიქრდეს და პასუხი გასცეს ისეთ აუცილებელ კითხვებზე, როგორცაა: რამე მგეომარობს სიცოცხლის აზრი?, რისთვისაა თითოეული ჩვენგანი განქონილი, რა არის სინამდვილეში სიკეთე და რა ბოროტება?...
შევიხივო ღმერთს, მოვეცეს გული წმიდა და ვინიერო, მოვეცეს სიწრველი სულისა, რომ შევძლიო, დავენახოთ ჭეშმარიტების გზა როგორც საკუთარი სულის, ისე ქვეყნის ვადასარჩენად.

ასეთია ეკლესიური ხედა ჩვენს ქვეყანაში დღეს მიმდინარე ზოგიერთი პროცესისა. ჩვენ იმედი ვუყურებთ მომავალს და ვვეკრა, რომ საქართველო გაუღებებს დროის გამოცდას, თავის სიტყვას ოტყვის და ღმრსულად ადვილს დაიკავებს მსოფლიოს განვითარებულ სახელმწიფოთა შორის.

ადვოკატი ქრისტეს ნათლი განამწმინდებს მის ეკლესიას და სიკვდილითა სიკვდილის დათრგუნვის სისარული სრულიად ავსებს მას. ჩვენს შორის უხილავად იმყოფება ადვოკატი მაცხოვარი და ჩვენც, ჩვენი ეკლესიური ცხოვრებით იფუძვლად ვერთიანდებით მასში.

გუმნი შენთან ერთად დავივალთ, უფალი, და დღეს შენთან ერთად ადვდებთ და ძღვევის საგალბოლს ვეგალობთ ზეცის თანახარნი.

დღესასწაულთა დღესასწაული ფართოდ აღბის მორწმუნეთა გულის კარს, და ჩვენც, არამწიერი სისარულით ადვიდები, ყველას გულითადაც გილოცავთ ბრწინველ ადვოკატს - ზეცითა ზემო.

ქრისტე აღსდგა!
ჭეშმარიტად აღსდგა!

ილია II
სრულიად საქართველოს
კათოლიკოს-პატრიარქი
ადვოკატი ქრისტესი

თბილისი, 30 (17) აპრილი, 2000 წელი

მიუხედავად იმისა, რომ თბილისის ისტორიული ნაწილი (ძველი თბილისი) სახელმწიფოს მიერ დაკულ ზონად გამოცხადდა, ამასთან, მიღებულია კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ახალი კანონი, დედაქალაქის ეს ნაწილი მაინც საფრთხის წინაშე დგას. სახლების უმრავლესობა დაზიანებულია, მიმდინარეობს მათი მიზანმიმართული ნგრევა და, რაც ყველაზე საუკუნოვანო, უკანა პლანზე გადადის ძველი თბილისის არქიტექტურული ანსამბლისა და თბილისისათვის ტრადიციული ქრისტიანული სიმბოლიკების შენარჩუნება. რას გულისხმობს ეს?

საქართველოს საპატრიარქოსთან მოქმედი საეკლესიო ხუროთმოძღვრებისა და ხელოვნების საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე დეკანოზი **პასარიონ მინაბაძე** (პროფესიით არქიტექტორი) გვიამბობს:

— ისტორიკოსი პლატონ იოსელიანი ძველი თბილისის შესახებ იუწყება, — როდესაც ვახტანგ გორგასალმა საქართველოს დედაქალაქი მცხეთიდან თბილისს გადმოიტანა, მის მშენებლობას საფუძველად დაედო სულიერი და ფიზიკური ორიენტირები. ეს ორიენტირები ეკლესია-მონასტრებია, რომლებიც შეუფერებლად გორგასალმა იერუსალიმის „შესტაგებულად“ ააგო. კერძოდ, ააშენა სიონი — იერუსალიმის სიონის მსგავსად; მეტეხის ღვთისმშობლის, შობის ტაძარი — გეთსამანის მსგავსად; ზემო ბეთლემი — ბეთლემის მსგავსად და ჯვრის მამა — (სიონის პირდაპირ) გოლგოთის მსგავსად. სწორედ ეს 4 ეკლესია იქცა ქალაქის განვითარების სულიერი და ფიზიკური საწყისად. ამის შემდეგ აშენდა მრავალი სხვა ეკლესია-მონასტერი და ქალაქის გაშენების იდეაც გეგმაზომიერად განვითარდა მათ ირგვლივ. ეს ტენდენცია ქალაქის მშენებლობაში ბოლო პერიოდამდე გაგრძელდა. რა ხდება დღეს? დღეს სრული უკუპროცესი მიმდინარეობს... გარდა იმისა, რომ ირღვევა ისტორიული ქალაქის სტრუქტურა, იცვლება აგრეთვე ისტორიული დედაქალაქის დამოკიდებულება სულიერი ორიენტირებისადმი. ავიღოთ აბანოთუბანი. აქ აშენდა შვიდსართულიანი უზარმაზარი ნაგებობა; მან მთლიანად დააბნო მთის წინ, რომელიც ნარცხალა და მეტეხის თემთან ერთად თბილისის იმპანსვეტის საზღვარს და გადაფარა იგი. რას ვგულისხმობ გადაფარვას? პრიმიტიული იქნება გაცემა, თუ ჩვენ მხოლოდ ფიზიკურ გადაფარვას ვიგულისხმებთ. აქ ლაპარაკია სულიერ გადაფარვას: ფაქტობრივად, თაბორის მთის წინ „მიკროთაბორის მთა“ გაჩნდა და შეიცვალა დამოკიდებულება ამ იმპანსვეტის მიმართ.

ასეთივე განუკითხობად დარღვევას დედოფლის სასახლის, ფერისცვალების მონასტრის მიმდებარედ იქ აშენდა ხუთსართულიანი სასტუმრო, რომლის ფანჯრებიც მონასტრის ეზოში იჭრება. ეს გაუგონარი მკრეხელობაა. რა ხდება ერთ-ერთ ისტორიულ, გრიშაშვილის ქუჩაზე? აქ, ქალაქის სკვერში, სადაც ისტორიული გალანის ნაშთი და 300 არაგველის მემორია-

ლია, საშუალო სკოლასა და მოსწავლეთა სახლს შორის აშენდა ხუთსართულიანი სასტუმრო, რაც დაუშვებელი იყო. განსაკუთრებით საგანგაშოდ მიგვაჩნია პროექტი, რომლის თანახმადაც მოსწავლეთა სახლი გასხვისდა და უნდა დაეშენოს ოთხი სართული. პროექტის განხორციელების შემთხვევაში, მივიღებთ შეიძარბულიან ნაგებობას, რომელიც მთლიანად გადაფარავს მის უკან მდგარ წმინდა ნიკოლოზის ტაძარს და დაუკარგავს მას ამ უბნის სულიერი და ფიზიკური დომინანტის როლს. ჩვენ ჩინი დედაქალაქის უმნიშვნელოვანეს ისტორიულ გარემოს ვხეებით. მოსწავლეთა სახლის ამგვარი რეკონსტრუქცია კი ძველ

მა მესატრონემ, შპს „მთა“ გაყიდა აღნიშნული შენობა.

მეორე მესატრონე შპს „ძველი თბილისი“ არ დაჰყავს დასაშვებ ზღვარს და გადაწყვიტა, გაეზარდა მასშტაბები. მან ორჯერ წარადგინა სახემეცველი პროექტი ქალაქპროექტში. პირველი პროექტი ქალაქის მთავარმა არქიტექტორმა და ახელდინა 1998 წელს დაამტკიცა. ამ პროექტით შენობა ხუთსართულიანი უნდა ყოფილიყო, მეექვსე მანსარდული სართულით. პროექტის განხორციელებაზე ხელს აწერს აგრეთვე კონსტრუქციის რაიონის გამგებელი ი. როსტომაშვილი. უკვე მშენებლობის პროცესში, კერძო ინვესტორმა,

**„აქლე ჩვენს ღვთაებას თბილისი ალარს აჩქევეს!“
რა უღვაში მინება უკანონო მშენებლობებს?**

უბანს ეკლესიასთან ერთად საბოლოოდ მოამწყვდევს მდარე ნაგებობების მიღმა. გალანის ნაშთი და 300 არაგველის მემორიალი კი ისტორიიდან უაზროდ მოწყვეტილი აღმოჩნდება.

არ შეიძლება მხედველობაში არ იქნეს მიღებული ასე მომრავლებული მშენებლობების ფუნქციური დატვირთვა. შენდება, ძირითადად, სასტუმროები, კაზინოები და რესტორნები. მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლში უკვე რამდენიმე წელია ფუნქციონირებს საეკლესიო ხელოვნების სკოლა. ჩვენ თხოვით მივმართებ ქალაქის სამმართველოს უფროსს (იმ პერიოდში ზანა მარუაშვილს), რათა ეს შენობა ეკლესიისთვის გადამოეცათ, მაგრამ უარი მივიღეთ და მიზეზად დაასახელა ის, რომ შენობა განათლების სამინისტროს კუთვნიდა. დღეს კი შენობა კერძო პირს მიჰყვება.

ჩვენი გულისტვიფელი თბილისის ისტორიული ბირთვის რღვევა. ფაქტობრივად, ცოტა ხანში ძველი თბილისი აღარ გვექნება და ქალაქსაც ალბათ სახელი „თბილისი“ აღარ ერქმევა...

მკითხველს ურთხვობს გვინდა შევავსოთ მშენებლობაზე, რომელიც დღესაც მიმდინარეობს აბანოთუბანში. „უკვირის პალიტრამ“ გამოიძია, თუ რამდენად კანონიერია ძირძველ თბილისურ უბანში ისეთი მასშტაბური მშენებლობა, როგორც სასტუმრო „თბილისი“.

აბანოთუბანში სასტუმრო „თბილისის“ მშენებლობა 1996 წელს დაიწყო და 1999 წლამდე მისი სამი პროექტი განიხილეს. პირველი პროექტით დაშვებული იყო სამსართულიანი საცხოვრებელი სახლის მშენებლობა. თუმცა, პირველ-

რომელმაც გადაწყვიტა, რომ კიდევ ერთი სართული არ აწყენდა, ქალაქპროექტში წარადგინა კორექტირებული პროექტი: 6 სართულს პლუს 1 მანსარდული სართული. საინტერესო ფაქტი: ბოლო (ე.ი. მესამე) პროექტის განხილვა სამი თვით გაჭინაურდა. ამის მიზეზი იყო მოსახლეობისა და მშენებლობის გვერდით მდებარე ბანკის საჩივრები. თუმცა ინვესტორმა მოსარჩელე მხარეები როგორცდაც დააშინა და... საბოლოოდ, მეორედაც მიიღო უკვე კორექტირებულ პროექტზე და ახელდინა ხელმოწერა.

ერთი შესხვედით, „ძველი თბილისის“ დირექტორს მერაბ შუკაიძეს მშენებლობაზე მიღებული აქტს და ახელდინა მისი ხელმოწერილი პროექტი, მაგრამ შენობის ბოლო 4 სართული ფაქტობრივად უკანონოა, რადგან მისი მშენებლობა შეუთანხმებელია ძველთა დაცვის მთავარ სამმართველოსთან.

ჩვენ თანხმობა გავცით სამსართულიანი შენობის მშენებლობაზე, — აცხადებს ძველთა დაცვის სამსახურის მეთოდური საბჭოს თავმჯდომარე ლ. მემქარიაშვილი, — როდესაც მშენებლობა სამსართულიან ზღვარს ასცდა, განვამი ავტომატურად და რადგან ამ შემთხვევაში შენობის დანგრევის პეროგატივა ჩვენ არ გვეკუთვნოდა, პროექტის ავტორს ო. ნახუცრიშვილს დავევალა, ჩვენთვის წარმოდგინა კორექტირებული პროექტი, თანაც ამით უნებართვოდ ავტომატურად შენობის მოცულობის, მასშტაბისა და კომპოზიციის მონესრიგების გზები გამოიკვეთებოდა. მაგრამ ამის შემდეგ არანაირი პროექტი ძველთა დაცვის სამმართველოში არავის უნახავს.

არქიტექტორმა ო. ნახუცრიშვილმა „უკვირის პალიტრას“ უსაყვედურა პროექტის მიმართ ასეთი მკაცრი მიდგომის გამო და თავი იმით იმართლა, რომ დასრულებული შენობის თითოეული სართული სხვადასხვაფრად შეიღებება და სრულ პარმონიაში ჩაედდება ძველი თბილისის არქიტექტურულ ქსოვილში. გარდა ამისა, მან მაგალითად ეიფელის კოპი მოიხვეჭა და გვითხრა, თავის დროზე მასაც ბევრი მონინაღმდეგე ჰყავდა, მერე კი პარიზის სიმბოლოდ იქცაო. ასეთი შედარებით ცოტა არ იყოს „შეცბუნებულმა“ ბატონ ლეონი მემქარიაშვილს მივმართეთ, რომელსაც ორანზრენად ჩაეღიმა და „დაგვაშევიდა“, ეს ის შემთხვევა ნამდვილად არ არისო.

მიუხედავად ამკარა წინააღმდეგობებისა, საბოლოო პროექტის საექსპერტო დასკვნაში ექსპერტი ი. მასხარაშვილი პროფესიულ ლოიალობას იჩენს, როცა ამტკიცებს პროექტის გადაჭრის ორ ვარიანტს. არსებული ხუთსართულიანი ნაგებობის დაშლა და ახალი პროექტის წარდგენა და მეორე — უკვე არსებული შენობის მისადაგებას გარემოს არქიტექტურული სტილისათვის.

ინვესტორი, რა თქმა უნდა, პირველ ვერსიას არაფრით დაეთანხმა. პრობლემის გადაჭრის მეორე გზა კი, სასტუმროს მეტატრონესთან სიტყვიერი შეთანხმების მიუხედავად, არ შესრულდა.

რაც შეეხება და ახელდინა (სხვათა შორის, რამდენიმე დღის წინ, თანამდებობიდან გადადგომაზე განცხადება დაწერა). მას აღნიშნული შენობა ძველი თბილისის არქიტექტურული სტილის სრულ შესატყვისად მიჩანია. ბ-ნი დავით ახელდინა არ იზიარებს აზრს, რომ „იუნესკო“ რაიმე წინააღმდეგობას წააწყდება მის მიერ ხელმოწერილი ამ პროექტის გამო.

მკითხველს განვუხარებთ რა როლი ეკისრება „იუნესკოს“ მიერ ამ აბანოში:

„იკომის“-ის (ძველებისა და ღირსშესანიშნავი ადგილების საერთაშორისო საბჭო) საქართველოს ეროვნული კომიტეტის ინიციატივით, ძველი თბილისის ისტორიული არეალი წარდგა ნომინაციაში „იუნესკო“-ს მსოფლიო მემკვიდრეობის სიაში შესატანად. „იუნესკო“-ს სიაში მოხვედრილი ძველი პრივილეგირებულია და იგი პირველ რიგში ხდება იმ ქვეყნის მზრუნველობის საგანი, რომელმაც წარადგინა ეს ძველი, ხოლო შემდეგ მსოფლიოს ყურადღებისა და პასუხისმგებლობის ობიექტი. ჩვენი ექსპერტების აზრით, არსებობს საშიშროება, რომ „იუნესკო“-ს მიერ საქართველოში წარმოგზავნილი ექსპერტი წინააღმდეგობას წააწყდება და უთუოდ გაჩნდება ჩვენთვის პრობლემატური კითხვა: თუ ძველი ქვეყნისათვის იმ ღირებულებისაა, რომ იგი შევანალი იქნეს „იუნესკო“-ს მსოფლიო მემკვიდრეობის ნუსხაში (რის შემდეგაც შესაძლებელია ფინანსური დახმარების განევა), მაშინ რატომ არა აქვს ამ ძველ ისტორიული ქალაქისათვის შესაბამისი მოვლა-პატრონობა და განვითარების გეგმა. ასეთი კითხვა ნამდვილად გაჩნდება, რადგან ძველის სიაში შეყვანით „იუნესკო“ აღმოჩნდება ძირითადი პრობლემის წინაშე, ეს პრობლემა კი ისტორიული ქალაქის არქიტექტურულ ქსოვილში შემოჭრილი შეუსაბამო შენობა-ნაგებობებია...

აქედან გამომდინარე, შესაძლებელია „იუნესკო“-ს ექსპერტების მიერ ძველი თბილისი, როგორც ღირსშესანიშნავი ძველი, მსოფლიო მემკვიდრეობის სიაში არ იქნეს შეყვანილი. ამ შემთხვევაში კი არ გამოიყოფა გრანტი ძველი თბილისის აღდგენა-რეკონსტრუქციისა და მისი განვითარების კონსტრუქციული გეგმის შემუშავებისათვის.

გრანტად, მაგრამ მთავარი მაინც ის არის, რომ ასეთი ზერეულ და უპასუხისმგებლო დამოკიდებულების შედეგად თბილისი თავის ისტორიულ არქიტექტურულ სახესთან ერთად სულიერი სახესაც დაკარგავს.

კა კახეია

მიინდგამინს სისხლის ღრგამდე უნდა მიმიღოს სამედიცინა?
შეიძლება ვეფისში დალი მესლა-შემოხლა მოხდეს

არადა, ვეფისელები უკან დახევას არ აპირებენ, მით უმეტეს, როცა იციან, რომ კარგ საექსპე აკეთებენ. ქვეყნის პრეზიდენტსაც მიმართეს თხოვნით და ქალაქის მერსაც, მაგრამ ერთმანეთზე ნაბეულ საპარლამენტოდ თუ საპრეზიდენტოდ ატყეხილ საარჩევნო ორომტრიალში გართული ხელისუფალი, ჯერჯერობით, არ გამოხმაურებინან მათ თხოვნას. არ გვგონოთ, ვინმე რაიმე განსაკუთრებულს ითხოვდეს... თუმცა მკითხველმა რომ არ თქვას, რა სისხლის ღვრა, ვინ ვეფისელები ან პრეზიდენტი და ქალაქის მერი რა შუაშიაო, ამიტომ სჯობს, ყველაფერი თავიდან დავიწყოთ.

დღევანდელმა გაუკუღმართებულმა ყოფამ დასაბამი მისცა ეროვნული ცნობიერების რღვევას, რომლის მთავარი მარღვი ჩვენი სარწმუნოება და ტრადიციები იყო ყოველთვის. ამ

ღირებულებების უკანა პლანზე გადაწვას კი ზნეობის დაქვეითება მოჰყვა, რამაც მძიმე დალი დაასვა ჩვენს ახალგაზრდობას. თუმცა, როგორც ეტყობა, შინაგანი პროტესტის მუხტი არ გამქარა ქართველ კაცში და იგი სხვადასხვა შესაძლებლობითა თუ ფორმით მაინც იჩენს ხოლმე ხანდახან თავს.

ერთ-ერთ ასეთ გამოვლინებად უნდა მივიჩნიოთ ალბათ ის, რომ ვეფისოდე წლის წინ, თბილისში, ვეფისის რამდენიმე უბნელმა ვეფისის გორაზე სალოცავი ნიში ააგო თავისი ხელით, გალამაზა და ხატებით მორთო (სხვათა შორის, ამ ნიშის მშენებლობასთან ერთი საინტერესო ფაქტია დაკავშირებული: უბნელ ბიჭებს ნიშის შესაღებად ერთი აზერბაიჯანელი, სახელად სარდალა ამოუყვანიათ, რომელიც ცალხელს იდაყვიში ვერ შლიდა თურმე. ლესვას რომ

მორჩენილა, მოულოდნელად ხელი თავისუფლად გაუშლია. კინაღამ გაგებულა სიხარულით. მერე მის ნათესავეებს ცხვარიც შეუწირავთ ამ ქრისტიანული სალოცავისთვის. ახლა ბიჭები ხუმრობენ, უნდა მოენათლოთ სარდალაო).

ნიშის აგებას თავისთავად მოჰყვა იმჟამად არაოფიციალურ სანაგვედ ქვეული ტერიტორიის დასუფთავება. ნელ-ნელა იმატა აქაურობის კეთილმონყობის სურვილმა, ახალი იდეებიც გაჩნდა და საქმეში სულითა და გულით ჩაბნენ ვეფისელები. საფუძველი ჩაეყარა ერთ სასამონოვრო ტრადიციას, რომლის მსგავსი თბილისის სხვა უბნებს ჯერჯერობით არ გააჩნია, დანესდა დღესასწაული — ვეფისობა, რომელიც ავერ უკვე ოთხი წელია, ცოველი ოქტომბრის პირველ კვირა დღეს იმართება. ვეფისობის ყველაზე ამაღლებულ და საინტერესო ნაწილს წარმოადგენს ქართული ტრადიციული მარულა. რაიონებიდანაც კი ჩამოდიან ცნობილი მხედრები მარულაში მონაწილეობის მისაღებად. მაგრამ საქმე მარტო დღესასწაული და გართობა არ არის; უკვე ჩამოყალიბდა საერო საზოგადოება „გარჯა“, ვისი თაოსნობითაც უკვე დაიწყო ვეფისის წინადა გიორგის სახელობის ტაძრის მშენებლობა, რომლის საძირკველიც ცხუმ-აფხაზეთის მთავარეპისკოპოსმა დაწვინა აკურთხა.

ყველაფერი, რაც აქ კეთდება — დაწვეული მშენებლობითა და დამატარებული განმეზდა-განაშენიანებით, ვეფისელების ხელით და უბნის მცხოვრებთა შემოწირულობებით ხორციელდება. მათ არასდროს მიუმართავთ ქალაქის ხელმძღვანელობისთვის — ხედავთ, რა კეთილშობილურ საქმეს ვაკეთებთ და ხელი გაგვიმართეთო. პრეზიდენტსა და ქალაქის მერს სთხოვდნენ, — არ მიეყიდათ ეს ტერიტორია

კერძო პირებისთვის, დაეტოვებინათ მერიის საკუთრებაში, ხოლო მის მოვლა-პატრონობას საზოგადოება „გარჯა“ კისრულობდა.

როგორც ამ საზოგადოების მესვეურებმა ჩვენთან საუბარში განაცხადეს, მას შემდეგ, რაც ეს ტერიტორია ნაგვისგან განმინდეს, მისასველი გზა მოაწესრიგეს და იქაურობა რაღაცა დაამსგავსეს, ამ ტერიტორიის სააგარაკო ნაყვეთებად გაყიდვის (ისე, როგორც ყველაფერი იყიდება ჩვენს ქვეყანაში) სურვილიც გაჩნდა. ადგილი მართლაც დიდებულია, თანაც თითქმის შიგ ქალაქშია და რომელი ფულიანი კაცი იტყვის უარს მის ხელში ჩასაგდებად. ეს თავისთავად, ცუდი სულაც არ არის, მით უმეტეს, თუ ამით ქვეყნის ბიუჯეტის იხიერებს. თუმცა ვეფისობ, მარტო გასაცოდავებული ბიუჯეტის ცოფით რომ იწვიოდნენ ზოგეირთები.

განა ღირს ამ 160.000 ლარის (რომელიც ამ ტერიტორიის გაყიდვით შეემატება საქართველოს ბიუჯეტს) გულისთვის თბილისის თუნდაც ერთი უბნის მოსახლეობის საზოგადოებრივად სასიკეთო ინიციატივის ჩაკვლა? იქნებ სწორედ ამ კითხვაზე უჭირს პასუხის გაცემა ხელისუფლებას და იმიტომ დუმს ვეფისელების წერილის საპასუხოდ (ისე, პასუხის გაცემა რომ არ უჭირს ჩვენს ხელისუფლებას, როცა სჭირდება, „ნდობის ტელეფონის“ მაგალითზეც დავერწმუნდით)?

თუმცა, ჯერჯერობით მაინცდამაინც მკაცრად ნუ შევაფასებთ — იქნებ მართლაც ვერ გააღწია ჩინოვნიკურ ლაბირინთებში ვეფისელებს ხმამ და ვერ მისწვდა ადრესატებს. ამიტომ იმედი უნდა ვიტონოთ, რომ ამ პუბლიკაციის შემდეგ ბატონი ვანო ზოდელავა დაინტერესდება ამ პრობლემით და მიღებულ გადაწყვეტილებას ჩვენც გვაშეცნობს.

თუმცა, როგორც ვეფისელებმა გვითხრეს, სთვის წინ საბურთალოს რაიონის მაჟორიტარმა დეპუტატმა, ბატონმა რეზო ადამიამ, პირადად ჩააყენა საქმის კურსში ქალაქის მერი, რომელიც გარკვეულ კომპრომისზე ნასვლასაც დაჰპირებია.

აქვე ისიც მინდა აღვნიშნო, რომ როგორც ამ უბნის ახალგაზრდები აცხადებენ, რის ფასადაც არ უნდა დაუჯდე, ამ ტერიტორიაზე სახლს არავის ააშენებინებენ და დასახული მიზნის მისაღწევად უკვე აღარაფერს დაეირიდებიან.

მამუკა გიორგაძე

გუდვილკომი GOODWILLCOM

საერთაშორისო ტელეკომუნიკაცია

8-14...

აშშ, კანადა 8-14-1... რუსეთი 8-14-7...
0,50 ლარი 0,40 ლარი

24 საათის განმავლობაში ფასები შეიცავს დღვ-ს

მის: თბილისი, ვაჟა-ფშაველას №41
ტელ: (995-32) 25-65-65; 536-625; ფაქსი: (995-32) 25-65-65

„ზვიადი ბაბიაჩაშვილი მოკლა...“

გასული წლის 11 დეკემბერს, სილნის რაიონის დაბა წნორში პოლიციის თანამშრომელმა ნოდარ აბულაშვილმა დაუმორჩილებლობის საბაბით გამოიყენა ცეცხლსასროლი იარაღი და სასიკვდილო ჭრილობა მიყენა იმავე რაიონის სოფელ ქვემო ზოდებს მცხოვრებ 19 წლის ზვიად ბაბიაჩაშვილს, რომელიც საავადმყოფოში მიყვანამდე გარდაიცვალა.

ამ გასაბურთებულ საქმესთან დაკავშირებით კომენტარი ვთხოვეთ ადამიანთა უფლებების დაცვის ცენტრის აღმასრულებელ დირექტორს, ადვოკატ ლიბა მუსხაშვილს:

— პროფესიონალი ადვოკატთა გაერთიანებიდან სამი ადვოკატი ვართ ჩართული ამ საქმეში და ვაცხადებთ, რომ ძიება ტენდენციური და მიკერძოებულია. აქედან გამომდინარე, შესაძლოა რამდენიმე ვარაუდი გამოითქვას: მკვლელ პოლიციელს ხელს აფარებს უწყება, თანამშრომლის მუნდირის „ღირსების“ დაცვის მიზნით, ან აბულაშვილს ჰყავს ისეთი მფარველი, რომ მისი წყალობით ის დღემდე დაკავებული არ არის, ანდა აბულაშვილმა და მისმა ახლობლებმა პროკურატურაში ქრთამის სახით დიდი თანხა გადაიხადეს... ამის თემის საბაბს ის გვაძლევს, რომ პროკურატურა ყველაფერს აკეთებს იმისთვის, რათა ბრალდებული გარეთ დატოვოს. კანონით, როდესაც ადამიანს ერთხელ წაუყენებენ ბრალს და 48 საათში სასამართლო არ გასცემს ბრძანებას, ან თუ ეს ბრძანება წაყენებული იყო და გაუქმდა, მაშინ იმავე ბრალდების წაყენება იმავე საქმეზე აღარ შეიძლება. ბრალდება წაყენებული იყო 105-ე მუხლით (განზრახ მკვლელობა დამამძიმებელი გარემოებების გარეშე), ჩვენ თავიდანვე ვფიქრობდით, რომ ეს იყო 104-ე მუხლით ჩადენილი მკვლელობა დამამძიმებელ გარემოებებში. ეს კვლავი ფაქტია სავსებით შეესაბამება მომხდარს იმიტომ, რომ პოლიციელმა სამი გასროლა განახორციელა: ეს ხდებოდა ხალხმრავალ ადგილას და შეიძლება ნებისმიერს მოხვედროდა ტყვია. მას შემდეგ, რაც საოლქო სასამართლომ გაუქმდა დაბრუნების ბრძანება, კახეთის რეგიონულ პროკურატურას შეუძლო, შენობაშივე ისევ დაეპატრონებინა ბრალდებული, წაყენებინა ბრალდება უკვე 104-ე მუხლით და გეგმავდებინა ძიება, მაგრამ მათ ეს არ გაუვალდა. გამოძიებული ფაქტის მიხედვით იმასაც კი აცხადებს, რომ 104-ე მუხლის შესაბამის დანაშაულს აბულაშვილის მიერ ჩადენილი ქმედებები ვერ ხედავს. გამოძიებას გათავისუფლების შემდეგ მის დასაბრუნებლად არაფერი გაუკეთებია.

ამჟამად დაენერეთ განცხადება გენერალური პროკურორის სახელზე, რათა კახეთის სამხარეო პროკურატურას ჩამოერთვას საქმე და გამოძიება ბაბიაშვილის უწყებამ დაიქვემდებაროს. სხვა გამოსავალს ვერ ვხედავთ.

მოკლულის მამას მართლმსაჯულების არანაირი იმედი არა აქვს. არ არის გამოირცხული, რომ მან თვითონ იძიოს შური, რადგან მისი შვილის მკვლელობა დღემდე დაუსჯელია. თუ ასეთი ფაქტი მოხდა, ყველაფერში პროკურატურა და გამოძიება იქნება დამინამუსე — აცხადებს ლია მუსხაშვილი.

ახლა კი იმ ტრაგედიის შესახებ, რომელიც მრავალი ადამიანის თვალწინ მოხდა, მაგრამ როგორც „კვირის პალიტრას“ ბაბიაშვილების ოჯახმა განუცხადა, ისე არიან ამ ამბის მსილველები პოლიციისგან და მინიჭებულები, რომ მონხედ გამოსვლაზე უარს აცხადებენ.

დაბა წნორში, აღმანგებლის გამზირის ვინორ ქუჩა კვეთს, რომელიც საშვედრო „გარადოკოს“ ნასახარებთან მიდევანთ. ერთ-ერთ მიტოვებულ სახლში, რომელიც ანტისანიტარიის ბუდედ ქცეულა, ცხოვრობს ოჯახი. ოჯახის ყველა წევრს ბებიას, შვილს, შვილიშვილს და შვილიშვილს სხვადასხვა გვარი აქვს. ბებია მოხუცდა, შვილიშვილი ჩვილია, ხოლო დანარჩენი ქალბატონები თავს სხეულით ირჩევენ. მამაკაცებს სისტემატურად თუ არა, შემუშავებულად ვარაუდ ხშირად იცვლიან. სწორედ ასე მოხდა მათ ოჯახში ორი წლის წინ — ზვიად ბაბიაშვილიც.

„კვირის პალიტრა“ შეხვდა ამ დანაშაულში ერთ-ერთ მთავარ ექსპერტინდს და ესაუბრა:

ნანა თანდილაშვილი: 13 წლის გამაბრუნებელი, იმის შემდეგ ასე ვცხოვრობ (იგი ახლა 18 წლისაა). ფული და საქმე-ლი რომ არ ვიშოვო, ბებია მწეხუბება, ცემით არ მტყუპს, მაგრამ ისეთ სიტყვებს მეძახის, მოსმენა არ მინდა. ზვიადი ორი წლის წინ ჩემმა ბიძაშვილმა გააძვინა. თავიდანვე მომწონდა და სხვას აღარავის ვხედავდი. ბებიამე არ უყვარდა, ხშირად სახლშიც არ უშვებდა, იმიტომ, რომ ფული არ ჰქონდა და ვერც ვერაფერს მაძლევდა. ჩხუბობდა, — ნორმალური ნახე ვეძიო, მაგრამ მე ზვიადი მიყვარდა... ნათქვამი ბებიამე დაგვიდასტურა და დასძინა, — მაგისთვის კარ-

გი მინდოდა და იმტიტომ. ნანას დას, 15 წლის თამუნას, უკვე 6 თვის შვილიც ჰყოლია. (როგორც გავიცეთ, ბავშვი რამდენიმე თვის წინ შიმშილით გარდაცვლილა).

ნანა თანდილაშვილი: ჩვენს მეზობელად ცხოვრობს ერთი ბიჭი — გია ჰქვია. გია ბებიამეც ძალიან მოსწონდა. ზვიადთან შეხვედრას ვერიდებოდი, რადგან მამამისმა შემომითვალა: არ მიიღო, თორემ არ ვიცი, რას გიზამო. მე მინდოდა და ისევ გიასთან დავინევი საიარული. იმ დამეხაც გია იყო ჩემთან, თანაც ბებიამეც არ შემოუშვა ზვიადი სახლში. 11 დეკემბერს, დილით, ზვიადი ისევ მოვიდა მშავაცინა ერთად. თვითონ მანქანიდან არ გადმოსულა, მისი მშავაცი დათო მელაპარაკებოდა, როცა ჩემმა ნათესავმა ბავშვმა ქუჩა აირბინა და სადაღაც გაიქცა. ხუთი წუთიც არ იქნებოდა გასული, რომ ნოდარის მანქანა მოვიდა. ზვიადმა მანქანის კარი მიისურა და გაქცევა სცადა. სროლაც გაისმა (ნანა ატირდა). ბებიამეც ის ბავშვი რომ არ გაგზავნა ნოდართან, არაფერიც არ მოხდებოდა. — ზიზინარევი თვალებით გახედა ბებიამისს და თქვა: — ზვიადი ბებიამეც მოკლაო. როგორც მეზობლები აცხადებენ, სილნის რაიონის დაბა წნორის პოლიციის ქვეგანყოფილების ოფიცერი ნოდარ აბულაშვილი 8 წლის ბავშვის ნათქვამზე — ბებო, ისინი მოვიდნენო! — ისეთი ოპერატიულობით მოვარდა, თითქოს ძებნილთა ან ყაჩაღთა დასაკავებლად იხმობდნენ. ამდენად ბუნებრივად ჩნდება კითხვა, რატომ იყო აბულაშვილი ასეთი მობილიზებული? მისი ასეთი საქციელით ხმა გავრცელდა, ნოდარიც დაიშინა და დიდობა, მაგრამ ამ საკითხზე ნანამ კომენტარისაგან თავი შეიკავა და თქვა, პოლიციაში ყველაფერს ვიტყვიო. ძიებისას გაირკვა, რომ თურმე ნანამ წერა-კითხვა „არ იცოდა“. შეხვედრისას კი ნანამ თავისი დღიური წაგვკითხა, რომელიც ზვიადს ეძღვნებოდა.

ნოდარ აბულაშვილის სატელევიზიო აღსარება ზვიად ბაბიაშვილის დანაშაულზე მეტყველებდა. მოკლული არ დავიშორე პოლიციის თანამშრომლის ბრძანებას (რომელსაც, სხვათა შორის, არ ეცვა პოლიციელის მუნდირი და არც მანქანა ყოფილა პოლიციისა), რა განერა მანქანა, დაძრული მანქანიდან ხელით დაითრია და მის სიციფლებზე შეუქმნა საფრთხე, რის გამოც იძულებული გახდა გამოეყენებინა იარაღი. გავრცელდა ხმა, თითქოს ზვიად ბაბიაშვილი იყო ძებნილი, რაც კატეგორიულად უარყო სილნის რაიონის პროკურორმა ბუენა კრანაშვილმა.

ექსპერტიზის დასკვნამ მოლიანად გამოირცხა პოლიციის ხელის ჩაყოლების ან დათრევის ფაქტი, რადგან მძღოლის მხარეს საქარე მინა აღმოჩნდა ქმედითუწნარო და მანქანაში საერთოდ არ არსებობდა მინის მამორაფები სახელური. ასე რომ, იძულებითი სროლის ვერსია ექსპერტიზამ გამოირცხა. განზრახ მკვლელობის დასადასტურებლად საჭირო მინის ნამსხვრევები კი საქმის მასალებში არ აღმოჩნდა (მინას დასაშუქები პლასტიკით ჰქონდა აკრული და იგი ვერ დაიმსხვრეოდა).

ნანა თანდილაშვილის შემონმუხა ვერცერთად დაავადებზე (სილნის) პროკურატურამ უსახსრობის გამო ვერ შეძლო.

თავიდანვე ლაუსუსებით მიმდინარე ძიებამ მოკლულის მამა პარლამენტში ადამიანის უფლებათა დაცვის კომიტეტის თავმჯდომარედ მიიყვანა. თვით ქალბატონი ელენე თევდორაძე ადგილზე გაეცნო აღნიშნულ საქმეს, მაგრამ იგი ალავექმე ძიებაზე ზუნალაში დაადანაშაულა.

მამა ბაბიაშვილი (მოკლულის მამა): ვხედავ, რომ მკვლელს ძლიერი მფარველები ჰყავს და სწორედ ამიტომ აფარებენ ხელს, რაც მფარველებს, რომ სიმართლის გარკვევის და დამნაშავის დასჯის ალბათობა ნაკლებია. ჯერჯერობით მიზნართვ პარლამენტს, ადამიანთა უფლებების დამცველი ორგანიზაციებს, ჟურნალისტებს, რათა დამემხრონ სიმართლის გარკვევაში და მკვლელობა დამსაფრთხილები სასჯელი მიიღოს. ასეთი რამ გაგონილა სადმე, რომ ამდენი ადამიანის თანდასრუებით დღისით, ცენტრალურ ქუჩაზე მოხდეს მკვლელობა, მოკვდეს 19 წლის ბიჭი, მკვლელები კი დაკავებულნი არ იყოს და თავისუფლად დაიდოიდეს?!

ჯერჯერობით, სამართლის ძიების ეს გზა აქვს არჩეული ზვიად ბაბიაშვილის მამას. შემდეგ რას აპირებს, არ დავუკომენტებია. ასეთ სერიოზულ დანაშაულთან არასერიოზული და ზერეულ დამოკიდებულება ხშირად უფრო სავალალო შედეგებით მთავრდება. უარის სის მოლოდინში მეტი სიფრთხილე მართებთ კანონდამცველებს.

ნელი ცეტიშვილი
კვა ფეტიშვილი

ღღეს უკვე „თამამად“ შეგვიძლია ვთქვათ, რომ სამინილი, სადის-სტური მკვლელობები მარტო ამერიკულ მასფრსიუფეტთან ფილემში არ გვზარავს. ბოლო ორი წლის მონაცემებით თუ ვიმსჯელებთ, სადის-სტური და სერიული მკვლელობების მხრივ, საქართველოს მსოფლიოში პირველობაზე პრეტენზიის გამოთქმაც კი შეუძლია.

რუსთაველი მანიაკის, შემდეგ კი თბილისელი რუსულან თბილისის მიერ ჩადენილ სერიულ მკვლელობებს გასულ კვირამ 24 წლის სოსო ჯამბულაშვილმა სულ რაღაც რამდენიმე საათში გაუსწრო — ერთ დღეში სამი ადამიანი, მათ შორის 5 წლის გოგონა, სადისტურად გამოასალმა სიცოცხლეს.

მკვლელობა ესეც არ იკმარა და შინ მისულმა თურმე ცოლს გამოუცხადა, — ოთხი მოკვალი და ორი კიდევ დამარჩა მოსაკლავიო.

ამ სატყუარი განზრახვის განხორციელება სოსო ჯამბულაშვილს არ დასცალდა. დანაშაულიდან მესამე დღეს მშობლიურმა სოფელმა ლინის წესით გაასამართლა და კოცონზე დანჯა მისი ცხედარი, რადგან დამნაშავემ დაასწრო და თავი მოიკლა.

ამის გამო, როგორც გამოძიებლები ფიქრობენ, შესაძლოა, ახალგაზრდა

ქეთინო გოგინაშვილი და ალექსო ჯავახიშვილი

ოჯახის ამოსოცვის მიზეზი ვერასოდეს დადგინდეს.

სამართალდამცვეები ტრაგედიის წინააღმდეგ ჩააფიქრა. როგორ მოიქცენ: ლინის წესით გასამართლების ინიციატორები დასაჯონ თუ არა?

რა მოხდა 15 აპრილს?

სიყვარულის დღეს ჩადენილი მკვლელობის ამჟამინდელი ვერსია ასეთია: 2000 წლის 15 აპრილს, ვაზისუბნის მ/რ-ნის მე-16 კორპუსში მცხოვრებ ალექსო ჯავახიშვილისა და ქეთინო გოგინაშვილის ოჯახში სტუმრად იმყოფებოდა მათივე თანაკლასელი სოსო ჯამბულაშვილი.

24 წლის ალექსო ჯავახიშვილი წარმოშობით სილნის რაიონის სოფელ ნუკრიანის მკვიდრი, უმუშევარი, ცოლში ჰქონდა უმალესი სასწავლებელი, მუშაობდა ქალაქის პოლიციაში, თანამშრომლის პირად მძღოლად. მისი მეუღლე ქეთინო გოგინაშვილი დასახლისი იყო.

სოსო ჯამბულაშვილი გახლდათ 24 წლის, სილნის რაიონის სოფელ ნუკრიანის მკვიდრი, უმუშევარი, ცოლში ჰქონდა უმალესი სასწავლებელი, მუშაობდა ქალაქის პოლიციაში, თანამშრომლის პირად მძღოლად. მისი მეუღლე ქეთინო გოგინაშვილი დასახლისი იყო.

სოსო ჯამბულაშვილი გახლდათ 24 წლის, სილნის რაიონის სოფელ ნუკრიანის მკვიდრი, უმუშევარი, ცოლში ჰქონდა უმალესი სასწავლებელი, მუშაობდა ქალაქის პოლიციაში, თანამშრომლის პირად მძღოლად. მისი მეუღლე ქეთინო გოგინაშვილი დასახლისი იყო.

თავის არეში ორი ტყვიაც დაახალა. ჯამბულაშვილმა ისიც მკვლელად მიიჩნია და იქნებოდა დატოვდა.

მკვლელობის ამბავი მხოლოდ მეორე დღეს გაიგეს.

უშიშროების აკადემიის კურსანტი, 22 წლის ზაქრო გოგინაშვილი გადარჩა. სამი გარდაცვლილი და მძიმედ დაჭრილი ზაქრო ჯავახიშვილების ბინაში შემთხვევით მისულმა ნათესავმა აღმოაჩინა.

გარდაცვლილთა სხეულებზე ექსპერტიზა მეორე დღესვე ჩატარდა. სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტის, მკვლავის მტკიცებით, ქეთინო გოგინაშვილი გაუპატიურებული არ აღმოჩნდა, თუმცა გავრცელებული დაჭრის დაჭრილობები და ბასრი იარაღით მიყენებული არაერთი სასიკვდილო ჭრილობა დაფიქსირდა.

5 წლის ეკა ჯავახიშვილს კი მსგავსი ჭრილობის გარდა, მუცელში გახეობივ ჰქონდა ჩატენილი(!), ზაქრო გოგინაშვილი კი ყურში და კისრის არეში ტყვიით დაჭრილი. ექიმების თქმით, დაჭრილის მდგომარეობა კვლავ მიიმედა და მისი დაკითხვა ჯერჯერობით შეუძლებელია.

მათივე თქმით, ზაქრო გოგინაშვილის ნალაპარაკებს ერთი თვის მანძილზე იურიდიული ძალა არ ექნება.

„გენდოდა დანით იხე აუენათ, როგორც თავად ჩვენი შვილები აუენა“

მემობლების ჩვენებები:
იმ დღეს მკვლეელი ჯავახიშვილები სახლში სამმა მეზობელმა შეამჩნია. ერთ-ერთმა მათგანმა იგი კორპუსიდან გამოსული დაინახა.

მე-მ სართულზე მცხოვრები მეზობელი: „მთელი დამე ოხვრისა და გმინვის ხმა მესმოდა მონანილე — არც ერთი სულიერი ადამიანი, ინდივიდი არ არის, ამ დროს მოქმედებს ბრბო. ადამიანი პასუხისმგებლობას იხსნის და მისი მოქმედება მას კი არა, არამედ ბრბოს კუთვნილი, მის ქმედებას და გადამწყვეტილებას ეთანხმება.“

სოფელ ნუკრიანში მომხდარი ფაქტის კომენტარება ჩვენ ქალაქ თბილისის შს სამმართველოს უფროსს **უმანგი მგელაძესაც** ვთხოვეთ:

— ამგვარი მოვლენა, ძველი რომაული წესით დამნაშავის გასამართლება, განსჯის ყოველთვის დიდ სირთულეებს აწყდებოდა. ყოველი შემთხვევისათვის, ამ სახით მკვლელობის გასამართლება გაუმართლებელია და ასეთი ქმედება კანონის შესაბამისად პასუხისგებას მოითხოვს.

მომხდარი ფაქტის გამო სისხლის სამართლის საქმე უკვე აღიძრა. როგორ ფიქრობთ, გამოვლინების შემთხვევაში, დასჯიან თუ არა ინიციატორებს და რა სასჯელით?

— ეს სამართლის თეორიაში ურთულესი შემთხვევაა. მართალია, სოსო ჯამბულაშვილმა თავი მოიკლა, მაგრამ ისიც შესაძლებელია, რომ ის უმალე არ გარდაცვლილია. იმ შემთხვევაში, თუ ის დაწვანდეს სიცოცხლისუნარიანი იყო, მაშინ საქმე მკვლელობასთან გვაქვს, რაც კანონის თანახმად დასჯადია; ხოლო თუ ჯამბულაშვილი იმ დროს თვის უკვე გარდაცვლილი გახლდათ, მაშინ ადგილი კერძო გემის განადგურებას, ანუ უკუშვებას, რასაც კანონი დასჯადად არ მიიჩნევს.

სამწუხაროდ, ამ კონკრეტულ შემთხვევაში შეუძლებელია იმისი დადგენა, სიცოცხლისუნარიანი იყო თუ არა ჯამბულაშვილი.

— იქ მყოფ პოლიციელთა ქმედებას როგორ შეაფასებთ? იფიქრებთ თუ არა ვალდებულნი ხართ თვის სული შეეშალათ?

— ვადლებული იყვნენ, მაგრამ ისიც შესაძლებელია, რომ მათ მასს ნინაშემდეგობა ვერ გაუწიეს. რამდენადაც მე ვიცი, პოლიციამ დროზე ვერ შეიტყო და როცა მოვიდნენ, გვამი უკვე დამწვარი იყო.

სხვათა შორის, ნანამ ეს მოხდებოდა, ნინა ღამით, ტელევიზორის სილნის პოლიციის უფროსის მოადგილე გამოვიდა და თქვა, რომ ლინის წესი, ვის მიმართაც არ უნდა იყოს იგი განხორციელებული, ყველა შემთხვევაში დასჯადიაო.

P.S. დაღუპულთა ნათესავებს მკვლელის ღმინის წესით გასამართლებაში მონაწილეობა არ მიუღიათ. თუმცა სხეც დასძინეს: გენდოდა, უფრო სხეც კვად ენამდინათ, ნაკუნ-ნაკუნ აუენათ ისე, როგორც თვითონ მოექცა ჩვენს შვილებსო.

ხოლო ერთ-ერთმა ნუკრიანელმა, ვინც უმობისებულ „სასამართლოში“ მიიღო მონაწილეობა, ისიც გვითხრა, სილნის პოლიცია ამ პროცესს თავიდან ბოლომდე ენსწრებოდა.

ემა ჯავახიშვილი

პრეზიდენტის ინაუგურაციის შემდეგ ცვლილებებს სახელმწიფო სტრუქტურებშიც უნდა ველოდეთ. ორ კვირაში პრეზიდენტი მინისტრთა კაბინეტის ახალ შემადგენლობას წარუდგენს პარლამენტს დასაბუთებლად. სავარაუდოდ, რომ ზოგი მინისტრის პოსტს შეინარჩუნებს, ზოგს რეფორმების ბოლომდე მიყვანას აცლიან, ზოგს კი არაფერი უშველის — მათი ბედი გადამწყვეტილია. ამ „სამინისტრო“ ციხე-ცხელების ფონზე ტრადიციონალისტთა ლიდერი აკაკი ასათიანი საკონსტიტუციო ცვლილებების მოთხოვნით გამოდის და პრეზიდენტის პოსტის შემოღებას ითხოვს. ასათიანი თავის განცხადებას სერიოზულ სარჩულს უდებს — ქვეყნის ინტერესებისათვის ასე სჯობს, მაგრამ ედამს ლიდერს „ასათიანის არ სჯერა“, ირანი სარიშვილი პრეზიდენტის პოსტის შემოღების მოთხოვნის მიღმა ყვანია-ასათიანის საერთო ინტერესებს ხედავს და აცხადებს, რომ პარლამენტის თავმჯდომარე სახელმწიფო მინისტრს ასათიანის დახმარებით ურტყამს. ბოლო დროს ყვანია-ლორთქიფანიძის დაპირისპირებაზე არაერთხელ ითქვა. მათ რომ შეხმატობილებული დუეტები არ აქვთ, ყველა იცის, მაგრამ ასათიანის მოთხოვნამ ლორთქიფანიძეს სერიოზული საფრთხე შეუქმნა. ყვანია სათავესოდ ცდილობს, მაგრამ მას შევარდნაძის ფიგურა უქმნის უხერხულად, რომლის კეთილგანწყობითაც ლორთქიფანიძე სარგებლობს. შევარდნაძე ლორთქიფანიძეს ენდობა, გარდა ამისა ამ სიტუაციაში სახელმწიფო მინისტრსა და პრეზიდენტს საერთო ინტერესები აქვთ. პრეზიდენტს ხელს არ აძლევს უფლებების შეზღუდვა, ლორთქიფანიძეს კი პრეზიდენტის პოსტის შემოღება, რომლის ხელში ჩასაგდებადაც იღვწის (კულუარული ინფორმაციით) პარლამენტის თავმჯდომარე სიტუაციაში გარკვევა „კვირის კალიტრამ“ საკონსტიტუციო ცვლილებების განხორციელების ინიციატორისგან, პაპაი ასათიანისგან დაიწყო.

ბატონო აკაკო, რა მიზეზით ითხოვთ პრეზიდენტის პოსტის შემოღებას?
— მართვის ამ სისტემამ არ გაამართლა და ამას ყველაზე ფერხობით საკუთარ თავზე. თვითონ პრეზიდენტიც უკმაყოფილოა აღმასრულებელი ხელისუფლების მუშაობით. მინისტრები პასუხს აგებენ ერთ კაცს — პრეზიდენტს. ნინაშე და საყვედურებს მარტივად პასუხით იმორჩებიან — ჩვენ ერთი უფროსი გვყავს — პრეზიდენტი. ამიტომ პრეზიდენტი რომ გადავთავისუფლოთ ზედმეტი პასუხისმგებლობისაგან და მეტი ინიციატივის საშუალება მივცეთ მინისტრებს, უნდა შევიქმნას მინისტრთა კაბინეტი. საქართველოს უნდა ჰყავდეს პრეზიდენტი-მინისტრი, რომელსაც ორმაგი პასუხისმგებლობა ექნება პრეზიდენტისა და პარლამენტის წინაშე.

თქვენ აცხადებთ, რომ პრეზიდენტი უკმაყოფილოა აღმასრულებელი ხელისუფლების მუშაობით, მაგრამ ის ნაკლებად დაინტერესებული ჩანს პრეზიდენტის პოსტის შემოღებით. მან ამის მიზეზიც დაასახელა, ეს საკონსტიტუციო ცვლილება არ მოქმედებს.
— კი, მას არ სურს ეს ცვლილება და ჩააგდებს კიდევ ამ საკითხს თუ ძალიან მოინდობებს, მაგრამ ამით თავს უზრუნველ მდგომარეობაში ჩაიყენებს, იმიტომ, რომ საინტერესო არაფერს კონსტიტუციულს არ გვთავაზობს. რასაც აცხადებს საკუთარ საგანგებო უფლებამოსილებაზე, ეს მას-

ტიოს მან და, არასერიოზულია. რაც შეეხება იმ არგუმენტს, რომ არ მოესწრება, ჩვენ გვინახავს საკითხები, რომლებიც ნახევარ საათში გასულა, როცა ამის სურვილი ყოფილა.
პრეზიდენტ-მინისტრის პოსტის შემოღებით შევარდნაძის უფლებები იკვეთება, ის ეცდება, რომ შეინარჩუნოს ამჟამინდელი მდგომარეობა.
— არ ვეძალე, რომ ასე იქნება. პარლამენტის თავმჯდომარეს ვთხოვე მოეცა ჩემთვის 15-20 წუთი პარლამენტში გამოსასვლელად, რათა ჩემი მოსაზრება დამესაბუთებინა. ამასი ყვანია მამოც დამიჭირა. პრეზიდენტს ჩემზე ნაკლები გამოცდილება ნამდვილად არ აქვს, გამოვიდეს და დამამტკიცოს, რატომ არ უნდა შევეცდოს უფლებები. თუ მას უფლებები შევეცდებო, ეს მის სასარგებლოდ იქნება. მას შორეულზე წერილობრივ პასუხისმგებლობა ყოველდღიური საქმეების გამო, სამაგიეროდ ის თავისუფლდება სტრატეგიული მუშაობისთვის.
გამოდის, რომ პრეზიდენტი და პარლამენტი დაპირისპირებული არიან. ამბობენ, რომ ყვანია უფლებების გაფართოებისთვის იბრძვის და პრეზიდენტ-მინისტრობას უმიზნებს.
— ვერაფერს გეტყვით, რა ხდება მოქალაქეთა კავშირის საშარულოში. მაგრამ რაღაც მაინც იკვეთება. ბიუროს სხდომებზე საკმაოდ უკმაყოფილო იყო პრეზიდენტსა და უმრავლესობის წარმომადგენლებს შორის, მაგრამ ამას არავითარი მნიშვნელობა არ აქვს. ისინი ერთი გუნდის წევრები არიან. ამიტომ ან უნდა გაიყონ, ან ერთად უნდა

„ყვანიას ხელქვეითი პრასოლას ვიქნები“
აგონ პასუხი. მმართველ პარტიაში ზოგს ესმის, რომ ეს პასუხისმგებლობა შეიძლება მძიმე იყოს და ვითარების გამოსწორებას ცდილობს, ვიდრე კი თვლის, რომ მთავარია იყოს პრეზიდენტი.
და ამ საკითხში მოხდა თქვენი და ყვანიას ინტერესების თანხვედრა?
— შეიძლება... ვთვლი, რომ ყვანიას პოზიცია უფრო პროგრესულია. თანხვედრა კი რაში გამოიხატება? ის უბრალოდ საქმის კურსში ჩაეყენე, რომ პარლამენტში მიწვდეს გამოსვლა. საჯაროდ მას არ გამოუხატავს თავისი პოზიცია. ნიკო ლეკიშვილიც კი თქვა, რომ ეთანხმება ჩემს პოზიციას.
ალბათ გაიგებდით კულუარულ ტორს, ყვანია პრეზიდენტ-მინისტრობისთვის ემზადებოდა და აკაკი ასათიანსაც კარგ ადგილს აპირებდა.
— იმედი მაქვს, რომ არ გვერთა ამ სისულელებშია. მე შევარდნაძის ხელქვეითად არ დავდექი (ამხელა ფიგურის), ზურაბი ძალიან კარგი კაცია, მაგრამ სხვა თუ არაფერი, ჩემზე ახალგაზრდაა და მისი ხელქვეითი ნამდვილად ვერ ვიქნები. შორს რომ არ არის ეს საქმე... გამოიწვინდა.

პარლამენტის თავმჯდომარეობა რატომ არ გსურდა?
— ერთსა და იმავე ადგილზე ორჯერ არ უნდა მიხვიდე. თანაც ეს ძალზე უინტერესო და მოსაწყენი საქმეა.
თქვენი ინიციატივა სომ არ არის საინიციატივო გათვლილი სტრატეგია, სომ არ გეყენება ამბიცია პრეზიდენტ-მინისტრობაზე.
— იცი, მენტიალურად ასეთი — ხალხი ერთს ლაპარაკობს და მეორეს აკეთებს, ამიტომ მათაც იფიქრეს, კი თქვა, მაგრამ სხვანაირად მოიქცევა.
ზურაბ ყვანიამ განაცხადა, რომ თქვენ უხერხულ მდგომარეობაში ჩაადგით უმრავლესობა.
— ზურაბს ამაში არ ვეთანხმები. მიმანია, რომ დაუშვას უფლებამოსილება გამოკრეტიკეს. მე მართალი აღმოვჩნდი. მინისტრი განხილავს უკეთესი კანდიდატი, მისი პირობები დაკმაყოფილდა. საბოლოო ჯამში ყველაფერი კარგად დამთავრდა. იმედი მაქვს, რომ კონსტიტუციამ შეიტანე ცვლილება,ს.

როგორ ფიქრობთ, არის თუ არა იციტი მენტალიტეტი ასეთი — ხალხი ერთს ლაპარაკობს და მეორეს აკეთებს, ამიტომ მათაც იფიქრეს, კი თქვა, მაგრამ სხვანაირად მოიქცევა.
ზურაბ ყვანიამ განაცხადა, რომ თქვენ უხერხულ მდგომარეობაში ჩაადგით უმრავლესობა.
— ზურაბს ამაში არ ვეთანხმები. მიმანია, რომ დაუშვას უფლებამოსილება გამოკრეტიკეს. მე მართალი აღმოვჩნდი. მინისტრი განხილავს უკეთესი კანდიდატი, მისი პირობები დაკმაყოფილდა. საბოლოო ჯამში ყველაფერი კარგად დამთავრდა. იმედი მაქვს, რომ კონსტიტუციამ შეიტანე ცვლილება,ს.

რას ეპროდენე ბარამიძეს, თუ მაჭავარიანი გინც დაუჭარბია...

საქართველოს კონსტიტუციაში შავით თეთრზე წერია, რომ არ შეიძლება დეპუტატმა სხვა საპარტიულმა ცენტრს თანამდებობა დაიკავოს. ამ კონსტიტუციურ მუხლს კინაღამ შეინარაგა ბარამიძის კარიერა. საზოგადოებას კარგად ახსოვს ის აჟიოტაჟი, რაც ამ ახალგაზრდა პარლამენტარის მოთხოვნას მოჰყვა, როცა მან შემოსავლების მინისტრობის პარალელურად დეპუტატობის შეინარჩუნება მოითხოვა. მაშინ ყველაზე დიდი ქოქოლა ბარამიძეს სწორედ მისმა თანამდებობებმა დააყარეს. ერთი ადამიანის გამო კონსტიტუციაში ცვლილებები არ მოხდება! — ასეთი იყო უმრავლესობის პოზიცია. ბარამიძემ მინისტრობაზე უარი განაცხადა. უმრავლესობამ მისი კანდიდატურა მიხეილ მაჭავარიანით შეცვალა.
ის, რისთვისაც თანაგუნდელებმა გია ბარამიძე დატყუეს, მიხეილ მაჭავარიანისთვის სულაც არ აღმოჩნდა მიუღწეველი. ყოველგვარი სკანდალის, ხმაურის, წერებების წყვეტის გარეშე და კონსტიტუციის დარღვევით მიხეილ მაჭავარიანი დეპუტატიც გახლავთ და მინისტრიც. რატომ არღვევს კონსტიტუციას მიხეილ მაჭავარიანი და რატომ დებს ამაზე უმრავლესობა?
დღევანდელი გადასახედიდანაც **გია ბარამიძეს** მიმანია, რომ მამინ ის მართალი იყო.
თქვენს მიერ მინისტრობის პარალელურად დეპუტატობის მოთხოვნამ თავის დროზე დიდი აუზნაური გამოიწვია მმართველ პარტიაში, თუმცა, რასაც თქვენ ითხოვდით, მიხეილ მაჭავარიანმა სრულიად უპრობლემოდ მიიღო.
— დიახ. მაშინ ამაზე ატყავ ყველაზე დიდი ხმაური, თუმცა ეს არ იყო ჩემი ყველაზე პრინციპული მოთხოვნა და არც ახირება.
მაგრამ ეს იყო კონსტიტუციის დარღვევა და ეს ერთმნიშვნელოვნად დადასტურდა კიდევ თქვენმა პარტიამ.

ესნა ეს აღარ არის კონსტიტუციის დარღვევა?
— გამოსვლები ჩემს წინააღმდეგ ნამდვილად არაკორექტული იყო, რადგანაც მე არავითარი დარღვევა არ მომიტოვია. საუბარი იყო საკონსტიტუციო ცვლილებაზე და პრეზიდენტმა განაცხადა, რომ ეს ცვლილება შესაძლებელი იყო. მე არც მაშინ მიფიქრია და არც ესნა მგონია, რომ ვინმე ბარამიძისთვის კონსტიტუციას შეეცვლის. ამაზე (საკონსტიტუციო ცვლილებებზე) 1995 წლიდან მიდიოდა საუბარი და ეს არ იყო ახალი თემა. უბრალოდ, მაშინ ამაზე გამახვილდა ყურადღება.
რატომ გამახვილდა ამაზე ყურადღება თქვენს შემთხვევაში, მიხეილ მაჭავარიანი სომ საერთოდ კონსტიტუციის დარღვევით არის მინისტრი-დეპუტატი, მაგრამ არავინ ხმას არ იღებს.
— მიმანია, რომ ყურადღება არასწორად გამახვილდა და არასწორი კომენტარები გაკეთდა.
რატომ?
— შეიძლება ჩემი მოთხოვნა მოულოდნელი იყო ჩემი კოლეგებისთვის...
მაშინ რომ თქვენი მოთხოვნა დაკმაყოფილებულიყო, დღეს მინისტრი იქნებოდა?
— თუ გახსოვს, ეს მოხდა კვიჩინსკრამდ წუთი წუთით ადრე. ფაქტობრივად დათანხმებული ვიყავი, მაგრამ როდესაც გაირკვა, რომ შეუძლებელი იყო ჩემი პირობის შესრულება, ეს იყო ბოლო წვეთი. თანაც მე რომ დეპუტატობას არ დავტოვებდი, წინასწარ განაცხადებ. ჩემს მეგობრებთან შევთანხმდით კიდევ ამ საკითხზე.
თუკი ამავერი შეთანხმება იყო, მაშინ რატომღა აქციეს ეს თემა სკანდალად?

რომელსაც მე მოვიტოვებდი. მართალია, უმრავლესობა ჯერჯერობით საკუთარ პოზიციას არ გამოხატავს, მაგრამ მინისტრთა კაბინეტის შემოღების საკითხს ჩვენ შხარს ვუჭერთ.
მოუხედავად ჩვენი შედეგობისა, გიორგი ბარამიძეს მაინც უნდა დაეხმებინა, თუ რატომ იქცა მისი მოთხოვნა სკანდალად. მაშინ, როცა აგერ უკვე 4 თვეა, დარღვეულია კონსტიტუცია და დეპუტატი მიხეილ მაჭავარიანი მინისტრია. საპროცედურო კომიტეტში აგვიხსენს, იმისათვის, რომ დეპუტატობა უფლებამოსილება მოიხსნას, პარლამენტის თავმჯდომარის სახელზე უნდა დანეროს განცხადება, რომელიც შემდეგ გადაეგზავნება საპროცედურო კომიტეტს. კომიტეტი შეისწავლის განცხადების ნამდვილობას და მისი დანერვის მიზეზს, შემდეგ წარუდგენს ბიუროს და ბოლოს ეს საკითხი გადაისწავნის სხდომაზე და ეყრდნობა კენჭს. მიხეილ მაჭავარიანთან დაკავშირება ამ საკითხის დასაბუთებლად ვერ მოხერხდა. მისი პრესსამსახურიდან გვაცნობეს, რომ მაჭავარიანმა განცხადება უფლებამოსილების მოხსნის შესახებ 24 დეკემბერს (მისი დამტკიცების დღეს) დანერგა. როგორც ხათუნა ხოფერიამ გვითხრა, მიხეილ მაჭავარიანის განცხადება საპროცედურო კომიტეტში შესულია, მაგრამ მისი ბიუროსთვის წარდგენა აქამდე არ მოხერხდა. მისი თქმით, ამის მიზეზი ისაა, რომ ახალი მოწვევის პარლამენტმა მიხეილ მაჭავარიანის გარდა კიდევ რამდენიმე დეპუტატის უფლებამოსილების (ასლან აბაშიძის, თამაზ ნადარევილისა და ლონდერ ცაავას) მოხსნის საკითხი უნდა განიხილოს. ასლან აბაშიძის მოთხოვნით, ეს პროცედურა დაქარაღდა.

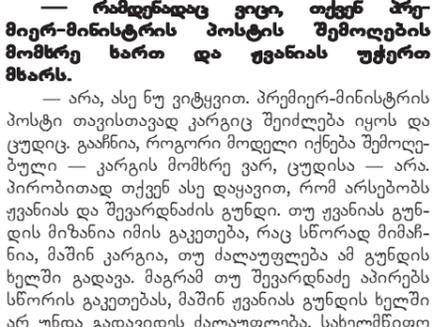
ამას არც ვმალავ. თუ ჩემი პარტია მოიგებს არჩევნებს და ეყოლება უმრავლესობა, ნამდვილად შეეძლება ამბიცია პრეზიდენტ-მინისტრის პოსტზე. ვთვლი, რომ ეს უფრო სწორია, ვიდრე პრეზიდენტობისთვის ბრძოლა. ყვანიაზე ამბობენ, მეორე კაცია, ჩემზეც ამასვე ამბობდნენ. არ არის ეს სწორი, პარლამენტის თავმჯდომარე არ არის მეორე პირი და ბრალდება რაღაცები. ამ დროს ერთი კაცის დანიშნავს არ შეუძლია. პრეზიდენტ-მინისტრობა კი ძალზე მომხიბველია ასეთ ფონზე. სამომავლოდ შესაძლოა, რომელიმე პარტიასთან შევექმნა კოალიცია და ვიბრძოლო პრეზიდენტ-მინისტრობისთვის.
სომ არ არის მოსალოდნელი, რომ თქვენი ფრაქცია უცნებ მოკავშირის შემადგენლობაში აღმოჩნდეს.
— ეს ყველაზე მწელი წარმოსადგენია. ჩვენ სხვა რამ გვყავს და გვეყვარ, მათ სხვა.
ამ საკითხებთან დაკავშირებით **მხსტანმხმალამის** გაველაუბრეთ:
— ყველაფერი იმაზე იქნება დამოკიდებული, სახელმწიფო მმართველობის როგორი მოდელი იქნება არჩეული, როგორ მინისტრთა კაბინეტზე იქნება საუბარი. აქ ვლამარაკობთ საკანონმდებლო და აღმასრულებელ ხელისუფლებაზე. ერთ შემთხვევაში ეს მოდელი შეიძლება იყოს ძალიან კარგი, მეორე შემთხვევაში კი — ცუდი. ამის მაგალითია რუსული მოდელი, სადაც არის განუსაზღვრელი დიდი ძალაუფლების მქონე პრეზიდენტი, რომელსაც ფაქტობრივად, არანაირი პასუხისმგებლობა არ ეკისრება. მინისტრთა კაბინეტი, რომელსაც განტეგების ვაცის როლი აკისრია და არის ორი უფლის მონა (პრეზიდენტის და პარლამენტის), აგრეთვე არსებობს პარლამენტი, რომელიც არის დემოკრატიის შირმა. ეს არის ყოველდ უვარგისი, ავტორიტარული სახელმწიფო მოდელი.
ჩვენს სახელმწიფო სტრუქტურას როგორ შეაფასებთ?
— ჩვენთან ხელისუფლება მკაფიოდ არის განაწილებული. კანონის მიხედვით ხელისუფლების გადაფარვები, ფაქტობრივად, არ არის. თუმცა ჩვენმა პარლამენტმა გააკეთა გამოწვლილი და პრეზიდენტს მიანიჭა ისეთი უფლება, რისი მინიჭების უფლებაც არ ჰქონდა. არის ხელისუფლების დანაწილების ზოგადი პრინციპი, რომლის თანახმად თუ ხელისუფლების რომელიმე განმტკიცებას აქვს კონსტიტუციით განსაზღვრული უფლებები, არ შეიძლება ეს უფლება სხვას გადასცეს. არსებობს მეორე პრინციპიც — კონტროლისა და გაწონასწორების პრინციპი. ხელისუფლების სამი განმტკიცება ერთმანეთს აკონტროლებს, რათა ერთიმეორის ძალაუფლება გააწონასწოროს. სამივე ხელისუფლების ერთ ხელში თავმოყრა იმიტომ, რომ მმართველი შეიძლება კარგიც იყოს და ცუდიც. არსებობს ასეთი გამოთქმა: „ხელისუფლება რეჟისის ადამიანს“. როცა ჩემს ხელში ვაჭერდი ძალაუფლებას, ერთ დღეს შემიძლია გავრეკო და მოუტრეფავი გადავიდე. ვინ გახედავს და მეტყვიან, რომ სწორი არ ვიყავი. ამიტომ ჩვენ უნდა ავიღოთ ნებისმიერი მოდელი, მაგრამ ეს მოდელი ზემოხსენებულ პრინციპებს უნდა აკმაყოფილებდეს.

როგორ ფიქრობთ, არის თუ არა იციტი მენტალიტეტი ასეთი — ხალხი ერთს ლაპარაკობს და მეორეს აკეთებს, ამიტომ მათაც იფიქრეს, კი თქვა, მაგრამ სხვანაირად მოიქცევა.
ზურაბ ყვანიამ განაცხადა, რომ თქვენ უხერხულ მდგომარეობაში ჩაადგით უმრავლესობა.
— ზურაბს ამაში არ ვეთანხმები. მიმანია, რომ დაუშვას უფლებამოსილება გამოკრეტიკეს. მე მართალი აღმოვჩნდი. მინისტრი განხილავს უკეთესი კანდიდატი, მისი პირობები დაკმაყოფილდა. საბოლოო ჯამში ყველაფერი კარგად დამთავრდა. იმედი მაქვს, რომ კონსტიტუციამ შეიტანე ცვლილება,ს.

ხათუნა ხოფერიამ განაცხადა, რომ მიხეილ მაჭავარიანისა და დანარჩენი ორი დეპუტატის საკითხი უახლოეს მომავალში წარედგინება ბიუროს და პლენარულ სხდომაზეც გავა. ამბობენ, რომ მოქალაქეებმა მაჭავარიანის დეპუტატობის საკითხი გააჯანჯალა (უნდა აღინიშნოს, რომ ამის საშუალებას იძლევა კანონიც, რომელიც უფლებამოსილების მოხსნის საკითხის განხილვის შესახებ ვადები მითითებული არ არის). ვარაუდობთ, რომ უმრავლესობა პრეზიდენტის სამთავრობო ცვლილებებს დაელოდება. მიხეილ მაჭავარიანმა უკვე განაცხადა, რომ თუ მთავრობა გუნდური პრინციპით არ დაკომპლექტდება, თანამდებობაზე მის დარჩენას აზრი არ ექნება. მაშინ იგი კვლავ დეპუტატად დაუბრუნდება პარლამენტსა და მშობლიურ პარტიას. როგორც ამბობენ, მსგავსი ნაბიჯებით მოქალაქეებში შეეცდება საკუთარი პასუხისმგებლობა მინიშნულად დაიყვანოს და ის მთლიანად პრეზიდენტს დააკისროს.

არა დაპირისპირება და კომპრომატის ძებნა პრეზიდენტსა და მოქალაქე შორის. საპარლამენტო ლიდერებს შორის.
— შეიძლება ასეც არის, მაგრამ არ მინდა ჭორების დინეზე ვიმსჯელო. მაგრამ როცა პარლამენტის უმრავლესობა და პრეზიდენტი ერთი გუნდის წევრები არიან, გინდ ყოფილა მინისტრთა კაბინეტი, გინდ არა. მათ შორის პრობლემა არ უნდა არსებობდეს. მაგრამ თუ პრობლემა მაინც არსებობს, ე.ი. მმართველ პარტიაში, კერძოდ კი, პრეზიდენტსა და მმართველ პარტიას შორის არის დაპირისპირება. თუ ისინი ერთმანეთში ვერ რიგდებიან, უნდა დამორღვენ ისე, რომ თავიანთი შიგა პრობლემა არ მოახვიონ თავს ქვეყანას. მინისტრთა კაბინეტის შემოღება მხოლოდ იმიტომ, რომ ერქვას მინისტრთა კაბინეტი და არ იყოს ისეთი, როგორც უნდა იყოს, იქნება დანაშაული.
რამდენადღაც ვიცო, თქვენ პრეზიდენტ-მინისტრის პოსტის შემოღების მომხრე ხართ და ყვანიას უპირთ მხარს.
— არა, ასე ნუ ვიტყვით. პრეზიდენტ-მინისტრის პოსტი თავისთავად კარგიც შეიძლება იყოს და ცუდიც. გააჩნია, როგორი მოდელი იქნება შემოღებული — კარგის მომხრე ვარ, ცუდის — არა. პირობითად თქვენ ასე დაყავით, რომ არსებობს ყვანიას და შევარდნაძის გუნდი. თუ ყვანიას გუნდის მიზანია იმის გაკეთება, რაც სწორად მიმანია, მაშინ კარგია, თუ ძალაუფლება ამ გუნდის ხელში გადავა. მაგრამ თუ შევარდნაძე აპირებს სწორის გაკეთებას, მაშინ ყვანიას გუნდის ხელში არ უნდა გადავიდეს ძალაუფლება. სახელმწიფო მანქანა სწორად უნდა იყოს მოწყობილი. ის არ უნდა იყოს მორგებული არც შევარდნაძეზე და არც ყვანიაზე.
ათი წლის წინ ერთი პარტიის შინით მომხდარმა განმეორებამ ქვეყანას საგადალო შედეგი მოუტანა. სომ არ არსებობს ანალოგიური საშუარობა.
— მწელია პროგნოზირება როგორი განვითარდება პროცესები, მაგრამ 10 წლის მანძილზე ისეთი გარემოებები ვნახე გინდათ პიროვნებებს, გნებავთ სხვადასხვა პოლიტიკურ ძალებს, გნებავთ ჩვენთან მოქმედ პოლიტიკურ ძალებსა და ქვეყნის გარეთ მოქმედ ძალებს შორის, რომ არაფერი გამიკვირდება.
P.S. „ტრადიციონალისტთა“ 14 ხმა საკონსტიტუციო ცვლილების განხორციელებას არ ჰყოფნის. ამ საკითხის პარლამენტის დაყენებისთვის მინიმუმ 118 ხმაა საჭირო. საპარლამენტო უმცირესობა ასათიანს უჭერს მხარს, სავარაუდოდ, რომ ფრაქცია „აფხაზეთსა“ და ზოგიერთი მაჟორიტარსაც მათ მომხრეობადაც ეხმარება. როგორც ჩანს, „ტრადიციონალისტთა“ წინადადება ყვანიას გარდა ლეკიშვილიც მოიხიბლა და ასათიანს თანადგომას შეჰპირდა. ასე რომ, სრულიად შესაძლებელია, რომ პრეზიდენტ-მინისტრის პოსტი საქართველოსთვის რეალობად იქცეს, რომლის ერთ-ერთ პრეტენდენტად სახელმწიფო მინისტრს ვაჟა ლორთქიფანიძესაც მოიაზრებენ.

როგორ ფიქრობთ, არის თუ არა იციტი მენტალიტეტი ასეთი — ხალხი ერთს ლაპარაკობს და მეორეს აკეთებს, ამიტომ მათაც იფიქრეს, კი თქვა, მაგრამ სხვანაირად მოიქცევა.
ზურაბ ყვანიამ განაცხადა, რომ თქვენ უხერხულ მდგომარეობაში ჩაადგით უმრავლესობა.
— ზურაბს ამაში არ ვეთანხმები. მიმანია, რომ დაუშვას უფლებამოსილება გამოკრეტიკეს. მე მართალი აღმოვჩნდი. მინისტრი განხილავს უკეთესი კანდიდატი, მისი პირობები დაკმაყოფილდა. საბოლოო ჯამში ყველაფერი კარგად დამთავრდა. იმედი მაქვს, რომ კონსტიტუციამ შეიტანე ცვლილება,ს.

გაუჭირდა დაკონკრეტებინა, თუ რატომ იქცა მისი მოთხოვნა სკანდალად. მაშინ, როცა აგერ უკვე 4 თვეა, დარღვეულია კონსტიტუცია და დეპუტატი მიხეილ მაჭავარიანი მინისტრია. საპროცედურო კომიტეტში აგვიხსენს, იმისათვის, რომ დეპუტატობა უფლებამოსილება მოიხსნას, პარლამენტის თავმჯდომარის სახელზე უნდა დანეროს განცხადება, რომელიც შემდეგ გადაეგზავნება საპროცედურო კომიტეტს. კომიტეტი შეისწავლის განცხადების ნამდვილობას და მისი დანერვის მიზეზს, შემდეგ წარუდგენს ბიუროს და ბოლოს ეს საკითხი გადაისწავნის სხდომაზე და ეყრდნობა კენჭს. მიხეილ მაჭავარიანთან დაკავშირება ამ საკითხის დასაბუთებლად ვერ მოხერხდა. მისი პრესსამსახურიდან გვაცნობეს, რომ მაჭავარიანმა განცხადება უფლებამოსილების მოხსნის შესახებ 24 დეკემბერს (მისი დამტკიცების დღეს) დანერგა. როგორც ხათუნა ხოფერიამ გვითხრა, მიხეილ მაჭავარიანის განცხადება საპროცედურო კომიტეტში შესულია, მაგრამ მისი ბიუროსთვის წარდგენა აქამდე არ მოხერხდა. მისი თქმით, ამის მიზეზი ისაა, რომ ახალი მოწვევის პარლამენტმა მიხეილ მაჭავარიანის გარდა კიდევ რამდენიმე დეპუტატის უფლებამოსილების (ასლან აბაშიძის, თამაზ ნადარევილისა და ლონდერ ცაავას) მოხსნის საკითხი უნდა განიხილოს. ასლან აბაშიძის მოთხოვნით, ეს პროცედურა დაქარაღდა.

ევა ყვანია

შესაძლოა, სულ მალე საზოგადოების მიმართ შენიშნულ აგრესიას დაადანაშაულონ თამბაქოს მწარმოებელი კომპანიები — „ფილიპ მორისი“ და „ბრიტანულ-ამერიკული თამბაქო“, რომელთაც საუკეთესო ბაზარი აქვთ პოსტსტაბილურ სივრცეში და მათ შორის საქართველოშიც. სარწმუნო ცნობებით, უკანასკნელ ხანებში მათი პირველი სამიზნე გახდა სასკოლო ტიპის სასწავლო დაწესებულებები, სადაც, ვითომდა ჯანსაღ თაობებზე ზრუნვის მიზნით, შედიან. სინამდვილეში კი საქმე სხვაგვარადაა. ამას მოწმობს „ფილიპ მორისის“ წარმომადგენლის, მაირონ ჯონსონის განცხადება: ძალიან „შემაშფოთებელია მოზარდებში მწვევლა რაოდენობის კლება. სასწრაფოდ მოსაფიქრებელია მათი თამბაქოს ბაზარზე მოზიდვის მექანიზმი, წინააღმდეგ შემთხვევაში, გარდაუვალია კრიტიკული სიტუაცია“. საქართველოს თამბაქოს საწარმოებშიც ეროვნული ცენტრის ხელმძღვანელმა ბატონმა გელა კოპალიაძემ ამის შესახებ გვითხრა:

— ეს განცხადება განმსაზღვრელია ყველა თამბაქოს მწარმოებელი კომპანიის სტრატეგიული მიმართულებისთვის. ისინი, ბოლო დროს მსოფლიოში გაჩაღებული ანტინიკოტინური გამოსვლების მიუხედავად, ბაზრის შესანარჩუნებლად ახალ-ახალ მეთოდებს იკონებენ, აფინანსებენ ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც იმიჯს აუმაღლებს მათ სახელმწიფოსა და საზოგადოების თვალში. სიგარეტის მწარმოებელი კომპანიები თვითონვე გამოიღონ ანტინიკოტინური ლოზუნგებით, რაც ალოკუურია. როგორ შეიძლება „ფილიპ მორისმა“ და „ბრიტანულ-ამერიკულმა თამბაქომ“ სიგარეტის მოწვევის წინააღმდეგ გაილაშქრონ? საზოგადოება, რომელიც მათ ვერაფერს მოლოტივს ვერ აცნობიერებს, ანკესზე ეგება და ჰგონია, რომ თამბაქოს მწარმოებლებს ჰუმანური მიზნები ამოძრავებთ არასრულწლოვანთა მიმართ და ზოგჯერ დათმობებზეც კი მიდიან ამ კომპანიებთან.

საქართველოში როგორ გამოიხატება სიგარეტის მწარმოებელი კომპანიების აგრესია?

— რა პარადოქსულადც არ უნდა მოგეჩვენოს, შეგნებულად თუ შეუგნებლად, „ფილიპ მორისის“ და „ამერიკულ-ბრიტანულ თამბაქოს“ უძლიერეს დასაყრდენს საქართველოში განათლების სამინისტრო წარმოადგენს. მინისტრის მხარდაჭერით, ისინი შედიან სასწავლო დაწესებულებებში. დაიწყეს თბილისიდან და გადაინაცვლეს ქუთაისში, სადაც განათლების სამმართველოში შემოგვივიწყეს, რომ შენუბებული არიან თამბაქოს კომპანიებისაგან და გვთხოვეს, ამის შესახებ განათლების მინისტრისათვის მოგვცხადებინათ. მაგრამ, სამწუხაროდ, მინისტრმა შესახვედრად სულ მცირე საქმისთვისაც კი, თვეობით ლოდინია საჭირო. განათლების თავდაცვი თამბაქოს კომპანიების პროგრამებს განიხილავს და ჩვენსას გვერდზე დებს. 20 მარტს გაგზავნილ წერილზე პასუხი ჯერაც არ მიგვიღია. არადა „ფილიპ მორისი“ და „ბრიტანულ-ამერიკული თამბაქო“ საქმიანობას განაგრძობს. მიჰყავთ ბავშვები სპორტულ ლაშქრობებზე, აწყობენ

„ფილიპ მორისმა“ განათლების სამინისტროს მოახტოვა?!

სპორტულ ღონისძიებებს, ცდილობენ დარბაზებისა და მოედნების აღდგენას და მინიმალური თანხების ხარჯზე იკეთებენ საუკეთესო რეკლამას. ერთი შეხედვით, ყოველივე ამასი ცუდი თითქოს არაფერია, მაგრამ ეს არის ნიღაბი. ამიტომ თამბაქოს კომპანიებს უნდა აეკრძალოს სკოლაში შესვლა, რაც გამომდინარეობს „თამბაქოს კონტროლის სფეროში ჩარჩო-კონვენციის“ შემუშავებული ჯგუფის რეკომენდაციებიდან და რომლის მოწინააღმდეგე არის საქართველო. კონვენციის პრინციპების შესაბამისად, უნდა აიკრძალოს თამბაქოს ნებისმიერი პროდუქტის პირდაპირი და არაპირდაპირი რეკლამა და მათ მიერ ნებისმიერი სახის კულტურული, საგანმანათლებლო და სპორტული ღონისძიებების სპონსორობა. ჩვენი განათლების სამინისტროს კმედეგა ეწინააღმდეგება საერთაშორისო ორგანიზაციების რეკომენდაციებს და ასევე საქართველოს პრეზიდენტის „ჯანმრთელობისათვის ხელშეწყობისა და ცხოვრების ჯანსაღი წესის დამკვიდრების სახელმწიფო პროგრამას“.

პრეზიდენტმა სულ ახლახან რეკლამა გაუკეთა სიგარეტს, რომელიც საქართველოში უნდა აწარმოონ. რა აზრის ბრძანდებით ამბობ?

— სამწუხაროდ, პრეზიდენტი სიგარეტის ფაბრიკების პრეზენტაციით არის დაკავებული. რამდენადაც ვიცი, ახალ პროდუქციას ჰქვია „პირველი“ და ვიმედოვნებ, ბატონი ედუარდ შევარდნაძის მხრიდან ამგვარი რეკლამა პირველი და უკანასკნელი იქნება (სხვათა შორის, რეკლამის კანონის თანახმად, აკრძალულია საეთერო დროში სიგარეტის შესახებ ყოველგვარი რეკლამის განევა; ნებისმიერ სხვა ქვეყანაში პრეზიდენტი ამისათვის უზარმაზარი თანხით დაჯარიმდებოდა). მან შესანიშნავად იცის ევროსაფრანგო და მსოფლიო ბანკის გადაწყვეტილებები იმის შესახებ, რომ ნებისმიერმა სახელმწიფომ პირდაპირი თუ არაპირდაპირი გზით უარი უნდა თქვას თამბაქოს მწარმოებელი კომპანიებისათვის ყოველგვარ მხარდაჭერასა და ინვესტიციების მიცემაზე. მან დაუშვა შეცდომა, მაგრამ ჩვენ, როგორც ახლად არჩეულს, მიუვუტებთ. შესაძლოა, ამგვარი ნაბიჯი იმ მოსაზრებითაც გადადგა, რომ სიგარეტის რეალური ზიანი შედგება ბიუჯეტის მნიშვნელოვანი თანხები შეემატებოდა. მაგრამ ეს თავის მოტყუებაა. მას, ვისაც ევალება თამბაქოს წარმოების და რეგულაციის შედეგად ზარალის

და მოგების დათვლა, ამის თაობაზე სწორი ინფორმაცია უნდა მიანდოს პრეზიდენტს. თამბაქოს ინდუსტრია ამერიკაში განვითარდა და მათ იქიდან დევნიან. კალიფორნიის შტატში მწვევლა 1%-ით შემცირებდა შტატს 3 მლნ დოლარის მოგება მოუტანა. ნებისმიერ ავადმყოფს თუ დაუდგინდება რაიმე დაავადების გამოწვევები მიზეზად სიგარეტის მოწვევის მავნე ჩვევა, თამბაქოს კომპანია იძულებული გახდება, გადაუხადოს უზარმაზარი კომპენსაცია. უკრაინამ 60 მლნ დოლარი გადაახდევინა ოთხ ამერიკულ კომპანიას. ბუნებრივია, ამის შემდეგ ისინი სხვაგან ეცდებიან ბაზრის განმტკიცებას და ჩვენმა სახელმწიფომ არ უნდა დაუშვას ზარალი კვამლის სახით, რომელიც ჩვენს ორგანიზმს ანადგურებს; სიგარეტის ბიზნესით არ უნდა მოხდეს უზარმაზარი თანხების უცხოეთში გადინება. თამბაქოს კომპანიები ავტომატით არ შემოვლენ, სიგარეტით შემოდიან, ამიტომ არის მათი აგრესია ძნელად შესამჩნევი და ჩვენი საზოგადოების ჯანმრთელობის გაუარესების ხარჯზე მილიონები გააქვთ საქართველოდან. მათი პოლიტიკის გააზრება და შეზღუდვა უნდა მოხდეს თუნდაც რეკლამის შესახებ კანონით, რომელიც, ჩვენმა სამწუხაროდ, დილტანტებმა დატოვეს.

ის მიერ არის შემწილი და სრულ საფუძველს მძალევეს, ვიფიქრო, რომ ამ კანონს საფუძველად უდევს თუნდაც თამბაქოს კომპანიებთან გარიგება. ამ მიზნით ბევრ ქვეყანაში ხდება ჩინოვნიკების მოკრთაობა. როგორც კი დაიწყებოდა ბრძოლა თამბაქოს რეკლამების წინააღმდეგ და განათლების სამინისტროს ვიზოვით, თანადგომა გაენიჭებოდა, თამბაქოს კომპანიების წარმომადგენლებმა სხვადასხვა გარეგანი შემოგვთავაზეს. თუკი დავთანხმდებოდით, მაშინ უარის თქმა მოგვიწევდა თამბაქოს კომპანიების წინააღმდეგო აქციებზე და მათ ვერც ჩვენი ქვეყნისთვის კომპენსაციების გადახდას მოვთხოვდით, რომელიც მნიშვნელოვან თანხას წარმოადგენს.

როგორ ფიქრობთ, ამ თანხებს „მტამელი“ ხომ არ გამოუწოდებ?

— ეს სახელმწიფოს პრობლემაა. ფულის შექმმა არა მარტო ამ შემთხვევაში, არამედ საერთოდ არ შეიძლება. მგონი, ამისკენ მივინსწავით კიდევ და იმედია, კოორდინაციის წინააღმდეგ ბრძოლა მოედურ ფრაზად არ დარჩება. თუ დღეს თამბაქოს საწარმოებში დაიწყო ღონისძიებები არ მივმართეთ, ხვალ მძიმე შედეგებს მივიღებთ. ბრძო-

ლა სკოლიდან უნდა დაიწყოს. აიკრძალოს სასწავლებლებში კომპანიების შესვლა — ანტისარგველამო ბუკლეტებში მოცემულია მათი ლოგოები, ხოლო ინფორმაციორები აფიშირებას უკეთებენ აქციის ორგანიზატორებს (შემდეგ ისინი საგანგებო კონფერენციებს მართავენ), რაც არაპირდაპირი რეკლამის კლასიკური მაგალითია. ასეთი აქციები მოზარდებს უყალიბებს გარკვეულ ორიენტაციას ამა თუ იმ ფორმის თამბაქოს მიმართ. ეს ფსიქოლოგების მიერ დადასტურებული ფაქტია.

თამბაქოს საწარმოებშიც ცენტრის მიერ მონოპოლიზაცია იწვევს?

— ნამდვილად გეკონდა შეთანხმება „ფილიპ მორისთან“ და „ბრიტანულ-ამერიკულ თამბაქოსთან“ იმის თაობაზე, რომ შესულიყვნენ სკოლებში და მათივე ანტისარგველამო კომპანია ეწარმოებინათ, თუნდაც სემინარების სახით. ჯანდაცვის სამინისტროსთან შეთანხმებით სკოლებში ტარდება ნარკოპრობისა და შიდსის საწინააღმდეგო აქციები და ამიტომ დავთანხმდებით სიგარეტის მოწვევის საწინააღმდეგო კამპანიასაც. ბუნებრივია, ჩვენც გაგვიჩნდა კითხვა იმის შესახებ, თუ რატომ ეწეოდნენ ეს კომპანიები თავიანთი საქმიანობის საწინააღმდეგო ღონისძიებებს. მათ მოგვიგვს: არ გვსურს, მოზარდმა ადრულდ ასაკში დაიწყოს სიგარეტის მოწვევა. თამბაქოს საწინააღმდეგო ეროვნული ცენტრის მომართვის შემდეგ აღნიშნულ კომპანიებს ავლად შესამჩნევი და ჩვენი საზოგადოების ჯანმრთელობის გაუარესების ხარჯზე მილიონები გააქვთ საქართველოდან. მათი პოლიტიკის გააზრება და შეზღუდვა უნდა მოხდეს თუნდაც რეკლამის შესახებ კანონით, რომელიც, ჩვენმა სამწუხაროდ, დილტანტებმა დატოვეს.

ცხადია, ყველა პრობლემა მხარეთა თანხმობით უნდა გადაწყდეს. როდესაც საქმე მომავალი თაობების ჯანმრთელობის შესახებ ეხება, იქ მთავრობაც და საზოგადოებაც ერთსულოვანი უნდა იყოს. საჭიროების შემთხვევაში პასუხი უნდა მოცემოდეს ყველა იმ პირს თუ ორგანიზაციას, რომელიც თავისი ქმედებით და მდგომარეობის გამოყენებით საფრთხეს უქმნის მოზარდი თაობების ჯანმრთელობას და მათ სწორ სოციალურ ორიენტაციას. თამბაქოს საწინააღმდეგო ეროვნული ცენტრის მიერ წამოწყებული ბრძოლა ალბათ დროულია, მაგრამ თუკი იგი მარტო აღმოჩნდება, საკითხებია, რამდენად თანხარობა იქნება ბრძოლა სიგარეტის მწარმოებელ კომპანიებთან და ხომ არ დაემსგავსება ეს ყოველივე, ბრძოლას ქარის ნისქილებთან.

გვა ლომიძე

ისევ სჭირდება შევარდნაძეს ჯაბა და მისი „ბიჭები“?

პოლიტპატიმრები, რომლებსაც ბრალი მკვლელობაში არ ედებოდათ, ოჯახებს დაუბრუნდნენ. პროკურატურას კი საკურონიუმში დარჩენილი პოლიტპატიმრების, მათ შორის ქობალიას, გელაბანიანის, დოკუაძის, ასანიძის და სხვების საქმეთა გადასინჯვა დაევა. ციხის კედლები დატოვა მხედრობელთა ნაწილმა და მათმა „მამა-მარჩენალმა“ ჯაბა იოსელიანიც. მართალია, ციხის საავადმყოფოში მოშინებულთა მოთხოვნები მხედრობელებსა გათავისუფლებას არ შეუძლია, მაგრამ პრეზიდენტმა შეწყალების თუ მონჯალების თვლით მათაც გადახდა და ნაწილნი თავისუფლება უბოძა. გაწნდა ეჭვი, რომელსაც მაგანნი სრულიად საფუძვლიან ეჭვად მიიჩნევენ — ჯაბა და მისი „ბიჭები“ კვლავ საჭირონი ხომ არ შეიქნენ შევარდნაძისთვის, ანუ ციხიდან გამოშვებულ ზეიმდარბაზში რაიმე საფრთხეს ხომ არ ხედავს უმაღლესი ხელისუფალი?

დღევანდელ არაპროგნოზირებად ვითარებაში წინასწარ რამის თქმა ძნელია, მაგრამ... როგორც ამბობენ, მხედრობელებში საბალარინო პურმარიალებს იხდიან და „მხედრობის“ მკვლევრებით აღდგომის სადღეგრძელოს სვამენ(?)!

ამ საკითხებთან დაკავშირებით კომენტარი ვთხოვთ ფრაქცია „XX საუკუნის“ დეპუტატს **შენაძეს ბანასანიას**

ბატონო ენაძე, პოლიტპატიმრები უკმაყოფილონი არიან, ვინაიდან მათი მოთხოვნა ყველა პოლიტიკური პატიმრის უპირობოდ გათავისუფლების შესახებ არ შეუძლებელია.

— ამით მხოლოდ პოლიტპატიმრები კი არა, ჩვენც უკმაყოფილონი ვართ. საქართველოში არ უნდა იყოს არც ერთი პოლიტპატიმარი და პოლიტიკური დევნილი. ყველა ემიგრანტს უნდა მიეცეს შესაძლებლობა, უშიშრად დაბრუნდეს თავის ქვეყანაში. პროკურატურამ 10 ივლისამდე უნდა გადაწყვიტოს მათი საკითხი და თუ ვინმეს ჰგონია, რომ აქ ფულს გაკეთებს ან რაღაცას იმპიუნტებს, ძალიან ცდებ!

რა მიმართაზე და ფულის კეთებაზე საუბარია?

— რამდენიმე დღის წინ უშიშროებამ დააკავა ხობის რაიონის ყოფილი პრეფექტი, ნუგზარ ლატარია, რომლის მიმართაც

საქმე იყო აღძრული იმავე მიზეზით, რა მოტივითაც სასჯელის იხდიდნენ ან უკვე გათავისუფლებული პოლიტპატიმრები. წესით, საქმე უნდა შეწყვეტილიყო, მაგრამ, როგორც ეტყობა, ზოგიერთი უსინდისო მოსხველ ხელის მოთხოვნას ცდილობს, მაგრამ წურას უკაცრავად.

აკაკი ელიავას და მის რაზმს თუ შეეძება დადგენილი გათავისუფლებული დათმობები?

— რა თქმა უნდა, შეეძება. წესით, მათ მიმართ აღძრული სისხლის სამართლის საქმე უნდა შეწყვედეს. გარდა ამისა, უნდა მოხდეს 9 თებერვლის ტერაქტში მონაწილეთა საქმეების განხილვაც.

ციხიდან გამოშვებული პოლიტპატიმრები კვლავ არსებულ ხელისუფლებასთან შეურთებლობის ლოზუნგებით გამოიხატა. მათგან რაიმეს პროვოცირებას ხომ არ უნდა ველოდეთ?

— ჩვენი მიზანია და, ვფიქრობ, მივალნით კიდევ, რომ დამოხილი ხელისუფლების წარმომადგენლებმა და მხარდამხმარებელმა გარკვეული პასუხისმგებლობა ავიღოთ, რათა საქმე კვლავ იარაღზე არ მიდგეს კანონიერი ხელისუფლების აღდგენის დროში.

„ზეიადისტებთან“ ერთად მხედრობელთა ერთი ნაწილიც გაათავისუფლეს ქვეც თქვენ ინიციატოვა იყო?

— არა, ეს თვითონ შევარდნაძის ინიციატოვით მოხდა. კი ბატონო, გამოუშვენი ჩვენ ამის საწინააღმდეგო ნამდვილად არაფერი გვაქვს. ქუჩი არიან საცოდავი ადამიანები, რომლებიც მოატყუეს, გამოიყენეს, უმრავლესობა ამოხოცეს, ხოლო დიდნი ნაწილი ციხეში ჩაყარეს. თუ მინცდამინც ვინმეს დასჯა უნდათ, ისინი დასაჯონ, ვინც ყველადღერ ამას ქვეყნის შიგნით თუ გარეთ ორგანიზება გაუკეთა.

ვის გულისხმობთ?

— ვის და მთავარ ორგანიზატორებს, დღეს ხელისუფლებაში რომ არიან მოკვალალები. თქვენ რა გგონიათ, მართლა ჯაბა იოსელიანი, თნგიხ სიგუამ და თნგიხ სიტოვაშვილი მოახდინეს გადატრიალება? ისინი და საქმის მსოვლად ქანტრიები არიან. მთავარი ორგანიზატორი სულ ცოტა ხნის წინ „ერთხმად ავირჩიეთ“;

ხოლო ვინც უბრალოდ გამოიყენეს, ისინი დღეს ან ციხეში სხედან, ან შეწყალებით გამოუშვეს, ან კიდევ უკვე ისტორიის სანაგვეზე მოისროლეს.

ეჭობენ, რომ ზეიადისტებთან ერთად მხედრობელთა გათავისუფლებას პოლიტიკური ტანა მონები უდევს საფუძველად — შესაძლოა, შევარდნაძეს კიდევ დასჭირდეს „მხედრობა“?

— სიმათელ გითხრათ, არ მსურდა ამბზე საუბარი, მაგრამ რადგან მკითხეთ, უნდა გიპასუხოთ — საცხებით დარწმუნებული ვარ, რომ ეს შემთხვევით არ მოხდარა და არც მთლად კეთილი ნების გამოხატულება ყოფილა. საერთოდ, ბატონი შევარდნაძის, როგორც ხელმძღვანელის, მუშაობის სტილი არის წინააღმდეგობების ჩამოგდება ყველგან — საკუთარი გუნდშიც კი. ხომ ხედავთ, როგორ არიან წაკიდებული მთავრობა და მისი თანაპარტიკლები პარლამენტში. კანცლარია იქვე ყველა ერთმანეთთან არის დაპირისპირებული. სხვაგვარად მას ცხოვრება, მოღვაწეობა და ძალაუფლების შენარჩუნება არ შეუძლია. ამიტომ ვფიქრობ, მხედრობელები გაათავისუფლა სწორედ იმ ძალის დასაბალანსებლად და გასაანტიტალებლად, რომელიც პოლიტპატიმრების სახით ციხიდან გამოვიდა. მოსალოდნობა, ეს ძალი მძლავრ პოლიტიკურ მოძრაობად ჩამოყალიბდეს და აღარ მისცეს 31 აქტივისტის და 9 აპრილის მსგავსი აჩრქვებების ჩატარების უფლება. აი, სწორედ ამის შიში აქვს შევარდნაძეს და თადარიგს იჭერს. დამოხილი ხელისუფლების წარმომადგენელთა მხრიდან იარაღის აღებაზე ლაპარაკიც უნდა შეწყდეს. ამას სრული პასუხისმგებლობით ვაცხადებ, მაგრამ მემინია, რომ თუკი მხედრობი ვერ გაიცნობიერებს იმ სამიშროებას, რაც ამ გათავისუფლებაში შეიძლება იყოს ჩადებული, ქვეყნისთვის საავალად შედეგები მოუკვება. იმასაც ვფიქრობ, ხომ არა აქვს შევარდნაძეს დავაგმობი ძალიან დიდი ქაოსი ამ ნიადაგზე, რათა შემდგომ ე.წ. ინტელიგენციამ დაუშოქოს და მისი შესაძლებელი არჩევა მოითხოვოს? ასე რომ, მემინია, ეროვნული თანხმობის მიზნით მიღებული დოკუმენტი არ გადაიქცეს ეროვნული უთანხმოების გაღრმავების ეროკუმენტად. ეს ძალიან სერიოზული საკითხია და რადგანაც მალაპარაკეთ, მინდა ყველას მივმართო — ანკესზე ნუ ნამოყვებით!

ხათუნა გვირაბაშვილი

„პოლიციისთვის სენსიტიური იქნებოდა ხოლი რომ ყოფილიყო გაგაზიანების ორგანიზატორი“

ამ ბოლო დროს ყველას პირზე ავერია 14 აპრილს 25 წლის თეა კვარაცხელიას გატაცების ამბავი. გამტაცებლებმა მის ქმარს — 32 წლის ზურა კვიციანიშვილს 5.000 დოლარი მოსთხოვეს და სამდღიანი „ვაჭრობის“ შემდეგ 1.500 დოლარს დაჰყაბულდნენ. 17 აპრილს, გამოსასყიდის გადაცემამდე, შეხვედრის ადგილზე პოლიციელებმა აიყვანეს ერთ-ერთი გამომძაღველი მურაბ (მიკი) რაშვიანი და გატაცებულნი. პოლიციის განცხადებით, თეა კვარაცხელია გამტაცებლებთან შეთანხმებული იყო და მეტიც, ეს ყველაფერი მისი გეგმით განხორციელდა. პოლიციის მტკიცებით, თეა კვარაცხელიას და ერთ-ერთ გამტაცებელს, 19 წლის ისლამ დერბოევს ერთმანეთი უყვარდათ. თეას ხმირად სცემდა ქმარი და მანაც ზურა ამგვარად იძია, თუმცა, თავად თეა კვარაცხელიას მოუფხმინოთ.

საიდან იტობლით დერბოევს?

— დაახლოებით ერთი წლის წინ ჩვენ — მე და ჩემმა ქმარმა ვარკეთილის V მიკრორაიონში გაცხენით მალაზია, სადაც პარფიუმერიის სექციაში 2-3 თვის მანძილზე ვმუშაობდი. მალაზიაში იმუშავებელი ბიჭები ხმირად შემოდიოდნენ — მათ შორის ისლამ დერბოევსაც. ის ყოველთვის ცდილობდა, მიემყრო ჩემი ყურადღება. თანდათან ხალხი გავიცანი და მომიადიოდა ხმები, რომ თითქოს ისლამს ვუყვარდი, მაგრამ ამისთვის ყურადღება არასოდეს მიმიქცევია.

საუბარში თეას მეუღლე, ზურა კიკელიანი იყო ჩაერთო?

— ისლამი ჯერ ჩემთან ექებდა კონტაქტს, მერე დამიძობილიდა. როცა ვეგვარობოდით, რუსთაველიც ჩამოდიოდა და ჩემს ანანოს და ქრისტიანს (შვილები) ეთამაშებოდა. შემდეგში ჩვენი ურთიერთობა, გარკვეულწინადა, დაიძაბა, რადგან მას სინიად მიპყრონდა საქონელი და ხანდახან ფულის მოტანას არც ფიქრობდა.

თეა, როგორი პიროვნება იყო დერბოევი და საერთოდ, როგორ იქცეოდა?

— ისლამი თითქოს „შვი გაგებ-

ის“ ბიჭი იყო, მაგრამ საკმაოდ უცნაურად იქცეოდა, ცდილობდა, მალაზიაში „კურირებას“ და „მფარველობას“ სიყვარულზე არასოდეს გვისაუბრია, მაგრამ ყოველთვის ლანდით უკან დამედევდა.

რა მოხდა 14 აპრილს, როგორ შეხვედით მას?

— იმ დღეს, საღამოს, დაახლოებით 8 საათის შემდეგ, დამირევა და მთხოვა, ჩამოდი, სალაპარაკო მაქვს. თავიდან ვიურად, მაგრამ მითხრა, სახლში ამოვალა. ვიფიქრე, ჩემს ქმარსა და მას შორის ჩხუბი მოხდებოდა და შეხვედრანზე დავთანხმდი. ავიღე ნაგვის ვედრო და გავვიღე. იქვე, სახლთან იდგა ტაქსი, მივესალმე, მან მანქანაში ჩაჯდომა მიბრძანა. მოვეკრე და მეზობლების ყურადღების მიქცევას და ამიტომ მანქანაში ჩავეკე.

დაგვეუქრათ თუ თქვენი ნებით ჩავეკეთ მანქანაში?

— არა, მუქარა არ ყოფილა. როგორც ვთქვი, ყურადღების მიქცევა არ მინდოდა. მერე მძღოლს უთხრა, წადი, ყველაფერს გზაში ავუხსნითო. უცებ სიყვარულზე დამიფიქრო ლაპარაკი. ეს მოულოდნელი და სრულიად წარმოუდგენელი იყო ჩემთვის. ვუბნებოდი, ქმარ-შვილი მყავს-მეთქი. მერე თავისი ნათესავის, მიკი (მურაბ) რაშვიანის ოჯახში მიმიყვანა და წარმადიონა, ეს ჩემი მოზავალი მუფლავა. თითქოს მოვადლოებულ წერეში აღმოვჩნდი, გავოგნდი და ვეღარაფერი ვთქვი. მერე გამიყვანა ცალკე ოთახში და მითხრა, სასწრაფოდ მჭირდება 2.000, მინიმუმ 1.500 დოლარი, თუ ამ თანხას შენი საშუალებით ვერ ამოვიღებ, შანტაჟს მოგიწყობა.

რას გულისხმობდა?

— ასე მითხრა, ვარკეთილში ყველა იცის, რომ მიყვარხარ. სანამ ფულს არ მომიტანენ, არ გაგიშვებ და სახლში რომ დაბრუნდები, ვის რას დაუმტკიცებო. იმ ლანარაკისგან ასეთ რამეს არ ველოდი, მაგრამ როცა საქმე ჩემს ოჯახს, ჩემს სახელს შეეხო, ფულს აღარ ვდარდობდი.

(გაგრძელება იხ. გვ. 12)

28 აპრილის საღამოს, „კვირის პალიტრა“, როგორც მასმედის ერთდერთი წარმომადგენელი, დაესწრო რუსეთის „ტყვეობიდან“, ბოლოს და ბოლოს, გამომხილველი ქართული საექსპონატო იარაღებიანი ყუთების გახსნასა და მათ დავა-ლიერებას.

ეს, გარკვეულწილად, სიმბოლური იყო, რად-გან ზუსტად ექვსი თვის წინ, ბუქარესტში, სწორედ „კვირის პალიტრის“ სამხედრო მიმომხილველის თვალწინ, ყუთებში ჩაენიჭა და თბილისში დასა-ბრუნებლად გამზადდა საექსპონატო ნიმუშები, თუმცა...

ჩვენს მკითხველს მოკლედ შევხსენებთ ამ მარ-თლაც გასაოცარი თუ დეტექტიური ისტორიის პერიპეტეიებს.

გასულ, 1999 წლის 26-30 ოქტომბერს რუმინე-თის დედაქალაქში ბუქარესტში გაიხსნა პირვე-

ლიცენენ „რომტრანსის“ შემოთავაზებულ მარ-შრუტს: რუმინეთი-შვეიცარია-საქართველო, მი-უხედავად იმისა, რომ ეს გზა უფრო ძვირი, ათას დოლარზე მეტი ჯდება.

ქართული დელეგაციის წევრები თბილისში მშვიდობიანად ჩამოვიდნენ და მთელ საქართვე-ლოს აცნობეს, რომ ჩვენც შეგვგადაცვალა ისეთი იარაღის შექმნა და წარმოება, რომელიც მსოფ-ლიოს ბევრ ქვეყანას დაინტერესებს.

გადის შეპირებული ორი კვირა, მაგრამ „რომტრანსის“ გამოგზავნილი ქართული ტვირ-თი არ ჩანს... და მოულოდნელად, როგორც მცხის გავარ-

ყუთში ჩაწყობილი თბილისის საავიაციო ქარხ-ნის წარმოებული Cy-25 მოიერიშე თვითმფრი-ნავების საწვებულები ხის მავტებში მრისხანე იარ-აღად მონათლეს — თურმე ისინი „სტინგერე-ბით“ შეიარაღებული ჩქინების სავარჯიშოდ იყო გათვლილი!

მაინც საიდან აღმოჩნდა ქართული იარაღის საგამოფენო ნიმუშები მოსკოვის აეროპორტში? „რომტრანსის“ მიერ შვეიცარიაში გაგზავ-ნილი ქართული ტვირთი, როგორც ისინი თავ-ვად აცხადებენ, არ ჩაეტია თბილისისკენ გამოფ-რენილი სამგზავრო თვითმფრინავის ბარგის ნა-კვეთურში. აქედან ჩვენი ტვირთი დიდ ბრიტა-

იარაღისა და აღჭურვილობის რამდენიმე ნი-მუშს ეტყობოდა, რომ რუსმა სპეციალისტებმა მათი შესწავლა მოინდომეს, უსუსურობით კი იმათი, რომლებიც მათთვის გახსნა იყო.

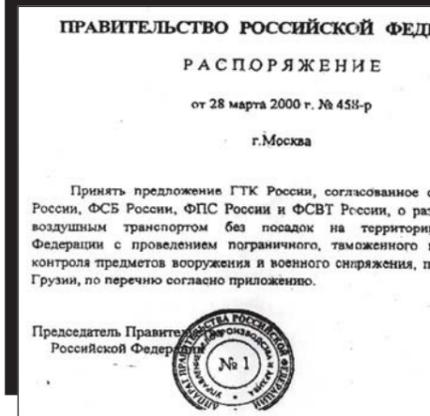
ასეთები კი შს „თორიტექსის“ ჯავშანწილტვები და გამწვანებლის კოსტიუმები იყო (სხვათა შორის, ამ ნაკეთობების ერთ-ერთმა ავტორმა, გენერ-ალური შტაბის სტრატეგიული დაგეგმარებისა და სამეცნიერო-ტექნიკური კვლევების მთავარი სამმართველოს უფროსმა, პოლკოვნიკმა გოგი თავაძემ და თბილისის სახელმწიფო საავიაციო გაერთიანების მთავარმა ინჟინერმა გოჩა გოგუაძემ უზარმაზარი ენერჯია დახარჯეს, რათა ქართული იარაღის ნიმუშები ჩახვეარი წლის შემდეგ მაინც დაბრუნებოდა პატრონს).

როგორც ჩანს, რუსებს ქართულ ჭურჭში „კოდორში“ ჩაუყვით ცხვირი. „კოდორი“ წმინდა ეროვნული იარაღია, მას ყუმბარსატყორცნიდან 100-150 მ-ის სიშორეზე ისვრიან და მტრის ქვეით-თა წინააღმდეგ გამოიყენება. „კოდორმა“ უკვე მოასწრო საბრძოლო გამოცდილების მიღება 1998 წლის მაისის გალის მოვლენების დროს და ეტყ-ობა რუსებს მისი ახლოს „გაცნობა“ ენადათ.

მიუხედავად ყოველივე ამისა, მკითხველს არ უნდა დარჩეს ისეთი შთაბეჭდილება, რომ რუსებ-მა ტვირთის დაკავებით რაიმე დიდი საიდუმლო მოგვპარეს. ქართული იარაღის საგამოფენო ექ-სპონატები გასაყიდად არის განსაზღვრული, ამ-იტომაც შეიძლება ითქვას, მოსკოვმა პატარა რეკლამაც კი გაუკეთა ამით ქართულ იარაღს.

ტვირთის საქართველოში დაბრუნებას პი-რადად რუსეთის მთავრობის თავმჯდომარის, პრეზიდენტის მოვალეობის შემსრულებლის პუ-ტინის ბრძანებულება დასჭირდა. ისე, სიმა-რთულ რომ ითქვას, რუსი მებაჟეები თავიანთი ქვეყნის კანონების ფარგლებში მო-ქმედებდნენ და „რომტრანსის“ მიერ არასწორი მარშრუტით გაგზავნილი, არადეკლარირებული, სამხედრო და-ნიშნულების იარაღის დაკავების სრუ-ლი უფლებაც ჰქონდათ. თუმცა მოსკ-ოვმა ამას პროპაგანდისტული ნაბიჯიც მიაჩნდა, რაც უკვე სხვა განზომილე-ბაში გადადის. ამასთან, რუსმა მება-ჟეებმა უკან დაბრუნებულ ტვირთს არ აახლეს ის პროტოკოლი, რის საფუძ-ველზეც ჩვენი ტვირთი დაკავებული

ქართული დელეგაციის მიერ სათუთად შეფუთულ საექსპონატო ნიმუშებს რუსმა მებაჟეებმა ტალახიანი ჩექმებით გადააუარეს...

დაბრუნება... ნახეპარი წლის შედეგ

ანუ ქართული იარაღის სომარი თავგადასავალი ეპროვასა და რუსეთში

ქართული დელეგაციის მიერ სათუთად შეფუთულ საექსპონატო ნიმუშებს რუსმა მებაჟეებმა ტალახიანი ჩექმებით გადააუარეს...

ნეთში გადაგზავნეს(?). იქ კი იმის ნაცვლად, რომ ერთი აეროპორტიდან მეორე-ში გადაეტანათ (საიდანაც სრულდება ავიარე-ისები თბილისის მიმარ-თულებით), მოსკოვში გადააფრინეს.

ყველაზე საინტერესო კი ის არის, რომ ქართ-ული იარაღის ტვირთის შემდეგი მარშრუტი მოსკოვიდან ჯერ შუა

„საიდუმლოს“ გასაგებად რუსებმა „კოდორი“ ნაწილ-ნაწილ დაშლეს

ლი საერთაშორისო სამხედრო გამოფენა EXPOMIL-99, რომელზეც ასევე პირველად იყო წარმოდ-გენილი ქართული წარმოების შეიარაღებისა და სხვა დანიშნულების ნიმუშები.

ბუქარესტში ქართული შეიარაღების ნიმუშე-ბიანი ხუთი საშუალო ზომის ყუთი თბილისი-სტამბოლი-ბუქარესტის მარშრუტით ქართული ოფიციალური დელეგაციის 6 კაციანმა (მათ შორის „კვირის პალიტრის“ სამხედრო მიმომხ-ილველიც შედიოდა) ჯგუფმა დიდი პრობლემე-ბის გარეშე ჩაიტანა.

უშუალოდ გამოფენაზე ქართული იარაღის ექსპოზიციამ საკმაოდ დიდი მოწონება დაიმ-სახურა. ადაც დრო დელეგაციის უკან, თბი-ლისში დასაბრუნებლად, მაგრამ რუმინულმა ტვირთების გადაზიდვების ფირმამ „რომტრანს-მა“ უარი განაცხადა ჩვენი ტვირთის ბუქარეს-ტი-სტამბოლი-თბილისის მარშრუტით დაბ-რუნებაზე, იმ მოტივით, რომ თურქულ მხარ-ესთან საქმიანი ურთიერთობა არ ჰქონდა.

რა უნდა ექნათ ქართული დელეგაციის წევრებს? იძულებულნი შეიქნენ, დათანხმებუ-

დნა, გაისმის — მოსკოვის აეროპორტში, რუსე-თის საბაჟოდ დააკავა ინგლისიდან წამოსული ქართული იარაღის პარტია, რომელიც თურმე ჩქინების შესაიარაღებლად იყო განკუთვნილ-ი.

არადა, ჩქინეთში ომი ახალი დანაშაულებია. მოსკოვში საცხოვრებელი სახლები ფუტყდება... რუსეთის ოფიციალურ თუ დამოუკიდებელ მას-მედიას და ტელევიზიას საუკეთესო საშუალება მიეცა, ახალი საინფორმაციო „დარტყმები“ მიეყ-ენებინათ ჩვენი ქვეყნისთვის — რუსები ჩქინე-ბანდიტებთან ბრძოლებში სისხლს ღვრიან, უმა-ღურმა ქართველებმა კი არ იკმარეს თავიანთი საზღვრებიდან იარაღის მიწოდება ჩქინებისთვის და ახლა შემოვლითი გზით, ინგლისიდან, თავ-ვად რუსეთის გავლით მოინდომეს!

რუსეთის მასმედიისა და სპეცსამსახურების ფანტაზიამ იმ დონეს მიაღწია, რომ ერთ-ერთ

აზიისკენ გრძელდებოდა და მხოლოდ შემდეგ თუ ჩამოვიდოდა თბილისში.

„შერეუტივივოს“ აეროპორტში რუსმა მება-ჟეებმა და განსაკუთრებით სპეცსამსახურების წარმომადგენლებმა დეტალურად შეისწავლეს ქართული ტვირთი, რასაც 28 აპრილს უკვე თბი-ლისში გახსნილი ყუთებიც ადასტურებდა. გაჭუ-ჭყინებულ ყუთებში იარაღის ნიმუშები უთავბოლოდ იყო ჩაყრილი (არადა, რა გულმ-ოდიგინედ და სიფრთხილით შეფუთეს თითოეუ-ლი ნიმუში ქართული დელეგაციის წევრებმა ბუქარესტში).

ბოლო ათი დღის მანძილზე მართლაც უცნაური ამბები მოხდა.

ვინ იფიქრებდა, რომ ყოფილი საბ-ჭოთა კავშირის ტერიტორიაზე გასროლილი რამდენიმე რაკეტის დამიზნების სისტემა მო-სახლეობას და მგზავრებს დაემუქრებოდა?

თანაც საკვირველი ის არის, რომ სამ სხვა-დასხვა — „მინა-მინა“, „მინა-საზღვაო ხომალ-დი“ და „მინა-ჰაერი“ კლასის რაკეტები ერთ-დროულად „გაგაიყენენ“.

ჯერ იყო და, უკრაინის დედაქალაქ კიევის გარეუბანში, ბროვარახში, ცხრასართულიანი სახლის ბოლო სართულზე მოულოდნელად გაისმა გამანადგურებელი აფეთქების ხმა.

უკრაინის სპეცსამსახურებმა თავიდანვე ეჭვი მიიტანეს ტერორისტებზე, რადგან ამ საცხ-

„გაბიჟუხული“ რაკეტები ალაშიანებს ერჩიან!

შესაძლოა ამ რაკეტებს თავგზა ამერიკელებმა აუბნიეს...

ჰაერში მოულოდნელად იცვალა მიმართულე-ბა და ფრენის თავისებური რეკორდიც კი დაამყარა — მისი კონსტრუქტორების გასა-ოცრად, 10 კმ-ით შორს გაფრინდა.

თუმცა, „რეკორდი“ სახლის სამი მაცხოვრე-ბლისთვის საბედისწერო გამოდგა. არიან დაჭრილებიც. თითოეულ მათგანს უკრაინის ხელისუფლებამ საკომპენსაციოდ 2 ათასი გრივ-ნა (400 აშშ დოლარი) გამოუყო.

მსხვერპლი და დაჭრილები ბევრად მეტი იქნებოდა, რომ არა ორი გარემოება — შუადღისას კიევიში მშვენიერი ამინდი იდგა და სახლის მობინადრეთა უმრავლესობა გა-რეთ სერიზოდა, ბავშვები ეზოში თამაშობდ-ნენ. გარდა ამისა, თვითონ რაკეტა სასწავლო ტიპისა იყო და არც 480 კგ-იანი ფუგასური ქობინი ჰქონდა, წინააღმდეგ შემთხვევაში, საცხოვრებელი სახლიდან არაფერი დარჩებო-და (ამგვარი რაკეტების ძალა თავის თავზე გროზნოს მცხოვრებლებმაც გამოსცადეს. თუ რა საგვალაო დღეშია დღეს გროზნო, ბევრ ჩვენს მკითხველს ტელევიზიით ექნება ნანახი).

უკრაინელებმა ვერ მოასწრეს ერთი უბე-დურების ბოლომდე გაზარება, რომ 24 აპრილს რაკეტა მოხვდა უკრაინულ სატვირთო-სამგზა-ვრო გემს შავ ზღვაში.

იმ დღეს რუსეთის შავი ზღვის ფლოტმა მორიგი სამხედრო-საზღვაო სწავლება დაიწ-ყო. ზღვაში რუსეთის სიამაყე — შავი ზღვის ფლოტის ფლაგმანი, 1164-ე პროექტის სარაკეტო კრეის-ერი „მოსკოვი“ გავიდა.

როგორც დღეს რუსი მეზღვაუ-რები ირწმუნებიან, მათ წინასწარ, რამდენიმე დღით ადრე გააფრთხი-ლეს ყველა გემი, რომ ევპატორია-სთან, დონუზლავის საზღვაო რაიონში, რაკეტებს გაისროდნენ.

ორშაბათს, შუადღისას, მათ „მოსკოვიდან“ თურმე ხომალდსაწი-ნააღმდეგო რაკეტა გაუშვიათ, რასაც ცოტა ხანში ამაშველო სიგნალი SOS-ი მოჰყ-ვა. უკრაინული გემი „ვერეშჩაგინო“ რადიო-ეთერში თავზარდამტეხ ტექსტს გადასცემდა — „გემის კორპუსს რაკეტა მოხვდა. მყავს დაჭრილები. მიშველეთ!“

საბედნიეროდ, ეს ინციდენტი უმსხვერპლოდ დამთავრდა. რუსეთის მხარემ, პირიქით, იქით დასწო ბრალი „ვერეშჩაგინოს“ კაპიტანს, — აკრძალულ ზონაში შეეჭურდით.

ამ შემთხვევაშიც, ისევე როგორც ზემოთ

ნახსენებში, საკმაოდ ბევრი გაუგებრობა და უზუსტობაა — მართალია, მოსკოვი ამტყიცებს, „ვერეშჩაგინოს“ „მოსკოვიდან“ გაშვებული რაკეტა მოხვდა, მაგრამ, როგორც ირკვევა, უკრაინულ გემს სანაპიროდან ნასროლი ხომ-ალდსაწინააღმდეგო რაკეტა „ПРОГРЕСС“-ი შეეჯახა.

საბედნიეროდ, ეს ხომალდსაწინააღმდეგო რაკეტაც სასწავლო ტიპისა იყო. მან მხოლოდ გახვრიტა გემის კორპუსი და არ აფეთქებუ-ლა, რადგან არ გააჩნდა ახაფეთქებელი ნი-თიერებებიანი ქობინი.

შეცდომების სერიალი ამით არ დამთავრე-ბულა. ამ საოცარმა ფენომენმა ყაზახეთისკენ გადაინაცვლა.

აქაც სარაკეტო თავდასხმის „ინიციატო-რად“ კვლავ რუსეთი იქცა.

რუსეთის სამხედრო-საჰაერო და ჰაერსაწი-ნააღმდეგო თავდაცვის ძალების ერთობლივი წვრთნების დროს აშუღუკის პოლიგონიდან რუსმა სამხედროებმა „СТРИЖ-3“-ი ტიპის სა-ჰაერო სამიზნე გაუშვეს, რომელიც გამანად-გურებელ-გზაგადამჭრელ თვითმფრინავებს ვარჯიშის მიზნით უნდა ჩამოეგდოთ.

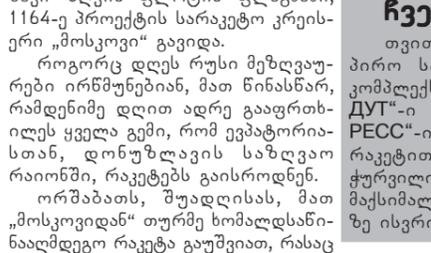
ჰაერში „СТРИЖ-3“-მა მოულოდნელად წი-ნასწარ დაპროგრამებული ფრენის მარშრუ-ტი იცვალა და 17 კმ-ის სიმაღლეზე ავიდა. სანამ მართვის პუნქტზე მიხვდებოდნენ, რომ

და. სხვათა შორის, ყაზახებს რუსულ რაკეტებ-ში არ „უმართლებთ“ — შარშან ყაზახეთის თავზე ორი რუსული კოსმოსური რაკეტა „პრო-ტონი“ აფეთქდა.

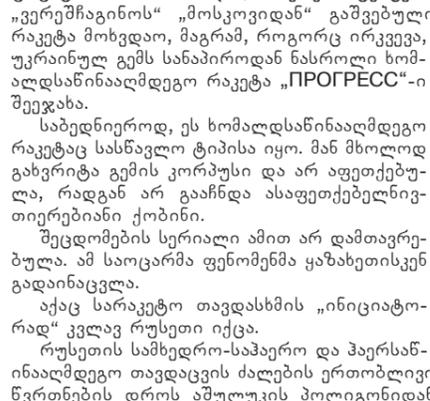
რაკეტების კატასტროფების სამივე შემთხ-ვევაში გასაოცარი კანონზომიერებაა — სამივე რაკეტის დამიზნებების მოწყობილობები დღის

ჩვენი დოსი: სახმელე-თო ჯარების ოპერატიულ-ტაქტიკური დანიშნულების სარაკეტო კომპლექსის 9K79-1 „ТОЧКА-У“-ს რაკეტა 2 ტ-ს იწონის და 120 კმ-ზე მიფრინავს. რაკეტაზე აყენებენ 480 კგ წონის ფუგასურ ქობინს.

ჩვენი დოსი: თვითმავალი სანა-პირო სარაკეტო კომპლექსი „РЕ-ДУТ“-ი „ПРОГРЕСС“-ის ერთი რაკეტითაა აღ-ჭურვილი და მას მაქსიმალურ, 270 კმ-ზე ისვრის.

ჩვენი დოსი: საჰაერო სამიზნე „СТРИЖ-3“ მონ-ინააღმდეგის რაკ-ეტების სამიზნე-ციოდ და საკუთარი ПВО-ს სავარჯიშოდ იხ-მარება. იგი შეიარ-აღებიდან მოხსნილი, ძვე-ლი საზენიტო რაკეტების C-25-ის ბაზაზეა შექმნი-ლი და 1965 წლიდან გამოიყენება, როგორც სა-ჰაერო სამიზნე. დღემდე 11 ათა-სამდე ასეთი რაკეტა იქნა გაშვებული.

წინააღმდეგის რაკეტების სამიზნე-ციოდ და საკუთარი ПВО-ს სავარჯიშოდ იხ-მარება. იგი შეიარ-აღებიდან მოხსნილი, ძვე-ლი საზენიტო რაკეტების C-25-ის ბაზაზეა შექმნი-ლი და 1965 წლიდან გამოიყენება, როგორც სა-ჰაერო სამიზნე. დღემდე 11 ათა-სამდე ასეთი რაკეტა იქნა გაშვებული.

ოვრებელი სახ-ლის პირველ სა-რთულზე უშიშ-როების რაიონ-ული განყოფი-ლების შტაბი იყო. თუმცა, აფეთქების ადგი-ლის მონახულების შემდეგ გაცხებულნი დარჩ-ნენ — რვა სართულის ჩაყვრებაზე კორპუსის თითქმის 5 მ დიამეტრის ხვრელი ჩასდევდა. აფეთქების ასეთ კვალს ვერც ერთი ნაღმი თუ ასაფეთქებელი ნივთიერება ვერ დატოვებდა.

შემთხვევის ადგილის უფრო დანვრეილებით შესწავლისას კი აღმოჩნდა, რომ საცხოვრებე-ლი სახლი „მინა-მინა“ კლასის ოპერატიულ-ტაქტიკური რაკეტის „ТОЧКА-У“-ს სამიზნე გამხ-დარიყო.

არადა მანამდე უკრაინელებმა სამხედროებმა მართალია, აღიარეს, რომ სწორედ იმ მომენ-ტისთვის ამგვარი რაკეტა გაუშვეს გონწარო-ვის პოლიგონიდან, მაგრამ ამტყიცებდნენ, — რაკეტამ იქვე, 30 კმ-ში მყოფი სამიზნე დაზი-ანაო.

გონწაროვის პოლიგონიდან დაზარალებულ საცხოვრებელ სახლამდე 130 კმ-ია, ხოლო ამ ტიპის რაკეტის ფრენის მაქსიმალური მანძილი 120 კმ-ს არ აღემატება. ამ გარემოებამ სამხედროებს საფუძველი მისცა, 4 დღე „ვირზე მსხდარიყვნენ“ — ეგ ჩვენი რაკეტა არ იყო!

ბოლოს და ბოლოს, უკრაინელი სამხედროე-ბი იძულებულნი შეიქნენ, ეღიარებინათ, რომ მათ მიერ პოლიგონზე გაშვებულმა რაკეტამ

საჰაერო სამიზნე დაუმორჩილებელი შეიქნა და საგანგებო რადიოსიგნალით თვითლიკვი-დაცისა გაუკეთებდნენ, რაკეტა უკვე 22 კმ-ის სიმაღლეზე აიჭრა. აფეთქების შემდეგ საჰაერო სამიზნის უკანა, ძრავების ნაწილი ისევე პო-ლიგონის ტერიტორიაზე დაცა, ხოლო მისი ქობინი გასცდა არც მარტო პოლიგონის, არამედ რუსეთის ფედერაციის საზღვრებსაც (აშუღუკის პოლიგონი ყაზახეთს ემიჯნება) და ყაზახური სოფლის, პრიმორიეს თავზე აფეთქ-

ერთსა და იმავე მონაკვეთში, დაახლოებით სამი საათისთვის გამოდიოდა მწყობრიდან.

დამოუკიდებელი სამხედრო ექსპერტები არ გამოირცხვენ ერთ, არც ისე ფანტასტიკურ მტკიცებას — ვიღაც საგანგებოდ, დისტანცი-ურად „აგაიყებდა“ ამ რაკეტებს.

საქმე ის გახლავთ, რომ ეს სამივე რაკეტა 60-70-იან წლებშია შექმნილი და მაშინდელი, ამჟამად ძალზე მოძველებული რადიოელექ-ტრონული აპარატურითაა აღჭურვილი. თან-ამედროვე დასავლური ტექნოლოგია კი იძლ-ევს იმის საშუალებას, რომ უშუალოდ კოს-მოსიდან გადაცემული მალალსიზირიანი რა-დიოელექტრონული ტალღების გამოხივებით მწყობრიდან იქნეს გამოყვანილი რაკეტებისა და თვითმფრინავების მართვის ხელსაწყოე-ბი.

არადა სამხედრო დანიშნულების ამერიკუ-ლი დედამიწის ხელოვნური თანამგზავრები ყოფილი საბჭოთა კავშირის თავზე დღის სწორედ სამი საათისთვის „გადადიან“. იქნებ, პენტაგონმა, „წივარჯიშმა“ დიდი გამოცდის წინააღმდეგ?

თუკი ეს მოსაზრება სწორია და პენტაგონს უკვე აქვს ამ სიშორეზე მოქმედი იარაღი, რომელიც მონინააღმდეგის ყველა რადიო-ელექტრონულ მონყობილობას დისტანციურად „გააიყებს“, მაშინ უახლოეს ხანში მსოფლიო-ში ბევრი რამ შეიცვლება.

გვერდი მოამზადა ირაკლი ალადაშვილმა

განსაკუთრებული მკვლელობის საშემსრულებელი პირები

დავით ჯორბენაძე

ზაზა როინიშვილი

1991 წლის 19 აპრილს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პირველ კორპუსთან მოკლეს ჟურნალისტიკის ფაკულტეტის მეორე კურსის სტუდენტი ზაზა როინიშვილი და დავით ჯორბენაძე. დანაშაული დღის 3 საათზე, ათობით ადამიანის თვალწინ მოხდა და მოწმეებმა, რომელთაც მკვლელობის სცენა მტკიცედ ახლო მანძილზე დააკვირდნენ, პირველივე დაკითხვაზე უყოყმანოდ დაადგეს ხელი ერთ ადამიანს. ერთი შეხედვით, ყველაფერი იმითვე იყო ნათელი იყო — ექვმიტანილის ვინაობაც, დანაშაულის მოტივიც, გამოყენებული იარაღის სახეობაც... მიუხედავად ამისა,

9 ნელი გავიდა და საქმის გამოძიება რატომღაც დღემდე არ დასრულებულა.

მონშეთა განცხადებით, მკვლელობამდე ორი დღით ადრე ჯორბენაძეს კონსტრუქციის მოსვლია მოსთვინ უცნობ რამდენიმე ახალგაზრდასთან, რომლებიც ცივი იარაღის მუქარით თითქოს მისთვის ტყავის, ძვირადღირებული ქურთუკის გახდაც ცდილობდნენ. უცნობთა შორის ყოფილა ვინმე ზურაბ ლომაძეც. ჯორბენაძეს როგორღაც მოუხერხებია მოძალადეთაგან თავის დაღწევა და ინციდენტიც ამით ამოწურულა.

ორი დღის შემდეგ ჭკუჭკაპის გამოჩინებზე ჯორბენაძესა და მის ჯგუფს შორის კვლავ შეხვედრები იცხადებოდა. ამჯერად შებლა-შემოხლა, რომლის დროსაც დავით ჯორბენაძე და მისი უახლოესი მეგობარი ზაზა როინიშვილი დანით დაჭრეს. თვითმხილველთა მტკიცებით, ორივე სტუდენტს ჭრილობები ზემოთ ხსენებულმა ლომამე მიაყენა, რის შემდეგაც, ეს უკანასკნელი, ვარაზისხევის მიმართულებით გაქცეულა და მდევართაგან თავი დაუღწევია. ჯორბენაძე და როინიშვილი რამდენიმე წუთის შემდეგ გარდაიცვალნენ.

ვაკის რაიონის სასამართლომ, ხულიგნობისა და ძარცვის ბრალდებით, ლომაძის სამი მეგობარი — ბუდოიძე, მარდალაშვილი და ჩხუტიაშვილი მალევე გაასამართლა, თუმცა 1992 წელს ჯაბა იოსელიანისა და თენგიზ კიტოვანის ცნობილი ამისტიის შედეგად, მათ საპატიმროს თავი დააღწიეს. რაც შეეხება მკვლელობაში ექვმიტანილ ლომაძეს, პოლიციის ინფორმაციით, მან საზღვარგარეთ მოახერხა გაქცევა, თუმცა, როგორც ამბობენ, უცხოეთიდან არაერთხელ ჩამოსულა საქართველოში.

როგორც დაზარალებული მხარე ამტკიცებს, დღემდე გრძელდება აქტიური ზენოლა იმ მოწმეებზე, რომლებიც სტუდენტთა მკვლელობაში ლომაძეს სდებენ ბრალს. იგივე წყაროს ცნობით, ფიზიკური ანგარიშსწორების შიშით მონშეთა დიდმა ნაწილმა გადათქვა პირველი ჩვენება, რა თქმა უნდა, ექვმიტანილის სასარგებლოდ და აი, სულ ახლახან, საქმე საკმაოდ მოულოდნელად განვითარდა — მკვლელობიდან 9 წლის შემდეგ, ზურაბ ლომაძე უცხოეთიდან დაბრუნდა და სამართალდამცვე ორგანოებს საკუთარი ნებით ჩააბარდა.

ამით თითქოს ყველაფერი უნდა დასრულებულიყო, მაგრამ... ძიება თავიდან დაიწყო. მიზეზი? ლომაძე თავს დანაშაულზე არ მიიჩნევს, მკვლელობის თაობაზე ამბობს, აფექტში ვიყავი, არაფერი მახსოვს და თან განმარტებას იძლევა, პროკურატურას საკუთარი სიმატის დასამტკიცებლად ჩავაბარდი.

გამომიხილეს კითხვაზე, თუკი დარწმუნებული იყო თავის უდანაშაულობაში, რატომ აქამდე არ ჩააბარდა სამართალდამცვეებს, ექვმიტანილის ადვოკატი ასე პასუხობს: „უნივერსიტეტში მომხდარი ინციდენტის დროს ლომაძე აფექტში იყო, მაგრამ როცა გონს მოვიდა, გაახსენდა რამდენიმე წლის წინ თბილისის ერთ-ერთ სასამართლოში განხილული სასამართლო პროცესი, სადაც პატიმრების მიმართ გამოყენებული აღმამოფოთებელი ძალადობის ფაქტები იხილავდნენ. ლომაძე დაშინდა, ჩემზეც იგივე მეთოდები არ გამოიყენებოდა და აბა, რაღას გამოცხადებდნენ პოლიციისში. ცოტა ხნის წინ მან შეიტყო, საქართველოს ევროსაბჭოში განვითარების ამბავი, ნაივანა ადამიანის უფლებათა დაცვის თაობაზე გამართული ღონისძიებების მასალები და იმ იმედით, რომ მის მიმართ ფიზიკურ ძალას აღარ იხმარენ, დაბრუნდა საქართველოში“...

ამჟამად მდგომარეობა ასეთია: ექვმიტანილი დაპატიმრებულია, ყაჩაღობის ბრალდება მოუხსნეს. მისი ადვოკატი დარწმუნებულია, რომ კლიენტის სიმატეზე მალე ამტკიცდება და ლომაძე ოჯახს დაუბრუნდება.

ჩვენ უფლება არ გვაქვს ვამტკიცოთ, მკვლელობა თუ არა ზურაბ ლომაძე, მაგრამ ალბათ იმის უფლება მაინც გვაქვს, ექვი და გაკვირვება გამოვთქვათ ქართველ სამართალდამცვეთა მუშაობის თაობაზე. თავად განსაჯეთ: ჯერ კიდევ 1991 წელს შინაგან საქმეთა სამინისტრო იუნყებოდა, გამოძიებამ საქმეზე ყველა საგამოძიებო მოქმედება ამოწურა, დასრულებულია მონშეთა დავისთვისა და დადგენილია ჭეშმარიტება. დღეს კი, იგივე სტრუქტურა და იგივე გამოძიებელი ძიებას თავიდან იწყებს.

დრო გადის. ექვმიტანილიც, დაზარალებული მხარეც და საზოგადოებაც კითხვაზე საბოლოო პასუხის გაცემას, ჯერჯერობით, ამაოდ ელის.

მის შემდგომ პერიოდში, 1945-1947 წლებში, მძარცველების, დანაშაულების და მკვლელობების ბანდებმა საქართველოში მისი ერთიანი წაღება. მათი მხრიდან ძარცვა-გლეჯება და აოსრება, ფაქტობრივად, ვერც ერთი კუთხე ვერ გადაურჩა. მოსახლეობა პანიკამ მოიცვა. ხელისუფლებას სასწრაფოდ უნდა მიეღო გადაამტკიცელი ზომები და ნებ-ისმიერი მეთოდით აეღებამ ბანდების თარეში.

განსაკუთრებით მძიმე ვითარება იყო ყაზბეგის, თელავის, ახმეტის, ზესტაფონისა და ლანჩხუთის რაიონებში. კრიმინალური დაჯგუფებები იქ იმდენად ძლიერი და გათავისუფლებული იყვნენ, რომ არავის და არაფერს ერიდებოდნენ. ბედაურებზე ამხედრებული და კბილებამდე შეიარაღებული ყაჩაღები დღისით-მზისით თავისუფლად დანაშაულებდნენ რაიონულ ცენტრებში და ადგილობრივ მოსახლეობას თავზარს სცემდნენ.

თავისი სისასტიკითა და თავხედობით გამოჩნულნი იყვნენ მოუხელთებელი ჩრდილოკავკასიელი დამნაშავენი, რომლებიც ძირითადად საქართველოს ტერიტორიაზე, საზღვრისპირა ქალაქებსა თუ სოფლებში მოქმედებდნენ. თუშეთისა და ყაზბეგის მოსახლეობას ალბათ დღემდე ახსოვს ვინმე მუსა რაბადან-გაჯიევის სახელი. დადესტნელი რეციდივისტი, თავის თოთხმეტკაციან ბანდასთან ერთად, რომელშიც რამდენიმე ქართველიც შედიოდა, თითქმის ყოველდღე ახალ-ახალ დანაშაულს სჩადიოდა. მათ ანგარიშზე იყო არაერთი მკვლელობის, საქონლის გატაცებისა და ძალადობის ფაქტი. მრავალი მცდელობის მიუხედავად, რაზმის განადგურება ვერაფრით ხერხდებოდა — ბანდები ერთ ადგილას არასოდეს ჩერდებოდნენ, მუდმივად იცვლიდნენ სამოქმედო უბნებს და მუდამ იოლად აღწევდნენ თავს სამართალდამცვეებს.

საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის, გენერალ-ლეიტენანტი გრიგოლ კარანაძის ბრძანების საფუძველზე, მილიციაში ჩამოყალიბდა სპეციალური ჯგუფი, რომელსაც რაბადან-გაჯიევისა და მის ხელქვეითთა ნინააღმდეგ გასატარებულ ღონისძიებათა დაგეგმვა-განხორციელება დაევა. შსს-ში გამართულ გასაიდუმლოებულ თათბირზე მუსას რაზმში მილიციის თანამშრომლის შეგზავნა გადაწყვიტეს. აგენტს ბანდითა ნდობა უნდა მოეპოვებინა და მსყვემდებარე ადამიანთა შიშის ინფორმაციები გადმოეგზავნა. ამ ურთულესი ოპერაციისთვის შეირჩა მილიციის კაპიტანი შალვა ჩქარეული, მამით ქართველი და დედით ავარიელი ახ-

იმის თაობაზე, თუ რა ვითარებაში მოხდა მილიციის აგენტის განწევრება კავისკველთა ბანდაში, თუმცა, როგორც ჩანს, ასეთი განწევრება შემდგომად რაბადან-გაჯიევის დაჯგუფებას კიდევ ერთი „თავზეხელაღებული ყაჩაღი“ შემატებია.

შსს-ში შემოსული მეორე, ამჯერად შედარებით ვრცელი ინფორმაცია 29 სექტემბრით თარიღდება: „საქართველოს საზღვარი 26 სექტემბერს გადმოვკვეთე, სოფელ ფარს-მასთან. მუსა კარგად შეპყრობა, მის მშობლიურ ენაზე ვსაუბრობთ. ასე მითხრა, შენი ერთი მოგვრე ჩემი ბიძაშვილის ძმადანაფიცო იყო. ის ბიჭი ახმეტში მოუკლავთ. ბანდაში ამჟამად თოთხმეტი ვართ. ჩემ გარდა აქ კიდევ ორი ქართველი — ყაზბეგელი მარსაგაშვილი და დუშელი ვანო ნიკოლაური, რომელიც 1933-39 წლებში როსტოვში იხდიდა სასჯელს და მუსასაც იმ დროიდან იცნობს. მარსაგაშვილი პატიოსანი კაცი ჩანს, ვერაფრით შეგიგე, რატომ არის აქ. მუსას მოადგილეა ინგუში რუსლანი და ოსი ზაურ იმავეი ითვლებიან. ორივე ადამიანთა მკვლელობისთვის იძებნება. ჩემი აქ ყოფნის დროს ორჯერ დაეცნენ მეცხვარეებს და უამრავი საწოლზე წაართვეს. მათი ლაპარაკიდან შევიტყვე, რომ მალე ხეცხუთში გაიდავალთ. ვილაღე „ბაბაიზე“ საუბრობენ, შატილთან უნდა შევეხედო და ფულს გადმოგვცემსო. თქვენთან კავშირის დამყარება მიჭირს, მაგრამ ისევე იმავე გზით გაცნობებთ ყოველივეს.“

2 ოქტომბერი: „მუსა და იმავემა ორი მოხვევე მეჯოგე დაატყვევეს. რაბადან-გაჯიევი მათი დახვერვა მიბრძანა, მაგრამ ვუთხარი, ქართველს ვერ ვესვრი-მეთქი. აბა, ის

საქართველოს შსს-ს სპეცდანიშნულების ერთ-ერთი რაზმი, რომელიც, ზოგადად, 1945 წელს შატილთან, ზოგადად, განხორციელებულ ოპერაციაში მონაწილეობდა.

საქართველოს შსს-ს სპეცდანიშნულების ერთ-ერთი რაზმი, რომელიც, ზოგადად, 1945 წელს შატილთან, ზოგადად, განხორციელებულ ოპერაციაში მონაწილეობდა.

ოპერაცია „ლიკვიდაცია“

ალგაზრდა კაცი, რომელიც თავისუფლად საუბრობდა რამდენიმე ჩრდილოკავკასიურ დიალექტზე.

აგენტისთვის ასეთი ლეგენდა შემუშავდა: ბანდისტებისთვის იგი უნდა ყოფილიყო 1943 წელს საბჭოთა არმიის რიგებიდან გამოქცეული დეზერტირი, ერთი ხანობა სვანეთისა და ლეჩხუმის მთებს რომ აფარებდა თავს, მაგრამ იქაური ჩეკისტების დევნის გამო, იძულებული გახდა თუშეთში გადმოსულიყო. ჩქარეული, რომელიც რაბადან-გაჯიევის რაზმში საკუთარი გვარ-სახელი უნდა წარდგენილიყო, სამინისტროში დეტალურად გააცნეს სვანეთში მოთარევე ბანდითა თავგაცების ბიოგრაფიები თუ ფოტოსურათები და მისი ლეგენდა შსს-ს ფოტოლაბორატორიაში მტკიცედ ოსტატურად დამზადებული ალბომილი იყო ცნობილი სვანი ყაჩაღი ბაქარ ლიპარტელიანი, გვერდს კი მას შალვა ჩქარეული უმშვენივდა. სურათის უკანა პლანზე რამდენიმე ნოთელარმიელის გვამი მოჩანდა... ჩეკისტთა ვარაუდით, ამ ფოტოს დიდი შთაბეჭდილება უნდა მოეხდინა ბანდისტებზე, რომელთაც ჩქარეული განუმარტავდა, მე და ლიპარტელიანმა ნოთლები დავხოცეთ და შემდეგ მათ ფონზე სამხსოვრო სურათი გადავიღეთ.

ჩქარეული თბილისში გახლდათ დაბადებული, ბავშვობა დედულეთში, დადესტანში ჰქონდა გატარებული, ომის დროს კი, „ენ-კავედ“-ს სპეციალურ ბატალიონში მსახურობდა და თითქმის გამორიცხული იყო მუსას ბანდის წევრებისთვის ცნობილი ყოფილიყო.

შსს-ში ჩქარეულს სასწრაფოდ გაუკეთეს მკვლავ სვირინგი, გამოანყვეს შესაფერის ტანსაცმელში, გადასცეს გვარიანი თანხა, ორი „ნაგანი“ და ასეთი მასკარადით მინისტრს წარუდგინეს. როგორც ჩანს, კარანაძე კმაყოფილი დარჩა კაპიტნის ლეგენდითა და გარეგნობით და მეორე დღესვე თუშეთს გაამგზავრეს.

ომალომდე აგენტს სამი ჩეკისტი მიაცვლილბა. ისინი ომალოშივე დარჩნენ, ჩქარეული კი ფხვით ბორბალოს მთის მიმართულებით გაემურა. ეს იყო 1945 წლის 17 აგვისტო, სექტემბრის 22-ში კი, თბილისში საიდუმლო ინფორმაცია ჩამოიტანეს: „ყველაფერი გეგმის მიხედვით მიდის. კონტაქტი შედგა. ექვები გაუფანტე. ამჟამად დროებით ჩეჩნეთში გადავუდგი. ოქტომბრის პირველ რიცხვებში, ალბათ, შატილის მახლობლად გამოვჩნდები. დამატებით ცნობებს იმავე გზით მოგვანდით“.

საარქივო მასალებში არაფერია ნათქვამი

შემთხვევაში არ უნდა გადავსულიყავით. გვერძობოდ ფიცრულთან ახლოს, 30-40 მეტრში მისვლაც. თუ ბანდისტები დაგვეხედებოდნენ, მათთვის ხელი არ უნდა გველო, ყველა სხვა შემთხვევაში კი ბოროტმოქმედთა ლიკვიდაცია გვიბრძანეს. განსაკუთრებული ყურადღება მდინარის გასწვრივ მდებარე ხეობას მიაქციეთო, განაცხადა მეთაურმა. აგენტურული ინფორმაციით, დამნაშავეები სწორედ ამ მხარეს შეეცდებოდნენ გაქცევას.

ზუსტად 11 საათსა და 25 წუთზე მეთაურმა მამხალხლო ჰაერში ისროლა და წინ დავიძარი. რამდენიმე წამში საიდუმლოდ შაშხანის გასროლის ხმა გავიგე. მერე კარგა ხანს სიჩქარე იყო. ნაწილობრივ სიარული გვიჩრდა, დაღმართში წამდავუნქო ძირს ვეცემოდით, მაგრამ მაინც საკმაოდ ჩქარა ვუახლოვდებოდით ქოხს.

ორასიოდ მეტრის გავლის შემდეგ უკვე მშვენივრად ვხედავდით მონინალმდეგეს. დაბნეულები ვერ აქეთ-იქით აწყდებოდნენ, მერე ყველა ერთად მდინარისკენ გაიქცა, მაგრამ შეგვიწინეს და ისევე უკან, ფიცრულისკენ დაიხიეს. მალე ჩვენ სხვა რაზმებსაც მოვკარი თვალი. თამამად მოდიოდნენ იერიშზე და კანტიკუნტად ისროდნენ.

რაც უფრო ვინროვდებოდა ალყა, მით უფრო მეტი გასროლის ხმა მესმოდა. მიუხედავად იმისა, რომ გვეცადა და მინახდა ვეფხვით. ბოროტმოქმედთა დიდი ნაწილი ქოხში გააგარდა, სამი თუ ოთხი კაცი ნაგებობის წინ გათხრილ ორმოში ჩახტა და ავტომობილ დაგვიჩინა.

გეგმის მიხედვით, სროლა დროებით შეწყვიტეთ და ჩვენმა მეთაურმა ხმამაღლა დაიყვირა, თქვენი ალყაში ხართ მოქცეული, წინააღმდეგობის განცევა აზრი აღარ აქვს და დაგვეხედეთ, საბჭოთა მთავრობა დახედავს თქვენს შატილს. საბასუბოდ იმნამსვე რამდენიმე ავტომობილს ვეფხვით ნა-მოვიდა და რიგითი გავნიძე მძიმედ დაიჭრა. სანატიარმა მას პირველი სამედიცინო დახმარება აღმოუჩინა, ჩვენ კი გრიგალისებრი ცეცხლი გაგვსენით და ფიცრულს სულ ბოლი ვადინეთ.

სროლა ოდნავ რომ ჩაცხრა, ვილაყის ყვირილი შემომესმა,

აღარ ისროლოთ, გნებდებითო. ჩვენზეც შეჩერდნენ და ამ დროს ქოხიდან წელს ზევით შიშველი მამაკაცი გამოვიდა. ხელები ზემოთ ალმართა და ღრიალებდა, ნუ მოკლავთ, გნებდებითო. ვაცალეთ მოახლოება, მერე ხელბორკილი დავადე და მინახე დავსვით. დანებებულს ხელიდან სისხლი სდიოდა. სანატიარმა მას ჭრილობა გადაუხვია და თავისი „ბუშლატიც“ მოახურა.

ხუთიოდე წუთი სრული სიწყნარე იყო. შემდეგ თითოეული მოიერიშე ჯგუფს ორ-ორი კაცი გამოეყო და დიდი სიფრთხილით მიუახლოვდა ქოხს. „ყველანი მკვდრები არიან“ — დაიძახა ერთ-ერთმა ჩეკისტმა და მეც მამინევი მივიღე ფიცრულთან.

შეგნით სამი კაცის სისხლში ამოსვრილი გვამი ეგდო, გარეთაც კიდევ სამის. იქვე ეყარა მათი იარაღიც: ავტომობილი, შაშხანები, ტყვიამფრეველი. ჩვენი ოფიცრები ამბობდნენ, მაგათი ატამანი — მუსა აქ არ არისო და მეტად უკმაყოფილონი იყვნენ ამის გამო. გვამები საკაცებზე დავასვენეთ და შატილში დავბრუნდით.

ოპერაციის შედეგად ლიკვიდირებულ იქნა ექვნი ბანდისტი, სამივე ტყვედ ჩავარდა (ორი მათგანი, ეტყობა, გორაკებზე განლაგებული მოდარაჯე იყო), მაგრამ სად გაქრნენ დანარჩენები? მილიცია საგონებელში ჩავარდა. შალვა ჩქარეულის განმარტებით (რომელიც პროდუქტების ამოტანის მიზნით ყაჩაღებმა მართლაც გაუშვეს შატილში), 1945 წლის 6 ოქტომბრის დილას, რაზმი სრული შემადგენლობით იყო, მაგრამ ჩეკისტთა შემოტევის დაწყების წინ, რაბადან-გაჯიევი, მისი მოადგილე რუსლანი და კიდევ ორი კაცი სადღაც აორთქლებულნი.

ცნობები მილიციის კაპიტნის, შალვა ჩქარეულის შესახებ შემორჩენილი არ არის. რა ბედი ენია მამაც ჩეკისტს, მარტოდმარტომ რომ შეაღწია თავზეხელაღებულ მკვლელთა დაჯგუფებაში, უცნობია. არ არის გამორიცხული, რომ ბანდის ლიდერების გაუჩინარების გამო, ის ხელმძღვანელობამ დასაჯა...

არც ის არის ცნობილი, რა მოუვიდათ დატყვევებულ ბანდისტებს. ისინი, ალბათ, ბანდისტების მუსლიმანური მითითებით დასაქარაუდოდ, ყველანი დახვრიტეს.

და კიდევ ერთი. როგორც შინაგან საქმეთა სამინისტროს ვეტერანი ოფიცერი დიმიტრი სხარულიძე იხსენებს: „1947 წელს, ახმეტის რაიონში მილიციის სპეციალურმა რაზმმა გაანადგურა ოთხკაციანი ბანდა, რომლის წევრებიც ჩრდილოკავკასიელები იყვნენ. დახოცლთა შორის ჩეკისტებმა ამოიციხეს ცნობილი რეციდივისტი მუსა რაბადან-გაჯიევი. ის ჩვენი ორგანოების მიერ 1937 წლიდან იძებნებოდა.“

გვერდი მოამზადა მიხეილ ჩერქეზაძე

ცხოვრებისეული კურიოზები

ხეთიათა ვაქცინა

გურიაში მცხოვრებ ბებიანებს მენისკის ოპერაცია აქვს გაკეთებული. როცა ეს უბედური შემთხვევა მოუვიდა, სასწრაფოდ თბილისში ჩამოიყვანეს. ახალგაზრდა, კახელი ექიმი ეკითხება:

— აბა, დანჯოლებით მომიყვივით, რა და როგორ მოხდა?
ბებიამაც დაიწყო:
— კარიაში მოჭვას ვიჭერდი, გამიშპა პნკალა, გავადინე უღერთა, კვირისტავით ვეჭერე დედომინას. ექიმმა ვერაფერი გაიგო და კვლავ გამაოგნებინა. მანაც, რა თქმა უნდა, იგივე გაიმეორა, თანაც გამწარებული კიოდა, — რაა აქ გაუგებარო. მერე ექიმმა იყვირა:
— იქნებ ვინმემ გადამითარგმნოთ, რას ამბობს ეს ქალი!

უთარგმნეს:
— საქათმეში კრუსს ვიჭერდი, გამიცურდა კიბე, მოვადინე ზღართან და მუსხლისთავით დავეხეთქე დედამინას.
ატყდა სიცილი... ბებია დარჩა გაკვირვებული.
გიორგი ტეცლაძე, ოზურგეთი, შემოქმედი

გამაჩხობათ თქვენი...

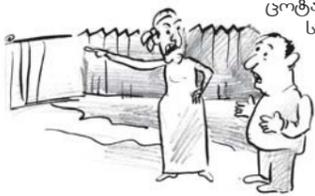
ჩოხატაურის რაიონის სოფელ ბუჯანარში ტრანქტორისტად მუშაობდა კაპიტონ სირაძე. ერთ დღეს, სოფლის კანტორაში შეკრებილ ხალხს, ფანჯრიდან კაპიტონს დანახვისას, ან გარდაცვლილმა რეზო გოგუაძემ უთხრა, — ეგერ კაპიტო მოდის და გამარჯობაზე არავინ უპასუხოს, ვნახოთ ერთი, რას იზამსო.

შემოვიდა კაპიტო. ოთახში ოცამდე კაცი ზის.
— გამარჯობა თქვენი!
...
— არ გეყურებთ?! გამარჯობა-თქვა! რა სიკვტილი გეტყავთ?!
ისევ არავინ იღებს ხმას და კაპიტონს არც კი იყურებია.
— ნასულარიენ სახლში, აგენის დედაც... — ხმამალა გამოაცხადა კაპიტომ და კარი გაიხურა.
რომა, ჩოხატაური

დილას ოქრო ხარ, სტუმარო...

ერთხელ, მამას მეგობრები თბილისიდან ბათუმში მიდიოდნენ, გზად ოზურგეთში ვალიდა ბებიას შეუარეს.

ბებოს ძალიან გაუხარდა მამიკოს მეგობრების სტუმრობა — ცოტა ხანს მაცალეთო, და სულ მალე მშვენიერი სუფრა გაუშალა სტუმრებს. ნავიდა სმა-ჭამა. ქეიფი მეორე, მესამე დღესაც გაგრძელდა. ეშში შესულ სტუმრებს სულ დაავიწყდათ ბათუმი. შენ-უნდა ვალიდა ბებო — დასაჯლავი აღარ დარჩა არაფერი, მეოთხე დღეს ერთმა სტუმარმა სიმღერაც წამოიწყო: „ვაი, ვეღარ ვხედავ მზეს“...
... ჭიშკარს ხომ ხედავ, ნენა, ჭიშკარს! — ბრავმოჩეული ლიმილით ხელი ჭიშკრისაკენ გაიშვირა ვალიდა ბებომ.

ლაშა ბასილია, IV კლასი, თბილისი

კუთხისში ასე ხრიბს

მთავარი ინსპექტორი ზურა აბზიანიძე პოსტზე დგას — თავის „სასტავით“. „ვასმორკებით“ მოდის სალათისფერი „ფიგული“. რაღა თქმა უნდა, გააჩერეს. საჭესთან „გაგლეჯილი მთვრალი“, მისი ბიძაშვილი, ჯემალა ჯიმშელიშვილი ზის.

— ჩამოდი ახლა შენ დაბლა, აქანა! — იუკადრისა ინსპექტორმა. — მარცხვენ აქანა შენ, თანამშრომლების წინაშე.
— აა! — ამოიხრა მძლოლმა.
— ააა, კი არა, ჩამოდი, ჩამოდი მა მაშინიდან!
— რაღა, დასაღვევად მეპაიუებით, ზურიკია, ბიჯო, ამ შვადლეზე? რა დროს დალევია, ბიჯო?!
— გადმოდი, რომ გეუბნები, თვარა დოფუძახებ მილიციას (ნათესავის დამნაშავეს სულ დაავიწყდა, რომ თვითონ იყო „მილიცია“).
— რა დავაშვებ უმჯროსო, ახლა? — ალულულულ-და ჯემალა...
— რა და, მთვრალი ხარ, ჩამოდი მაშინიდან, რომ გეუბნები მე შენ! (ძალად გაიმკაცრა ხმა ინსპექტორმა), ნადი ფეხით სახლში!
— შე უპატრონო, ფეხით სიარული რო შემეძლოს... მაშინაში რორაღა ჩაავჯდებოდდი?
ინსპექტორებმა ერთხმად გადაიხარხარეს.

მურმან მერკვილიშვილი

ბამარჯობათ, მკვდრებო!

ერთი მეზობელი მყავს, სახელად ვალოდა. ერთხელაც ეს ჩემი მეზობელი მეზობელ სოფელში წავიდა ალალი ბიძის დასაფლავებაზე. ტრადიციისამებრ, სამარესთან გაიშალა მცირე სუფრა და მიცვალებულის შესანდობარი შესვეს. ვალოდას, ცოტა არ იყოს, ნამეტანი მოუვიდა დალევაც, ყველასგან შეუმჩნევლად სასაფლაოს ერთ კუთხეში მიწვა და მიიძინა. მალე სასაფლაო ჭირისუფლებსაგან დაიცალა, ისე, რომ ვალოდა არავის გახსენებია.

სასაფლაოს მახლობლად წყაროა, სადაც იმ დღეს სოფელი ბიჭები ქეიფობდნენ. უკვე კარგად შებინდებულ იყო, რომ დაიშლნენ და სახლებში წავიდნენ, რა თქმა უნდა, სასაფლაოს გავლით. ერთმა კარგად შეზარხოშებულმა ბიჭმა სასაფლაოსთან გავლისას დაიძახა:
— შეე, გამარჯობათ, მკვდრებო!
ბიჭების ყაყანზე გამოღვიძებულმა ვალოდამ პასუხი არ დააყოვნა:
— ეჰე, შეე! გაგიმარჯოთ, ცოცხლებო!
დაფეთებული ბიჭები ისე გარბოდნენ და ისე მივიდნენ სოფელამდე, სულ ზურგზე ირტყამდნენ ფეხებს.
კობა ხატისაშვილი, საგარეჯო

მეიხვევლის საყვარელი ანეხდოსი

სვანი ეზოდან ამოვიდა და დედას ამცნო, — ბაზარში ხანძარი გაჩენილაო.
— რომელ ბაზარში გაჩნდა ხანძარი? — ჰკითხა დედამ.
— არ ვიცი, რომელში, მაგრამ ეზოში ქალები ლაპარაკობდნენ, ბაზარში ყველაფერს ცეცხლი უქიდიაო.

გაბა გოცაძე

სვანეთში ასვალტს დააგებენ. სვანები დაიჩვილებენ, — ჩვენ სადღა ვიაროთო.

ირაკლი უთურგაძე

მიხოს ძმა მოუკვდა, მაგრამ პანაშვიდზე არა და არ შედის.
მივიდნენ მეზობლები და ეუბნებიან:
— ასე როგორ შეიძლება, მიდი ერთი-ორი სიტყვა უთხარი... ბოლოს და ბოლოს, შენი ძმა.
მიხოს ძლივს შევიდა ოთახში, მივიდა ცხედართან და ძმას უთხრა:
— ჰა, ვირო, დაირტყი ახალი ტყუფლები?
არისტო მერკვილაძე

მეგრელი დაიჭირეს ხულიგნობისთვის და 50 როზგის დარტყმა მიუსაჯეს.
— ჩახადეთ შარვალი და აღასრულეთ განაჩენი! — ბრძანა მოსამართლემ.
— ბატონო, შარვალს ნუ ჩამხდით და 150 დამარტყით...
— ჩახადეთ!
ჩახადეს შარვალი, შიგნით აცვია თეთრი საცვალი შავი არშიით.
— რას ნიშნავს ეს? — იკითხა მოსამართლემ.
— ბერიას ვგლოვობ, ბატონი, არაღელვალურად... — მიუგო მეგრულმა.
უშანგი, თბილისი

მალაზიაში ქალი შევიდა ცოცხის საყიდლად, გასინჯა თითქმის ყველა ცოცხი, მერე გამყიდველს მოატანა საწყობიდან მთელი შეკვრა, კიდევ ერთხელ თავიდან გადასინჯა. თითქმის ორი საათი გავიდა ამ სინჯვა-სინჯვაში. გამყიდველი სიმწროსგან ოფლად დაიღვარა.
როგორც იქნა, ეშველა, ამოარჩია და ხელი დაადო ცოცხს:
— აი, ესა!
— ქალბატონო, შეგისვით თუ ასევე გაფრინდებით?..
ჯილდა გორდაძე

სვანი მიდის ექიმთან. თავში დიდი ლურსმანი აქვს ნახევრამდე ჩარჭობილი. ამომიღეთო, — ექიმს სთხოვს.
— ოცი ლარი!
— არა მაქვს მაგდენი.
— მაშინ ათ ლარად ბოლომდე ჩაგაჭედებ, არაფერი შეგეტყობა.
სვანმა ხუთლარიანი დაუგდო და უთხრა:
— გადალუნე, მაგის დედაც ვატრიე!
რომა, ჩოხატაური

ბატონო მკითხველო, რედაქცია კვლავ ელის თქვენგან კურორტებსა და ანექდოტებს. გამოგვიგზავნეთ „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით. ყუთების მისამართი ისილეთ ბოლო გვერდზე

რამდენიმე დღის წინ რედაქციაში დარეკა ქალბატონმა ნიტა ტაბიძემ, რომელმაც გვიამბო, — „კვირის პალიცის“ წინაშე გამოქვეყნებულ ჩემს ინტერვიუში გაიპარა უზუსტობა — თითქოსდა ტიციანი სერგო კლდიაშვილი და სიმონ ჩიქოვანი ურჩევდნენ, რომ დაღუპულ პაოლოზე ცალბი ჩვენება მიეცა, რათა თვითონ გადაარჩინებოდა. ეს ფაქტი სინამდვილეს არ შეესაბამება, და ვნებარ, რომ მეთხველი უცდლობაში იქნა ჩვენი განილი. მინდა აღვნიშნო, რომ ჩემსა და ფურნალისტის საუბარში გაპარული უზუსტობა გაუგებრობის შედეგია, რომელსაც ვერაფერს დაგაბრალდება.

სიცოცხლის ბოლოს განსაკუთრებით მოეძალა მეგობრების მონატრება. ჩინდაკარგული საწერკალამს ითხოვდა და ავტოტოლებული ხელის გამოყენებას ახოვდა. სთვლიდა ფურცელი უმალ იცხებოდა ნაწირობით. ათასგზის დანერვილი ორი სიტყვა „პაოლო-ტიციანი“ ღალატებდა და იმ სატიკვარზე, რაც მწერალს სულს უფორიებდა. ის უდროოდ დაკარგულ მეგობრებზე წუხდა.

სერგო კლდიაშვილის ოჯახს მწერლის რამდენიმე ჩანაწერილა შემორჩა (არქივის ძირითადი ნაწილი მწერალმა ლიტერატურის მუზეუმს გადასცა). „მე მთხოვეს მოგონება (პაოლოსა და ტიციანზე), მაგრამ ძნელია ჩემთვის რომელიმე დღეზე შევიხვედ. ძნელია იმით, რომ ვერც ერთი დღე მათ არმოსაგონებლად ვერ გამოიმეტნია. ვარჩევ და ვერ ამირჩევია. Все они так солнечно... მისი (პაოლოს) გასვლა ხალხში, მისი ყოველი წუთი სიცოცხლისა, სადღესასწაულო იყო. ЕМУ ДАЖЕ ОЧЕНЬ ПОМЕСАЛО ТО, ЧТО ОН БЫЛ ТАКИМ СОЛНЕЧНЫМ. ИМЕННО ИЗ ПОПУЛЯРНОСТИ, ИМЕННО ТО, ЧТО ОНИ БЫЛИ ВСЕМИ ПРИЗНАНЫМИ ПОЭТАМИ, ПОГУБИЛА ИХ“

მწერლის ჩანაწერებს ინტერესით ვფურცლავ, ნაწილის ამოკითხვა მიჭირს. სერგო კლდიაშვილის ქალიშვილი, ქ-ნი მელიტა მესმარება, თან თავის ბავშვობას იხსენებს: „ცისფერყანწველებს მამა ჯერ კიდევ ქუთაისში დაუახლოვდა. თბილისში, წმინდა მოდიოდნენ ჩვენთან. დასდებოდნენ სუფრასთან. ქართული პური, მწვანელი, ყველი და ღვინო ჰქონდა. მამას მეგობრები მთვრალეები არასოდეს მინახავს... კარგ გუნებაზე იყვნენ. გათენებამდე ლაპარაკობდნენ პოეზიაზე, ლიტერატურაზე... ის არაჩვეულებრივად განათლებული თაობა იყო...“

თითქოს ჩვენს საუბარს გამოემხურაო, მწერლის კიდევ ერთ საინტერესო ჩანაწერს ვმოულობთ: „ტიციანი შესანიშნავი თამადა იყო. თუ სუფრასთან ტიციანი იცდა, თამადად აუცილებლად მას ავირჩევდი. სმა ივლია, ბერის დაღუპვა შეეძლო, უყვარდა სიტყვის თქმა და ყოველთვის საინტერესო იყო მისი სადღერძოებები. ღვინის არმსმელ კაცსაც აღაფრთოვანებდა სასმელად. ტიციანი პირდაპირ მღვდელმსახურობდა სუფრაზე. ტიციანის სიმთვრალე იმამში გამოიხატებოდა, რომ გრძნობა გაუსწრებდა სიტყვას. ასეთ დროს ხანდახან ლაპარაკობდა ნაწყვეტ-ნაწყვეტ, გადაუმეზღლად, ხმაზე, მაგრამ... მუდამ პოეტური სურნელება ჰქონდა მის სიტყვას. ტიციანს დიდი გული ჰქონდა...“

— იქნებ თქვენთვის მინც უთქვამს რაიმე ბნ სერგოს მეგობრების დაღუპვის მიზეზებზე, რატომ გაიბეჭდეს ასეთი ცნობილი მწერალი... —

— მიზეზი რად უნდოდა... ბერიას, შესაძლოა, თვალში არ მოსდიოდა ვინმე, ან პირადი წყენა ჰქონდა. ის თუ ვინმეს ჩააცვივებოდა, სამწინდოდ გამომეფხიზლებინაო.

— როგორ გეგზობოდნენ პოლიციელები?

— 17 აპრილს, საღამოს 9 საათზე, ორთაქალაში, ერთ-ერთ (ზუსტად არ ვიცი, რომელ) სკოლაში. ზურას მოჭირალი ფული მიკისთვის უნდა გადაეცემა, ის კი ისლამს მოუტანდა. შეხვედრის ადგილზე ქმარს და მამაქმეს ველოდი, მაგრამ ნახევარი საათით ადრე პოლიცია მოვიდა და მე და მიკი დაგვაპატიმრეს. ამ დროს ისლამი გასული იყო სადღაც. მერე მოვიდა ჩემი ქმარიც და სახეში გამარტყა.

ზურას თქმით, ეს თვას სასიკეთოდ გააკეთა — იმდენად გამოფიტული, გათიშული სახე ჰქონდა, რომ მინდოდა გამოემეფხიზლებინაო.

— როგორ გეგზობოდნენ პოლიციელები?

— ძალიან ცუდად, უმჯობესად მომიხსენიებდნენ. დამაჯერეს, რომ არავის ვჭირდებოდი და ისე მეცეცოდნენ, როგორც ქუჩის ძაღს. მერე სადღაც ფაცლებში წამიყვანეს და თან „იხუნჯობდნენ“, იქნებ სადმე ლოკინიც „გაჭიოთოთო“. ამიტომ აუტყუნე, რომ ისლამს უნინის მოსალაგად ვი არა, ცოლად ვუნდოდი-მეთქი. მერე მათხელს მელიარებინა, რომ თვას დამნაშავედ ვცნობდი, ასე უკეთესიაო — დამარწმუნეს. რამე სჭირდებოდათ ამის თქმა, არ ვიცი, მაგრამ მერე, როგორც თვითონ უნდოდა, ისე გამოიყენეს ყველაფერი. ცხოვრებაზე ჩაქნული მქონდა ხელი და

ველს არ მისცემდა, — მასუსობის ქ-ნი მელიტა და მამის კიდევ ერთ ჩანაწერს მიჩვენებს.

„პაოლო იამვერის უკანასკნელი დღე, 1937 წელი. ის დღე უნდა გავისენო. საღამოა. მწერალთა კავშირში არცთუ ბევრი ვართ. კრებას უძღვება კავშირის თავმჯდომარე დემეტრადე. აკაკი ბელიაშვილის საქმე უნდა გიარკვეს. ბრალდებული ბრალდება, რომ სადღაც ცუდად უხსენებია სტალინი. ბელიაშვილი შემოვითებულია. თავმჯდომარემ მოსთხოვა, აღიაროს დანაშაული. ბრალდებული კატეგორიულად უარყოფს. კითხულობს — ვინ თქვაო. მხოლოდ ბელიაშვილის ხმა ისმის. აკაკი გამარჯვებული ცდილობს, თავი დაიხსნას. მეორე თუ მესამე რიგში გვერდიგვერდ ვსხედვართ პაოლო იამველი, ალექსანდრე ქუთათელი და მე. პაოლო ჩუმი ხმით სთხოვს სიგარეტს ქუთათელი. ქუთათელმა მიაწოდა და ეუბნება: — როდემდე უნდა იყო ჩემს ხარჯზეო. პაოლო არაფერს ეუბნება, თითქოს მშვიდად აბოლებს. ბელიაშვილი ისევ და ისევ

- ხაკომ გაიმეტეს ასეთი მწეხლები?

„უარყოფს ბრალდებას, მაგრამ თავმჯდომარე არ ეშვება და ისევ კატეგორიულად მოითხოვს აღიაროს, რა თქვა სტალინზე. ისევ და ისევ ნერვიულად ისმის ბელიაშვილის ხმა... აკაკი ერთსა და იმავეს მოითხოვს, — უთხრან იმ პიროვნების შესახებ, ვინც მასზე ეს თქვა. პაოლო ადგა, კარებს მიაშურა.

— აღიარე, — მოითხოვს დემეტრადე.

— რა ვაღიარო, — ხმას უმატებს ბელიაშვილი, — არაფერი მითქვამს და რა ვქნა? ჭირი ვთქვა ჩემს თავზე? — ისევ სიჩუმეა. ასე გავიდა რამდენიმე წუთი. უცნაურად თოფის სროლის ხმა ისმის. ვინ გაისროლა, რა მოხდა? ორიოდ წუთი და ქალის კვილი გაისმა. მხოლოდ ერთი კაცი, არ მინდა, მისი ვინაობა დავასახლო, ადგა და გაიჭრა გასასვლელისაკენ. ქალის კვილი შეწყდა. დარბაზში წამოხვედრე, მაგრამ გარეთ არავინ გასულა. რამდენიმე წუთში ის ახალგაზრდა, რომელიც დარბაზიდან გავიდა, შემოდის და ყვიროს, — თავი მოიკლა, პაოლომ თავი მოკლეს... დარბაზიდან გავიჭირით. მეორე სართულზე, კედელთან ჩამოხვედრა დავინახეთ. კედელთან ადამიანი იყო ჩამოხვედრა. საიდანღაც მემანქანეების ტირილი ისმოდა. პაოლოს თავის ქალის უკანა ნაწილი იატაკზე ეგდო. კევიდან სისხლი მოწვეთავდა. პაოლოს თოფის ლულა პირში ჰქონდა გაჩხერილი... გასასვლელი კარი დაეკეტათ. ქუჩაში მხოლოდ დემეტრადე გავიდა. ტელეფონით გაიგო დემეტრადემ, რომ პირველი მდივანი — ბერია პლენარის პრეს-სექტზე მდებარე ბაღში კონცერტზე იყო. როგორც შემდეგ გავიგეთ, დემეტრადე წასულა ბერიას სანახავად. შესულა მასთან ლოქში და მოუხსენებია პაოლოს თვითმკვლელობის ამბავი. ბერიას გულკვივად უთქვამს, — შენ რას ეუბნები მასზე, მოიკლა და მოიკლა. რა მოხდა ასეთი, წადითო.

გვიან იმ დროს გააღეს კარი და გავგვიხვეს. ბერიასგან მოსულმა დემეტრადემ გვითხრა, — არსად გვეთქვა პაოლოს თვითმკვლელობის ამბავი...“

მელიტა კლდიაშვილი „ამის მერე ტიციანს იბარებდა ბერია. მისი ოჯახი უკვე შემზადებული იყო. იცოდნენ, რომ ტიციანს ნაიყვანდნენ. მიუხედავად ამისა, მამა მანც დადიოდა ტიციანთან. მეგობრების დაკარგვის შემდეგ მამა ფართომოტეხილი ფრინველივით იყო. ორივე ერთნაირად უყვარდა... ხატზე დავიფიცებ, რომ არც ის და არც სიმონ ჩიქოვანი არავითარ შემთხვევა-

ში არ ეტყოდნენ ტიციანს იმაზე მოეწერა ხელი, რასაც ბერია ითხოვდა მისგან.

— შეიძლება მეგობრის გადაარჩენის მიზნით გააკეთა ეს, ანუ უარშია ტიციანს, რომ ხელი მოეწერა ვალდებულებებზე. პაოლო სომ მანც მცდარი იყო... —

— არა. თვითონ ტიციანსაც იცოდა, რომ განწირული იყო. ბერიას ასეთი ჩაცემა უკვე დაღუპვას ნიშნავდა. ისიც დიდი გმირობა იყო, რომ მეგობრები მასთან მიდიოდნენ. მამინ ძმა მმას ერიდებოდა. მეორე ქუჩაზე გადადიოდნენ, ოღონდაც შერისხულთან არ დაეხასა ვინმეს. მამისთვის საშიში იყო ტიციანთან მისვლა, მაგრამ ის მეგობრის დააპატიმრების შემდეგაც მიდიოდა ნინასთან და გვერდით ედგა. ნიტა და მედეა (პაოლო იამველის ქალიშვილი) თავის შვილებად მიაჩნდა. მამა პატარა ტანის კაცი იყო, მაგრამ მამაცი, ვერაფერი გატყდა. 1937 წელს ის შემთხვევით გადაურჩა.

1938 წელს ქვიშეთში ვისვენებდით. ჩვენ გვერდით შალვა წუცუბიძემ იქირავა ბნია. ბნია შალვას ქალიშვილი კიტი მამას მეგობრის, ილია ფანცხავას ცოლი იყო. ისინი ყოველდღე მოდიოდნენ ჩვენთან, ხან ჭადრავს თამაშობდნენ, ხანაც ფრენბურთს. ერთხელ, ღამის 2 საათზე მოვიდა კიტი ჩვენთან, — მამა დააპატიმრეს, სასწრაფოდ თბილისში უნდა წავიდე და მამას თარგმანები გადავარჩინო. მამა მამინეც გაპყვა კიტის და შალვა წუცუბიძის არქივი ჩვენთან გადამოიტანეს სახლში. ეს ხელნაწერები (ვეფხისტყაოსნის“ თარგმანები) წლების განმავლობაში ჩვენთან ინახებოდა. მამამ მამინ თავი განიწრა.

— ბნ სერგო არ დაუბარებიათ რეკამი?

— არა. მოგვიანებით, როცა სუჯის არქივი გაიხსნა, მითხრეს, რომ მამა იყო მათ შორის, ვინც საესტეით სუფთები არიან, არც ერთი „დანოსი“ და წერილი არ დაუწერიათო. მაგრამ ჩვენ ყოველდღე ველოდით, რომ მამას ნაიყვანდნენ — მამინ უდანაშაულობა არ ნიშნავდა იმას, რომ გადაარჩებოდი. რომელი იყო დამნაშავე იმთაგან, რომლებიც დახვრიტეს? ჩვენამდე მოდიოდა ხმები, რომ დაპატიმრებულებს სასტიკად ექცეოდნენ, ასახიჩრებდნენ. გავიგეთ, რომ ძალიან უნამებიათ ევეგნი მიქელაძე და ტიციანი.

მოგვიანებით შევიტყვეთ, რომ მამა რალაც სასწაულმა გადაარჩინა. ის დასახვრეტა სიაში ჰყოლოდათ შეყვანილი (რაჟდენ გვეტაქსთან ერთად), მაგრამ განაჩენი რატომღაც არ აღსრულდა. 1956 წელს, როდესაც რეპრესირებულებს რეაბილიტაცია დაიწყო, მოსკოვიდან კომისია ჩამოვიდა. კომისიის ერთ წევრს უკითხავს ბესო ჟღენტისთვის, როგორ არის სერგო კლდიაშვილის ოჯახი. მას უპასუხია, — კარგად, თვითონ სერგოც ჯანმრთელად არისო. როგორც, — გაცუბულა ის კაცი და ბესო ჟღენტისთვის უთხვია, — სერგო კლდიაშვილი ჩემთან მოვიდესო. როცა მამა მისულა, მას უთქვამს, — თქვენ დახვრეტილებს სიაში ხართ, წესით ცოცხალი არ უნდა იყოთო და უჩვენებია გაზეთ „მუშის“ რედაქციის თანამშრომლის ჩვენებები (სადაც მამა მუშაობდა). პირველი ჩვენება თურმე მტიციც, გარკვეული ხდელი იყო ნაწერი. თანამშრომელი უარყოფდა დამისტურნი ორგანიზაციის წევრობას, ხელისუფლების დამხობის მცდელობასა და ტერორისტული აქტივობის მოწყობის ბრალდებებს. მეორე ჩვენების გარკვევა თურმე ჭირდა, ასოები არ იკითხებოდა. „მუშის“ რედაქციის თანამშრომელი ამ ჩვენებაში უკვე „აღიარებდა“, რომ შექმნა ვალდებულნი ორგანიზაცია, რომლის წევრად ასახვებდა მწერალთა კავშირის წევრების თითქმის ნახევარს.

მამა ყოველთვის სიბრალულით იხსენებდა მას, — საწყალი არ დღემდე უნდა ჩავედოთ, რომ ჩემზე „დანოსი“ დანერაო...

იზო რეკაძე

რა ვიპოვე, აბაო?

— რატომ შეიცვალა ძველი ალთქმის შაბათის უქმე ახალ ალთქმის კვირით? — საეკლესიო ისტორიიდან ჩვენ ვიცით, რომ უკვე საუკუნეში ქრისტიანები ლოცვისათვის იკრიბებოდნენ არა შაბათს, არამედ კვირას, ანუ ქრისტეს მკვდრეთით აღდგომის დღეს, იმით, რომ ეს მოვლენა გახდა უმთავრესი ქრისტესმოსავი ყველა ქვემარტივი ამბსარებლისათვის: როგორც პავლე მოციქული აღნიშნავს თავის ეპისტოლეში: „უკუეთუ ქრისტე არ აღდგომილ არს, ცუდად რამე არს ქადაგებაი ესე თქუენი“ (1 კორ. 15,14). ამიტომაც შეიცვალა შაბათი კვირით.

— ხშირად ეკლესიაში წერვის დროს ჩემ წინ იკრისფრად ნათდებიან სოლმე ხატები, სამეფო კარი. რისი ნიშანი შეიძლება იყოს ეს?

ნებისმიერი ხილვები ეკლესიასა თუ მის გარეთ, ჩვენთვის, ქრისტიანთათვის, არ არის სარგო. ღმერთს უნდა ვთხოვოთ, რათა გაგვათავისუფლოს მათგან, რადგან მათ შეუძლიათ მიგვიყვანონ თვითცდუნებამდე და „ხიბლამდე“, ანუ, იმ მდგომარეობამდე, როდესაც აღამიანი აღმატებულად მიიჩნევენ თავს და ასეთი ხილვების ღირსადა. ეს კი ბარაკუნია ნიადაგია ბოროტი ძალების შემოქმედებისათვის.

— შეიძლება თუ არა ვიყო მოუწილადი ქრისტიანი?

„სული თავისი ბუნებით ქრისტიანია“ — ამბობს ერთ-ერთი წმიდა მამა. მაგრამ ქრისტიანად ყოფნის უფლება აქვს მხოლოდ მონათლულს, რომელიც ასრულებს ქრისტეს მცნებებს და ცხოვრობს ეკლესიის კანონებით, იმ ეკლესიისა, რომელსაც მოციქულმა პავლემ უწოდა: „სუტეტი და სიტყვეტ ქვემარტებისა“.

— მართალია თუ არა, რომ ვერ უნდა წავიკითხოთ ლოცვა და მერე გადავიწეროთ პირველი. თუ შეიძლება ლოცვის კითხვის დროსაც?

საეკლესიო კანონებით, პირველის წერა ხდება ლოცვის დასაწყისსა და დასასრულს.

— შეიძლება თუ არა სახლში, სალოცავ კუთხეში, ნაკურთხ ხატებთან ერთად მქონდეს უკურთხეული ხატი ბიცი?

შეიძლება, ოღონდ კი მართლმადიდებლური იყვნენ ისინი.

— როგორ მივმართოთ ეპისკოპოსს: მხოლოდ „მეუფეო“ თუ მისი სახელიც წარმოვთქვათ, როგორც მღვდელთან: „მამაო ესა და ეს“?

ტრადიციული მიმართვა ეპისკოპოსისადმი ასეთია: „წმიდაო მეუფეო“ ან უბრალოდ „მეუფეო“, მისი სახელის წარმოუთქმელად.

— დედამ მივიღე ღვთისმშობლის ხატი. მე წარმოვთქვი ლოცვა და სამეფო ვაპკურე ნაკურთხი წყალს. გახდა თუ არა ნაკურთხი ჩემი ხატი?

არა, თქვენი ხატი არ გახდა ნაკურთხი. ხატიც იკურთხება მღვდელმსახურების მიერ.

— როდის შეიძლება დავარღვიოთ მარხვა?

თუ ვინმე გირჩევთ, რომ არ იმარხულოთ, რათა არ დასუფლდეთ, ნუ ერწმუნებით და ნუ დაუჯერებთ. ნუ დაარღვევთ მარხვას, თვინიერ მეტისმეტად სერიოზული ავადმყოფობისა (ასეთ შემთხვევაში მიმართეთ მოძღვარს კურთხევისათვის).

— მე დინტერესებული ვარ ასტროლოგიით. გვითხვოთ წინანება და რატომ უნდა ვიყავი მათი კითხვა ცოდად?

ასტროლოგიით, იოგათი თუ ოკულტური მეცნიერებებით დინტერესება დიდი ცოდად. თუ არ მოინანიებთ და არ დანებებთ ამ საქმიანობას თავს, უფლის სასჯელი არ აცდებათ.

— საღამოს, სტუმრებთან ერთად სუფრაზე მცირედნი სსმლის დალევა მოიზინა. მაქვს თუ არა ძილის წინ ლოცვის წაკითხვის უფლება — სომ არ განავისებებ უფალს?

დაე, თქვენმა გულმა და სინდისმა გიკარნახოთ, როგორ მოიქცეთ მართებულად!

მეგავს ძალდი, რომელიც, ღრმად ვარ დარწმუნებული, ბევრ ადამიანზე ქვეანია. არადა გამიგონია, რომ ცხოველები არ აზროვნებენ... —

ცხოველებს გააჩნიათ ჩანასახოვანი აზროვნება, ისინი ადამიანებისგან განსხვავებით აზროვნებენ არა სიტყვიერად, არამედ სანობრივად. ასტრაქტული აზროვნება მათ არ გააჩნიათ. მათი აზროვნება დამოკიდებულია ინსტინქტზე, გამოცდილებასა და წვრთნაზე. ცხოველებს ადამიანისგან განსხვავებით არ მიეძღვებათ სული, ხოლო საერთო აქეთ — სამშვიველი.

— რამდენად არის პირველის წერა აუცილებელი?

— ქრისტიანი პირველის წერის გარეშე, იგივე მეომარია იარაღის გარეშე. მტერი მას იოლად დაჩაგრავს. ვინც პირველს იწერს, ის უსიტყვივოდ არის იესო მაცხოვრის აღმსარებელი, ვინც ჩვენ გამო დაითმინა ჯვარცმა და სიკვდილი და მით გამოგვისნა ჩვენ. ჯვარის გადასახვით მიიღწარებოდა ყველა საღვთო საიდუმლოება, მითივე იკურთხება სასიცოცხლო აუცილებელი ყოველი საგანი.

თქვენთვის საინტერესო კითხვები მოგაწოდეთ „კვირის პალიცის“ ყუთების საშუალებით. მათი განლაგების შესახებ იხ. გვ. 28

თქვენს შეკითხვებს პასუხობენ მართლმადიდებელი მამები

„პოლიციისთვის სენსაციური იქნებოდა ხოლი რომ ყოფილიყო გაგახეხის ოკავიზაციური“

(დასაწყისი იხ. გვ. 8)

— ზურას ვინ ქაუბრებოდა ტელეფონით?

— პირველად თვითონ ისლამმა დაურეკა, მერე მიკის არეკვირება, მესამე დღეს მთხოვა, მე დავლაპარაკებოდი და თან დამპირდა, გაგიშვებო, რადგან წინა დღეს ზურა დათანხმდა 1.500 დოლარის მოტანას. ჩემს ქმართან ლაპარაკი ცოცხალი გამიჭირდა, ვტიროდი — ასეთი რამის გაგება ნებისმიერი ადამიანისთვის ძნელია და მომავალი ცხოვრება ვეღარ წარმოვიდგინა — ვფიქრობდი, ზურა ვერ გამიგებდა და უარყოფდა.

— როდის და სად უნდა მომხდარიყო ფულის გადაცემა?

— 17 აპრილს, საღამოს 9 საათზე, ორთაქალაში, ერთ-ერთ (ზუსტად არ ვიცი, რომელ) სკოლაში. ზურას მოჭირალი ფული მიკისთვის უნდა გადაეცემა, ის კი ისლამს მოუტანდა. შეხვედრის ადგილზე ქმარს და მამაქმეს ველოდი, მაგრამ ნახევარი საათით ადრე პოლიცია მოვიდა და მე და მიკი დაგვაპატიმრეს. ამ დროს ისლამი გასული იყო სადღაც. მერე მოვიდა ჩემი ქმარიც და სახეში გამარტყა.

ზურას თქმით, ეს თვას სასიკეთოდ გააკეთა — იმდენად გამოფიტული, გათიშული სახე ჰქონდა, რომ მინდოდა გამოემეფხიზლებინაო.

— როგორ გეგზობოდნენ პოლიციელები?

— ძალიან ცუდად, უმჯობესად მომიხსენიებდნენ. დამაჯერეს, რომ არავის ვჭირდებოდი და ისე მეცეცოდნენ, როგორც ქუჩის ძაღს. მერე სადღაც ფაცლებში წამიყვანეს და თან „იხუნჯობდნენ“, იქნებ სადმე ლოკინიც „გაჭიოთოთო“. ამიტომ აუტყუნე, რომ ისლამს უნინის მოსალაგად ვი არა, ცოლად ვუნდოდი-მეთქი. მერე მათხელს მელიარებინა, რომ თვას დამნაშავედ ვცნობდი, ასე უკეთესიაო — დამარწმუნეს. რამე სჭირდებოდათ ამის თქმა, არ ვიცი, მაგრამ მერე, როგორც თვითონ უნდოდა, ისე გამოიყენეს ყველაფერი. ცხოვრებაზე ჩაქნული მქონდა ხელი და

რას ვპასუხობდი, არ ვიცი. მინდოდა რაც შეიძლება, მალე გავეშვი, მათ კი სამი დღე „კაპზეში“ მაჭურჭტეს და არ დაუფლიათ „ლამაზ-ლამაზი“ სიტყვები.

— რა როლს ასრულებდა თქვენს გატაცებაში და მოელ ამ ამბებში მიკი?

— მიკი იყო „ხელზე მოსამსახურე ბიჭი“ — რასაც ისლამი დაავალბებდა, იმას აკეთებდა. როგორც ბემოთ აღვნიშნე, ჩვენ მიკის ოჯახში ვიყავით, მაგრამ მისმა დედ-მამამ არ იცოდნენ, რომ საქმეში ფული იყო გარეუფი და როგორც სარძლოს, ისე მეპყრობოდნენ. ამჟამად ისლამ დერბოვეი გაქცეულია. ის ამ საქმედვე ძებნილი იყო და ალბათ ამიტომ სჭირდებოდა ეს თანხა. მიკი (მერაბ) თანმოიანმა ვი გამოიძიებას ჩვენება მისცა, რომელიც რამდენიმე თვას ჩვენებას. როგორც გატაცების, უფრო სწორად, გამოძალის თანამონაწილე, ის დამნაშავეა, მაგრამ გამოძიების სუბიექტი, დღევანდელი მოქმედი კანონით, არ არის. იგი 15 წლისა და ასაკის გამო პასუხისგებაში არ მიეცემა, არც სისხლის სამართლის დანაშაული დაეკისრება. თუ კვარაცხელია მონაწილეობა ამ საქმეში სასამართლომ უნდა გარკვევოს. მის ადვოკატ მერაბ ბალათურას სჯერა თვას უდანაშაულობა.

მერაბ ბალათურა — ამ საქმეს რუსთავის პროკურატურა გამოიძიებს, რესპუბლიკური თუ სხვა კვარაცხელია უდანაშაულობა დადასტურდება, რადგან ის, რაც მას გადახდა 14-17 აპრილს, არის კლასიკური შანტაჟი ისლამ დერბოვეის მხრიდან, რათა ამ გზით მიეღო თანხა. მან კარგად იცოდა, რომ ოჯახის ქალი თავის პატიოსნებას და ღირსებას ეჭვეტე არ დაუტყებდა. თუ როგორ მოსთხოვდა პასუხს ისლამს შემდეგ კვარაცხელის ოჯახი, სხვა საკითხია, მაგრამ თუ ამ ღირსეული გზა აირჩია დროულად ოჯახში დასაბრუნებლად.

— პოლიციის თვასთან დამოკიდებულებაზე რას იტყვით?

— ეს, რა თქმა უნდა, ბრელიკური საქციელი

იყო პოლიციის მხრიდან. მათ თვას ყველა გზა მოუჭრეს თავდასაცავად. თანაც, პოლიციისთვის სენსაციური იქნებოდა თუ დაადგინდნენ, რომ მუშლელ თვითონ იქნებოდა ორგანიზაციის. ამ საკითხთან დაკავშირებით ჩემი პოზიცია ამგვარია: შეიძლება, ადამიანმა სამართლებრივად რამე დაარღვიოს, დამაშვოს და შემდეგ გამოასწოროს, მაგრამ ეთიკური, მორალური დარღვევა მიუღებელი და გამოუსწორებელია. კინაღამ დაინგრა კიდევ ერთი ქართული ოჯახი და ვისი ბრალი იქნებოდა, — გამტაცების თუ პოლიციელის? უნდა ითქვას, რომ დერბოვეს არც უცდია ოჯახის დანგრევა — მას ფული სჭირდებოდა, პოლიციელთა უხეში და უხამსი მოპყრობის გამო კი თემ რამდენჯერმე სცადა თავის მოკვლა, მაგრამ ოჯახის და

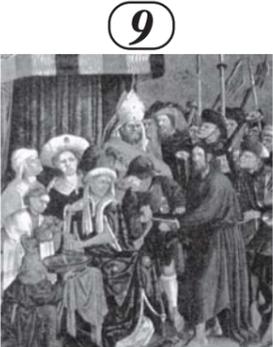
თარაზულად:

5 ქალაქი, რომელსაც თავისად მიიჩნევს იუდეველი, ქრისტიანი და მუსლიმი

7 ციური სხეული, რომლის მეშვეობითაც მოგვებმა შეიტყვეს მესიის დაბადება

9 შუაკაცი მოდავე მხარეთა შორის, მედიატორი

11 მისხედრის, გარემო ვითარებაში გარკვევის უნარი

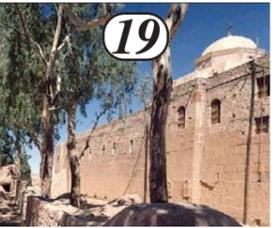
12 ცუდი, საძრახისი ქმედება

16 რომის იმპერატორი, რომლის ედიქტით ქრისტიანობა გამოცხადდა უფლებამოსილ რელიგიად

18 წმინდა ბორცვი იერუსალიმში

19 მამათა დიდი მონასტერი

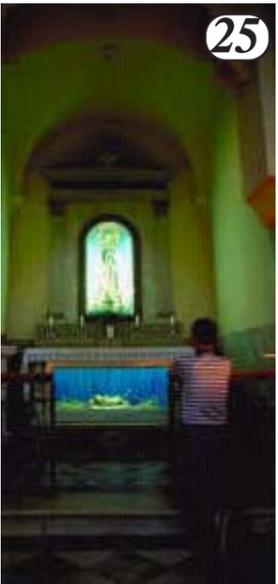
20 აზრის გამოსატვა იგავურად, არაპირდაპირი ხერხებით

21 მეორმოცე დღის სასწაული

23 ურწმუნო თომას სარწმუნო ნაკვთი

25 ქალაქი გალილეაში, სადაც უფლის სასწაულთ მიეცა დასაბამი

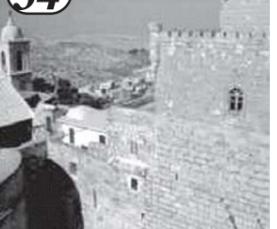
27 ღვთისმეტყველების დარგი, რომელიც მიზნად ისახავს ქრისტიანული რელიგიის დაცვას

30 ნახევრად ძვირფასი ქვა

33 მეტყველების უმცირესი ერთეული

34 ქალაქი, სადაც იშვა უფალი

35 მიმართულება ფილოსოფიაში, რომლის მიხედვით სული არის პირველადი, ხოლო ყოფიერება — მეორადი

36 ერთ-ერთი მსოფლიო რელიგიის მიმდევარი

ზვიულად:

1 იესოს საყვარელი ბაღი ზეთისხილის მთაზე

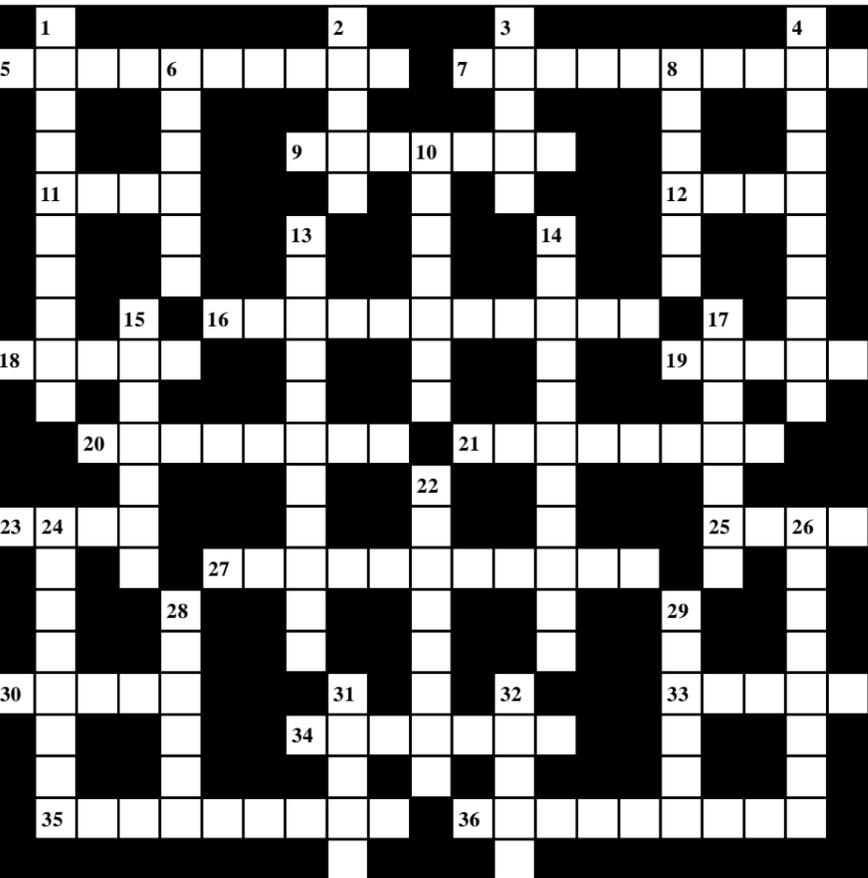

2 სითხე, რომლითაც იყო გაფლენილი ღრუბელი იესოს ბაგეებთან უკანასკნელად შეხებისას

3 ეროვნული, საქვეყნო, სახალხო

4 ქართული ეკლესიების ფორმა

6 ნადიმი

8 დარდი, მწუხარება, ნალველი

10 მდინარე, რომელშიც მოინათლა მაცხოვარი

13 სხვისი დარდის, მწუხარების, ტკივილის გაზიარება

14 იოსები აბრაამის მიმართ

15 ტკივილის მგრძობელობის დაკარგვა

17 მცენარე

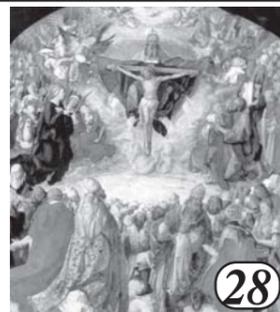
22 უხეში, ველური ბურქი

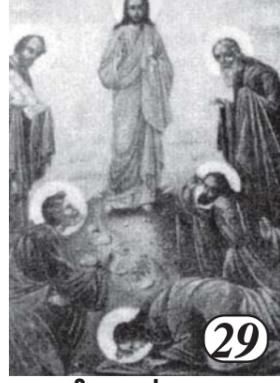
24 ქალაქი, სადაც იერუსალიმისკენ მიმავალი იესო შეჩერდა და უკვდავყო ზაქე და მისი ლეღვის ხე

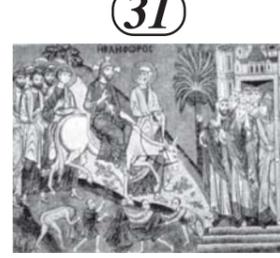
26 ქალაქი, სადაც ქალწულ მარიამს ხარების დღე გაუთენდა

28 სამება (ბერძნულად)

29 მთა, სადაც ფერისცვალება უფლისა ჩვენისა აღსრულდა

31 ხალხმრავალი დღესასწაული (ზოგადად)

32 სურნელოვანი ნივთიერება

კროსვორდი შუადგინა რამაზ ალანიამ

„კვირის პალიტრა“ №17 კროსვორდის პასუხები: თარაზულად: 7. სამთავრო; 8. კონცერტი; 9. ელიტა; 10. მძლეო; 11. ათლეთი; 16. ბანკეტი; 18. ბინდი; 19. თუთია; 20. რქა; 21. რკო; 22. მუსლი; 25. სმენა; 27. არომატი; 30. ხავინი; 33. ნადული; 34. ღვინო; 35. მუქდავი; 36. ვნებიანი.

ზვიულად: 1. ნაკრძალი; 2. ბაყალი; 3. ბოთლი; 4. სკოტი; 5. მცხეთა; 6. სტარტერი; 12. ლანქერი; 13. ჭკა; 14. ეტიკეტი; 15. მდელი; 17. ლუქა; 23. უქნარობა; 24. სმა; 26. ნაჯღაბნი; 28. მწვადი; 29. გალობა; 31. შერია; 32. წნევა.

იყოლება ბინები

დილეგეში 2 ოთახიანი ბინა 30 კვ მ-ში...

კანდილაკის დასაწყისში ჩეხური, კარგად გარე...

ან იცვლება თბილისის ნებისმიერ უბანში ბინაზე ავარკი...

ქირავდება

ჩეხური 2 ოთახიანი ბინა ლოჯიით, ტელეფონით...

ბირავდება

ერთი წლით 8.000\$-ად შექტარ-ნახევარი მხსნიარე...

ბილოცვა

თამუნა ლეკიაშვილი

გილოცავთ დაბადების დღეს, გისურვებთ ჯანმ...

დედა, მამა, ბებია

ჯაოშვილები

ველას გილოცავთ ადვოკატის ბრწყინვალე დღესასწაულს...

P.S. აუცილებლად დამკავშირდით: 877 42-59-39; 36-88-69

მომსახურება

ვაკეთებ ებოლავას ვოლფრამის ნემსით და ანესთეზიით...

სწრაფად და ხარისხიანად მოვემსახურებთ წიგნების...

სწრაფად ავირევით ნებისმიერი მოცულობის ტექსტს...

Computer Company „pulsar“ - კომპიუტერები და...

გერმანულ-ქართული ფირმა DAWIT-ი ვითავაზობთ...

სს „შეხვედისანი“ აწარმოებს სახლების შექმნის...

შპს „ხეველი კაბი“ - მუხის კარ-ფანჯარები და...

ეპილეზია ვოლფრამის ნემსით, ანესთეზიით (ყოველგვარი...

სწრაფი, დამკარგებული კურსით შეგასწავლით პერ...

რანტიით (შედეგით აღრფიოვანდებით); სახის გაწმენ...

სიღამაზის სალონი „სტილი 1“ თბის მოდელური შტრა...

სიღამაზის სალონი „სტილი 2“ თბის მოცულობა...

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

საერთაშორისო სტანდარტების დონეზე, მრავალ-

გერმანულ-ქართული ფირმა DAWIT-ი ვითავაზობთ უცხო...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

კომპიუტერული კურსები: ოფისი (WINDOWS-98, OFFICE-2000)...

ჩვენს საყვარელო აღმას, უშუბობა დიდი ტკივილია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

შენ ხომ ძლიან ვიყვარდა სიცოცხლე! შენს სახელს დაიწყებდა არ უწერია...

უფასო განსხვავებების გაზიარება. სიტყვა და სანახავე 36 გვერდზე. ყოველ ნომეხშია: 500-მდე განცხადება, დღის ახალი ამბები და დასვენების გვერდი.

სახელმწიფო ბიუჯეტი, რომელიც ლამის „განხეთქილების ვაშლად“ იქცა აღმასრულებელ და საკანონმდებლო ხელისუფლებისთვის, პარლამენტმა ამ განაფხულზე მაინც დაამტკიცა. კანონმდებლებმა ქვეყნის უბიუჯეტო დატოვება ცუდი, თუნდაც უვარგისი პროექტის მხარდაჭერა ამჯობინეს. მით უმეტეს, რომ

ნა ბიუჯეტის არარეალურობის შესახებ, მცდარია. ექსპერტული მონაცემებით შემოიძლია გითხრა, რომ დღეს საქართველოს ბიუჯეტში სულ მცირე, მილიარდიან შემოსავალსაც არაფერი უდგას წინ, თუკი ჩვენ გადასახადების აკრუფას შევძლებთ.

— გამოდის, რომ კვლავ გადა-

თბილისის ბაზრობები თვეში ლაანლოვებით

60 თეთრ „სნიკაჰენ“ ბიუჯეტში

სახადების აღრიცხვითა და ადმინისტრირების კონტროლირებად და „ეზადადებულ კორუფციამდე“ მივღვართ?

მთავრობამ პასუხისმგებლობა ქვეყნის მთავარი ეკონომიკური კანონის შესრულებაზე თავად აიღო. თუმცა, ბევრი, მათ შორის საპარლამენტო უმრავლესობის წარმომადგენლებიც, იმთავითვე სკეპტიკურად იყვნენ განწყობილნი აღმასრულებელთა დაპირების მიმართ და არცთუ უსაფუძვლოდ. 300 მილიონიან გარდევას, რომელიც ბიუჯეტს წინა წლიდან გადმოჰყვა, წლებიანდელი დავალიანება (50 მილიონიანი) დამატდა. საპრეზიდენტო არჩევნებში გამარჯვებული მმართველი პარტია, რომელიც ყველაზე მეტს საუბრობს მთავრობის შეცვლაზე, ავასებს 1999 წლის ბიუჯეტს: „უპრინციპო, მოჩვენებითი ციფრებით აჩრებულ, „გოსპლანის“ სტილით დაგეგმილი, უფუნქციო. — ასეთი ბიუჯეტის პირობებში გამოდის, რომ საქართველოს მთავრობა არ ჰყავს, — აცხადებს მოქალაქეთა კავშირის მთავარი საბჭოს წევრი ირაკლი ჩუბინიშვილი. მის ამ განცხადებას პარლამენტის საბიუჯეტო ოფისის ხელმძღვანელი რომან გოციროძე ეთანხმება, რომლის აზრითაც, 2000 წლის ბიუჯეტი ისევე არარეალურია, როგორც გასული წლებისა. სამწუხაროდ, გარდევაც, რომელიც არა მარტო საპენსიო და სახელფასო დავალიანებაზე მოდის, კიდევ უფრო მატულობს და 10-20 წლის შემდეგ თუ გასწორდება.

კორუფციის თემა დღევანდელ მასმედიაში პროფანირებულია. თუმცა, ეს უფრანლესტების ბრალი არ არის, მათი ბრალია, ვინც არასწორ აქცენტებს აკეთებს ამ მიმართულებით. კორუფციის ერთადერთი სათავე ტრანსპეციური დანახარჯებია. ანუ ის დანახარჯები, რომელსაც საკუთრების უფლების მოპოვებისათვის ანუ სხვა მიზნებისთვის მოსაპოვებელი საკუთრების უფლების მოსაპოვებელი 11 კომპონენტი. ამ პროცესს სახელმწიფო ინსტიტუტები უფრო ართულებენ (უფრო მეტ თანხას მოითხოვენ. ამიტომ არის, რომ ლეგალური საქმიანობიდან ფიზიკური თუ იურიდიული პირები, მენარმეები ჩრდილში გადაიან, სადაც „ჩრდილოვანი გადასახადები“ გაცილებით ნაკლებია. ეს პრობლემა სახელმწიფო დონეზე მოსაგვარებელია. თუკი ეს პრობლემები (ინსტიტუციონალური და ტრანსპეციური) მოგვარდება, მაშინ კორუფცია მხოლოდ ცდუნების დონეზე დარჩება, ხოლო ცდუნება ისეთივე მარადიულია, როგორც ადამიანური ყოფა.

ბიუჯეტის შემოსავლების დიდი ნაწილი საგადასახადო და საბაჟო შემოსავლებს ეფუძნება. ამ შემთხვევაში ქართული მხარისათვის თავის მართლების შესანიშნავ საშუალებად იქცა ბრიტანული კომპანია ITS-ი, რომელსაც ხშირად საბაჟო გადასახადების ამოუღებლობა ბრალდება. რეალურაა ასეთია: ბრიტანული კომპანია ITS-ს 1999 წლის მანძილზე 175 მილიონი ლარის ნაცვლად სახელმწიფო ბიუჯეტში 70 მილიონი აქვს შეტანილი. უცხოელმა პარტნიორმა ვერ შეასრულა კონტრაქტი, თუმცა აქვე გასათვალისწინებელია ისიც, რომ 5000 ლარის ღირებულების ქვემოთ (ანუ ის ტვირთები, რომელსაც ITS-ი არ ამოწმებს) შემოსული ტვირთებიდან ამოღებული გადასახადები თითქმის ნულის ტოლია. ესე იგი, იქ, სადაც ქართველები დგანან, შემოსავლებს არ უნდა ველოდოთ. „ყველაფრის ITS-ზე გადაბრალდება სწორი არ იქნებოდა“. — აცხადებს პარლამენტის საფინანსო-საბიუჯეტო კომიტეტის თავმჯდომარე ზაზა სიროძე.

აქვე უნდა აღვნიშნო ისიც, რომ ბიუჯეტმა შეღავათები არ უნდა დაუწესოს რომელიმე დარგს ან კონკრეტულ სანარმოს, რადგან ნებისმიერი შეღავათი ასამარებს იმავე დარგის მომავლ განვითარებას, ანგრევს საბაზრო ეკონომიკის პრინციპებს... არაფერი ისე არ რყვის ეკონომიკის განვითარებას, როგორც პროტექციონიზმი და შეღავათები...

კორუფციის პოლიტიკის დასკვნაში, რომელიც უკვე წარდგინა პარლამენტს, საბიუჯეტო შემოსავლების დასაზოგის არაერთი წყაროა დასახელებული. სასაცილოა იმ თანხის რაოდენობა, რომელიც საბიუჯეტო ბაზარმა მოგების გადასახადის სახით, ერთი თვის მანძილზე (60 თეთრი), გლდანის ბაზრობაზე (50 თეთრი), დიდუბის ბაზრობაზე (60 თეთრი) შესწირეს ბიუჯეტს. კომენტარი ზედმეტია... ნუთუ საგადასახადო სამსახური ასე გულბრწყინოა? ამაზე მეტი ცინიზმი უბრალოდ წარმოუდგენელია. თუ გაეითვალისწინებთ, რომ ეს მხოლოდ დედაქალაქის რამდენიმე ობიექტის მაჩვენებელია, ადვილი წარმოსადგენია, რაოდენ დიდ თანხას კარგავს ბიუჯეტი საქართველოს სხვა რაიონებიდანაც.

აქვე უნდა აღვნიშნო ისიც, რომ ამჟამად ვადაგადაცილებული საბიუჯეტო ნარჩენების სახით 400 ათასი ლარია დარეზერვული, ანუ მთელ რიგ ორგანიზაციებს სახელმწიფოს სოლიდური ვალი აქვთ. ეს წლებიანდელ ბიუჯეტში არსად არ არის გაწერილი, ესე იგი ამ ხალხს ვალის დაბრუნებას არაფერ სთხოვს. გამოდის, რომ საქმე ფარულ სუბსიდიასთან გვაქვს, არ მუშაობს კონტროლის მექანიზმი. რატომ გადაიხდის ადამიანი ფულს, თუკი იცის, რომ ხვალზე ეს ვალი ჩამოეწერება?

— ყველაზე დიდი უბედურება ის არის, რომ ქვეყნის ბიუჯეტი თამბაქოსა და ბენზინის იმპორტიდან ამოღებულ შემოსავლებს ემყარება (თუმცა აქაც უზარმაზარია აღურიცხავი, „მარცხენა“ პროდუქციის წილი). სამარცხივინოა, როცა იმაზე ხარ დამოკიდებული, რამდენ ღირს სიგარეტს მოწვეს და რამდენ ლიტრ ბენზინს დახარჯავს შენი მოქალაქე. რეალური ეკონომიკური ერთეულები თუ ობიექტები დაბევგვის ზონიდან გამოსულები არიან, ე.ი. რეალური საგადასახადო ბაზა ჩრდილშია. დღეს მხოლოდ იმპორტის 30% იბეგრება, დანარჩენი 70% კი რატომღაც გათავისუფლებულია გადასახადებისაგან (ზოგი ინვესტიციების, ზოგი კი დამატებითი ღირებულების გადასახადში შეღავათების კანონით), — აცხადებს პარლამენტის საფინანსო-საბიუჯეტო კომიტეტის წევრი დემურ გიორგაძე.

ჩვენ თუ არ გვინდა გადასახადების აკრუფა, არ გვინდა შემოსავლების ამოღება, გადასახადები ბიუჯეტში თავისით არ შევა, თავისით არაფერ გადაიხდის.

2000 წელი მე-4 თვეა, რაც დაიწყო, მაგრამ სავარაუდოა, რომ წლებიანდელი ბიუჯეტიც იმავე ბედს გაიზიარებს, რაც გასული წლისას ჰქონდა შარშანდელ ბიუჯეტს, პარლამენტარ მიხეილ ფიბუტის სიტყვებით რომ ვთქვათ, მიცვალებულის პროცესისასავით მიაცილებდა მოქალაქეთა კავშირი. შესაძლებელია წლებიანდელი ბიუჯეტის „გასვენება“ აღმასრულებელი ხელისუფლების წევრებიც გაჰყვნენ. საკადრო ცვლილებები, რომელიც არეზიდენტის ინაუგურაციის შემდეგ მოხდება, არსებითად ვერ შეცვლის სიტუაციას, თუ, რა თქმა უნდა, განაფხულის მოსაყვანად მიხეილ მაჭავარიანს კვლავ სოლო პარტიის შესრულება მოუხდა.

ნათია გოგიაძე

მიირთვიო ბურგერი რომში

იტალიაში სულ უფრო მეტად იკიდებს ფეხს ამერიკული სწრაფკვების (FAST FOOD) ქსელი. როგორც „მაკდონალდსმა“ განაცხადა, მიმდინარე წელს 250 მლნ დოლარზე მეტს დახარჯავს, რათა თავისი რესტორნების ქსელი იტალიაში 200 ახალი რესტორნით გაზარდოს. ამით მათი რიცხვი 443-ს მიაღწევს. „მაკდონალდს“ არც მეორე სწრაფკვების გიგანტი „ბურგერ კინგი“ ჩამორჩა. იგი იტალიურ სპიციოსთან ერთად, 2003 წლამდე 100 ახალი რესტორნის გახსნას აპირებს. მაგრამ ეს არ გახლავთ ბურგერების გამომშვევთა შეჯიბრი — ეს არის კონკურენცია ტრადიციულ სამზარეულოებთან. სწრაფი კვების რესტორნები იტალიურ რესტორანთა ქსელში, ჯერჯერობით, მხოლოდ 5%-ს შეადგენს, ევროპაში კი — 25%-ს. მაგრამ იტალიაში, ქვეყანაში, სადაც ნაციონალური რესტორნები ნაციონალური სამზარეულოთი ქვეყნის სიმბოლოდაა მიჩნეული, შიშობენ, რომ სწრაფკვების რესტორანთა ქსელის გაფართოება ტრადიციული რესტორნების შემცირების საბაბად იქცევა და სპაგეტისა თუ პიცის მომზადების მთელი სიმძიმე იტალიელ დიასახლისებს დაანუგბათ ტვირთად.

ნიუ ზუიქი

ბიჯ, შენ ჰიჯელი აღახ ხაი!

ნიუ-იორკის საფონდო ბირჟაზე ვაჭრობის შედეგად კორპორაცია „მაიკროსოფტის“ აქციები, მისი არსებობის მანძილზე, პირველად დაეცა 15,5%-ით. ინვესტორები შიშობენ, რომ ბილ გეიტსის იმპერია რამდენიმე იმპერიად დაიშლება. ერთი შეხედვით, ეს ყველაფერი ინვესტორების პანიკას ჩამოგავს. სინამდვილეში მოულოდნელი არაფერი მოხდარა. კომპიუტერული გიგანტის ძალადობრივი დანაწევრება დიდი ხანია განიხილება, როგორც ერთ-ერთი მეთოდი „მაიკროსოფტის“ აშშ-ის ანტიმონოპოლიური კანონმდებლობის ნორმებთან შესაბამისობაში მოსაყვანად. აქციების დაცემის მეორე მიზეზი გახლავთ „მაიკროსოფტის“ 2000 წლის პირველი კვარტალის ფინანსური შედეგები. მართალია, რეალური მაჩვენებლები მოსალოდნელს დაემთხვა, მაგრამ კორპორაციის წარმომადგენლები ძალზე თავშეკავებულ პროგნოზირებას აკეთებენ და ვარაუდობენ, რომ კომპიუტერულ ბაზარზე მოსალოდნელია მათ პროდუქციაზე მოთხოვნის შემცირება.

„ორაკლის“ ფასიანი ქაღალდები 2,2%-ით გაიზარდა. „მაიკროსოფტის“ თავკაცს ბილ გეიტსს დარტყმა მისმა დაუძინებელმა მტერმა, „ორაკლის“ მეთაურმა რალი ერისონმა მიაყენა.

საბაჟო ციებ-ციხელების შემდეგ „ორაკლში“ ელისონის აქციების ღირებულებამ (49,96 მლრდ დოლარი) პირველად გადააჭარბა გეიტსის საკუთრებაში მყოფ „მაიკროსოფტის“ აქციათა პაკეტის ღირებულებას (49,37 მლრდ დოლარი). თუმცა შესაძლოა (ვირტუალური ქონების) გადანაწილება დროებითი მოვლენა იყოს.

სადღეისოდ კი ბილ გეიტსი აღარ არის მსოფლიოში ყველაზე მდიდარი ადამიანი. მისი ადგილი ელისონმა დაიკავა.

სეგოდნია №98

კითხვა-პასუხი

ცნობილია, რომ კბილის კარიესს ინვესტორები საკვები მაშინ რატომ გვირჩევენ შოკოლადის მიღებას, ისიც რომ სიტკობს შეიცავს?

რამდენადაც პარადოქსულად უნდა მოგეჩვენოთ, შოკოლადი ანტიკარიესულ პროდუქტად ითვლება, რადგან მის შემადგენლობაში არის კაკაო, ეს უკანასკნელი კი მდიდარია ტანინით, რომელიც ხელს უშლის კბილის ბაქტერიების მავნე მოქმედებას კბილის ემალზე. გარდა შოკოლადისა, კარიესსაწინააღმდეგო ქმედება გააჩნია შავ ღვინოს, მუხის ქერქს, ბრონეულის წვესს, რომლებიც დიდი რაოდენობით შეიცავენ ტანინს.

სტომატოლოგთა დახელოვნების ინსტიტუტი

19 წელია უფროს მეცნიერ თანამშრომლად ვებუშობ მხარეთმცოდნეობის მუზეუმში. მეკუთვანს თუ არა 45 სამუშაო კალენდარული დღე ფასიანი შეგებულება და, ამასთან ერთად, — 1 წელი უფასო შეგებულება? როზა ნიქაბაძე, საშური

მოქმედი კანონმდებლობით, იმ მოსამსახურეებს, ვინც 10 წელზე მეტი იმუშავა საჯარო სამსახურში, ეკუთვნის შეგებულება წელიწადში 45 კალენდარული დღის ოდენობით. 1 წელი უფასო შეგებულება კი კანონმდებლობით გათვალისწინებული არ არის.

ვეტერანთა საქმეების დეპარტამენტი

ხშირად მანუხებს ალერგიული გამონაყარი სახესა და ხელბზე, ვერ დავაგდინე რისგან. ხომ არ არსებობს იმუნიტეტის გასაძლიერებელი რაიმე საშუალება?

ალერგიულ გამონაყარს შესაძლოა იწვევდეს ალერგენი, რადგან ალერგია არის ორგანიზმის საპასუხო რეაქცია ამა თუ იმ გაღიზიანებაზე. სახესა და ხელბზე გამონაყარი არსებობა შესაძლებელია გამომწვეული იყოს სახის კრემის, შამპუნის ან თუნდაც თმის შესაღები საშუალებების გამოყენებითაც, რადგან ნებისმიერ ინდივიდს თავისებური რეაქცია აქვს სხვადასხვა პრეპარატზე და რაც მასისთვის მისაღებია, მან შეიძლება ცალკეულ ადამიანზე უარყოფითად იმოქმედოს. ამიტომ შამპუნის ნაცვლად შესაძლოა, თქვენთვის უკეთესი იქნეს სარეცხის საპონი, 70%-იანი, რომელიც უკვე წლების მანძილზე აპრობირებულია და უვნებელიც აღმოჩნდა. საერთოდ კი, უნდა დადგინდეს, რა ინვესტ გამონაყარს სხეულზე და მხოლოდ შემდეგ დაინიშნება იმუნიტეტის გასაძლიერებელი საშუალება.

ლ. ქუშაშვილი, კანისა და ვენეროლ დაავადებათა ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი

მარტოხელა პენსიონერმა კერძო სახლში ჩაინერა ბიძაშვილის შვილი, რომელმაც აიშენა ცალკე სახლი ამავე ეზოში და დაოჯახდა. მოსუცის გარდაცვალების შემთხვევაში რა უფლებით სარგებლობს იგი, თუ მოსუცს ანდერძი არ დაუნერია?

ნათელა ნიქაბაძე, თბილისი

თუ მოსუცს სხვა მემკვიდრე არ ჰყავს, მაშინ ანდერძის დაწერის მიუხედავად, ბიძაშვილის შვილი მიიღებს მის მემკვიდრეობას. ამასთან, ისიც გასათვალისწინებელია, რომ და რიგის მემკვიდრეებს შეუძლიათ პრეტენზია განაცხადონ მემკვიდრეობაზე და მოითხოვონ სავალდებულო წილი.

ადვოკატთა კოლეგია

ჩემი ფანჯრების წინ (ნახევრად სარდაფი) ახალდანგრეული სახლის ადგილის, მეზობელი აშენების ავტოფარეხს. მაინტერესებს, კრძალავს თუ არა კანონი სავარო ეზოებში ავტოფარეხის მშენებლობას?

ვიკო

თბილისის საკრებულოს 1999 წლის 4 აგვისტოს გადაწყვეტილებით, მრავალბინიანი საცხოვრებელი სახლების ეზოებში შექმრებულია ინდივიდუალური სარგებლობის ავტოფარეხის მშენებლობა, თუმცა ორგანიზებული ავტოსადგომების მშენებლობა დასაშვებია. ეს კანონი დღესაც უცვლელია და ორგანიზებული ავტოფარეხთა მშენებლობა ძალაში ტოვებს, რასაც საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით, გამგეობის გადაწყვეტილება და ნებართვა სჭირდება. ამასთან, ავტოფარეხის აშენებისას გათვალისწინებული უნდა იყოს კორპუსისა და ავტოფარეხს შორის სანიტარული ნორმით დაშვებული დისტანცია.

თბილისის მერია

სახელმწიფო უმაღლესი სასწავლებლის კურსდამთავრებული სარგებლობს თუ არა უპირატესობით სამსახურში მიღებისას სავრო (კერძო) უმაღლესი სასწავლებლის კურსდამთავრებულთან შედარებით?

ნ. შენგელაია, ზუგდიდი

კანონით არ არის დეკლარირებული, თუ რომელ დიპლომს მიენიჭოს უპირატესობა — სახელმწიფო თუ კერძო სასწავლებლის, რადგან დღესდღეობით ორივე მათგანს თანაბარი უფლება აქვს. შესაბამისად, სახელმწიფო უმაღლესი სასწავლებლის კურსდამთავრებული სამსახურში მიღებისას უპირატესობით ვერ ისარგებლებს კერძო სასწავლებლის კურსდამთავრებულთან შედარებით. ამასთან, ისიც გასათვალისწინებელია, რომ კერძო უმაღლესი სასწავლებლის განათლების სამინისტროში უნდა ჰქონდეს ლიცენზია ალბულები. გარდა ამისა, კადრის შერჩევა დირექციის ნებაზე დამოკიდებული და მისი პრეროგატივაა, თუ რომელ კანდიდატს მიანიჭებს უპირატესობას.

მანია უკლება, განათლების სამინისტროს კადრების სამმართველოს უფროსი

საქართველოს ეროვნულმა ბანკმა	
29 აპრილიდან დაადგინა ლარის მიმართ	
უცხოური ვალუტის შექმდევი კურსი:	
აშშ დოლარი	1,970
გერმანული მარკა	0,917
ინგლ. გირვანქა	3,097
სტერლინგი	1,793
ევრო	0,060
რუსული რუბლი	0,033
თურქული ლირა	(10.000)

როგორც უნდა იყოს პრაგმატიზმი

დღეს ვლადიმერ პუტინის აღტაცებით შეყურებენ, მისგან სასწაულს ელოდებიან. გულწრფელად სჯერათ, რომ ქვეყნის უმძიმეს პრობლემებს — სიღარიბით დაწყებული და ჩერნობილით დასრულებული — ერთი ხელის გაქვეითებით მოაგვარებენ.

რუსეთი ყოველთვის იყო მეოცნებეთა ქვეყანა. იგი აიღვალა და მოვიდა მავალს, წყევლა-კრულვას უთვლიდა წარსულს და სჯეროდა ყოველი ახალი მმართველისა.

1991-ში რუსეთი ელცინისაგან ელოდა სასწაულს, იმით რომ დაიღალა გორბაჩოვის ენაწყლიანობით. ელცინი კი მოვიდა და ჯადოსნური სიტყვების წარმოთქვა: „ყველაფერში დამნაშავეა კავშირი, ის ძარცვავს რუსეთს“. მერე ლიბერალიზაცია და პრივატიზაცია შესთავაზა ხალხს, ბრწყინვალე კაპიტალისტური ხვალისდელ დღეში შესასვლელად დაუფერეს და უკან გააქვეყნენ. უფრო ადრე, 1985-ში, ხალხი ზუსტად ასე ენდო გორბაჩოვსაც, იმით რომ დაიღალეს პოლიტიკურულმა მარაზმატებმა, რომლებიც დაწერილსაც კი ძლივს კითხულობდნენ. გორბაჩოვმა კვადოსნური სიტყვა — „პერესტროიკა“ ისმარა...

მასზე ადრე ხალხს კომუნისტების უტოპიური იდეებისა სჯეროდა — „დავეწვიეთ და გავუსწრებთ ამერიკას“, ახლანდელი თაობა კომუნისტებში იცხოვრებდა.

ერთი სიტყვით, რაც უფრო მეტად გვეფეროდა ახალი მმართველის, მით უფრო გვიცრუვდებოდა იმედები...

როგორ მოიქცევა ახალი პრეზიდენტი, რომელიც ხელისუფლების სათავეში საზოგადოების მორიგე რომანტიკული განწყობის შედეგად მოვიდა?

პუტინს უნიკალური შანსი გაუჩნდა, ბორის

ელცინმა თავის მეგობარს ნიკიტას დაუტოვა. უფრო ხელსაყრელი სიტუაცია ქვეყნის ფეხზე დასაყენებლად არასდროს ყოფილა და მინც, რუსეთის ახალი ლიდერი ტრადიციული არჩევანის წინაშე დგას — ეცადოს, რომ ყველას თავი მოაწონოს, თუ გააგრძელოს რეფორმები, რომლებიც აუცილებლად ვილაცის ინტერესს შელახავს. როგორც ჩანს, პუტინმა ყველაზე პრაგმატული გზა აირჩია. ერთი მხრივ, თავისი რომანტიკული იმიჯის შელახვა არ სურს, ამიტომ ხან ზღვის ფსკერზე და ხან რუსეთის ქალაქებს უვლის ელვის უსწრაფესად. მეორე მხრივ, თითქმის შეუმჩნეველად ქმნის ფედერალური ხელისუფლების ვერტიკალს — გუბერნატორებს აიძულებს, სახელმწიფო ბიუჯეტში უპიტანონ გადასახადი, იცხოვრონ რუსეთის კანონებისა და კონსტიტუციის მიხედვით.

ბელორუსისა და უკრაინაში ვიზიტებმა ცხადი გახდა, რომ რუსეთის დამოკიდებულება უახლოესი მეზობ-

ლების მიმართაც პრაგმატული ხდება. მეგობრობა — მეგობრობად, მაგრამ საფულე ყველას თავისი უნდა ჰქონდეს. ლუკაშენკოსთან სტუმრობისას პუტინმა რუსეთისა და ბელორუსიის კავშირის იდეას დაუჭირა მხარი, მაგრამ მასპინძელს ისიც აგრძობინა, რომ რუსეთის საზიაროდ ნაბიჯსაც არ გადავდგამო. ვერც ლ. კუჩმა მოახერხა ნაცადი გზით — არცით დამშვენებულ სუფრასთან, უკრაინის ვალების პრობლემის გადაწყვეტა. უკრაინის დამუქრენ — თუ გაზის ვალს არ გადაიხდი, ჩვენი გაზსადენი თქვენს მიწაზე აღარ გაივლისო.

რუს მწერალ ალ. ამირხანოვს მიაჩნია, რომ „პუტინი ის კოსმოსური ხომალდი არაა, რომელიც ვარსკვლავებს ელვასავით გაფრინდება, პუტინი უფრო რაკეტაა — „დედამიწა“ — დედამიწა“.

კომსოლოვსკია პრაგმატიზმი №78

მოსკოვმა ჩერნობს გელადი დაუნდნა

მას შემდეგ, რაც ჩერნობის მილიციის შეფმა ბისლან განტამიროვმა გადაადგომის შესახებ განცხადება გააკეთა, საჩუქრებითა და ჩინებით ააჯს. პრომოოსკოვური ორიენტაციის სხვა რომელიმე ჩერნობის ავტორიტეტი, თუნდაც მუდმივი კადროვი რომ ასე მოქცეულიყო, მოსკოვს ალბათ მსგავსი რეაქცია არ ექნებოდა. განტამიროვის ექსპლუატაციის გენერალური შტაბის უფროსმა კვანტინმა უბოძა, ხოლო პუტინის სახელით — სამხსოვრო საათი და წერილი გადასცა. ეს კაცი, უპირველეს ყოვლისა, ჩერნობის მიმართ მკაცრი პოზიციის მომხრეებს სჭირდებათ. ციხიდან გამოსულმა განტამიროვმა მიუსია თავისი მომხრეები მასხადოველებს.

მისი თქმით, სწორედ განტამიროვის უფროსის ნატილი კვანტინის მეტადინობითა და პრეზიდენტის ბრძანებით გამოუშვეს ციხიდან სახელმწიფო ფულის დიდი რაოდენობით მიტაცებაში დადანაშაულებული განტამიროვი. მოველენები, რომლებიც ამ დღეებში გროზნოსა და გუდერმესში ხდება, ლოგიკური გაგრძელებაა პუტინის განცხადებისა, რომელშიც კონსტიტუციური იჩქერის მეორე პრეზიდენტის პოლიტიკური სიკვდილი. მასხადოვის „მეგვიდრედ“ კი ჩერნობის მილიციის მეთაური ბისლან განტამიროვი იჩქერის მეორე პრეზიდენტის პოლიტიკური სიკვდილი. მასხადოვის „მეგვიდრედ“ კი ჩერნობის მილიციის მეთაური ბისლან განტამიროვი იჩქერის მეორე პრეზიდენტის პოლიტიკური სიკვდილი. მასხადოვის „მეგვიდრედ“ კი ჩერნობის მილიციის მეთაური ბისლან განტამიროვი იჩქერის მეორე პრეზიდენტის პოლიტიკური სიკვდილი. მასხადოვის „მეგვიდრედ“ კი ჩერნობის მილიციის მეთაური ბისლან განტამიროვი იჩქერის მეორე პრეზიდენტის პოლიტიკური სიკვდილი.

ჩანს, ნერტილი დაეცა. შემთხვევითი არ არის, რომ ჩერნობის ფედერალური დაჯგუფების ახალმა მეთაურმა გენერალმა გ. ტროსკოვმა დაუნდნა განტამიროვის მოთხოვნა. „ბან დაფორმირებები ის ლიკვიდაციის ფართომასშტაბიანი სპეცოპერაციების დაწყება“.

განტამიროვს მხარდაჭერა უკვე გამოუცხადა „ჩერნობის ხალხმაც“, მილიციის რაიგანყოფილებების უფროსების სახით. ის კი არა, შეიკრიბნენ და დადგინეს, რომ გროზნოში პირველი მისის ქუჩას განტამიროვის სახელი უწოდონ.

მედესანგეები კვლავ იღუპებიან...

სერჟენ-იურტის რაიონში (არლუნის ხეობის შესასვლელში) ჩერნობის მეორე ტაყს დაეხმნენ 51-ე საპარამუტო-სადესანტო პოლკის კოლხნის. თავდაცვის მინისტრმა იგორ სერგეევმა განაცხადა, რომ დაიღუპა 15 მედესანტი, განადგურდა ტექნიკა. აღმაშობლებელია, რომ რუსი სამხედროები არა მარტო იმეორებენ ტაქტიკურ შეცდომებს, (ადგილმდებარეობის უზიერი და სურველი) არამედ ცრუ ინფორმაციასაც ავრცელებენ. მინისტრ სერგეევის განცხადებებზე, მათი თქმით, 5 მედესანტი იყო დაღუპული და 10 დაჭრილი. იმასაც აცხადებენ, თავდასხმაში 80 ექსტრემისტი მოწინააღმდეგე, 12 მათგანი მოკლულია, 2 ტყვედ ავიყვანეთო.

რუსული პრესის მიხედვით

ჰიდაზ კლიბი — ნოგლის პრემიის მემკვიდრე

ნორვეგიის ნობელის პრემიათა შესარჩევი კომისიის კომიტეტი შეუდგა 2000 წლის ნობელის პრემიის კანდიდატთა განხილვას. კანდიდატთა შორისაა აზერბაიჯანის პრეზიდენტი ჰეიდარ ალიევი.

დამკვიდრებული ტრადიციის თანახმად, კომიტეტის წევრები განიხილვენ ყველა შესაბამის მიმართებას, რის შემდეგაც განისაზღვრება ძირითად კანდიდატთა წრე. ბაქოელმა მუსლიმ აბდულაევმა, მეცნიერებათა დოქტორმა, ისარგებლა თავისი უფლებით და ნომინანტის ხარისხით კომიტეტს წარუდგინა აზერბაიჯანის პრეზიდენტი. თავის დროზე აბდულაევი აზერბაიჯანული მთავრობის პირველი ვიცე-პრემიერი იყო. შემდეგ მას

ბრალად დასდეს პოლიტიკური სურათი პუსტინის აჯანყებულ მოწინააღმდეგეობა, დაპატიმრეს და უმაღლესი ზომა — სიკვდილი მიუსაჯეს. 4 წელზე მეტი დაჰყო მან სიკვდილისჯილთა საკანში, შემდეგ კი აზერბაიჯანის მეთაურმა იგი შეიწყალა.

როგორც თავის მიმართებაში წერს აბდულაევი, 1993-99 წლებში პრეზიდენტის ბრძანებულებით 50 ათასზე მეტი პატიმარი შეიწყალეს და რაც უფრო მნიშვნელოვანია, მუსულმანურ ქვეყნებს შორის აზერბაიჯანი ერთადერთია, სადაც გაუქმდა სიკვდილით დასჯა.

ყოფილი პოლიტიკატიმარი, ჰეიდარ ალიევის დამსახურებულ უთვლის აგრეთვე მთიან ყარაბაღში ომის შეწყვეტას. პრობლემა, ცხადია, ბოლომდე არ არის რეგულირებული, მაგრამ მისი მშვიდობიანი გზით გადაწყვეტის მცდელობა სახეობა. მუსლიმ აბდულაევი მიიჩნევს, რომ აზერბაიჯანის პრეზიდენტი აქტიურად აშენებს „ევროკავშირის სტანდარტებზე ღია დემოკრატიულ საზოგადოებას“.

იბეჭდება შემოკლებით. ივნისი №77

აპირიბა უმცირესობა ადორნდა

ნიუ-იორკში, გაეროს ეგიდით ჩატარდა ბირთვული იარაღის გაუფრთხილებლობის შეთანხმების მე-6 საერთაშორისო კონფერენცია. (1970წ) ამ შეთანხმების თანახმად, აშშ-ს, რუსეთს, დიდ ბრიტანეთს, საფრანგეთსა და ჩინეთს შეუძლიათ იქონიონ ბირთვული იარაღი და გამაოიყენონ იგი სამშვიდობო მიზნით, ოღონდ ეკრძალებათ მისი გავრცელება. ფორუმზე გამოიკვეთა ის ფაქტი, რომ აშშ-მა და რუსეთმა დიდი რაოდენობით ბირთვული იარაღი დააგროვეს და განიარაღება ძალიან ნელი ტემპით მიმდინარეობს. უფრო მეტიც, სენსაცია გამოიწვია ვაშინგტონის გადაწყვეტილებამ თავდაცვის რაკეტ-სანაღმდეგო ეროვნული სისტემის გაშლის შესახებ. როგორც გაეროს გენერალურმა მდივანმა კოფი ანანმა აღნიშნა, ბირთვულ სახელმწიფოთა არსენალში დაახლოებით 35 ათასი ქობინი ინახება, ათასობით რაკეტა მზადყოფნის რეჟიმში იმყოფება და განიარაღების პროცესი შესაძლოა უკულმა შემოტრიალდეს და დაიწყოს ახალი შეიარაღება.

კონფერენციაზე აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი მადლენ ოლბრაითი კვლავ შეეცადა ვაშინგტონის პოზიციის აუხსნა ეს თავისი ქვეყნის მისწრაფებით, დაიცვას თავი ისეთი ქვეყნებისაგან,

როგორცაა ერაყი და ჩრდილოეთ კორეა. მაგრამ ოლბრაითის არ უსწრებია, რომ ვაშინგტონი კატეგორულად აყენებს საკითხს, ან რუსეთი მიდის „დადატაციაზე“ (საბჭოურ-ამერიკული ხელშეკრულება, რომელიც უარყოფს მსგავსი სისტემების შექმნას) ან აშშ გადის ამ ხელშეკრულებიდან. რუსეთი არ ამირებს შეთანხმების თავიდან გადახედვას და მიაჩნია, რომ ამერიკელების გასვლა ათავისუფლებს ბირთვული შეიარაღების თაობაზე ყოველგვარი დამპირებებისგან. ასეთი პერსპექტივა, რასაკვირველია, აშინებს მსოფლიო საზოგადოებრიობას. კოფი ანანი უხერხულ მდგომარეობაში ჩავარდა: მას არ სურს აკრიტიკოს მსოფლიოში ერთადერთი შესახელმწიფო, რომლის საწევრო მთელი გაეროს ბიუჯეტის საფუძველს წარმოადგენს და მეორე მხრივ, გაეროს ნევრ-სახელმწიფოთა უმრავლესობის აზრის იგნორირებაც არ შეუძლია. როგორც კენჭისყრის შემდეგ გაირკვა, აშშ-ს მხარი დაუჭირეს მხოლოდ ისრაელმა, ლატვიამ და მიკრონეზიამ. კონფერენციაზე ნათლად გამოვლინდა, რომ რაკეტსანაღმდეგო თავდაცვის შეთანხმებიდან აშშ-ის გასვლა ადექული იქნება, როგორც სილს განვსა მსოფლიო საზოგადოებრიობისათვის.

კომენტარი №72-73

ინგლისის დედოფალ მარის ქვეყნიდან დაითხოვე?

როგორც ჩანს, ახალმა ზელანდიამ გადაწყვიტა, საბოლოოდ განეციტოს ფორმალური კავშირი დიდ ბრიტანეთთან. უკანასკნელ ხანს ელენ კლარკის შემხრებულ ცენტრისტულმა მეთაურმა ამ მიმართულებით გადადგა ნაბიჯი, რომლის ლოგიკურ დასასრულადაც შესაძლოა იქცეს ახალი ზელანდიის დამოუკიდებელი რესპუბლიკის შექმნა. მას თავისი პრეზიდენტი ეყოლება. ამის შესახებ განაცხადა ელენ კლარკმა, „ჩვენ ძალიან დიდ პატივს ვცემთ ელისაბედს, ის ძალიან ნესიური და პატივსიანი ადამიანია, მაგრამ სრულიად დაუშვებელია ის, რომ XX საუკუნეში ახალი ზელანდიის სახელმწიფოს მეთაური 20 ათასი კილომეტრის დაშორებით იმყოფება და ჩვენს ქვეყანაში ნახევარსაუკუნეში ერთხელ ჩამოდის. უახლოეს ხანში გარდუვალია ახალი ზელანდიის რესპუბლიკად ქცევა.“

ინგლისელები ახალ ზელანდიამ პირველად 1769 წელს ჩავედნენ და 1840 წელს კუნძული ფორმალურად ბრიტანეთის კოლონიად გამოაცხადეს. მაგრამ საპარლამენტო დემოკრატიის სამშობლო თავის კოლონიას შესაბამისად ექცეოდა — უკვე 1856 წელს ველინგტონის საკუთარი პარლამენტი ჰქონდა, რომელსაც ოთხ წელიწადში ერთხელ ირჩევდნენ. 1893 წელს ახალი ზელანდია მსოფლიოში პირველი ქვეყანა გახდა, რომელმაც ქალს არჩევნებში ხმის უფლება მიანიჭა. 1931 წელს დიდი ბრიტანეთის პარლამენტმა ახალ ზელანდიელს ბრიტანეთის სამეფოს შემადგენლობაში თვითმმართველი დომინიონის სტატუსი მიანიჭა. დღემდე ახალი ზელანდიის სახელმწიფოს მეთაურია ინგლისის დედოფალი, ბრიტანეთის მონარქის ნაცვლი კი — ლონდონის მიერ დანიშნული გენერალ-გუბერნატორი. თავად ახალ ზელანდიელთა (მოსახლეობის 82% ანგლოსაქსები არიან მათი დიდი ნაწილი ანგლიკანურ ეკლესიას ეკუთვნის) დიდი პატივისცემით ექცევიან საკუთარ ისტორიას და დიდად აფასებენ კავშირს ინგლისთან.

შარშან, შემოდგომაზე გამართული საყოველთაო არჩევნების შედეგად, ველინგტონში ხელისუფლების სათავეში მოვიდა ლეინორისტებისა და „მწვენილა“ კოალიცია. პრემიერ-მინისტრმა ელენ კლარკმა მამინვე ახალი ზელანდიის დემოკრატიზაცია დაიწყო: ქალაქების და ქუჩების ინგლისური სახელები მარის ენაზე შეიცვალა, ლონდონის საიდუმლო საბჭო ახალ ზელანდიელელებისათვის აღარ არის უმაღლესი სასამართლო ინსტანცია. ერთი თვის წინ მთავრობის მეთაურმა გააუქმა 160 წლის განმავლობაში არსებული სახელმწიფო ჯილდოს სისტემა — აქ ახლა აღარ იქნებიან „ბრიტანეთის იმპერიის რაინდები“. როგორც ჩანს, ახალი ზელანდია დამოუკიდებელი სახელმწიფო გახდება.

ნეზისიზია გაზეთი №75

სომხეთში ევდა ახეულობა

სომხეთის პრეზიდენტისა და პარლამენტის კონფლიქტი გადამწყვეტ ფაზაში შედის. საქმე ის არის, რომ პარლამენტის სხდომათა დარბაზში მომხდარი ტერაქტის გამო საპარლამენტო მოსმენა უნდა ჩატარებულიყო, რომელიც, როგორც მოსალოდნელი იყო, ქვეყნის პრეზიდენტის ქოჩარიანის გადაწყვეტის პროცედურაში გადაიზრდებოდა. მოსალოდნელი სკანდალი არ შედგა. პრეზიდენტის განკარგულების თანახმად, სომხეთის გენერალურ პროკურორს და მის დაქვემდებარებულ პირებს ეკრძალებათ იმ საპარლამენტო მოსმენაში მონაწილეობა, რომელიც სისხლის სამართლის საქმეებს განიხილავს. ეს არ შედის პარლამენტის კომპეტენციის, რადგან შესაძლოა, ამან ზენოლა მოახდინოს საგამომძიებლო ორგანოებზე. ამ გადაწყვეტილებით აღმოუთებულმა გენერალურმა პროკურორმა გაიკვირებინა განკარგულება მოითხოვა იმ მოტივით, რომ, არ სურს „პოლიტიკურ სექულაციებში მონაწილეობა“. იგი დაემუქრა კიდევ პრეზიდენტს, „სხვათადად მოგვლანაგებო“. პრეზიდენტმა არ მიიღო მისი მოთხოვნა გადადგომის შესახებ. დეპუტატების აზრით, ქოჩარიანი განზრახ

ამუხრუჭებს ტერაქტის განხილვას პარლამენტში და დამანაშავეებს მფარველობს. მაგრამ ამისთვის არავითარი დამამტკიცებელი საბუთი არა აქვს. დეპუტატები გრძობენ, რომ პრეზიდენტი 8 ივნისის შემდეგ (პარლამენტის ამჟამინდელი შემადგენლობის მუშაობის ერთი წლისთავი) არ მოითმენს ამ სადემოკრატიო კორპუსს, ამიტომ სურთ ნებისმიერი გზით მითმორონ პრეზიდენტი. ბოლო ორი წლის მანძილზე დეპუტატები ჩასაფრებულნი არიან, მოქმედონ საბაბი იმპიჩმენტის პროცედურის დაწყებისათვის.

მეთვალყურეების აზრით, სომხეთის პრემიერი არამ სარქისიანი (საპარლამენტო ტერაქტში დაღუპული ვაზგენ სარქისიანის ძმა), რომელიც მოსკოვში იმყოფება, შეეცდება, დაუმტკიცოს რუსეთის ხელისუფლებას, რომ პარლამენტის მიღმა მყოფ ძალეებს უფრო მჭიდრო კავშირის დამყარება სურთ მოსკოვთან, ვიდრე სომხეთის პრეზიდენტის გუნდს (ცნობილია, რომ ქოჩარიანი ძალზე თავშეკავებულია უყრებს რუსეთ-ბელარუსის კავშირთან სომხეთის შერთების იდეას).

სეგოდნია №94

მოკლედ

აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის ყველაზე გასაიდუმლოებული განყოფილებიდან — დაზვერვისა და კვლევის სამმართველოდან დაიკარგა კომპიუტერი, რომელშიც ინახებოდა „განსაკუთრებული მნიშვნელობის“ გრიფი. მიმდინარეობს გამოძიება.

თურქეთში პრეზიდენტის პოსტზე წარდგენის ვადა დასრულდა. დღესდღეობით სამთავრობო კოალიციის სამივე პარტიად ფავორიტად საკონსტიტუციო სასამართლოს თავმჯდომარე — ახმედ ნეჯეტ სუზერი დაასახელა.

სომხეთში აღინიშნა ოსმანთა იმპერიაში სომხების გენოციდის 85 წლისთავი. თურქეთი დღემდე თავს დამანაშავედ არ აღიარებს.

რინდით მზად არის მიიღოს იაპონიის დახმარება — დამცველი კონსტიტუციები, კონსტიტუციები, ტექნიკა მეორე მსოფლიო ომის დროს ჩინეთის ტერიტორიაზე იაპონიის საიმპერატორო არმიის მიერ დატოვებული ქიმიური იარაღის გასაუფრთხილებლად.

რუსეთის სახელმწიფოს მეთაურის თანაშემწე ს. იასტრეშენკოვმა განაცხადა: ჩვენ ბოევიკთა მედესანტებზე ამასწინანდელი თავდასხმა იმის მარცხეა, რომ მასხადოვი ვერ აკონტროლებს საველე მეთაურებს. შამილ ბასაევი და ხატაბი მასხადოვს ემუქრებიან, რომ გაუსწორდებიან მის ოჯახს, თუ იგი რუსეთთან მოლაპარაკებას დაინებებს.

ინგლისში პრეზიდენტმა რ. აუშემა უარყო ინფორმაცია იმის თაობაზე, თითქოს მასხადოვი იქ იმითომ ჩავიდა, რომ ჩაბარდეს რუსეთის მთავრობას, მაგრამ ის კი განაცხადა, რომ მისი საშუალებით ფედერალურ მხარეს გადაეცა მასხადოვის წინადადება საბრძოლო მოქმედების შეწყვეტისა და მოლაპარაკების დაწყების თაობაზე.

სიცილიაზე კვლავ აბოთოქრდა ვულკანი ეტნა. იმ მომენტში, როდესაც ვულკანი ამოქმედდა, მის თავზე იმყოფებოდა კატანიიდან (ქალაქი სიცილიაზე) აფრენილი თვითმფრინავი 141 მგზავრით. ამოფრქვეულმა მასამ მსუბუქად დააზიანა თვითმფრინავი, მაგრამ საბედნიეროდ, ყველაფერი მშვიდობიანად დასრულდა.

დიქსაქოხის ვაეი

„მანჩესტერ იუნაიტედის“ მწვრთნელს ალექს ფერგუსონსა და ნახევარმცველ დევიდ ბექჰემს შორის მომხდარმა უსამართლო ინციდენტმა ცხადყო, რომ მოთამაშე საკუთარი ინტერესები გუნდზე მაღლა არ უნდა დააყენოს. სხვა საქმეა, თუ მოთამაშე პოლიციის მუშაობა კადაფის ვაეი, რომელიც ლიბიის ნაერებში თამაშობს.

თავად ალ საადი კადაფი, ჯერჯერობით, არ ქედმაღლობს გუნდში, მაგრამ მეტი საიმედოობისათვის ფეხბურთის ადგილობრივ ფედერაციასაც ჩაუდგა სათავეში. ბექჰემივით ისიც მაღალ საზოგადოებაში ტრიალებს. მისი ვერცხლისფერი ლიმუზინი მსოფლიოში ყველაზე ძვირადღირებულია იტვლება. მაგრამ საჭიროებისდა მიხედვით „ინჟინერს“ შეუძლია ათულობით ისეთი ავტო იყიდოს („ინჟინერის“ მეტსახელი ინჟინრის დიპლომის გამო შეარქვეს), რომელიც არც კი დასიზმრებია „მანჩესტერის“ ნახევარმცველს.

ალ საადი პრეზიდენტის პოსტზე მამამისის სავარაუდო მემკვიდრეა, ამიტომაც უამრავი პრობლემა აქვს. უმთავრესი — პირადი უსაფრთხოებაა. ზოგჯერ, პოტენციური ქილერები რომ დააშინონ, ფორვარდი თავის ლიმუზინს მძღოლითურთ გაისტუმრებს, თავად კი კონსპირაციის მიზნით, გუნდთან ერთად მგზავრობს ავტობუსით. რასაკვირველია, იგი ვერასოდეს იქნება სხვებისთვის ჩვეულებრივი და ეს მისმა თანაგუნდელებმაც იციან. მაგრამ კადაფი-უმცროსს არ სურს მას განსაკუთრებულად, გამორჩეულად ექცეოდნენ და ოცნებობს, მინდორზე ოჯახივილობით კი არა, ოსტატობით ისახელოს თავი.

მაღე 26 წლის ფორვარდი ტრიპოლის კლუბ „ალ-ჰალი“ სახელით პირველ ნაბიჯს გადადგამს საკუთარი ამბიციების დასაკმაყოფილებლად. ლიბია, 7 წლიანი საერთაშორისო დისკვალიფიკაციის შემდეგ, მსოფლიო ჩემპიონატის პირველი ეტაპის შესარჩევ თამაშებში მიიღებს მონაწილეობას. მისი მეტოქე მალის გუნდი იქნება. ამ შეხვედრაში გამარჯვებული ორი წლის შემდეგ იბრძოდნენ მსოფლიო პირველობაზე საგზურის მოსაპოვებლად, რომელიც კორეასა და იაპონიაში გაიმართება. ტურნირისათვის მოსამზადებლად პოლკოვნიკი კადაფი და მისი ვაჟი მილიონობით დოლარს ხარჯავენ, რადგან მსოფლიო ჩემპიონატში გამარჯვების მოპოვება ოცნებად აქვთ გადაქცეული. ეს ოცნება ფეხბურთის დიდი სიყვარულითა და ლიბიისათვის „ბოროტების იმპერიის“ სახელის ჩამოშორებითაც არის განპირობებული.

კადაფი-უმცროსის კერპი დეეგო მარადონაა. სურს დიდი არგენტინელის ოსტატობის საიდუმლოებას ეზიაროს და მწვრთნელად სკანდალურად ცნობილი კანადელი მორბენალი ბენ ფონსონი მოიწვიოს. იგი თავის დროზე სირბილით დეეგო მარადონას ავარჯიშებდა.

— მინდა მსოფლიოს საუკეთესო ფეხბურთელი გავხდე და ამისათვის ყველა ღონეს ვიხმარ, — უთხრა ურუნალისტებს კადაფი-უმცროსმა, — თავდაუზოგავად ვშრომობთ, რომ

ლიბიის ფეხბურთი გავაუმჯობესოთ, ყველაზე მეტად მამაჩემია მონდომებული. იგი ჩემი უპირველესი თაყვანისცემელია.

მ ა რ თ ლ ა ც ე ; მუამარი დროს ყოველთვის პოულობს, რომ სტადიონზე მივიდეს და შეიღოს თამაში ნახოს. საფეხბურთო საქმეებში ქვეყნის მალაჩინოსნების ჩარევა არაბულ სამყაროში პირველი შემთხვევა არ არის. ბევრ აღმოსავლელ ლიდერს თავდავინწყებით უყვარს ფეხბურთი.

ბრუნეის სულთანმა, მსოფლიოში უმდიდრესმა კაცმა, თავისი ვაჟიშვილის სანვრთნელად ინგლისის ნაერების ახლანდელი ხელმძღვანელი ქვენი კიგანი და იან ბოტომი (აფრიკელი კრიკეტის მოთამაშე) დაიქირავა.

ერაყის დიქტატორმა სადამ ჰუსეინმა ეროვნული ნაერების მურვეობა საკუთარ ვაჟს, უდაის მიანდო, ხოლო როცა ერაყელები მსოფლიო პირველობის ფინალში ვერ გავიდნენ, უდაი, სხვა ფეხბურთელებთან ერთად... განკეპლეს.

ალ საადის და მის თანაგუნდელებს ალბათ ასეთი მკაცრი სასჯელი არ ელით. მიუხედავად ამისა, მწვრთნელები ლიბიის პრეზიდენტთან ფრთხილდებიან და ცდილობენ, მისი გეგმები, ლიბიის საფეხბურთო იმპერიად გადაქცევის შესახებ, არ გააკრიტიკონ.

ქვეყნის ნაერებს ლეგენდარული კარლოს ბილარდო ავარჯიშებს. სწორედ მისი დამსახურებაა არგენტინელების 1986 წელს მსოფლიო ჩემპიონატში გამარჯვება.

— ალ საადი კარგი ფეხბურთელია, რადგან მარადონასაც მაგონებს — მასავით უყვარს ბურთის ტარება და პარტნიორებს სულ პასის მიწოდებას სთხოვს. მაგრამ ქანცის განყვეტად ვარჯიში არ უყვარს და იძულებული ვარ, რაიმე განსაკუთრებული მოვიგონო, რომ დავაინტერესო, — ამბობს კარლოს ბილარდო.

ჯონსონი იხსენებს, — ერთხელ ალ საადს უთხოვია, 100 მ-იანი დისტანციის 9,8მ წამში დაფარვა მასწავლო.

— აუუსხენი, სწრაფი სირბილი და საუკეთესო ფეხბურთელობა — ორი ერთმანეთისაგან სრულიად განსხვავებული რამ არის-მეთქი. კადაფი ალბათ კარგი ფეხბურთელი კი არის, მაგრამ უნდა ითქვას, რომ მე არც ისე კარგად მესმის ეს თამაში, — ლიბილით ამბობს კანადელი.

ვერაფერს იტყვი, დიპლომატიური პასუხია.

კალედოსკობა №15

თეთრი შრომანები დალქული ხაერდოსთიხ...

ცოტა ხნის წინ დაიბეჭდა ცნობილი ბერძენი მილიარდერის, არისტოტელე ონასისის ვაჟის, ალექსანდრეს ბიოგრაფია. ალექსანდრეს თურმე მამა ყოველთვის მკაცრად და უსამართლოდ ექცეოდა. ემინოდა, გზაზე არ გადამეღობოსო. შვილის უდროო სიკვდილმა (ალექსანდრე თვითმფრინავის კატასტროფაში დაიღუპა) ბერძენ მილიარდერს თავზარი დასცა და მთელი დარჩენილი სიცოცხლე სინდისის ქენჯნით იტანჯებოდა.

ბავშვობაში ალექსანდრე წყნარი და უკარება ბიჭი იყო. მშობლები ძვირფას სათამაშოებს კი ყიდულობდნენ, მაგრამ ყურადღებით არასოდეს გაუხეხებდნენ. ბავშვს მეგობრები არ ჰყავდა. მას მხოლოდ თავის დასთან, ქრისტინასა და ძიქებთან ჰქონდა ურთიერთობა. 10 წლის ალექსანდრეს მამამ ავტომობილი აჩუქა. ბიჭმა მანქანის მართვა ძალიან მაღე ისწავლა.

მილიარდერის მემკვიდრე 12 წლისა იყო, როცა პირველად მოჰკრა თვალი მას, ვის გამოც მოგვიანებით პირველი კონფლიქტი მოუვიდა ოჯახთან. ბიჭი შვეიცარიის მთებში, თხილამურებით სიალისას, შემთხვევით შეხვდა უმწვენიერეს ფიონა ტისენს.

6 წლის შემდეგ ალექსანდრე კვლავ აღმოჩნდა შვეიცარიაში, სადაც მამამისს ფემინებელი ვილა ჰქონდა.

იმ ხანებში დედას წვეულება უნდა გაემართა და ალექსანდრემ სთხოვა, მოეწვია ბარონესა ფიონა ტისენი.

დედას უკვე ჰქონდა შემწეული, რომ მის ვაჟს უფროსი ქალები მოსწონდა — ბარონესა ტისენი ალექსანდრეზე 16 წლით უფროსი გახლდათ.

ასე რომ, 18 წლის ალექსანდრემ იმ საღამოზე გაიცნო 34 წლის ფიონა.

თავიდან ქალს ართობდა ძველბერძნულ ღვთაებასავით მშვენიერი ყმაწვილის თაყვანისცემა, მაგრამ შემდეგ მიხვდა, უმცროს ონასისს მასთან სერიოზული ურთიერთობა სურდა და არა მსუბუქი ფლირტი. ისინი საყვარლები გახდნენ.

არისტოტელე ონასისი თმას იგლეჯდა — რად მინდა 16 წლით უფროსი რძალი!... ჩემი შვილი თავს ჭრის ოჯახსო...

იმ საბედისწერო დღეს ალექსანდრე მამის ერთ-ერთ ძველ სატვირთო თვითმფრინავს მართავდა. თვითმფრინავი აფრინდა, მაგრამ რამდენიმე წუთში ძრავა გამოირთო და...

როცა ფიონამ საყვარელი საავადმყოფოში წახა, გაოცდა — ალექსანდრეს ღამაზე, მშვიდ სახეზე ერთი ნაკანრიც არ ჰქონდა. მხოლოდ ხელოვნური სუნთქვის ჩართული აპარატი მტყულებდა იმხვე, რომ ჭაბუკი კვდებოდა — შიდა ქალის მიმე ტრავმა გადარჩენის არანაირ იმეღს არ ტოვებდა.

არისტოტელე ტირილით ისრბობოდა. იგი ელოდა ამერიკიდან თავისი ქალიშვილის, ქრისტინას ჩამოსვლას, რომ მას გამოშვებდებოდა.

...ქრისტინამ მის ფერწასულ სახეს დახედა...

განადგურებულმა მამამ აკანკალებული ხელით გამოართო აპარატი...

ალექსანდრე დაკრძალეს საბერძნეთის ერთ-ერთ კუნძულზე, რომელიც მამამისს ეკუთვნოდა (იქ ამჟამად ონასისების საგარეულო ძეგლთშესალაგია).

არისტოტელე ონასისი ღამეებს ათედა შვილის საფლავზე.

...ბარონესა ფიონა ტისენს დღემდე მიაქვს მის სამარეზე თეთრი შრომანები, რომელიც მილიარდერის უბედურ ვაჟს უზომოდ უყვარდა...

პოსლენი ნოვოსტი №16

ადმირალ ნელსონის სიმულაცია

დიდი ბრიტანეთის სამედიცინო საზოგადოების ურუნალმა გამოაქვეყნა სტატია, რომელსაც დიდი სკანდალი მოჰყვა. სტატიაში 73 წლის კემბრიჯელი ქირურგი მილო კენისი ამტკიცებს, რომ დიდი ბრიტანეთის ეროვნული გმირი, ადმირალი ნელსონი, რომელმაც ბრიტანეთის კუნძულები ნაპოლეონის დაპყრობისაგან იხსნა, შესანიშნავად ხედავდა მარჯვენა თვალით და არასოდეს ჰქონია ახვეული, როგორც მას სურათებზე გამოსახავენ. ამ გამოგებულ დასკვნამდე კენისი მივიდა იმ დროის სამედიცინო არქივებისა და ადმირალის წერილების გულდასმით შესწავლის შემდეგ.

თურმე, ლორდი ჰორაციო ნელსონი ინვალიდობის პენსიის მიღების გამო სიმულანტობდა. სამსახურებრივი ტრავმისათვის ერთი წლის პენსია 200 გირანტა სტერლინგი იყო, რაც საკმაოდ დიდი თანხა გახლდათ XV საუკუნის ბოლოს.

ნელსონი 1794 წელს დაიჭრა კორსიკის ციხესიმაგრე კალვის დაცვისას. შეტევის დროს იმ ადგილას, სადაც ადმირალი იდგა, აფეთქება ფრანგების ყუმბარა ყუმბარის ნამსხვრევები ნელსონს მარჯვენა თვალის არეში მოხვდა. რამდენიმე დღის შემდეგ მან თავის უფროსს, ადმირალ ჰუდს აცნობა, რომ თვალი უკეთ ჰქონდა. თავდაპირველად, მომავალი ადმირალი მარჯვენა თვალის დაზიანებას ჩვეულებრივად შეხვდა. მაგრამ სულ რამდენიმე

თვის შემდეგ სიტუაცია მკვეთრად შეიცვალა. უკვე მომდევნო, 1795 წელს, ნელსონმა განაცხადა, — მარჯვენა თვალით დაზარალებული და სთხოვა ადმირალ ჰუდს, შეეტყობინებინა მეფე გეორგ -სთვის, რომ „თვალი მისი ბრწყინვალეების სამსახურში ყოფნისას დაკარგა“ და დახმარებოდა პენსიის მიღებაში.

სახელმწიფოს წინაშე დიდი დამსახურების მიუხედავად, მისთვის პენსიის დანიშვნას დიდი აღფრთოვნებით არ მოჰკიდებინან. მხოლოდ სამი წლის შემდეგ მიიღო მან ის, რასაც ითხოვდა, მაგრამ არა თვალის, არამედ მარჯვენა ხელის დაკარგვის გამო. ნელსონმა ხელი 1797 წელს დაკარგა ესპანეთის კუნძულ ტენერიფესთან ბრძოლაში.

ადმირალ ნელსონს თითქმის 200 წლის მანძილზე ხატავენ, როგორც დაბალ, გამხდარ, ლოყე-ბნავარდნილ, ჭალარა, მკაცრსახიან, გაუღიამარ მამაკაცს, მაგრამ პორტრეტის სამეფო საზღვაო მუზეუმის მეცნიერებმა დაასკვნეს, რომ ნელსონი სულ ცოტა, 20 სმ-ით მაღალი იყო შეფაღვარის სკვერზე მდგარ ქანდაკებასთან შედარებით, გრუბა ქორორიც ამშვენებდა და თანაც საკმაოდ ხშირად ილიმებოდა კიდევ.

შესაძლოა, ამიტომაც, პორტრეტში გახსნილი ცვილის ფიგურების გამოფენაზე აღდგა ისტორიული სამართლიანობა და ნელსონი წარმოდგინეს თავისი ნამდვილი სიმაღლითა და ლიბილით სახეგაციისკოვრებული.

მირ ნოვოსტი №16

ისტორიის იღუმალი ურცელი...

სანქტ-პეტერბურგის რუსული ხელოვნების მუზეუმის ერთ-ერთ დარბაზში, მსოფლიოს ფერწერის უკავდატილოების გვერდით, მოთავსებულია ცნობილი რუსი მხატვრის კ. ფლავიციის მონუმენტური ტილო „თავადის ქალი ტარაკანოვა პეტრე-პავლეს ციხეში წყალდიდობის დროს“. ამ თამბეჭდავ სურათზე გამოსახულია ადიდებული ნევის ტალღებით ნახევრად სავსე საკანი, ზენარს თავგები ჩაბლაუჭებთან თავის გადასარჩენად, კედელს აკვრია სანოლზე მდგარი ულამაზესი ახალგაზრდა ქალი. მისი სასონარკვეთილი მზერა გულს უფლეთს მნახველს... მხატვარმა მშვენიერი ქალის სიკვდილი წყალდიდობას მიაწერა. არადა, ავანტიურისტი ქალი, როგორც მას მაშინ უწოდებდნენ, წყალდიდობამდე 2 წლით ადრე ქლეკით გარდაიცვალა.

თავადმა ა. გოლიცინმა თავადის ქალს „თვითმარქვია“ უწოდა, თუმცა ის იღუმალი არსება, ე.წ. „თვითმარქვია“, სინამდვილეში პეტრე დიდის შვილიშვილი, ელისაბედის ასული იყო.

მკვლევარი ს. სნეგირევი თავისი თხზულების, „მოსკოვის ნოვოსპასკის მონასტერი“, დანერსას ვერდნობოდა ისტორიულ დოკუმენტებს. მან მკითხველს ამგვარად მოუთხრო თავადის ასულ ტარაკანოვას ამბავი:

შემოდგომის ერთ ღამეს წმ. იოანეს სახელობის დედათა მონასტერში დახურული ეკლეთი მიიყვანეს უცნობი ქალი. ფანჯრებზე ჩამანულ ეტლს ცხენისანი ცსკორტი ახლდა. უცნობი მოათავსეს აკურის სახლში, იღუმენის სადგომის მახლობლად. მაღე იგი მონაზვნად აღკვეციდა დღისითავე სახელოთ.

ამ ქალის ვინაობა იღუმალელებითა მოცუული. ასევე არავინ იცის, როგორ ცხოვრობდა და რას საქმიანობდა იგი მონასტერში.

ღამე-ღამე ჩურჩულდებდნენ, — ეს ქალბატონი ბავშვობიდან საზღვარგარეთ იზრდებოდა, ეკატერინე -ის ბრძანებით ჩამოიყვანეს რუსეთში და მონასტერში ჩავეტესო...

სწორედ ამ იღუმალ არსებას მიიჩნევს ზოგიერთი მკვლევარი ელისაბედის ქალიშვილად. ამის საფუძველს იძლევა მონასტრის წინამძღვრის სენაშუი შენახული ამ ქალის სურათი ნარწერით: „პრინცესა ავგუსტა ტარაკანოვა, მონაზონი დღისითა, წმ. იოანეს სახელობის დედათა მონასტერში აღკვეცილი“. მის მცველებს ასი თვალი და ასი ყური ჰქონდათ გამობმული. დედა დღისითავე სენაკის ფანჯრებზე მუდამ სქელი ფარდები იყო ჩამოფარებული. ეკლესიაში ამაღლის თანხლებით დადიოდა, ისიც ღამეღამეობით და მამინ, როცა იქ სულიერის ჭაჭანება არ იყო. მისი სამყოფელი ნატიფად და ფუფუნებით იყო მორთული, საკვეთი ძვირფასი და განსაკუთრებული ჰქონდა. მის შესანახად საზინიდან ძალიან დიდი თანხა გაიცემოდა, ასევე შემოდიოდა სასხრები, უცნობი პირებისგან. ფაქტობრივად, ეს ქალი მონასტრის ტყვე იყო თითქმის 25 წელიწადი.

თავადის ასული ტარაკანოვა — დედა

დღისითა გარეგნობით ძალიან ჰგავდა ელისაბედ პეტრეს ასულს.

მის დაკრძალვას დაესწრო მოსკოვის ყველა დიდგვაროვანი, წესი აუგო მოსკოვის მთავარებისკოპოსმა. იგი დაკრძალეს ნოვოსპასკის მონასტერში, რომანოვების საგარეულო საძვალის მახლობლად.

ამ ქალის ცხოვრებას მიუძღვნა რომანი „თავადის ქალი ტარაკანოვა“ უკრაინელმა მწერალმა გრიგორი დანილევსკიმ. მან გამოიყენა უამრავი საბუთი, რომლებიც საიმპერატორო კანცლარის საიდუმლო არქივებში ინახებოდა.

...პეტრე -ის ასულს, ელისაბედს, თავდავინწყებით შეუყვარდა უკრაინელი კახაკი, ნამწყემსარი როზუმი, რომელზეც ამბობდნენ, ყელში იაღონი უზისო. დედოფალს სიბლავა მისი ტკბილი ხმა და უზადო, ვაჟკაცური გარეგნობა. ყმაწვილი კახაკი სამეფო კარის კაპელი მომღერალი გახდა.

მაღე როზუმს დედოფალმა უბოძა გრავ ა. გ. რაზუმოვსკის ტიტული, აუარება სიმდიდრე და გენერალ-ფელდმარშლის ჩინი.

სწორედ ელისაბედისა და როზუმოვური რაზუმოვსკის სიყვარულის ნაყოფი გახლდათ თავადის ასული ტარაკანოვა (ერთ-ერთი ვერსიით, პეტრე დიდის ქალიშვილმა და ნამწყემსარმა საიდუმლოდ დაინეს ჯვარი) ტარაკანოვა ერქვა იმ უკრაინულ სოფელს, საიდანაც იყო დედოფლის მიჯნური.

ეკატერინე -ს ძალიან ემინოდა ტარაკანოვასი. იგი ხომ რუსეთის ტახტის კანონიერ მემკვიდრედ შეიქცეობდა ეცნოთ განაწყენებულ თავად-ზნაურებს! ამიტომ ცდილობდა, სახელი გაეტეხა მისთვის, უწოდა თვითმარქვია... ტარაკანოვაზე არსებული ცნობები საიდუმლო საცავებში საგულდაგულად ინახებოდა და მას კაცის თვალი ვერ იხილავდა.

...თავადის ასულმა ტარაკანოვამ მოინდომა ტახტის ხელში ჩაგდება, — მოგვიტხრობს გრიგორი დანილევსკი, — მომხრეებიც მრავალი გაუჩნდა. ეკატერინესგან შერისხულმა ყოფილმა ავტორიტმა, 37 წლის ულამაზესმა და უძლიერესმა გრაფმა ორლოვმა თურქებთან ომის დროს შეიტყო ტარაკანოვას მარშის ამბავი და სასწრაფოდ გაემურა მისკენ (სხვა ვერსიით — ეს ეკატერინე -ის მითითებით მოხდა). მას სურდა, დაკარგული საყვარლის გული მოებრუნებინა. გრაფმა წინასწარ გამოიკვლია თავადის ასულის ამბები. გაეცნო, მანკიერი ხრიკებით, თავი გამიჯნურებულად მოაჩვენა, ტახტზე ასვლაში დახმარებასაც შეჰპირდა. შემდეგ შეიტყუა თავის ხომალდზე, გაითამაშა ჯვრისწერის მასკარადი და... სანქტ-პეტერბურგში დიდებით შებრძანების მაგიერ შეიყვანა, როგორც ტყვე და ეკატერინეს მიჰგვარა...

უმწეო ქალი საპურობილემი ჩააგდეს... ერთ-ერთი ვერსიით, დედოფალ ელისაბედის უბედური ასული ციხეში მოკლეს...

გულნარა არველიძე

ბატონ გივი ბერიკაშვილი უცნაურ ამბულანსში შეგხვდით. ის არც სცენაზე იყო, არც კულისებში, არც საერთაშორისო მფარველად. ორ ლოდზე სახელდახლოდ გადებულ ფიცარზე იყო მუსიკანობის და თავის ნამშრომლობის ნაკვეთს უყურებდა. მანამდე კი მოუსვენრად უვლიდა გარემო ახალდაბადებულ შვილიშვილს და უფროსი შვილებს. უფროსი შვილები უფროსი შვილები — ზოგიერთი თხემზე გაკორტყილი და ამას ისე უშუალოდ, ისე ალაღად განიცდიდა, სედა მეც გადავიდა. იმ წუთში კაცი იფიქრებდა, ბატონი გივის მთავარი საქმე მინასთან ურთიერთობა, ბაღის მოვლა-პატრონობაა. უნებურად ვკითხე, — ალბათ კახეთში დაიბადეთ და გაიზარდეთ-მეთქი?

— დავიბადე თბილისში. ჩემს მშობლებს, მართალია, ადგილ-მამული არ ჰქონდათ მიტოვებული კახეთში, მაგრამ აქ სწავლობდნენ, აქ შეუღლდნენ და დასახლდნენ კიდეც. ახლა რომ დიდი საკონცერტო დარბაზის უკან სამშობიაროა, იქ დაგვადებულვარ. ვიზრდებოდი ვერაზე. ჩვენს უბანს სატივის უბანი ერქვა, რადგან მტკვრიდან დასურებული ტივები მანდ მოდიოდა. მთელი ქალაქი შეშას იქიდან ყიდულობდა. ახლა ცირკი რომ არის, მის უკან იყო სპორტული კომპლექსი, „კუპალინას“ ვეხსდით. მერე იქ რესტორანი „არაგვი“ ააშენეს, თითქოს სხვაგან ადგილი არ იყო... მთელი უბნის ახალგაზრდობა იქ დადიოდა საკავარჯიშოდ... რომ მეკითხებიან: სად გაიზარდეთ, ვასუსობ, — სოფელში, სადაც ყოველ არდადეგებზე, დღესასწაულებზე დადიოდი, რისთვისაც სულ ხეწნა მქონდა მასწავლებელთან, დემონსტრაციიდან გავეთავისუფლებინე, და — ქალაქში, ეზოში, ქუჩაში, კარგი გავებით ჩემთვის უცხო არ იყო არც შავი სამყარო, არც თეთრი. ვარდისფერი და ცისფერი კი თითქმის ჩამოსათვლელი გახლდათ. უბანში ერთი მორფინისტი გვყავდა და ამაზე იყო განგაში ატყვილი... ასე რომ, საშინო არ იყო მაშინ „ქუჩაში“ ყოფნა. მე-ზობლები მყავდა საოცარი... თუ რომელიმე სადილს მოამზადებდა, აუცილებლად იკითხავდა: ბიჭმა თუ ქვამ რამე... კარს მხოლოდ გამოგახსენებით ვკვებავდით, რომ ქარს არ შემოელო...

მასობის, სტუდენტობისას ავად გავხდი. თვით დიდი აკაკი ხორავა, რომელიც ჩემი ჯგუფის ხელმძღვანელი იყო, მოვიდა ჩემს სანახავად და გაოცდა, — ეს რა ხალხში გიცხოვრებოდა. ჩემი სახლი ახლანდელი კოსტავას ქუჩიდან პირველი სართული იყო, ჩასახვევიდან, ეზოს მხრიდან — მეორე. ეზოში რომ ჩამოდიოდა ბატონი აკაკი, სუფრა დაახვედრებ, — ამხელა კაცი მოზრდილი და ისე ვერ გავიგებოდი. ვერ წარმოიდგენთ, როგორ მოიხიზნა, როგორ იქიფებოდა... ყველას ეფერებოდა...

ჩემს გარემოში ყველაზე ახალი ხალხი ტრიალებდა... ჩემი უბანი თავდაღმართი იყო და ვერის ბაზარში თუ ვინმეს დაიჭერდნენ, იქ დაუსხლტებოდა ხოლმე მილიციას ხელიდან და გარბოდა. მისდევდნენ თავდაღმართზე და ეძებდნენ, — გესვრით, გესვრით... რა უნდა ესროლათ, „კაბურაში“ მზესუმზირა ყყარათ... ერთხელ, ტრამვაიდან ჩამოვხტი... უბნის ინსპექტორმა დამინახა, დამინახა და დამტუქსა: რატომ გადმოსხით. ნელა მოდიოდა-მეთქი... მეორედ არ გააკეთოთ. არც გამოიკეთებია. ეს ჩემთვის კანონი იყო. აბა, კიდევ რომ დავეჩხვებ, სირცხვილით თავი სად უნდა გამოიქვოს!

— მშობლების შესახებ რას იტყვით?
— მამა 1937 წელს გარდაიცვალა, 3 წლისა

ვიყავი. დედა მარჯანიშვილის თეატრში მასხრობდა ბუღალტერი... მას ხული მარჯანიშვილი მხარეს ჰქონდა, თან თანდაყოლილი მანკი აწუხებდა, ავადმყოფობდა ხოლმე. როცა ჩემი დამტოვებელი არაფერი ჰყავდა, თეატრში წამოვიყვანე. იქ ვიზრდებოდი. ერთი სურათი მქონდა: ასე 7-8 წლის ვიქნებოდი, მარჯანიშვილის თეატრის წინ ერთი ხელი ვერკო ანუჯაფარიძისთვის მაქვს ჩაკიდებული, მეორე — სესილია თაყაიშვილისთვის. უკან კი აფიშაზე ჩანდა: უკანასკნელი მასკარადი, ურიელ აკოსტა, მეფე ერეკლე.

დედა რომ ცუდად გახდა, პირველად დედის

გივი ბერიკაშვილი: „თავს კარგად იქ ვგრძნობ, სადაც ვხვდები, რომ საჭირო ვარ“...

დედამ წამოყვანა სოფელ ზემო ხოლაშენში თავისთან. მერე მიყვებოდა, — ჩემს ძუძუს ჩაგიდებდი პირში და იმით გაწუმებდი პატარასო. ვეღვაკვდი, ვეღვაკვდი ცარიელ ძუძუს და მძინებოდა თურმე. დედას სცენაზე არ ვუნახავია, ისე გარდაიცვალა. ახლობლები რომ ნახავენ ჩემს წარმატებას, მეუბნებიან, — ამას რომ შენი მშობლები მოსწონებდნენ, რაღა მოკლავდათო.

— თქვენ, სოფელშიც ვიზრდებოდი...

— პაპა-პებებისთან ვიზრდებოდი სოფელ კოლაგში. პაპაჩემი, პაპაპაპა, დიდებული გლეხი იყო. ასე იმიტომ შეარქვეს, რომ სულ დაფანცქალბები, იმისი გაჩერება არ შეიძლებოდა. პირველად რომ დამინახა სივარდის ვენეცია, კი არ მითხრა: რატომ ეწვეიო, მხოლოდ სალაშოს, ვახშ-მოხისას მოიყვან: ჩემს ახალგაზრდობაში თუთუნს ვეღვაკვდიო. ერთი ნასწავლი კაცი იყო ჩვენს სოფელში და იმას ვკითხვ: დღეში ადგენს ვეფხვს და წელიწადში რა საფასურს გამოიმდის „დაღეჭილი“... ერთი უღელი ხარ-კამეჩი გამოიყვანა. ვფიქროვ: ამის დედა ვატირე, ერთი უღელი ხარ-კამეჩიც დავეჭვო და ორგანიზმშიც მოვიწინალო-მეთქი! დავეჩხვებო თვითი.

ძალიან შრომისმოყვარე კაცი იყო. ერთხელ მეზობელი მოვიდა, ვაზის შესანამლი აპარატი სთხოვა. პაპამ უარით გაისტუმრა. ნახევარ საათში სხვა მოვიდა იმავე თხოვნით. ორი ცალი მაქვს, რომელიც გინდა აირჩიე, — უთხრა. ვკითხე: „ივან ანდრევიჩი, იმას რატომ უთხარი უარი-

მეთქი? — იმან შრომა არ იცის, ჩემს აპარატსაც გააუფუჭებდა და თავის ვენახსაცო.

სულ ერთად დადიოდი მე და პანწკალა ვენახში. თუ მოხდებოდა, რომ მე შინ დავრჩებოდი, დაბრუნებული უქემოდ ლუკმას არ შეჭამდა, ვიცოდი ეს და ყოველთვის შინ ვხვდებოდი. ყოველთვის მოჰქონდა ჯიბით რამე ახალი ხილი ჩემთვის, თავისი სხეულით გამოთვლილ მსხალი ან ვაშლი... უფროსი შვილიშვილი ვიყავი, ერთადერთი ბავშვი, ვიდრე მამიდაშვილები მეყოლებოდნენ. მერე უკვე მეუღლესთან ერთად რომ ჩავდიოდი, ახლა იმასთან მოჰქონდა ის ნაფერები ნაყოფი. მე ვკითხებოდი: ჯერ მე ვარ შენი ღვიძლი, მე რათ არ მაძლევ-მეთქი. არაო, ეგ ხეხისი შვილია ამ ოჯახში და მაგას მეტი პატივისცემა უნდაო. თუ ამ სიმზე ანაყოფი შენს ცხოვრებას, თუ მეტს გაიძებ, ამას აუცილებლად ექნება ნაყოფიო.

— ბებოს სულ არ ახსენებ?

— როგორ არ ვახსენებ, ოღონდ ბებოს ვანვალვდი. თხიხით დადგებოდა კართან, არ ნახვიდვ საბანაოდ... მე კი მაინც გავრბოდი... დიდი ხის კარები გვერდნა. მასში ვინახავდით ლობიოს, კარტოფილს, ფქვილს. ავიღებდი ერთ მუჭა ლობიოს და დავაბნებდი, სახლის უკან კარიდან მომიჯნავე ლობიუმი გავატარებდი. შეიცხადებდა ბებია, უი, ქა, ლობიო მოიპარესო... პაპა ამშვიდებდა, — ხო ხედავ, კასრი საესეა, ბიჭი იხამდა მაგასო...

— თქვენს პროფესიაზე რას იტყვით?

— ლოგიკურია, რომ მსახიობი გავხდი, მე ხომ თეატრში ვიზრდებოდი! ინსტიტუტი რომ

დავამთავრე, თითქმის ორი სეზონი მთელი ჩვენი კურსი, საკურსო სპექტაკლიანად, ნავედით სოხუში. თბილისში 1958 წელს დაბრუნდი. მარჯანიშვილის თეატრში და ხან დასაქმებული, ხან უსაქმურად ვარ დღემდე იქ. სატრამბაზოდ მინდა ვთქვა, რომ იმ საშინელ პერიოდში თეატრი არც გაჩერებულა, არც გამოცვლილა. იყო შემთხვევა, რომ სპექტაკლები იხსნებოდა, მაგრამ თეატრი მაინც აგრძელებდა არსებობას... კინო გაჩერდა... გული მტკივა, ამაზე როცა ვფიქრობ. აბა შეიძლება გოდერძი ჩოხელის გაჩერება? საცოდაობა არ არის უსაქმოდ დადიოდეს? მაგის მოთხოვნებს რომ ვკითხულობ, ცუდად ვხდები, ხორცშესხმა რაღა იქნება მაგრამ რა გინდა... წლები გადის... რაღაც ივარგება. ბუნებრივად ის არის, დროულად რომ დაიდგებოდა რამე... „ექვსი შინაბურა და ერთი მამაკაცი“ მაშინ რომ არ შექმნილიყო, ახლა ვერ ვითამაშებდით, „დათა თუთაშისა“ გადაღება ბუნებრივი შემთხვევით დაემთხვა ოთარ მეღვინეთუხუცესის ახალგაზრდობას, თორემ ახლა თვითონაც აღარ მოჰქონდებდა ხელს ამ როლს, — რაღა დროს ჩემი თუთაშისას თამაშობა... იტყვიოდა. აი ეს დრო ივარგება გაჩერებული რეჟისორებისთვის, მსახიობებისთვის. ყველა ჩემი როლი მიყვარს განურჩევლად. ისინიც, რომლებიც ხალხს მოსწონს და სხვებიც, რაკი დიდი შრომისა და ოფლის ფასად მაქვს განახიერებული.

— თქვენზე ამბობენ, ძალიან უყვართ ადამიანები, ძალიან უფროსილდება მათთან ურთიერთობებსო...

ნებისმიერი ადამიანისთვის (მით უფრო, პოპულარულითვის), გარეგნული იერ-სახე ერთგვარ საინფორმაციო ბარათს წარმოადგენს. ერთი შეხედვით, უმნიშვნელო ნიუანსსაც კი შეუძლია პიროვნების გარეგნობაში საკმაოდ დიდი კორექტივი შეიტანოს. ამიტომ ყველა მაქსიმალურად ცდილობს, კარგად გამოიყურებოდეს, შექმნილი-დაგვარად განსხვავებულად ჩაიცვას, დახუროს და შესაფერისად დაივარცხნოს თმა. ამ უკანასკნელ-

ისთვის კი, მით უფრო თბილისში, თითქმის ყოველ ფეხის ნაბიჯზე გახსნილი სილამაზის სალონები, რომლებიც მომხმარებელს „ხელმისაწვდომ ფასად“ მომსახურების მრავალგვარ მეთოდს სთავაზობენ.

სანამ ჩვენი პოლიტიკური ელიტის ვარცხნილობას შეეხებოდეთ, მანამდე სილამაზის სალონებს „სამუალო“ პრეიკურანტს გაგაცნობთ: თმის შეჭრის ფასი 7-დან 16 ლარამდე მერყეობს. დაახლოებით ამდენივე ლირს ფენტი დავარცხნა. თმის ქიმიური, ექსთენიანი გასწორება — 30 ლარიდან ზემოთ (სივარდის მიხედვით), თმის მელირება (ანუ ალაგ-ალაგ შეღებვა) 20 ლარად შეგიძლიათ; ერთჯერადი კი (დაბანამდე) — თითო ზოლი 2-3 ლარი. აი, დაახლოებით მომსახურების ის ფორმები და ფასები, რასაც ჩვენი სილამაზის სალონები გვთავაზობენ (რა თქმა უნდა, „სვეტსკი“ სალონები იგულისხმება, თორემ ზოგან 2 ლარადაც კი ჭრიან თმას).

თუმცა, პოლიტიკური ფიგურების უმეტესობას შინ მისდის პარიკმახერი. ასეთი, პრეზიდენტის გარდა, პარლამენტის თავმჯდომარე ზურაბ ჟვანია, რომელსაც სტილისტი (ცნობისათვის: იგი სალონ „ოცნებაში“ მუშაობს), თვეში ერთხელ წყენ-

შინ „მუალოს“ პოლიტიკოსთა თავჯგუფება?

თის აგარაკზე ესტუმრება ხოლმე. როდენ უჩვეულოდაც უნდა მოგეჩვენოთ, ადამიანის უფლებათა დამცველი ელენე თევდორაძე თმას თვითონ იჭრის. ბოლო 15 წლის განმავლობაში ერთხელაც არ ყოფილა სილამაზის სალონში. როგორც თავად რესპონდენტმა გვითხრა, ამას ის ადვილად ახერხებს, რადგან საკმაოდ მორჩილი თმა აქვს. სამაგიეროდ, სკოლის დამთავრებამდე ქალბატონ ელენეს ორი უზარმაზარი ნაწნავი ამშვენებდა, თვითონ დაწვინა ვერა და ვერ ისწავლა — ერთს დედა უწნავდა, მეორეს კი — ბებია.

— ცხოვრებაში ერთხელ შევიღებე თმა და ძალიან ვინანე, რადგან არ მომიხდა. თუმცა, მერე, სანამ გამითეთრდებოდა, ხელოვნურად ვიჭალავებდი, — გვითხრა ქალბატონმა ელენემ. ირინა სარიშვილი-ჭანტურია თმას სტილისტ ულუასთან იჭრის.

— ლუდა ცოტა ხნის წინ გავიცანი და კმაყოფილი ვარ, — გვითხრა ქალბატონმა ირინამ. რაც შეეხება ვარცხნილობის სახელწოდებას, ქვეყნის პირველი „ედუკაციისთვის“ უცნობია — ვარცხნილობის რამდენიმე ვარიანტი შევაჯერეთ და ისე ვიჭრიო.

დაახლოებით ხუთი წლის წინ ირინა სარიშვილი თმას ქერად იღებავდა, თუმცა ამჟამად ნაპლისფერი ამჯობინა, — შესაძლოა, ქერა უფრო მიხედვოდა, მაგრამ მაინც ბუნებრივი ფერი ვამჯობინე, — ამბობს ის. ირინა სარიშვილი-ჭანტურია თმას დაახლოებით ორ თვეში ერთხელ იჭრის, რაც 20-30 ლარი უჯდება.

„კახეთის დედოფალი“ ნოდებუღელი თელავის გამგებელი მედეა მეზვრიშვილი, ახალგაზრდობიდან მოყოლებული, თმას ოჯახში იჭრის, ხან საკუთარი და ალამაზებს, ხან ახლობლები. იგი არასოდეს ყოფილა პარიკმახერთან. რაც შეეხება თმის საღებავს, ქალბატონი მედეა, „რაც ხელში მოხვდება“, იმით იღებავს. ამჟამად 7 ლარიან საღებავს ხმარობს. თმას კი მაშინ იჭრის, როცა ამის საჭიროება დადგება.

პრეზიდენტის ქალიშვილი, მანანა შევარდნაძე, თმას ყაზბეგის გამზირზე იჭრის. აქვე ისწორებს და ეს სიაშვენება დაახლოებით 30 ლარი

უჯდება. პარლამენტარი ხათუნა ხოფერიას სილამაზის სალონ „კვანტრეს“ კლიენტია გახსნის დღიდან. მის დალაქს ემა ჰქვია და, როგორც ქალბატონი ხათუნა ამბობს, დიდად კმაყოფილიცაა. „კვანტრეში“ სიარული ხათუნა ხოფერიას ფინანსებზე დამოკიდებული. თუ ფული აქვს, კვირაში ერთხელ მიდის ხოლმე. იქვე იღებავს, ისწორებს და ყველაფერ ამში ხან 20, ხან კი 60 ლარს იხდის თვეში.

ირაკლი ბათიაშვილის საპარიკმახერო ბარნოვის ქუჩაზეა, მის დალაქს კი მარინა ჰქვია. ბატონი ირაკლი უკვე ორი წელია, მხოლოდ მარინასთან იჭრის თმას, დაახლოებით 40 დღეში ერთხელ. საკუთარი თმის ვარცხნილობა „ჩვეულებრივს“ ემსახურა. ყოველ შეჭრაზე დალაქს 10 ლარს უხდის. ამაში შედის შეჭრა, თავის დაბანა და ფენტი დავარცხნა. ვარცხნილობის შეცვლას ირაკლი ბათიაშვილი არ აპირებს, რადგან ყველა მის ახლობელს ამჟამინდელი „სტრიკა“ მოსწონს.

ქართული პოლიტიკის ერთ-ერთი კოლორიტი ული ფიგურა, ლუიზა „კარდენალი“, თითქმის ათეული წლებია, სალონში არ ყოფილა. ქალბატონ ლუიზას თმას მისი მეგობარი ქრის, რომელიც მოყვარული დალაქია. ერთ-ერთი მიზეზი, რის გამოც ლუიზა შეკიამვილი სალონში არ დადის, იქ არსებული ხალხმრავლობაა. მეორე კი, ფინანსები.

— გავიგე, ამ ბოლო დროს ძაან გაძვირებულა თმის შეჭრა, სად მაქვს იქ დასახარჯი ფული, — გვითხრა ქალბატონმა, — მე საკმაოდ კარგი თმა მაქვს. არანაირი ფენტი გასწორება არ სჭირდება. დავიბან, სავარცხლით გადავივარცხნი და მორჩა.

საკმაოდ საინტერესო ვარცხნილობა აქვს გენპროკურორის პირველ მოადგილე ანზორ ბალუაშვილს. თუმცა, მიუხედავად ჩვენი დიდი მცდელობისა, ვერ დავახუსტეთ, ვინ არის ბატონი ანზორის სტილისტი. — რა დროს „პრინსესებია“, თავზე მაყრია ყველაფერიო, შემოგვითვალა გენპროკურორის მოადგილემ.

საქეპაშიის შეფი, თემურ მღებრიშვილი, პოლიციის სამმართველოსთან არსებულ საპარიკ-

— რატომ, მე ცხოველებიც მიყვარს. ერთი კავკასიური ნაგაზი მყავს, როგორც ადამიანს, ისე ველაპარაკები. ჩემთან ერთად მისულ სტუმარს არ ერისი, ეფერება. თუ ვეჭვები, — აბა გაიხედ, ბომბორ, იმას ბოსტანში რა უნდა-მეთქი, ეს თვინიერი არსება მხეცად იქცევა... ხე უნდა გიყვარდეს ადამიანს, მინა... არ არსებობს არაფერი, ღმერთის შექმნილი, რისი სიყვარულიც არ შეიძლება. ჰოდა, ადამიანები თუ არ გიყვარს, აბა რისთვის არსებობ?

— მეცერი მამა ხართ?

— არა ვარ მეცერი შვილებისა და მით უმეტეს, შვილიშვილებისათვის. ჩვენი მამა-შვილობა მეგობრობაა. გოგო, მაგალითად, ჩემი მე-საიდუმლოა, ბიჭი, შეიძლება დედასთან უფრო იყოს ახლოს.

— ვიცო, იმას, რასაც ახლა მე ვხედავ, ბევრი ვერც კი წარმოიდგენს: ასეთი ნაჯაფი, დაკოორილი ხელების პატრონი ბრძანდებით...

— მინა მიყვარს ძალიან. ეს შენი შვილიგით არის, იმიტომ, რომ შენი შრომა და ოფლი. ერთი კვირა რომ იაროს ჩემთან ერთად კაცმა ნაკვეთში, ისიც ვეღარ მოშორდება აქაურობას.

— ეს ალბათ პაპისგან გავტო...

— ალბათ... შუადღისას იტყვიოდა: ახლა შრომა არ შეიძლება, დავისვენოთო. ვეჭვობდი: არა მცხელა-მეთქი. შვილი, ვაზის შენუხება აღარ შეიძლებაო, — მიპასუხებდა.

ალალი შრომით, გარჯით, კჭუით ნაშოვნი ფული ყოველთვის ალალა. ისე, ვისაც აქვს ვისაც არ აქვს, მაინც ყველა ერთნაირი სანუხართ არის დამძიმებული. ერთს ეშინია, — არ დაკვარო, არ მომპარო, მეორე ფიქრობს, — სად ვიმოვო, რა ვქნაო...

პაპაჩემმა იცოდა: ზამთარში გასვენებაში ყოფილხარო? ვყოფილხარ-მეთქი. პალტოიანი მკვდარი გინახავსო? არა-მეთქი. შვილი, 10 პალტო რომ გქონდეს, არ ჩაგატანენ, თან ვერ წაიღებო...

დედასაც არ გამოიწყევტია მინასთან კავშირი. შვილიშვილები გიყვებიან: დილოში როდის ნაგვიყვანო... ასეა, კვიცი გვარზე ხტის. მეც მათთვის ვშრომობ, თორემ მე მინდა ორი მეტრი მეტრნახევარზე, მეტი აღარ მჭირდება... მინდა შრომა ისწავლონ. თუ შრომა ისწავლეს, არაფერი შეუძლებათ ცხოვრებაში. ისე კი არ არის, კახური ანგედოტი რომაა: ნაშო, შვილი, თონანაში მომეხმარეო. აბა, რას ამბობ, მამი! მე ქართულ მინაი თონ დავარცხამო?

— თქვენი თავისთვის თუ გრჩებათ დრო თა ვერცერთა...

— დაუშვავთ, გადაღებებზე რომ ვიყავი ან საქმეზე სადმე წასული, ჩემთვის წინდაც არ ჩამომიხანია... ხანდახან ღვიწროს თუ ვიყიდი ჩემთვის, ისიც თუკი არ გამომიგზავნეს. ხან მეუღლე მეუბნება, — არაფერს ყიდულობ საჭმლის მტკის. აბა რა! მთავარია ბავშვი მამდარი იყოს! ტანსაცმლის დაკრება შეიძლება. მე არასოდეს მაკასინები არა მქონია, როცა მიდამი იყო... რა, ვერ გავიხარდ?

— ყველაზე კარგად მაინც სად გრძნობთ თავს: სცენაზე, შინ თუ მინაზე მუშაობისას?

— თავს კარგად იქ ვგრძნობ, სადაც ვხვდები, რომ საჭირო ვარ. თუ სცენაზე უქმობა შეიძლება, შინ ვარ საჭირო, თუ იქ ვარ აუცილებელი, ნაკვეთს ვჭირდები... თუ აქაც დავამთავრებ მუშაობას, ისეც სადაღაც ვაფიქრობ და ასე...

ლელა ჯიჯაშვილი

მ ა ხ ე რ ო შ ი , დალაქ ვიქტორასთან იჭრის თმას. ვიქტორა უკვე 6 წელია, ამ საპარიკმახეროში მუშაობს და პოლიციის თანამშრომლებს 2 ლარად ემსახურება (თუ თავსაც დაბანს, 1 ლარის დამატება მოუწევს კ ლ ი ე ნ ტ ს). ამასთან ვიქტორას ერთი დიდი რვეული აქვს, სადაც „ჩინიებს“ ინერს ხოლმე. ხელფასის აღების შემდეგ კი ერთიანად უხდიან ფულს.

საქეპაშიის ბიჭებს თავად ბატონმა თემურმა ასწავლა შეჭრა.

— ახლა ერთმანეთს კრიჭავენ ხოლმე. მეც მეხერხება შეჭრა, მაგრამ ჩემზე ვერ ვიჭრი, უკან ვერ ვხედავ, — განაცხადა თემურ მღებრიშვილმა.

ექსპრემიერ-მინისტრ თემურ სიგუას თმას მეგობარი სჭრის, რომელიც პროფესიონალი ალპინისტი. ასე რომ, ბატონი თემურის საპარიკმახეროს ხარჯებისგან თავისუფალია.

ზურაბ ჟვანიას მსგავსად, დალაქი შინ მისდის კოკა ყანდიაშვილსაც. თმას შინ იჭრიან პანტელეიმონ გიორგაძე და ბორის კაკუბავაც (თუმცა, ამ უკანასკნელის ამჟამინდელი სალონის ადგილსამყოფელი უცნობია).

როგორც ხედავთ, განსხვავებული აზრის მქონე პოლიტიკოსები არც ამ კონკრეტულ შემთხვევაში გვანან ერთმანეთს.

„კვირის პალიტრამ“ მომავალშიც შემოგთავაზებთ ინფორმაციებს, თუ სად იძენენ ტანსაცმელს ჩვენი სახელოვანი პოლიტიკოსები, სად ისვენებენ და ა.შ. ვფიქრობთ, ჩვენს პოლიტიკურ ცხოვრებაში მსგავსი წერილები წუთით მაინც დაგვაინტერესებს „საკაცობრიო“ პრობლემებს. ისინიც (პოლიტიკოსები) ჩვეულებრივი ხალხია, თავისი დადებითი და უარყოფითი ცხოვრებისეული ჩვევებით.

ზურა ქაჩილიშვილი

ბავშვები და სიზმარი

ბავშვის საოცრად რთული რეალური სამყარო — ინტუიცია, გრძობები, მკაფიო გამოხატულებას ძილში პოულობს. ზომავს მტად ემოციური ბავშვები ძალიან ხშირად ხედავენ მკაფიო სიზმრებს, რომელიც შესაძლოა კომპლექსებს შექმნას. ბავშვის ქვეცნობიერებაში დაგროვილ შეგრძნებებს ვერ უშკლავდება სიზმრების სამყარო. ღამის კომპარები აწინებენ ბავშვს.

ბევრი დედა ცდილობს, შეშინებულ შვილს ჩაუნერგოს, რომ მას საშიში არაფერი უნახავს. არ შეიძლება ამის გაკეთება, ვინაიდან ასე შიშს ბავშვის სულში მოამწყვდევთ. მიეცით პატარას საშუალება, დაწვრილებით გაიპოთ ყველაფერი, რაც სიზმარში მოხდა, თანაც სჯობს მრავალჯერ მოყვეს. არც ერთი დეტალი არ გამოჩნდეს, ვინაიდან სიზმრის დეტალური გახსენება შიშს გაუქარწყლებს. გახსენდეთ, თუ თქვენი პირველი ამტკიცებს, რომ სიზმარში ცა წითელი იყო და ბალახი იკბინებოდა, არ გაუწიოთ წინააღმდეგობა.

ბავშვის შევლა ყველაზე მარტივი საშუალებით შეგიძლიათ. როცა ის თავის ნაამბობს დაასრულებს, მოეხმარეთ, მოიფიქროს სიზმრის სხვა დასასრული: ფანტას-

ტიური, სასაცილო და აუცილებლად ბედნიერი. ცნობილი ფსიქოლოგი კარლ იუნგი დარწმუნებულია, რომ კომპარები გადაქცევა ზღაპრად ბავშვს შიშს გაუქარწყლებს. თვალყურით ადევნეთ თქვენი შვილის თამაშს. თუ პანისას რაიმე აწუხებს, თამაშის თემა და მოტივი განუწყვეტილად გამეორდება. ეს არის მისი ინტუიციური მცდელობა, გაერკვეს თავის ემოციებში.

არ შეიძლება ძილის წინ ხმაურიანი თამაშებით ბავშვის გართობა, ტელევიზორის ყურება, კომპიუტერით თავის შექცევა, გვიანობამდე სტუმრად დატოვება. ძილის წინ სასურველია, ცოტა ხნით გაასეირნოთ სუფთა ჰაერზე, გაუკეთოთ დამაწყნარებელი ბალახების აბაზანა, დაალევირთოთ თბილი რძე, ლოგინში ჩაანწიოთ მის საყვარელ სათამაშოსთან ერთად. ყველაფერი ეს ხელს შეუწყობს ჯანმრთელ, უშიშარ ძილს.

ლიზა №12

წარსულსა და მომავალს შორის ცისციცი

ცისტიტით დაავადების შემთხვევაში, ზოგჯერ შეგვიძლია არ მივმართოთ ექიმს, რადგან ხანდახან მისი სიმპტომები თავადვე ქრება ხოლმე, მაგრამ არსებობს რისკი, რომ დაავადება მწვავე ფორმით ქრონიკულში გადავიდეს.

ცისტიტის დროს აუცილებელია ანტიბიოტიკების მიღება და შარდში ბაქტერიების მოსპობა. მკურნალობის კურსში შედის საერთო ჰიგიენური ღონისძიებებიც. პირველ რიგში, რაციონიდან გამორიცხეთ მარილიანი, მწარე, ცხარე საკვები, სუნელები, ალკოჰოლი. დიეტა აუცილებელია. დღის მანძილზე უნდა მიიღოთ სულ ცოტა 1,5 ლ წყალი. მკურნალობის დროს აუცილებლად სიმშრალესა და სითბოს უნდა იყოთ, ვინაიდან სიცხის შეგრძნება რადიკალურად უშლის ხელს მკურნალობას და, მეტიც, შესაძლოა, შარდის შეუკავებლობა გამოიწვიოს. ძალიან ეფექტურია გვირილისა და ევკალიპტის თბილი აბაზანები (37-38°) დღეში ორჯერ 10-10 წუთით. დადებით ზემოქმედებას ახდენს აგრეთვე ადგილობრივი თბილი მკურნალობა. აუცილებელია გაეცინჯოთ უროლოგს. გამოიკვლიეთ, ხომ არ ხართ დაავადებული ავადმყოფობით, რომელიც ხელს უწყობს ცისტიტს. ხშირად ეს არის სქესობრივი გზით გადასული ინფექცია. უნდა გამოირიცხო სერიოზული დაავადებები, რომელიც ცისტიტით იწოდება — პაპილომები, შარდის ბუშტის სიმსივნე, ტუბერკულოზი. სასურველია, შარდგამომყოფი ორგანოების სისტემის სრული ულტრაბერითი გამოკვლევა.

ამერიკელი ექიმმა ბობ არნომ გამოკვლია, რომ მელ-შიც ამტკიცებს, რომ დიეტის საშუალებით შესაძლებელია კიბოს თავიდან აცილება. აუცილებელია რამდენიმე წესის დაცვა:

1. ყოველდღიურ რაციონში სიხის პროდუქტების ჩართვა.
2. უნდა გამოირიცხო ჩიპები, კარტოფილი — ფრი და მარგარინი, ხოლო მათ ნაცვლად ყოველ დღე მიიღოთ თევზი ან თევზის ქონი კაფსულების სახით, აგრეთვე 2 სუფრის კოვზი ზეთისუნის ზეთი.
3. აუცილებელია ყველა სახის კომბოსტოს, სტაფილოს, თაღამისა და ბოლოკის მიღება.
4. უნდა მოერიდოთ ცხიმთან ყველსა და რძეს, ხორცსა და ქვხეს. მათ მაგიერ უფრო სასარგებლოა უცხიმო, ალუბლიანი იოგურტი. ეცადეთ დასწოთ ინსულინის რაოდენობა ორგანიზმში.
5. ყოველ დღე მიირთვით 25-30 გ ლეღვი, გამხმარი ქოქოსის კაკალი.
6. აუცილებლად შეიტანეთ რაციონში მწვანე ჩაი, ხილი და ბოსტნეული: მანყვი, ფორთოხალი, კივი, ნიბელი ყურძენი, გრეიფრუტი, ბანანი, სალათის ფურცლები, ნიბელი ნინაჯა და განსაკუთრებით ნიორი.
7. მოერიდეთ ზედმეტ წონას, განსაკუთრებით ცხიმების დაგროვებას

ინფექცია, ხომლის შესახებ უნდა იცოდეთ...

დღეს საქართველოში სქესობრივი გზით გადამდებ დაავადებათა რიცხვის ზრდა მართლაც რომ შემამოფრთხილებელია. ძლიერ გავრცელებულ პათოლოგიათა შორისაა — ქლამიდიოზიც. დაავადება ინფექციური წარმოშობისაა და მისი გამომწვევი ბაქტერია ე.წ. ქლამიდია. ინფექცია საშიში იმიტომაცა, რომ ის სქესობრივის გარდა საყოფაცხოვრებო (წყალი, საერთო მოხმარების თეთრეული და ა.შ.) გზითაც „მშვენივრად“ გადაეცემა. აქედან გამომდინარე, მისთვის ასაკობრივი შეზღუდვები არ არსებობს და ის ყოველ ჩვეთაგანს ერთნაირად ემუქრება!

ბით „სკვებს“ აკეთებენ, რითაც თითქოს უკვე განკურნებული დაავადების რეციდივებს (განმეორებას) ინევენ.

ჩვილები, სიმპტომები...

— დამახასიათებელია თვალის წვა, ქავილი, სინითლე, ცრემლდენა (უნდა გამოირიცხო მისი ალერგიული ხასიათი). დილაობით მოთეთრო-მოყვითალო ფერის გამონადენი, ქუთუთოების შეშუპება.

— ხანგრძლივად მიმდინარე, ხშირად განმეორებადი პნევმონია, ბრონქიტი და ა.შ.

— წვის შეგრძნება შარდვის დროს.

— წვისა და ქავილის შეგრძნება გენიტალიის (სასქესო) არეში, მომწვანო-მოყვითალო ფერის გამონადენი.

— ხშირად განმეორებადი ცისტის (შარდის ბუშტის ანთება), ურეთრის (შარდსადენების ანთება) მოვლენები.

— უშვილობა;

— პერიოდულად ლიმფური ჯიკვლების გადიდება და მტკიცეულობა — კისრის, ილიის, საზარდულის არეში;

— სახსრების ტკივილი (უნდა გამოირიცხო რევმატიული „წარმოშობა“ — ამ დროს სახსრის ტკივილი ძირითადად წვიმიან ამინდთან არის დაკავშირებული). ეს განსაკუთრებით მსხვილ სახსრებს ეხება — მუხლი, ბარძაყი, მხარი და ა.შ.

ბის არსებობის შესახებაც არც კი ვცხობ.

ინფიცირებულთაგან მკურნალობას ყველა არ სირობს, მაგრამ ექიმის მეთვალყურეობა მაინც აუცილებელია. საქმე იმაში გახლავთ, რომ ორგანიზმში „ჩაბუდებული“ ქლამიდიას ზოგჯერ მოულოდნელ დარტყმას დაინფიცირებიდან რამოდენიმე თვესა და წელში „იძლევა“. სწორედ ამასია ინფექციის ვერაგობა

დიაგნოსტიკა...

ინფექციის არსებობაზე ეჭვი ზემოთ ჩამოთვლილი ჩივილების დროს უნდა აღიძრას. რაც შეეხება ზუსტ

დიაგნოსტიკას — ეს სისხლის სერიოლოგიური ანალიზით უნდა განისაზღვროს.

მწვავე პროცესის დროს — ე.წ. იმუნოგლობულინი M, ქრონიკული — სას კი — იმუნოგლობულინი G.

ეს იმუნოგლობულინები ქლამიდიის წინააღმდეგ ორგანიზმის მიერ გამოშვებული „ბრძოლის იარაღი“ — ე.წ. ანტისხეულებია.

მკურნალობა...

ქლამიდიოზი სერიოზულ მკურნალობას მოითხოვს. ქლამიდიოზით გამოწვეული ფილტვების ანთებისას ანტიბიოტიკების დიდი დოზებით ხანგრძლივი მკურნალობა აუცილებელია.

ანტიბიოტიკები და სხვა სამკურნალო ქიმიური პრეპარატები კვალფიციური ექიმის მიერ უნდა იქნეს შერჩეული.

მაია მუხომგული

ხალხური მედიცინა
მაქსიმალურად გარანტია!!!

- * „ნერვის ანთება“;
- * რადიკულიტი;
- * ოსტეოქონდროზი;
- * „დისკის ამოვარდნა“
- * სახსრების დაავადებები.

მკურნალობა ვეფხვარია პიკანოვი დეპანდინა!!!
მის: რაინიბისი პოლიკლინიკა, სოფელი დავაისი 87, კაბ. №11
☎ 63-91-92 (კაბ.); 61-02-97

სერსემლის დაავადებათა (ოსტეოქონდროზი, დისკოზი, ართროზი, სპონდილოზი) და მათი სერსემლი, კუნთოვანი, მყესოვანი, ხასსროვანი და ხასსროვანი გართულებების კომპლექსური მკურნალობა

მამიძე ვერტიკალიზაციის ცენტრი, მანუალური თერაპიის ცენტრი

თბილისი, ავ. ჯავახიშვილის №1, I სართ. ოთახი 9
ტელ: 96-95-69; 877-43-31-26

SGS — მსოფლიო სექსოლოგთა ასოციაციის და გერმანიის სექსოლოგთა ფედერაციის წევრი

SGS — თანამედროვე ტექნიკური ბაზა

SGS — მალაქალაქის მკურნალობის და ფსიქოლოგიის

SGS — განკურნების მაქსიმალური გარანტია

SGS — აბსოლუტური ანონიმურობა

ჩვენი პროფესიონალიზმი თქვენი თვითდაჯერების გარანტია!!!

ექიმი-სექსოლოგი, ფსიქოლოგი და ფსიქოთერაპევტი მზად არიან დაგეგმონ ყველა სახის სექსუალური დარღვევის, ნევროზული სიმპტომების დიაგნოსტიკასა და მკურნალობას.

1. სექსობრთა აქტის ნატივების გასწავლა ან შეუქმნა, მათ შორის: „ბრველი საქონირო ღამის“ პრობლემები.
2. სექსობრთა აქტის განხორციელება ან ნაადრევი დამთავრება.
3. ამპულტაციის ქირურგიული მკურნალობა, ასის წიშების მოშორება.
4. კონფლიქტები ოჯახში და მის გარეთ.
5. დემონსტრაცია, ძილის დარღვევა, აკაბატება და ენერგეტიკული დაქვეითება.
6. კონტაქტის შიში და ურთიერთობის პრობლემები.

ფსიქოლოგიური და სექსოლოგიური სამსახური SGS
თბილისი, ა. ჭავჭავაძის გამზ. №5 (ყოფილი „დეკამიანისა“), მე-3 სართ. კაბ. 40-41-42-43. ტელ: 29-34-39. მიღება 10-19 სთ-მდე

რვა რჩევა მანდილოსანთათვის

ამერიკელი ექიმმა ბობ არნომ გამოკვლია, რომ მელ-შიც ამტკიცებს, რომ დიეტის საშუალებით შესაძლებელია კიბოს თავიდან აცილება. აუცილებელია რამდენიმე წესის დაცვა:

1. ყოველდღიურ რაციონში სიხის პროდუქტების ჩართვა.
2. უნდა გამოირიცხო ჩიპები, კარტოფილი — ფრი და მარგარინი, ხოლო მათ ნაცვლად ყოველ დღე მიიღოთ თევზი ან თევზის ქონი კაფსულების სახით, აგრეთვე 2 სუფრის კოვზი ზეთისუნის ზეთი.
3. აუცილებელია ყველა სახის კომბოსტოს, სტაფილოს, თაღამისა და ბოლოკის მიღება.
4. უნდა მოერიდოთ ცხიმთან ყველსა და რძეს, ხორცსა და ქვხეს. მათ მაგიერ უფრო სასარგებლოა უცხიმო, ალუბლიანი იოგურტი. ეცადეთ დასწოთ ინსულინის რაოდენობა ორგანიზმში.
5. ყოველ დღე მიირთვით 25-30 გ ლეღვი, გამხმარი ქოქოსის კაკალი.
6. აუცილებლად შეიტანეთ რაციონში მწვანე ჩაი, ხილი და ბოსტნეული: მანყვი, ფორთოხალი, კივი, ნიბელი ყურძენი, გრეიფრუტი, ბანანი, სალათის ფურცლები, ნიბელი ნინაჯა და განსაკუთრებით ნიორი.
7. მოერიდეთ ზედმეტ წონას, განსაკუთრებით ცხიმების დაგროვებას

ჯახ-ექიმის ჩრევანი

— ავიტამინოზის თავიდან ასაცილებლად დეკემბრიდან დავიწყით პოლივიტამინების რეგულარულად მიღება.

— ჭორფლს ადვილად მოვიშორებთ, თუ განვიხილავთ (ორი კვირის განმავლობაში) დღეში ერთხელ ნავისკამთ გახეხილ ხახვს.

— გაზაფხულზე უმჯობესია ქუჩაში გამოვიდეთ ხელთათმანებით და სახეზე ნავისკამ მზისგან დამცავი კრემი. ქუჩის მტვერი ალიზიანებს და ქერცლავს სახის კანს და ხელებს, ინვეს ალერგიას.

— ავილოთ თანაბარი რაოდენობის (ორ-ორი ჩაქ) ასკილი, ჭინჭარი, კრახანა და მელიკუდა. დავასხათ 3 ჩაქ ადუღებული წყალი, დავდგათ ნელ ცეცხლზე. 1 სთის შემდეგ გადავწუროთ. მივიღოთ დღეში 3-ჯერ, ყავის ფინჯნით ჭამამდე. შევლის ფიბროზის.

— ჭორფლისა და ლაქების მოსაცილებლად და სახის კანის გასა-

სუფთავებლად კარგია ხაჭოს ნიღაბი, რომელსაც უნდა გავუროთ ცოტაოდენი კვერცხის გული და 2-3 წვეთი წყალბადის ზეჟანგი.

— ხველის შესაჩერებლად ენაზე გავიჩეროთ თაფლი, დავამატოთ ძალიან ცოტა კარაქი.

— მომატებული არტერიული წნევისას ენაზე რაიმე ტკბილი დავიდოთ, მოვწუნოთ კანფეტი ან შაქრის ნატეხი (წინასწარ ამოვავლოთ თაფლში ან შედედებულ რძეში), ხედავს და ჟოლოს მურაბა, პალვა. ასეთი „ტკბილი თერაპიისთვის“ საკმარისია 5-7 წუთი. დაბალი არტერიული წნევის დროს კი, პირიქით, ენაზე დავიდოთ რაიმე მჟავა, მაგ. ლიმონის ნაჭერი.

— დაღლილობის და გაღიზიანების მოსახსნელად პირში რამდენიმე წუთით დავიდოთ პიტნის ჩაი.

— ჟოლოსა და მარწყვის იოგურტის აბაზანა, რომელშიც ქალი 1 საათი უნდა იწვეს, უკეთეს ეფექტს იძლევა, ვიდრე რძისა. იოგურტის

მასაჟის შემდეგ ქალის სხეული ისეთი აღმგზნებით სურნელით ივლინდება, რომ ვერც ერთი მამაკაცი ვერ უძლებს ცდუნებას.

— თუ ავადმყოფი ე.წ. ნაწოლები გაუჩნდა, ძილის წინ დაუზილეთ ზურგი და საჯდომი ქაფურის სპირტით. მერე თანაბარი ნილი ქაფურის ზეთისა და თუთიის მალამოს ნარევი. შედეგი ნამდვილად გაგაოცებთ.

— თუ რძის დაღვევის შემდეგ ადამიანი იგრძობს კუჭის ტკივილს ან დიარეის (ფალარათის) საშიშროებას — ეს შესაძლოა სულაც არ იყოს მონამავლის ნიშანი. კუჭ-ნაწლავის ტრაქტის ანტიბიოტის ინვეს ლაქტოზა (რძის შაქარი), რომელსაც მორბილი ადამიანის ორგანიზმში პრაქტიკულად ვერ ითვისებს. დანაყუთ თითო ჩაქ შაქარი და ჩაი, პუდრად ცეცხლი ფხვნილი გაყავით სამ ნაწილად და უწყლოდ მიიღეთ დღის მანძილზე.

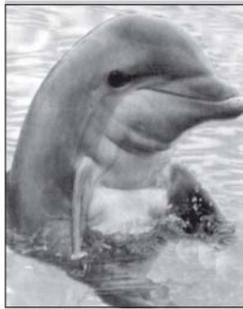
უჩვეულო მძღოლი

როცა ქ. კლირვოტერის (ფლორიდა) საპოლიციო პოსტს რუსი ფერის „ბიუიკი“ მიუახლოვდა, კანონის დამცავთა ყურადღება მანქანის უჩვეულო სვლამ მიიპყრო. იგი ძალიან ნელა მოდიოდა და ნამდვილად გადადიოდა შემხვედრ ზოლზე. პოლიციელებმა იფიქრეს, ალბათ მძღოლი მთვრალია და გაჩერების ნიშანი მისცეს. მძღოლმა არ გააჩერა და მშვიდად ჩაუარა პოლიციელებს, რომლებმაც გაოცებისგან პირი დააღეს — მძღოლის ადგილას უზარმაზარი, მწვანე ხელი იჯდა, მოკლე თათებით საჭე ჩაებლუჯა და მანქანა მიჰყავდა! პოლიციელები რამდენიმე წამში მოეგონეს გონს და მოძრაობის წესების დამრღვევს ათი მილის მანძილზე სდგეს. ბოლოს, გზის პირას მიიმწყვდიეს და გააჩერეს. მანქანასთან მისულ კანონის დამცველებს უზარმაზარი

იგუნა გულგრილად მისჩერებოდა. გვერდით უდარდელად ხერინავდა მანქანისა და იგუნას პატრონი. როგორც საპოლიციო განყოფილებაში გაიკვია, ჯონ რუბელი ლხინიდან ბრუნდებოდა. „ბუნებრივია, საჭის მართვის თავი არ მქონდა, სემმა, ჩემმა იგუნამ, მშვენივრად იცის შინისკენ მიმავალი გზა, თანაც მანქანის მართვაც შეუძლია“, — თავს იმართლებდა ჯონი. მიუხედავად დამაჯერებელი არგუმენტებისა, რუბელი მაინც გვარიანი თანხით დააჯარიმეს.

პროვოდა №4

დეღვინები - კოსმოსიდან?

ჩინელმა ბიოლოგმა ჰუ სენსუნგმა ერთობ გააოგნა მეცნიერთა წრე, როცა განაცხადა — დეღვინები კოსმოსიდან 100 ათასი წლის წინ ჩამოსულ არსებებია შთამომავლები არიანო. ეს განცხადება მეცნიერებმა და უზრუნველყოფის ხელისუფლებამ, რბილად რომ ვთქვათ, სკეპტიკურად მიიღეს. მაგრამ დოქტორმა ჰუ სენსუნგმა დაასაბუთა თავისი თეორია. კერძოდ, დაამტკიცა, რომ ზოგიერთ დეღვინს ადამიანზე უფრო მაღალი ინტელექტის კოეფიციენტი აქვს. პროფესორი აგრეთვე ირწმუნებოდა, — ზოგჯერ ტელეპათიური კავშირი მაქვს რამდენიმე საცდელ დეღვინთანო. „ახალგაზრდა დეღვინის კვლევისას ვიგრძენი, — ტვინით უცნაურ სიგნალს ვუბნობოდი, — თქვა მან, — მალე მივხვდი, მას დეღვინი მალევედა. ამ სიგნალს ალექსანდრე, როგორც აზრებს და სახეებს...“

პროფესორის ჰიპოთეზის თანახმად, დეღვინები დედაქმინაზე 100 ათასი წლის წინ მოხვდნენ. თავისი პლანეტიდან, რომელიც მონამულური აღმოსავლეთი, ვარსკვლავთშორისი სოხალდებით ჩამოვიდნენ. დედაქმინაზე მათი ტექნოლოგიები უფრო ადრე აღმოჩნდა და ამიტომ ასწრაფად მანძილზე სრულიად გადაგვარდნენ. ბუდის ირონიით „ვარსკვლავთშორისი სტუმრები“ მეორედ ხდებიან გარემოს დაბინძურების მსხვერპლი. ჩვენი ოკეანის შხამიან წყლებში ისინი მასობრივად იღუპებიან, მაგრამ ახლა მათ ადამიანთა დახმარების იმედი აქვთ. პროფესორმა თქვა, რომ ჩინეთის ხელისუფლება მის მოსაზრებას სერიოზულად მოეკიდება და ახლა განიხილება საკითხი, თუ რა დახმარება გაუწიონ მეცნიერს მომავალი კვლევებისთვის. „დეღვინებთან ჩემი კონტაქტი მხოლოდ სანყის ეტაპზეა, — ამტკიცებს მეცნიერი, მაგრამ იმედი მაქვს, მალე საგრონო პროგრესს მივაღწევ. მჯერა, მათ მრავალი რამ აქვთ სათქმელი ჩვენითვის და მათ ცოდნას, რომელიც სრულიად სხვა ცივილიზაციებში ჩაისახა, დიდი სარგებლობის მოტანა შეუძლია ადამიანებისთვის.“

ტანია ვლასტ №2

ბრასაზე ინვა ღრუბუნა...

ამერიკაში აგერ უკვე მერამდენე წელია ტარდება ცერემონია, რომლის მსგავსი ჩვენ ჯერ არ გვიჩილავს. სანახავად მართლაც ღირს — იგი ხომ ძირეულად განსხვავდება ყველა სილამაზის კონკურსისა თუ ტელეფესტივალისაგან. ლაპარაკია ცხოველებისადმი სასტიკი მოპყრობის თავიდან ასაცილებლად ამერიკული საზოგადოების უმადლესი ჯილდოების ოთხეუბა მოქმედებისთვის გადაცემის ყოველწლიურ ცერემონიაზე. სულ ცოტა ხნის წინ ნიუ-იორკში ჩატარდა მორიგი დეფილე. სასტუმრო „ესკისის“ დიდებულ დარბაზში ჯილდოზე წარადგინეს სამი ნომინანტი — ოთხფეხა არსებები, რომელთაც გადაარჩინეს თავიანთი ორფეხა მოძმეები.

გად განუღი სა-მაშველო საშუალებებისთვის დაჯილდოვდა.

და ბოლოს, მთავარი პრიზი გადაეცემა შინაურ ცხოველს, რომელმაც თავისი გმირობით უფარგნა ყველა, უფრო სწორად, არა იმდენად გმირობით, რამდენადაც მისი ჯიშისათვის შეუფერებელი ერთგულებითა და გამჭრიახობით. პირველი პრემია გადაეცა... ღორს. ამ მომხიბლავმა ღრუტუნამ, სახელად ლულუმ, გულის შეტევისაგან იხსნა საკუთარი პატრონი. თურმე ლულუმ მშინვე მიუხვდა პატრონს, ცუდად რომ იყო და საჩქაროდ ქუჩაში გაგარდნილა. შუა ტრასაზე განოლილა და როცა მანქანების ნაკადი შეჩერებულა, ლულუმ მისთვის შესაძლო შექმნილი მოძრაობებით უნიშნებია მძღოლებისათვის გამომყვითო. დახმარება დროული აღმოჩნდა. ლულუმ კი სახელისა და ჯილდოს გარდა, სიცოცხლის ხანგრძლივი „საგზურიც“ მიიღო. ახლა იგი აღარასოდეს შეხვდება ნაჯახმოღრებულ ყასასს, ვისთვისაც, სიმართლე უნდა ითქვას, ასუქებდნენ კიდევ.

მირ ნოვოსტი №39

ცხოველები ჩვენზე ჭკვიანები უოფილან

ოდითგანვე იყო ცნობილი: გეოპათოგენური ზონების, „დამლუპველი ადგილების“ გავლენა ადამიანზე, მაგრამ წინაპართა ცოდნა თანდათან დავივიწყეთ. ცხოველები კი ჩვენზე გონიერები აღმოჩნდნენ. ძალს, მაგალითად, გვიარაფრით შეაგდეს სადგომში, რომელიც გეოპათოგენურ ზონაშია აგებული; ქათმები კვერცხს აღარ დებენ და ბუქმბუხი სცივით, თუ საქათმე „დამლუპველ ადგილზე“ დგას. ასეთი ზონების კვლევა დასავლეთში ჯერ კიდევ 20-იან წლებში დაიწყო და შედეგები მნიშვნელოვანი აღმოჩნდა. მაგალითად, შტუტგარდში ხუთ ძირითად გზაგასაყარზე აგებულ ონკოლოგიურ საავადმყოფოებში სიმსივნით დაავადებულ ავადმყოფთა სიკვდილიანობა ყველაზე მეტი აღმოჩნდა, სხვა საავადმყოფოებთან შედარებით. მედიცინის მეცნიერებთა დოქტორმა მანფრედ კურკიმ აღმოაჩინა, რომ სხვაზე არე გარდაცვლილი 58 ავადმყოფის საწოლი იდგა მიწისქვეშა ქერქის გარღვეულ ადგილებზე. ექიმმა ე. პარტმანმა უჩვეულო ექსპერიმენტი ჩაატარა: მოიწვია ადამიანები, რომელნიც მზად იყვნენ, გაეწირათ თავი მეცნიერებისთვის, დააბინავა ისინი გეოპათოგენურ ზონებში მდებარე ბინებში. ცოტა ხნის შემდეგ პირებმა თავი ცუდად იგრძნეს — გაუშინდარ პულსი, მოემატათ ირტერიული წნევა, შეეცვალათ სისხლის შემადგენლობა. ახლახან პეტერბურგელმა მეცნიერებმა დაიწყეს მანვე კერების კვლევა. მათ შეადგინეს უნიკალური რუკა სანქტ-პეტერბურ-

გისა, სადაც აღნიშნულია მიწისქვეშა ქერქის ნარღვევები, ამასთან შეამოწმეს მილიონობით ადამიანის ჯანმრთელობა. შედეგები გამოგნებელი აღმოჩნდა. სიმსივნით, ლეიკემიით, გულის იშემიით, გაფანტული სკლეროზით დაავადებულ ადამიანთა უმეტესობა ცხოვრობს ამჟამად გაუქმებული მიწისქვეშა მდინარის კალაპოტების, გვირაბების, მაღაროების ადგილებზე. რა თქმა უნდა, მიზეზი მხოლოდ ეს არ არის. ქალაქის ცენტრში მეცნიერებმა აღმოაჩინეს შენობა, სადაც ზემოხსენებული დაავადებები უმეტესად გვხვდება. გვირაბები, უარყოფითად მოქმედებს გვირაბები, წყალსანრუტები (მიწისქვეშა), ძველი, გაუქმებული მდინარეთა კალაპოტები, ნაპალარაობი ადგილები. ცხოველებისათვის კი სწორედ ასეთი ადგილები შეიძლება იყოს კომფორტული — კატებს, მაგალითად, ძალიან უყვართ ბინაში ეკოლოგიურად დაბინძურებული ადგილი, ასევე ნიჟელ ჭიანჭველებს, ისინი სიამოვნებით დებენ იქ კვერცხებს და მრავლდებიან.

ვოკრუგ სვეტ №2

კატის წინასწარმეტყველება

— თუ კატა გაზაფხულზე ხშირად დაგორგლილი წევს, ზაფხულში ცვი იქნება. თუ ეს შემოდგომის ხდება — ზამთარში ძლიერი ყინვები მოსალოდნელი. იგივე მოხდება, თუ ზაფხულში ლუმესისკენ ან საკვამლე მილებსკენ გაიწევს.

— თუ კატას გემრიელად სძინავს დღისით, კარგი ნიშანია, სითბოს დაიჭერს, მზიანი დღეები დადგება.

— თუ იატაკს ფხაჭინს, ქარი ამოვარდება.

— თუ, მიუხედავად დატანებისა, კედელს მიადგა, გავდრდება, თუ მაგიდის ფეხს — ამინდი შეიცვლება.

— თუ თათს ილოკავს, სითბოს დაიჭერს.

— თუ კუდს ილოკავს და თავს მალავს, გაავდრდება.

— თუ ატყინებს, იწვივებს.

— თუ სამჯერ ზედიზედ დააცემინა, ვიღაცა გაცივდება.

— თუ კატა რომელიმე ოჯახის წევრის თვითან მოკალათდა, ავად გახდომა ელის.

— თუ ოჯახში ვინმე მართლა მძიმედ არის ავად, ასეთი რიტუალი უნდა შესრულდეს: ოთახში, სადაც ავადმყოფი წევს, მორეცხეთ იატაკი. ჭუჭყიანი წყალი კატას შესახით და მამინვე გარეთ გააგდე. ამბობენ, ეს იდუმალი ცხოველი ჭუჭყთან ერთად სახლიდან ავადმყოფობას გაიტანს.

— თუ კატას მაგიდაზე წოლა და ძილი უნდა, დაუშალეთ, გააგდე. თუ მაინც არ დაიშლის თავისას, იცოდეთ, ვიღაცის სიკვდილს მოასწავებს.

— თუ კატები „პირს იბანენ“ და ყურის ძირს „ისუფთავებენ“, მოულოდნელი სტუმარი გეწვევით.

— თუ კატა იზმოვება და უკანა ფეხებზე იწევა, თანაც ვინმესკენ მიიწევს, ძვირფასი საჩუქარი ან რაიმე ახალი გეცის.

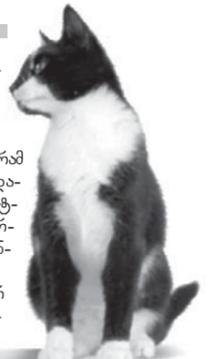
— ჯერ ერთი, არასოდეს იჩუქოთ კნუტი, მაგრამ ნურც დიდ თანხას გადაიხდით. ჩვეულებრივ, კნუტში აძლევენ მაგრად მოხარულ კვერცხს და რამდენიმე კაპიკს.

— ახალ სახლში ჯერ კატა შედის, შემდეგ — პატრონი.

— ყურადღება მიაცხეთ, რომელ ადგილს ამოიღებს თვალში კატა. იმის მიხედვით განლაგეთ ავეჯი. კატის მოწონებულ ადგილებზე ავეჯს ნუ დადგამთ, განსაკუთრებით საწოლებს, საშუშო მაგიდებს, საფარძლებს, რომლებშიც გიყვართ მოკალათება. დამიხსოვრეთ: რაც კარგია კატისთვის, ის ადამიანისთვის მავნეა.

კატის საყვარელ ადგილებში ბინის უარყოფითი მუხტია თავმოყრილი. კატა მას დადებით მუხტად გარდაქმნის, ეს ცხოველი ისე ასუფთავებს ბინას უარყოფითი მუხტისგან, როგორც კარგი მტვერსასრუტი.

— მომავალში კატა არამც და არამც არ დატოვოთ სახლში. ისინი, მადლობა ღმერთს, თვითონ მიდიან. თუ არ წაუვლი, თქვენ გაიყვანეთ, საჭმელიც დაუტოვოთ, თუ არა და, ოჯახში შეიძლება დიდი უბედურება დატრიალდეს. ღმერთმა ნუ ქნას!

ბოსლენდე ნოვოსტი №29

ბავილოზის ნაყოფი

ჩვენ მესამე ათასწლეულის ზღურბლზე ვდგავართ. დადგა დრო, ცივილიზაციას ეზიარონ ჩვენი უფროსი (დარვინის მიხედვით) ნათესავი-პრიმატები.

მაგალითად, სენეგალელმა მეცნიერებმა აღმოაჩინეს შიმპანზეთა და ბაბუინების მთელი კოლონიები, რომელთაც სანიტარიისა და ჰიგიენის საფუძვლები შეუსწავლიათ. ახლა ისინი გაურბიან წყლის დაღვეას დაბინძურებული გუბებებიდან. უფრო მეტიც, ფილტრავენ მას: ქვიშაში ორმოს ამოხრნიან და ელიან, როდის აივსება. გამოკვლევებმა ცხადყო, თუ გუბებში უხვადაა მავნე ორგანიზმები, ქვიშით წყლის გაფილტვრის შემდეგ იგი სრულიად უვნებელი ხდება. მეცნიერთა აზრით, პრიმატები თვითონ „ცხოვრებისეული პრაქტიკით“ მიხვდნენ ქვიშის მადეზინფიცირებელ თვისებას.

პრიმატებს ფილმების ყურებაც უყვართ და თურმე მათგან სასარგებლო ჩვევებსაც იძენენ. პეკინის ზოოპარკის სამმა მკვლევარმა, ძუ შიმპანზეებმა — ყასიმინმა, ანტიამ და ანაკერმა კატეგორიულად თქვეს უარი შვილების გამოკვებაზე. აღმოჩნდა, რომ ასეთი რამ მარტო ადამიანებს შორის როდი ხდება, დიდხანს იწვალეს ზოოპარკის თანამშრომლებმა, მაგრამ დედებს შვილებზე გული

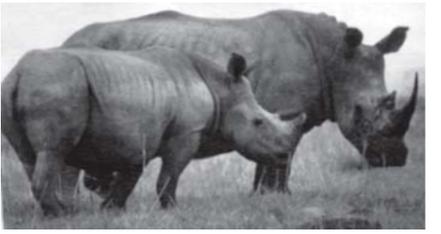
ვერ მოუბრუნეს. მამინ ვოლიერში ტელევიზორი დადგეს და სამ შიმპანზეს უჩვენეს ფილმები მზრუნველ დედებზე. ჩანს, ამან მათი გულები მოალობ, რადგან დეგოპირი ინსტინქტი გაელვითა.

თურმე შიმპანზეს შესძლებია დედებისა და შვილების ამოცნობა გარეგნული მსგავსების მიხედვით. შიმპანზეს უჩვენებდნენ სხვა შიმპანზეებისა და მათი შთამომავლების სურათებს. მცირე ხნის დაკვირვების შემდეგ, ისინი თითქმის უშეცდომოდ ცნობდნენ დედებსა და მათ მამრობითი სქესის შთამომავლებს. ჭუბინ ცნობენ თავიანთ ხვად ნათესავეს. ამით თავიდან ირიდებენ მათთან ახლო ურთიერთობას. ხვადი შიმპანზეები ცნობენ თავიანთ ბიძაშვილებს და ეს ეხმარება მათ შუკავშირებაში, რაც ძალზე მნიშვნელოვანია მაიმუნების ცხოვრებისთვის.

ორაკული №2

თეთრი მახსოვების დაბუნება

მათი გამოსახულება რამდენიმე ათასი წლის წინ კლდეებზე გამოჩნდა. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ კაცობრიობა თეთრი მარტორქას ჯერ კიდევ უძველეს დროს შეხვდა, მაგრამ ეს შეხვედრა ამ ცხოველებისთვის, რომლებიც სიდიდით მხოლოდ საბოლოებს ჩამორჩებიან, საბედისწერო აღმოჩნდა.

მონადირე გაედევნა დაჭრილ ანტილოპას და გზად შემოხვედრილი ოთხი მარტორქა უზარალოდ მოკლა და მათი მორი მგლების საძიძვად დატოვა. ბევრი ამყობდა კიდევ, რომ ერთ დღეში 8-9 მარტორქა მოკლა.

ძველთაგანვე მარტორქის რქით ვაჭრობდნენ, მისგან თასს აკეთებდნენ. ამბობდნენ, რომ ასეთ თასებს მაგიური ძალა ჰქონდათ და სითხეში ჩასხმულ ნებისმიერ სანამალავს აღმოაჩენდნენ. სწამთ, რომ რქისგან დამზადებული ფხვინილი პოტენციას აძლევს, ამიტომაც ბრაკონიერები დღესაც კი უმოწყალოდ ხოცავენ მარტორქებს და რქებს ზღაპრულ ფასად ყიდნიან „შავ ბაზარზე“.

XV საუკუნეში, ევროპელების პირველივე გამოჩენიდან სამხრეთ აფრიკაში და შემდგომ სამ ასწლეულში, თეთრი მარტორქები მონადირეთა ნადავლს შეადგენდნენ. მიუხედავად მათი გიგანტური ზომა-წონისა (2 200 კგ) ისინი უსუსურნი აღმოჩნდნენ ცეცხლსაროლი იარაღის წინააღმდეგ. თავიდან მათ ხორცის გამო ხოცავდნენ, XX-XX საუკუნეებში კი მათ უზარმაზარ თავებს მონადირეები ფიტულაზე იყენებდნენ და თავიანთი საცხოვრებლებს აღამაზებდნენ. გიგანტების რიცხვი კატასტროფულად იკლებდა, ბუნებას კი არ ძალუძდა მათი შესვლა: ამ ქუთუბლოვების პოპულაციის ბუნებრივი ზრდა ძალიან ნელა მიმდინარეობდა — მდებრი თეთრი მარტორქა მხოლოდ ერთ პატარას ბადებს და ამ პროცესს 16-17 თვე სჭირდება.

ჯერ კიდევ XX საუკუნეში აფრიკაში შეხვედროდით წყალთან ღამით მისული მარტორქების ჯოგს, მათი რქების სიგრძე მეტრს აღემატებოდა. მაგრამ 70-იან წლებში ყველაფერი დახოცეს, სასტიკად და უაზროდ. იყო შემთხვევა, როცა

საბუნდინოდ, თეთრი მარტორქა სასწაულებრივად გადაურჩა სრულ განადგურებას. შეიძლება ითქვას, რომ ისინი ბუზმა ცეცემ გადაარჩინა. იმ ადგილებს, სადაც ცეცემ იყო და შინაურ პირუტყვს ანადგურებდა, ადამიანები უფროსოდნენ. სწორედ ამან იხსნა მარტორქები.

სამხრეთ აფრიკაში, XX ს-ის დასასრულს გადაიდგა პირველი ნაბიჯები თეთრი მარტორქების გადარჩენა. ნაციონალური პარკების ტერიტორიაზე აიკრძალა მათზე ნადირობა. მიუხედავად ამისა, ჩვენი საუკუნის 20-იან წლებში ჯერ კიდევ არსებობდა მათი განყვეტის საშიშროება. სამხრეთ აფრიკაში სულ 50-100 თეთრი მარტორქა ცხოვრობდა, თანაც მხოლოდ ერთი ნაკრძალის ტერიტორიაზე.

1960 წლიდან მეტი მონდომებით შეუდგნენ ამ ქუთუბლოვების შენარჩუნებას. მათ აძინებდნენ, იჭერდნენ და გადაჰყავდათ სპეციალურ ნაკრძალებში. დღესდღეობით, სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკის ველებზე დანავარდობს 8.000-მდე თეთრი მარტორქა. ნაკრძალის თანამშრომლები იმედოვნებენ, რომ ახალ ათასწლეულში საგრძნობი მატება იქნება.

ესო პლანტი №5

ზინგინებს საკუთარი ტყუფონი ჰქონათ

ფრანგმა ბიოლოგებმა, რომლებიც საიმპერატორო პინგინებს აკვირდებოდნენ, აღმოაჩინეს, რომ მათ მათემატიკის ნიჭი აქვთ. ეს განსაკუთრებით მაშინ ვლინდება, როცა პინგინის წყვილს ერთმანეთთან შეშინანება სურს. ამისათვის კოლონიაში, სადაც ათასობით მოზუზუნე პინგინია, ანტარქტიკული ქარი ქრის და ზვირთცემის გუფუნის ისმის, პინგინები იძულებულნი არიან, სხვადასხვა ხერხს მიმართონ. ახლოების ადგილმდებარეობის მოსაძებნად, პინგინი დაამოყინა და ყვირის. პასუხის გაგონებისთანავე იგი აგრძელებს „სიტყულებს გამოსვლას“. იმეზა და იმეზა და ორი პინგინი ერთმანეთს პოულობს ათასობით მოსაუბრეთა შორის.

როგორც კი კოლონიაში ქარი გაძლიერდება ან თანამომენი ხმას აუნევენ, პინგინები ხმაურის პირდაპირპროქციულად გაზრდიან ხმრავნი სიგნალები სისხრეს. როგორც ბიოაქუსტიკოსი ტერი ობინი ადასტურებს, პინგინები თითქოს თანამედროვე კომუნიკაციის თეორიით სარგებლობენ.

ნლო №40

უინულის ადამიანები

რამდენიმე თვის წინ ტუპანგატოს (ანდუ-ბი) მთების ძირში მდებარე არგენტინის სოფლის მცხოვრებლებმა ხელისუფლებას აცნობეს უჩვეულო არსებების გამოჩენის შესახებ. ადგილობრივი მონადირეები ადრეც ნახულობდნენ ყინულის გამოქვაბულების მახლობლად ხელკეტებით შეიარაღებულ, ნადირის ტყავებით შემოსილ უცნაურ ველურებს. მათ ხან ყინულის ადამიანებად მიიჩნევდნენ, ხანაც მთებში მოხეტიალე მიცვალებულთა სულებად. ბოლო დროს უცნაურმა არსებებმა მოუხშირეს დასახლების მახლობლად გამოჩენას.

დაბალ ტემპერატურაზე. პროფესორმა ხოსე არიენდემ მოიძია ალბურნი ექსპედიციის მასალები — მთამსვლელები შემთხვევით წასწყდომიან თვითმფრინავის ფიჭულაფის ნარჩენებს, რომელშიც ოთხი ცხენდარი უნახავთ. ამ ფაქტზე დაყრდნობით, მეცნიერებმა დაასკვნეს, რომ ფიჭულაფი ეკუთვნოდა ლაინერს, რომელიც ლონდონიდან სანტიაგოში მიფრინავდა და ტუპანგატოს მთებში დაიღუპა 1947 წლის 2 აგვისტოს.

დოკუმენტების მიხედვით, ეკიპაჟის წევრების გარდა, თვითმფრინავში იჯდა 11 მგზავრი. ჩვენი აზრით, გამოქვაბულის ადამიანები დაღუპული ევროპელების შთამომავალი არიან, — თქვა დოქტორმა არიენდემ.

მეცნიერებს განზრახული აქვთ ველურებზე მუდმივი დაკვირვება და მათი ნელ-ნელა ცივილიზებული საზოგადოებაში დაბრუნება, მანამდე კი აპირებენ დნ-ის საშუალებით დაადგინონ მათი წარმომავლობა — თუკი ისინი მართლაც დაღუპული ლაინერის მგზავრების შთამომავალი არიან, უთუოდ ეყოლებათ ნათესავები ინგლისში ან ევროპის სხვა ქვეყანაში, რომლებმაც არც კი იციან, რომ მათი ძმები, დები, ნათესავები ან შვილიშვილები პირველყოფილ ცხოვრებას ეწევიან.

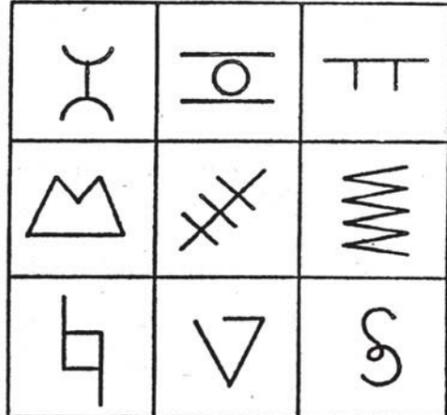
სანი №8

გვსმით **შეაქვსაბითი პროფესიის განსაზღვრავად**

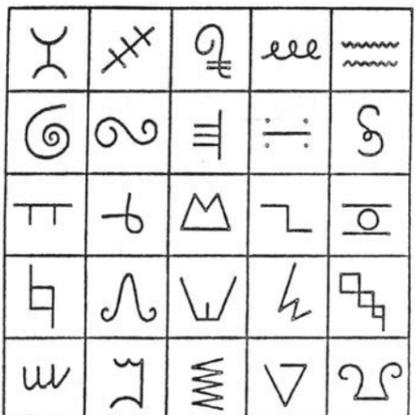
ექსპერიმენტულ ფსიქოლოგიაში შემეცნებითი პროცესების გამოსაკვლევად მრავალი მეთოდი თუ ტესტია შემუშავებული, რომლის საშუალებითაც სხვადასხვა ფსიქიკური ფუნქციების (აღქმა, ყურადღება, მეხსიერება, აზროვნება) კვლევა გთავაზობთ მეხსიერების, კერძოდ, ცნობის მეხსიერების საკვლევი ტესტს.

ცდის აღწერა: 20 წამის განმავლობაში, ყურადღებით დააკვირდით №1 ცხრილში ჩასმულ 9 ფიგურას. ცდის მეორე ეტაპზე გეძლევათ №2 ცხრილი, რომელშიც 25 ფიგურაა. თქვენი ამოცანაა, ამ ფიგურებში ამოიცნოთ თქვენ მიერ №1 ცხრილში დამახასიათებელი ფიგურები. მაქსიმალური დრო — 20 წამია.

ცხრილი №1

ცხრილი №2

ცდის შედეგები:

ა) თუ თქვენ 9 ფიგურადან ზუსტად ამოიცანით 7 ფიგურა, ბრწყინვალე (სანი-მუშო), ე.წ. ფოტოგრაფიული ცნობის მეხსიერება გქონიათ. წარმატებით იმუშავებდით იურიდურდენციაში. უშიშროების სამინისტროსთვის კი შეუცვლელი მუშავი იქნებოდით.

ბ) 5-6 ფიგურის სწორად ამოცნობის შემთხვევაში, ცნობის მეხსიერება „კარგი“ ნიშნით ფასდება. თქვენ მშვენიერ არტიტექტორი, დიზაინერი, ისტორიკოსი, პოლიტიკოსი, ეკონომისტი იქნებოდით.

გ) 3-4 სწორად ამოცნობილი ფიგურა „დამაკმაყოფილებლად“ ფასდება. ორგანიზაციული უნარი ნაკლებად გაგაჩნიათ. თქვენი უნარით საშუალო ტექნიკური მუშავი გახდებოდით, ანდა საშუალო დონის პედაგოგი.

დ) 3 ფიგურაზე ნაკლების ამოცნობა „არადამაკმაყოფილებლად“ ფასდება — და, შესაბამისად, ნაკლებია პრეტენზიის დონეც. საპასუხისმგებლო „პოსტი“

თქვენთვის ძვირი სიამოვნებაა. ინტელექტუალური საქმიანობისგანაც შეძლებისდაგვარად თავი შეიკავეთ. ფიზიკური შრომა ნაკლებ პრობლემებს მოგტანს.

მნიშვნელობა ენიჭება დროის ფაქტორს და შეცდომათა რაოდენობასაც. რაც მეტია შეცდომით გამოცნობილი ფიგურათა რიცხვი, მეტა ყურადღების გაფანტულობის ხარისხი.

ასეთ შემთხვევაში საპასუხისმგებლო საქმიანობისთვის ვერ გამოდგებით. არც ფინანსურად მჭიდროდ დაკავშირებულ პროფესია გირჩევთ, რადგან მეტ დაბნეულობას მეტი გაუგებრობა და ზარალი მოსდევს.

თუ დაწესებულ რეგლამენტს (20 წმ) მნიშვნელოვნად გადააჭარბებთ, ეს მიუთითებს რაქციის სისწრაფის სისუსტესა და ასთენიზაციაზე (ფსიქო-ფიზიკური სისუსტე). ასეთ შემთხვევაში მოელოდეთ პროფესიებს, რომელიც სისწრაფესა და ოპერატიულობას მოითხოვს.

1947 წელს ბათუმის საჯარო ტექნიკურში გსწავლობდი, მაშინ 18 წლისა ვიყავი. თუ კარგი ამინდი იდგა, პარასკევი საღამოს მე და ჩემი თანასოფლებლები თბილისი-ბათუმის მატარებლით შინსკენ გავწავდით ხოლმე. მატარებელი ჩვენს ბაქანზე ღამის პირველ საათზე მიაკვივებდა. ჩვენ ჩამ-

ავრქევდა. მაგრამ ეს ნაპურსკლები ბურთის ზედაპირის არ სცილდებოდა. გასაკვირი ის იყო, რომ იგი არც ერთ ბუჩქს არ ესებოდა, დაახლოებით 10 სმ სიმაღლეზე გადაუვლიდა. თმა ყალყზე დამიდგა. ადგილს მივეყენე, ორი მეტრის სიშორიდან, სუნთქვაშეწყვეტილი მივჩერებოდი ამ სასწაულს. ბურთი გადავლო შემხვედრ ბუჩქს, მოაღწია გზის მარჯვენა ნაპირს, გადმოსცილა კიდეს, დაეშვა მინიდან ორ მეტრამდე, მიცურდა დაღმდეგ. მერე ნელ-ნელა იწყო მალა სვლა. ასცდა ღობეს, ავაციის ხესაც, შემოდან გადაუარა, შემდეგ დაეშვა ისევ დაბლა და ქვემოთ, ფერდობისაკენ გააგრძელა გზა. მე კი ვიდექი და მოჯადოებული ვუცქერდი მანამ, სანამ თვალს მიეფარებოდა. შემინებული სიბრძნით გავეჩადი შინსკენ.

მას შემდეგ მრავალი წელი გავიდა, მაშინ ეს

თვლით ნახსი სოცროგება

ოვბორსოცდებოდით გაჩერებაზე და სახლამდე ფეხით დავადგებოდი გზას. კარგად დიდი მანძილი მარტო უნდა გამევილო. წინ მედო 3 კმ აღმართი და ტყით დაბურული საურემ გზა.

იმ ღამითაც, დავცილდი თუ არა ამხანაგებს, მარტოდმარტო შევეყვები შარას. ღამე იყო მთვარიანი და დღესავით ნათელი. ნახევარი გზა მექნებოდა გავლილი. მარცხენა მხარეს, კობდეს, ტყრუშული ღობე იყო, რომელსაც მაღალი ავაციის ხეები მიუყვებოდა. უცებ დავინახე მარჯვენა მხრიდან ამ კობდეს უახლოვდება კარგა მოზრდილი გაღაზილებული ცეცხლის ბურთი, რომელიც მოძრაობდა მარჯვნიდან მარცხნივ, წელი, თანაბარი ბრუნვითა და თან ნაპურსკლებს

ამბავი მხოლოდ ჩემიანებს მოუყვებოდა. ბებიამემა მითხრა: — ეს, შვილი, მკვდრის სული იქნებოდაო. ზოგმა მითხრა, — მოგელანდებოდაო, მაგრამ მე ხომ მჯერა, რომ ამ იშვიათ მოვლენას ჩემი თვლით, ორი მეტრის მანძილზე თითქმის ნახევარი საათის განმავლობაში ვუცქერდი.

ბიტიკო ჩაჩუა, ბათუმი
პატივცემული მკითხველო, გთხოვთ მოგხსენოთ იმ უცნაური, აუხსენელი მოვლენების შესახებ, რომელიც თქვენ განვიცდიათ, თქვენს ახლობელს გადავდებთ თაქს ან ვინმესგან გავიგონიათ.

მასალები მოგვანოდეთ ჩვენი საფოსტო ყუთების საშუალებით

რედაქცია

დეპუტატ სეოჩის აფიხეული საიდუმლო

ერთხელ მოსკოვის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფსიქოლოგიის ფაკულტეტის სტუდენტმა სპირიტუალის მორიგი სემინარი ჩატარეს. კომპანია მეგობრული იყო — ტყუბი ძმები კურსისოვები, სათვალთან, მოღუშული ცხანვილი ვენა და მუღად იდუმალი ანდრეი სკოჩი.

ვენას მამამ — ცნობილმა ეთნოგრაფმა, აფრიკის სპეციალისტმა, ზაირიდან ძალზე საშიში შამანური ნიღაბი ჩამოიტანა. იგი ეკუთვნოდა ხურის ტომელ ბებერ შამან ქალს, რომელიც თანატომელებმა ცოცხლად დაწვეს. სიკვდილის წინ ცეცხლის ალში გახვეულმა ქალმა დასწევლა თვისტომნი. წყველის წარმოთქმის შემდეგ აალებული თმის ბლუჯა მოიგლიჯა და მხარზე ესროლა „შეგ მარტორქას“ — ტომის ბელადს. „ამ ნიშნით ყველგან მოგაგნებ, ქვეყნის დასალიერშიც კი“, — ინივლა ჯადოქარმა და სული განუტევა.

აზრების ნაკითხვა და საკუთარის ჩანერგვა. ერთხელ მეგობრებს დენაძლევა, — ყოველგვარი რეკომენდაციის გარეშე სახელმწიფო უშიშროებაში მოვეყვობი სამუშაოში. ცხადია, დასცინეს. და როგორ გაცივდნენ, როცა გაიგეს, რომ სკოჩი ხელმძღვანელობდა საიდუმლო ლაბორატორიას, რომელიც აქტიურად მუშაობდა ჩაგონების პრობლემებსა და ნეიროლოგიკისტურ პროგრამირებაზე!

ხურის ტომელი შამანი ქალისაგან მიღებული ძალ-მოსილება თანდათან იზრდება. თუკი ადრე სკოჩს შეეძლო დეძინებინა ხუთი კილომეტრით მისგან დაშორებული სპილო, ახლა ადვილად ემორჩილება მთელი ქალაქი. მიღებული ძალის პრობლემებსა და ნეიროლოგიკისტურ პროგრამირებაზე!

...ღამით, 12 საათზე, სპირიტული ძმობის წევრები ნიღბის ირგვლივ განლაგდნენ. ჯერ ფიცით გამოიხმეს ნიღბის სული. თავიდან ყველაფერი მშვიდად მიდიოდა. შემდეგ ბნელ ოთახში მსუბუქმა ნიავმა დაუბერა, რომელიც მალე ქარბუქად იქცა ნამდვილი საშინელება დატრიალდა. თაროებიდან ჩამოცვენილი ნიგნები უზარმაზარ მორიელებად გადაიქცა, ფანჯრის ჩამსხვრეული მინებიდან ჩონჩხადქცეული ხელები მოჩანდა.

ამ ჯოჯოხეთიდან გაქცევა შეუძლებელი იყო — კარის ნაცვლად მესერი აღმართულიყო, რომლის წვეტიან მარგილებზე ადამინათ თავები ჩამოეკვიათ. უცებ ნიღბის ადგილას გაჩნდა საშინელი არსება — ნახევარქალი, რომელსაც ხელ-ფეხზე კვამლი ასდიოდა, თვალების ნაცვლად ავად უფარვარებდა ნაკვერჩხლები. ბიჭები საზარელმა შიშმა მოიცვა. ალქაჯი ჯერ ტყუბებს გაუსწორდა — ძმებს ფეხებში ჩაავლო ხელი და ერთმანეთს ისეთი ძალით შეენარცხა, ძვლები აქეთ-იქით ცვიოდა, შემდეგ ვენია ისე მსუბუქად ასწია, თითქოს ჩალის ღერო უჭირავდა. ძირს დაახეთქა და მერე ჭალის კაუჭზე დაკიდა.

ხურის ტომელი შამანი ქალისაგან მიღებული ძალ-მოსილება თანდათან იზრდება. თუკი ადრე სკოჩს შეეძლო დეძინებინა ხუთი კილომეტრით მისგან დაშორებული სპილო, ახლა ადვილად ემორჩილება მთელი ქალაქი. მიღებული ძალის პრობლემებსა და ნეიროლოგიკისტურ პროგრამირებაზე!

ის იყო, შამანმა ხელი გაიწოდა მორიგი მსხვერპლისაკენ, რომ მოელოდნელად შეჩერდა, გავარვარებულ თვალთა მზერა სკოჩის გამიშვებულ მხარს მიეგვიანა. მხარზე კარგად მოჩანდა ნახევრად შეხორცებული დამწვრობის კვალ.

— შენ „შავი კამეჩის“ სული ხარ, — ჩაიჩიფრითა და სკოჩის წინაშე დაემხო, — მხოლოდ შენ ერთმა არ მესროლე მუგუზალი. ამიტომაც ახლა მთელ ჩემ ძალმოსილებას მოგცემ, რომ შური ვიძიო ადამიანებზე, — თქვა და ნახშირადქცეული თითით ოდნავ შეეხო სკოჩს ხელზე. ჩანაგულულ ნაკვერჩხლებზე აღმა იფეთქა.

ამ ამბის შემდეგ ანდრეი სკოჩმა იგრძნო, რომ სხვა ადამიანად იქცა. მას იოლად შეეძლო სხვათა ქვეცნობიერებაში შეღწევა, მათი

ხარისხის შესამოწმებლად სკოჩმა მოაწყო გამაოგნებელი შოუ, რომელსაც თავად უწოდა „გოსდუმის დეპუტატთა არჩევნები 6-7 ოქტომბერში“. მან თავის უძლიერეს ჰიპნოზურ ექსპანსიას დაუმორჩილა ყველა — მოწინააღმდეგე, საარჩევნო კომისია და ელექტორატიც.

სკოჩის საარჩევნო კამპანიის თვითმხილველი ადამიანებმა, რომ მისი დამაჯერებელი გამარჯვების მიზეზი ამომრჩეველთა მასობრივი ზომბირება და შეუზარალებელი, გულგრილი ჰიპნოზი იყო.

იგივე ხალხი ყველა, რომ საარჩევნო უბანზე მოხვედრისთანავე თითქოს ცეცხლის ალში ესვეოდნენ, ეწვოდა კანი, თმა, სახსრები მანამ, სანამ საჭირო ადგილას — სკოჩის გვარის გასწვრივ არ დასვამდნენ დადებით ნიშანს. შემდრუნებული ამომრჩეველი ამტკიცებდა, რომ ეს-ეს არის, პირისპირ შეეჩხენ ქალის საშინელ აჩრდილს, პირიდან ფერფლს და ნაცარს რომ აფრქვევდა.

მეკურნალოვით

ქრონიკულ პროსტატიტს

— ექსპრეს-დიაგნოსტიკა 15-20 წუთში;
— ექსპრეს-თანამედროვე იაპონური ანაბოტოლი;

— კომპლექსური მკურნალობა დღე-სათვის არსებული ყველაზე თანამედროვე მეთოდებით და ანაბოტოლი, მათ შორის, პროფ. გუსკოვის მეთოდით, რომელსაც ეუროპურაბით ანაბოტი არ აქვს.

მეცნიერებათა აკადემიის სპეც. პოლიკლინიკა, კაბ. №20 (საბორტის სასახლის უკან) 10-14 სთ.

ფირმა «ბარანტი»

აწარმოებს ბრტყელი სახურავების, ღია აივნების, საცურაო აუზების ჰიდროსაინჟოლაციო საშუალებებს იმპორტული მასალით, საუკეთესო ხარისხით. გარანტია — 10 წელი ანგარიშსწორება ნებისმიერი ფორმით.

საეკონომიკო სერვისები რეკონსტრუქციის უზრუნველყოფით.

მის: ნეაპოლის გაზ. №142, „საბოლო ქიმიის“ შენობა, პე-3 სართ. ოთახი 78

საკაპიტალიზაციო გეგმის იმპორტული ჰიდროსაინჟოლაციო მასალა

☎ 34-05-52; 63-05-26; 077-43-05-69

ტიანია ვლასტ №4

მართულ ფეხბურთს

„ჯადოსნური ჯოხი“ სჭირდება

26 აპრილს საფეხბურთო ევროპამ ამხანაგური მატჩებისათვის „მოიცალა“.

ევროპის წამყვან გუნდებს რამდენიმე წლით ადრე აქვთ კალენდარი დაგეგმილი.

ნაკრების მთავარი პრობლემა დაკვა და მეკარე თქვენ რას იტყვით?

ვიცი, რომ ინერტია და ძალიან ცუდია, ყველა სპეციალისტობას რომ იჩემებს, მათ შორის — პრესის მუშაკები.

ის ახალბედები, რომელთა თამაშითაც თქვენ კმაყოფილი და რჩით, ეროვნულ ჩემპიონატში გამოდიან. ნიშნავს თუ არა ეს, რომ ჩვენი პირველობის დონე ამდღა?

ამას მაინც ვერ ვიტყვი, რადგან ვხედავ, რომ ამ ახალბედების კარგი თამაში მხოლოდ ენთუზიაზმისა და იმ სტიმულის ხარჯზე ხდება, რასაც ევროპულ გუნდებში თამაშის პერსპექტივა ჰქვია.

უნდა მოუხერხონ. მით უმეტეს, რომ ეროვნულ ჩემპიონატში თითქმის მუქთად თამაშობენ.

ეს, ცხადია, არ ეხება ნაკრების „ვეტერანებს“, რომლებიც მხოლოდ პატივსივლით მონაწილეობენ.

და ბოლო შეკითხვა: ვიქონიოთ, ბოლოს და ბოლოს, სერიოზული წარმატების იმედი?

ჩვენ მადლობელი ვართ პრესისა და გულშემატკივრების, მაგრამ სამწუხაროდ ეს არ კმარა.

ესაუბრა ზვიად გურული

26 აპრილს გამართული სხვა ამხანაგური მატჩები ასეთი შედეგებით დასრულდა: იტალია-პორტუგალია 2:0; რუმინეთი-კვიპროსი 2:0; ჩრდ. ირლანდია-უნგრეთი 0:1; პოლანდია-შოტლანდია 0:0; საფრანგეთი-სლოვენია 3:2; გერმანია-შვეიცარია 1:1; ჩეხეთი-ისრაელი 4:1; ავსტრია-ხორვატია 1:2; რუსეთი-აშშ 2:0; ბულგარეთი-უკრაინა 0:1; დანია-შვედეთი 0:1; პოლონეთი-ფინეთი 0:0; ნორვეგია-ბელგია 0:2; ირლანდია-საბერძნეთი 0:1; კორეა-იაპონია 1:0; ანდორა-ბელარუსი 2:0.

ოთხშაბათსვე გაიმართა მსოფლიო ჩემპიონატის შესარჩევი ტურნირის მატჩები სამხრეთ ამერიკაში.

ბრაზილია-ეკვატორი 3:2; გენესუელა-არგენტინა 0:4; ჩილე-პერუ 1:1; პარაგვაი-ურუგვაი 1:0; ბოლივია-კოლუმბია 1:1.

სარაევოში დევიზით — „ფეხბურთი მშვიდობის განმტკიცებისათვის“ გაიმართა შეხვედრა, სადაც ბოსნიის ეროვნული ნაკრები მსოფლიოს ვარსკვლავთა გუნდს დაუპირისპირდა.

ნაკრებმა ერევანში ასეთი შემაჯავებლობით ითამაშა: გრიშკაშვილი, ნემსაძე, მიქაძე (რეზერვული 35), სილაგაძე, ხიზანიშვილი (დიდავა 72), სიჭინავა, ალექსიძე (მენტე-შაშვილი 55), ყაველაშვილი, ჩალაძე (იონანიძე 46), დემეტრაძე.

სომხეთის ნაკრებთან გამართული მატჩის კომენტარი თბილისში დაბრუნებულ რევაზ მძაპრის ვახტანგისთვის:

რას გვეტყვით კონკრეტულად ამ მატჩზე?

მთლიანობაში დადებითად ვაფასებ ჩვენი ნაკრების თამაშს. ჯერ ერთი, საშუალება მოგვეცა ბევრი ახალბედა ფეხბურთელის გამოცდისა, რომლებმაც ძალიან კარგი შთაბეჭდილება დატოვეს.

შემაჯავებლობა ახსენეთ. ძალიან ბევრი ლეგიონერი არ ჩამოვიდა. რა იყო ამის მიზეზი?

რამდენიმე მიზეზი იყო: ჯერ ერთი, რომ უფასო მიერ დადგენილი ლიმიტის „გახარჯვა“ ასეთი დონის მატჩებზე გამართლებულად არ მთავანია; მეორე მიზეზი ტრავმებია, მესამე — თვით იმ კლუბების ხელმძღვანელებთან ჩვენი ურთიერთობა, სადაც ქართველი ლეგიონერები გამოდიან — ყველა პრინციპული მატჩი ჰქონდა და ძალიან გვთხოვეს მათი გათავისუფლება.

ამხანაგური თამაშების პროგრამაში შეტანილია მატჩები ბერძენებისათვის და აზერბაიჯანის. მოგეცემს ამ დონის გუნდების სპორტგარტნიორობა რამის?

ბელარუსის ვარიანტი გამოირიცხა. დაგვრჩა აზერბაიჯანი და მექსიკა, ამ უკანასკნელთან იტალიაში ვითამაშებთ. ამ თამაშში საუკეთესო შემაჯავებლობით გამოვალთ.

ბუენბაუეხი სპორტის საპატიო დოქტორია

სოფის ნაციონალურმა სპორტულმა აკადემიამ მსოფლიო სპორტის განვითარებაში შეტანილი უდიდესი წვლილისათვის საპატიო დოქტორის ნიშნავა მიანიჭა გერმანელი ფეხბურთის ლეგენდას, ამჟამად მიუნხენის „ბაიერნის“ პრეზიდენტს ფრანც ბეკენბაუერს.

ყველაზე მდიდარი ფეხბურთელები

ფრანგულმა ყოველკვირეულმა ჟურნალმა „ფრანს ფუტბოლმა“ ჩაატარა გამოკვლევა და დაადგინა, რომ მსოფლიოში ყველაზე მდიდარი ფეხბურთელები იტალიის ჩემპიონატში თამაშობენ.

რი (5,8). შირერზე მეათედი მილიონით ნაკლებს გამოიმუშავებს ფრანგი ნიკოლა ანელკა, მის შემდეგ მოდის მსოფლიოს 1998 წლის ჩემპიონატის გამრი ზინედინ ზიდანი, „იუვენტუსის“ მას წელიწადში 5,2 მლნ დოლარს უხდის. ენ. „დიდი ხუთეული“ ქვეყნებიდან ყველაზე დაბალი ხელფასები საფრანგეთის ლიგაში მოასპარევე ფეხბურთელებს აქვთ. საშუალო ხელფასის მიხედვით ინგლისის პრემიერლიგა პირველ ადგილზეა. იქ მოთამაშე თითოეული ფეხბურთელი წელიწადში საშუალოდ 670.000 დოლარს იღებს.

მიუხედავად იმისა, რომ „ინტერის“ ბრაზილიელი ვარსკვლავი რონალდო ტრავმირებულია, ვერ თამაშობს და კიდევ კარგა ხანს ვერ ითამაშებს, იგი მეორე ადგილზეა უმდიდრეს ფეხბურთელთა შორის.

„ბარსელონას“ პერ გაუგავს

მომავალ სეზონში „ბარსელონა“ საერთოდ ვერ მიიღებს მონაწილეობას ესპანეთის თასის გათამაშებაში — ასეთი გადაწყვეტილება მიიღო ესპანეთის ფეხბურთის ფედერაციამ იმის გამო, რომ კატალონიურმა კლუბმა უარი განაცხადა ქვეყნის თასის საპასუხო ნახევარფინალურ მატჩში თამაშზე მადრიდის „ატლეტიკოს“ წინააღმდეგ.

ესპანეთის ფეხბურთის ფედერაციამ „ბარსელონას“ საქციელი გამანადგურებელი დარტყმა ჩვენი ფეხბურთისათვის, არ შეიძლება ასე მოექცე ტურნირს, რომელსაც საუკუნოვანი ისტორია აქვს“ — წერს წამყვანი ესპანური სპორტული გაზეთი „ელ პაისი“. „ბარსელონა“ სასამართლოში აპელაციის შეტანას აპირებს, თუმცა საეჭვოა, საქმე კატალონიელთა სასარგებლოდ დასრულდეს.

სარკვევად ტრანსფერების მოლოდინში

იტალიის „ფიორენტინას“ კაპიტანი და სიმბოლო არგენტინელი გაბრიელ ბატისტუტა მომავალ სეზონს ალბათ მილანის „ინტერში“ დაიწყებს.

ტრანსფერი შედგა, სატრანსფერო თანხა ბევრად არ ჩამოუვარდება „ლაციოს“ მიერ რივალდოში შეთავაზებულ 50 მილიონს. შეგახსენებთ, რომ ბატისტუტა 31 წლისაა და 9 წელიწადია „ფიორენტინას“ ლირსებს იცავს.

ჰოლანდიელთა ფული ეცობათ

ჰოლანდიის ეროვნული ნაკრების ფეხბურთელებმა საჯაროდ გამოთქვეს უკმაყოფილება იმის გამო, რომ ქვეყნის ფეხბურთის ფედერაცია ევრო-2000-ის მოგების შემთხვევაში, ნაკრების თითოეულ ფეხბურთელს „სულ რაღაც“ 190.000 დოლარს შეპირდა.

ქალაქებობამდებული ნავრატოლოვა ერთ-ერთი ყველაზე ტიტულოვანი ჩოგბურთელი ქალია დედამინაზე — 19-ჯერ აქვს მოგებულ უიმბლდონის ტურნირი.

ნავრატოლოვა ბრუნდება

43 წლის მარტინა ნავრატოლოვა კორტებზე დაბრუნებას აპირებს — თანაც ყველაზე პრესტიჟულ ტურნირზე — უიმბლდონზე — თამაშებს. მიმდინარე წლის ივნისში, არაოფიციალურ მსოფლიო ჩემპიონატად წოდებულ ტურნირში, მარტინა ნავრატოლოვა ბალახის საფარიან კორტზე ითამაშებს წყვილთა თანრიგში, სამხრეთ აფრიკელ მარინ დე სვარდტთან ერთად.

ქალაქებობამდებული ნავრატოლოვა ერთ-ერთი ყველაზე ტიტულოვანი ჩოგბურთელი ქალია დედამინაზე — 19-ჯერ აქვს მოგებულ უიმბლდონის ტურნირი. რეკორდი ამერიკელ ჯინა კინგს ეკუთვნის, რომელმაც ყველაზე პრესტიჟული საჩოგბურთო შეჯიბრება 20-ჯერ მოიგო. ნავრატოლოვა უანასწავლად 6 წლის წინ, 1994 წელს გამოჩნდა კორტებზე, როცა ესპანელ კორჩიტა მარტინესთან დამარცხდა. მას შემდეგ ყოფილი №1 ჩოგანი პირადი საქმეებით იყო დაკავებული და ვარჯიშითაც კი საკმაოდ იშვიათად ვარჯიშობდა. ნავრატოლოვამ განაცხადა, რომ მას უბრალოდ მოენატრა ჩოგბურთის თამაში და უიმბლდონზე პირადი სიახლოვებისათვის სურს გამოსვლა.

საჯადრაგო კლუბი. „ვირის პალიტრა“ აქვეყნებს საჯადრაგო ამოცანებს, მათი ამოხსნისათვის საჯადრაგო დაფა არ არის აუცილებელი. შავების დამამატება არ უნდა გაეკვირვებოდეთ (თუ, რა თქმა უნდა, მოინდობებთ). წინა ამოცანის ამოხსნა: 1. O-O!

ა. კუდრიბა, 1985. Chess board diagram with pieces and a solution key.

ქსენი

დას სოსნოზით

ეცვის

თქვენ

გთავაზობთ მრავალ

სერვისს

SIM-გარეტი ავანსი ჩართვა

18 + **50** = **68**

ლარი ლარი ლარი

ამჯეა

გეზონბინებები

სამჯენი

ფონსეა

საინთაგონს

რეგონბეი

გთავაგთა

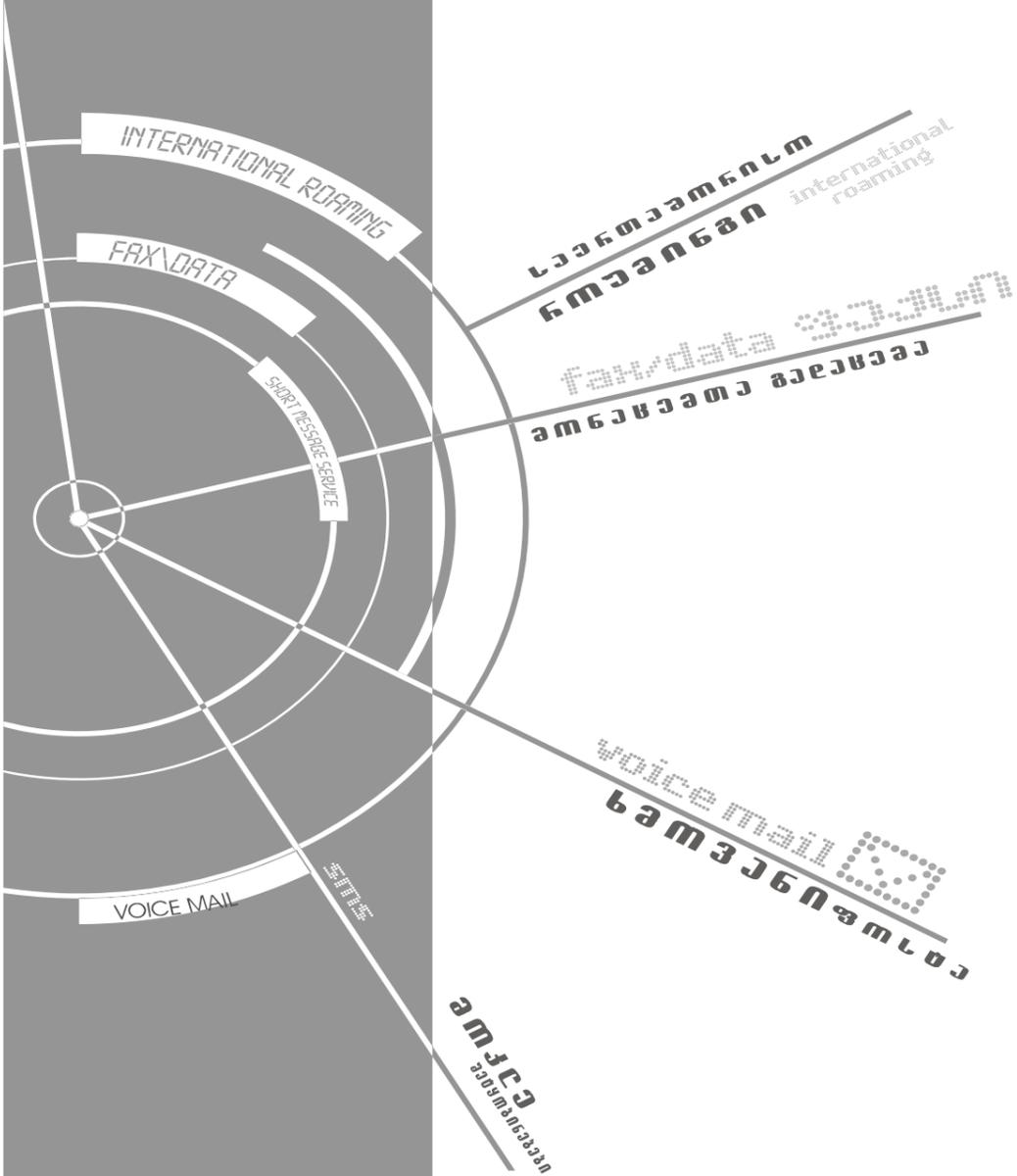
გეგთაგა

ფაქსი

928 16 928 111

სონგონგთონს

საგსგონი

თქვენს ქსენი

ს ა მ ს ე ი

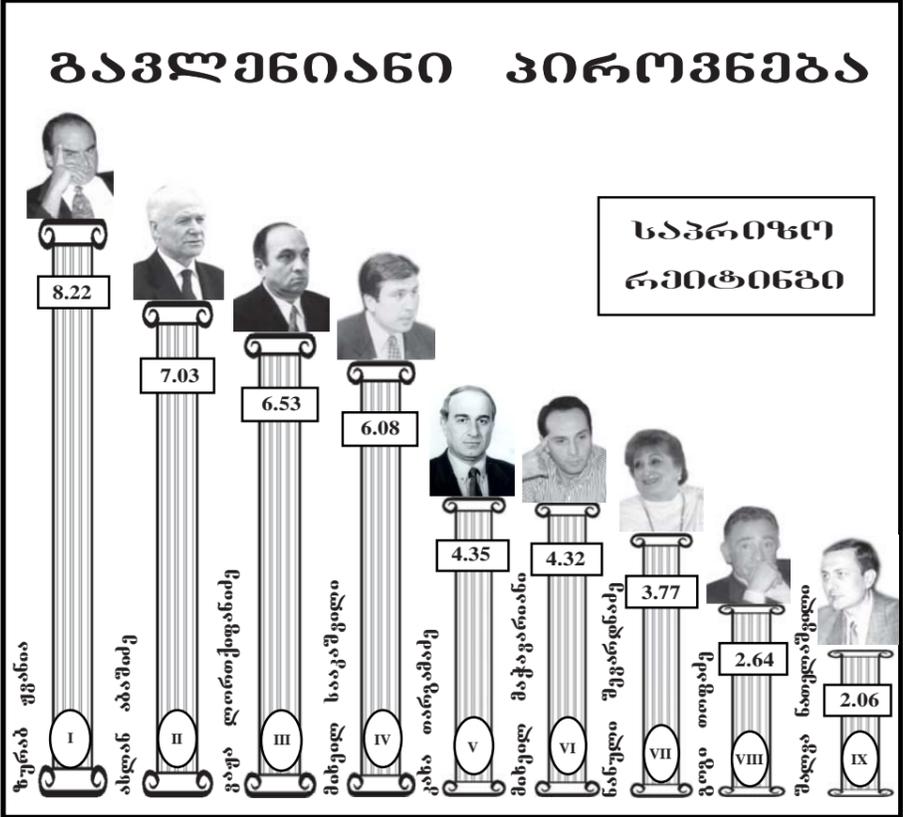
GSM

№17 (186) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

რეიტინგს 500 რესპონდენტი გამოეხმაურა. 5 ბარათი არასწორად იყო შევსებული. 177-მა ქალმა და 318-მა მამაკაცმა უპასუხა კითხვას: „პრიზის პალიტრა რა არის დღის ყველაზე მნიშვნელოვანი საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები“

როგორც შედეგებმა გვიჩვენა, საქართველოში დღეს ყველაზე გავლენიანი ადამიანი (რა თქმა უნდა, პრეზიდენტის შემდეგ) პარლამენტის თავმჯდომარეა — ასე ფიქრობს რესპონდენტთა უმრავლესობა — დაახლოებით 54. 8,22 საშუალო ქულით ზურაბ ჟვანია პირველ ადგილზეა. შემდეგ ადგილზე ასლან აბაშიძეა, საშუალო ქულა 7,03. მკითხველთა 30 მიიჩნევს მას საქართველოში ყველაზე გავლენიან პიროვნებად. სახელმწიფო მინისტრი 6,53 საშუალო ქულით მესამე ადგილზეა, თუმცა მაქსიმალური ქულების რაოდენობის მიხედვით მეთხუთხეა და წინ ნაწილი შევარდნაძე უსწრებს. რაც შეეხება თავად პირველ ლედის, იგი საერთო ქულების რაოდენობით მეშვიდე ადგილზეა და მისთვის მიკუთვნებულ მაქსიმალურ ქულებს (7,91) მინიმალური ქულები (27,7) სჭარბობს.

ყველაზე მეტი მინიმალური ქულა (47,67) №1-მა ლეიბორისტმა დაიმსახურა და 2,06 საშუალო ქულით ბოლო ადგილზე აღმოჩნდა. რაც იმას ნიშნავს, რომ ჩვენი მკითხველების აზრით, აქ ჩამოთვლილთა შორის შალვა ნათელაშვილი ყველაზე „ნაკლებგავლენიანია“.

საპრიზოს ზუსტად ორი ბარათი-რეიტინგი დაემთხვა. ჩვენი გამარჯვებულები არიან: 31 წლის **ლევან ნუცუაძე** და წინა რეიტინგში გამარჯვებული, 63 წლის **რეზო სვანიძე** (ორივე თბილისიდან). საპრიზო ფონდი — 100 ლარი მათ შორის თანაბრად განაწილდება. გამარჯვებულებს ვულოცავთ და პრიზის მისაღებად ველით რედაქციაში სამშაბათს, 2 მაისს, 17 საათზე.

№18 (187) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

„პრიზის პალიტრა“ თავისი მკითხველების აზრით გამოკითხვებს სხვადასხვა საინტერესო საკითხზე, რაც საშუალებას მოგვცემს (ჩვენ და თქვენ), გავიგოთ საზოგადოების აზრი ამა თუ იმ მოვლენაზე, ფაქტზე და ა. შ. გარდა ამისა, გამოკითხვა-რეიტინგები საპრიზო, საპრიზო ფონდით —

100 ლარი

თქვენ მიერ შედგენილი რეიტინგებით დგება ერთი საერთო რეიტინგი, რომელიც გამოქვეყნდება „პრიზის პალიტრის“ მომდევნო ნომერში გამარჯვებულის ვინაობასთან ერთად.

პრიზს მიიღებს გამოკითხვის ის მონაწილე, რომლის მიერ შედგენილი (და, რა თქმა უნდა, რედაქციაში გამოგზავნილი) რეიტინგიც დაემთხვევა საშუალოს.

საპრიზო გამოკითხვაში შემოთავაზებული თემების თითოეული გრაფისათვის მკითხველთა მიერ დაწერილი ქულები ჯამდება და შემდეგ იყოფა რეიტინგის მონაწილეთა რაოდენობაზე, რაც გვაძლევს ამ გრაფის საშუალო ქულას.

რამდენიმე გამარჯვებულის შემთხვევაში, საპრიზო ფონდი მათ შორის განაწილდება, ხოლო თუ არც ერთი მკითხველის რეიტინგი არ დაემთხვა საშუალოს, პრიზს მიიღებს მასთან ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი.

იმ შემთხვევაში, თუკი მიახლოებული ვარიანტიც არ იქნება, თანხა ემატება შემდეგი რეიტინგის საპრიზო ფონდს.

* საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგების ნუ დავაპირებთ, უპასუხეთ დამატებით კითხვას.

№18 (187) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათი რაიონებში განთავსებულ „პრიზის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში ჩაადგეთ ოთხშაბათს, 3 მაისს 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათს, 4 მაისს 13 საათამდე. © თბილისი, 1997

„პრიზის პალიტრის“ მითითებულ დროზე გვიან მოთავსებული ბარათები კონკურსში არ მონაწილეობს

მკითხველის პიტივების შედეგები

მკითხველის რეიტინგში 403-მა რესპონდენტმა დაასახელა საქართველოს ომბუდსმენის მათეული კანდიდატი. მკითხველთა დაახლოებით 1-მა განაცხადა, რომ არავინ იმსახურებს სახალხო დამცველის სახელს; 4-ს გაუჭირდა კანდიდატის დასახელება. მკითხველებმა ომბუდსმენობის კანდიდატებად დაასახელეს:

1. ელენე თევდორაძე	22,0%	6-7. არნა ხარაშვილი-ქანტარია	4,9%
2. ნანა დეგარაძე	13,1%	8. ჯაბა იოსელიანი	2,9%
3. მისეილ სააკაშვილი	7,5%	9-12. ვახტანგ ბოქორიაშვილი	1%
4. შალვა ნათელაშვილი	7,0%	9-12. ვახტანგ მამბრაძე	1%
5. დიმიტრი ტყეშელაშვილი	6,1%	9-12. ქართლოს დარბაზიშვილი	1%
6-7. რუსუდან ბუნიცაძე	4,9%	9-12. გურამ შარაძე	1%

სახალხო დამცველის კანდიდატებად დასახელდნენ აგრეთვე ძალოვნები — კახა თარგამაძე, სოსო ალავიძე და თემურ მღებრიშვილი... საგულისხმოა, რომ პირველ ადგილზე პატიმართა „დედა ტერეზა“ ნოდებულის ელენე თევდორაძეა, რომელიც ოფიციალურად არავის წარუდგენია ომბუდსმენობის კანდიდატად.

© ფოტოპალიტრა • ფოტოპალიტრა • ფოტოპალიტრა • ფოტოპალიტრა •

გთავაზობთ თქვენთვის ნაცნობი პიროვნებების ფოტოებს. გთხოვთ, პასუხები გამოგივსაზნოთ „პრიზის პალიტრის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით. ყველაზე ორიგინალური პასუხები გამოქვეყნდება გაზეთის შემდეგ ნომერში.

რას ღაარაქმევიდით?

თქვენი სახელი, გვარი
ქალაქი (რაიონი)

ნანული შევარდნაძე და ნინო ჟვანია

პ.ი. — ალო, ამბროსიჩ, ესლა არ დამიწყო კენჭი-მენჭი. მეორე კაცი ვიყავი — ისევ მეორე უნდა გაგხდეთ, თორემ ისევ დაჯაბული სიგუაცია შეიქმნება.

ნონა ცაკაშვილი, მაჩხანა
პ.ი. (სიზმარში):
— თეთრი ბაბუა ჩემს ყოფილ საკანში მოათავსეთ, მეზობელ საკნებში მისი ამფსონები განათავსეთ და 5 წუთში მეც მანდა ვარ!

ნანა ახალკაციშვილი, თბილისი
ე.შ. — ჩემო ჯაბა, „სვობოდას“ გილოცავ და დიდი მადლობა!

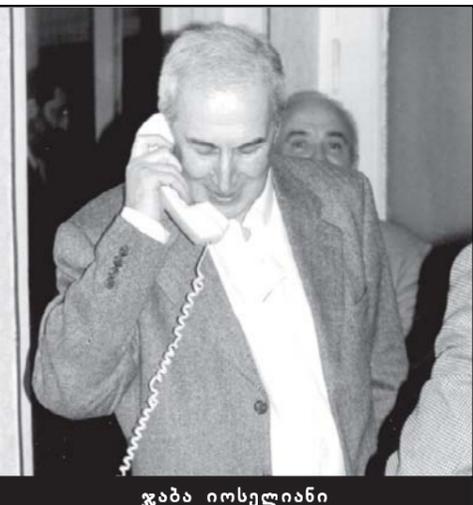
პ.ი. — რისი მადლობა, ჩემო ძმავ, შენს საქმეს თუ დასჭირდა, ერთ „სროკს“ კიდევ მოგხვება „ვინჩენდო“, ქუთაისი

პ.ი. — ალო, ამბროსიჩ? ნუ, ამბროსიჩ! ნუ, პაგადი!
არსენ იაშვილი, ქუთაისი

პ.ი. — გამარჯობათ, ბატონო ედვარდ!
— ედვარდი არ გახლავართ მე.

პ.ი. — მა რას მასკვი ყურმილსა?
(ანეკდოტის მიხედვით)
ლელა, გოგოტა, თბილისი

პ.ი. — ალოო, მხედრონია? „პაპა კარლო“ დაბრუნდა, „მორები“ მოამზადეთ!
„ზორო“, ქობულეთი

ჯაბა იოსელიანი

წინა ნომერში გამოქვეყნებულ „ფოტოპალიტრას“ 136 მკითხველი გამოეხმაურა, მადლობას ეუხდით მათ. ვაქვეყნებთ რამდენიმე ორიგინალურ პასუხს.

პ.ი. — ჩემი ახალი მერსედესი ხვალ ჩამოდის, მერე 2 მილიონზე ფურცელს მივიღებ სტრასბურგიდან და კანარის კუნძულებზე მივფრინავ ბაბუს თვითმფრინავით.
(სპრაიტის რეკლამა)
ზ. გვიშანი, თბილისი

ე.შ. (ტელეფონით) — ჯაბა, ჩემო ტკბილო კაცო, ა, ყანნით ვლოცავ შენს გამოსვლას, რაფერ განვალეს კაცო ა, ისე, მეც შენთან ერთად ვწვალობდი.

პ.ი. — რომელი ხარ, კაცო, შენ?
ე.შ. — ედუარდი ვარ, კაცო, შენი ედუარდი!

„რამკვიანო“ ჯაბა, დაფრინავდი მალა, ვერ ხედავდი დაბლა, გროლებდი მაგრა. მოგერია დაღლა, დაგასვენეს კარგა, ბაბუს გადაგდებდა, რა გგონია, ვარგა?! იქნებ მოისვენო და იფიქრო ნაღმა, თუ არა და ისევ ჩაგიშვებენ დაღმა.
მარკუშიდერი გურამ რეხვიაშვილი, თბილისი

პ.ი. — ბატონო ედუარდ, თქვენი ყანნი დანალმულია, გიხაროდენ!
ე.შ. — ბატონო ჯაბა, ყურმილი დანალმულია, მაგრად გექიროს, დადებ თუ არა, აფეთქდები!
„ნიკიტა“, რუსთავი

პ.ი. — ალო! ყანწებით რომ ქეიფობ მანდი! შენ და შენმა „პადექლინებმა“ ორი მილიონი დოლარი დადეთ „ბოჩკაზე“, დემოკრატია ლობიობა ნუ გგონიათ.

თამაზ დუნდუა, თბილისი
ყვარელაშვილს ესაუბრება:
პ.ი. — ჰო, გივი! ჯაბა ვარ, ჯაბა!
...ფანჯარასთან არავინ დაანვინო... მალე მოვალ... ჰო!
ნიკოსავით მეორე კარიდან შემოვიალ...
მალე მენახე, კარგად.
რუსელი ა. კ.

პ.ი. — ალო, კახას სთხოვეთ, თუ შეიძლება თარგამაძეს.
... — თქვენ სად რეკავთ, ბატონო?
პ.ი. — შენ დაუძახე და სად ვრეკავ, შენი საქმე არ არის, გაიგე!!!
მამუკა იაშვილი, თბილისი

